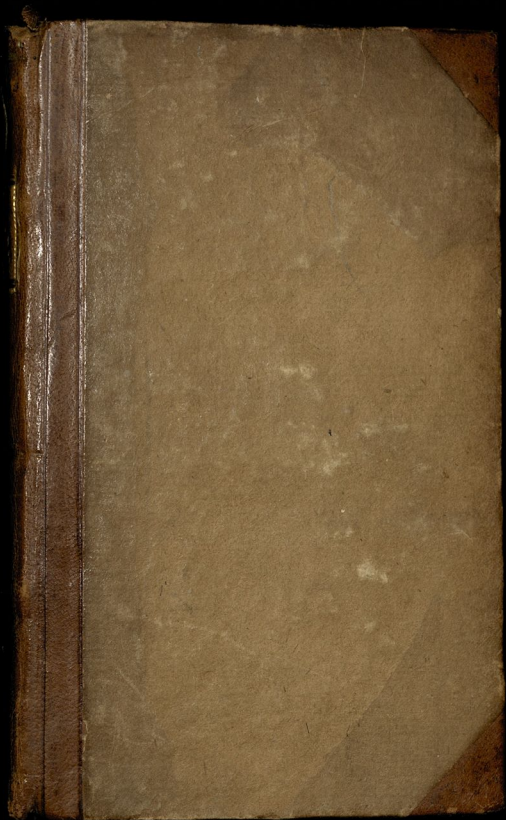
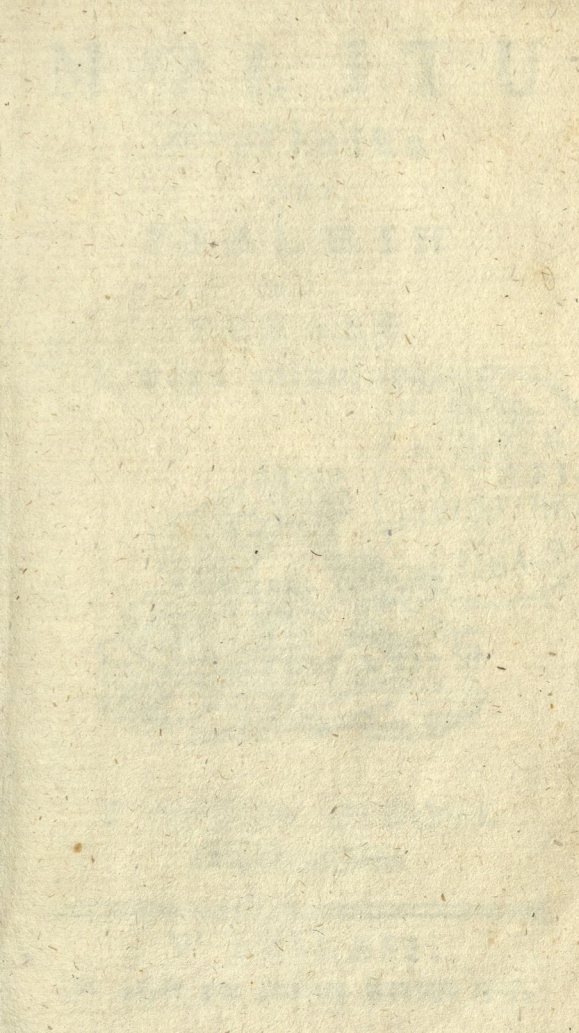

10256. V. C. d. 2. N.

✓

M O L I T U

Gręfhnika

P è r

P S A L M I H

o d

P O K O R E

k' Bógu sdihujózhiga,

*S' Perpushenjam vishi Gospóske.
Drugizh natisnena.*

V' L U B L A N I ,

„Se najde per Joanesu Rezerju 1807.

M O L I T U

Griffiths

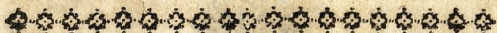
1877

W E A L M E N

ORDER

of the

710-03 000 5477

Predgovor.

Sueta katoliška Zerku, sa svoje otroke prav skerbna mati, tudi na svoje hudobne otroke, tó je, grešnike ne posab^t, ampak kólikúr kóli samore, vednu sa nje skerby; inu ker vč, de je sa grešnika nar vekshi srezha, aku on skusi rêsnizhno pokóro is svojiga grešniga stanú ušlane, je ona is Davidovih Pjalmov sedem isbrala, inu teiste grešnikom moliti perporozhila: de bi ony, kadar teiste mólio, zhes svoje grehe spodobnu shalúvali, svoje jerze s' pravim savúpanjam k' Bogú pousdignili, ter usmilenje, inu odpúha nje grehov sadóbili.

Ti Psálmi, kateri je Psalmi od Pokóre imenujejo, imajo v' sebi nar lepshi, inu imenitnishi navuke sa gresznika. V' njih gresznik ráslozhnu vidi, kakú se prava, inu rèsnizhna pokóra delati imá; sakaj David je v' tihistih zel slan rèsnizhniga spokornika takú shivú popisal, ravnu kakur bi bil Bog Davidovi greh tudi sa tó perpuštil, de bi nam nad Davidam rás-gled rèsnizhniga spokornika pokasal, inu naj s eno molitu navuzhil, s' katero bi my do sedesha milosti Boshje predreti samogli.

De bi pak my Psálme od pokóre enukoliku bôl sastopili, inu s' vezhim pridam molili, sa tó so prizhejozhi Psálmi od Pokóre na visho ene molitve ráslosheni pred trëmi lejtami na svitlobo pershli. Ker so pak vshe usi prodani; inu eni she teiste imeti shele: sa to so tüşli novizh natisneni, inu tó, kar pervizh ni bilú prav natisnenu, je sdaj s'kerbnu popravlenu.

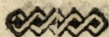
Per vsakimu is tih Psálmov je nar pervizh en sapopadek, tó je: nar pervizh

Se pove, per kateri perlošnosti je David Psálm slóshil, kaj on v' timíslim govóry, kaj od Bogá prósi. Potle je sazhné Pjálma, inu sa sledno versto Psálma jo bogabojezhe misli na visho ene molitve, de bi greschnik veáil, kaj imá misliti, kadar teiste besede is Davidoviga Psálma móli. Ne rezhem, de bi usaki ravnu use to, kar je sapísanu, misliti mógel: sakaj po besedah (S. F'avla: *) Daróv je vezh fórt, duh pak je samú edèn — — — vse pak dèla edèn, inu ravnutáisti duh, katèri flèhernimu dejly kakùr on hozhe. Vendèr pak samore to, kar je sa usako versto sapísanu, serze vsaj enukóliku uneti, inu v' timuístimu s' pomozhjó svètiga Duká dobre misli, inu shele obuditi.

Sa volo tigá beri greschnik te bukvize, inu misli, de David tebi govory; poslušaj njega sdihujozhiga, inu s' njim vred zhes tvoje grehe sdihuj; glej njega jokajozhiga, inu s' njim vred jokaj, de se
nad

*) 1. Kor, 12. 4.

nad teboj ispólnio besede Davida: *) Ka-
teri med jokanjam sejejo, bôdo
s' veseljam sheli. Shli so tje, inu
jokali, kadar so svoje semena
vun metali: s' veseljam pak bôdo
pêrshli, kadar bôdo svoje snope
nesli.

*) Psal. 125. 5.

Pervi Psalm od Pokóre ,

V' Psalterju s'hešti.

Gospód! ne svári me v' tvojim serdi,
* inu ne tépi me v' tvoji jěsi.

Usmili se zhes - me, Gospód; sakaj
flab sim: * osdravi me, Gospód, sakaj
moje košty se trešejo od strahú,

Inu moja dušha je silnu omamlena:
* al tí Gospód! kakú dólgu?

Gospód! oberni se (k' meni), inu re-
šhi mojo dušho: * pomagaj meni sa
tvoje milosti vólo.

Sakaj mertvi zhlověk ne misli na te-
be: * v' gróbi pak kdó bó tebe hvalil?

Truden sim od mojiga sdihòvanja,
use nozhy na moji póštěli silnu jokam:
* mojo póštělo s' mojimi sòlsami mó-
zhim.

Od silne nótrajne shalošti so moje
ozhy otamněle: * postaral sim se med
usimi mojimi sovráshniki.

Bejšhite od mene usi, katěri hudobíó
děláte: * sakaj Gospód je glaśs mojiga
jokanja uslišhal.

Gospód je moja prošnja uslišhal, *
Gospód je moja molitu gori usel.

Uši moji sovráshniki se imajo framù-
vati, inu silnu prestrašhiti: * vèrniti se
imajo, inu sdajzi framùvati.

Drugi Psalm od Pókóre,

V' Psalterju eden, inu trideseti.

Blagùr tem, katerim so pregrehe od-
pušhene: * inu katerih grèhi so po-
kriti.

Blagùr zhlovèku, katerimn Gospód
grèh ní sarajtal, * inu v' kateriga serzi
ní golùfie.

Ker sim mólzhal, so moje kósty ofla-
bele * od usakidániga vekánja.

Ker je bilá tvoja róka nózh, inu dan
teshka na meni: * sim se v' moji teshavi
sem tèr tje obrazhal, ker je mene tèrn
bódèl.

(Tedaj) sim tebi moja pregrèho iska-
sal: * inu moja nepravizhnost nisim sa-
krival.

Sim rekal: Povedal bóm zhes-se mo-
jo krivizo prizho Gospóda; * inu ti si
meni hudóbíó mojiga grèha odpustil.

Sa tó bó sledni brumèn * ob pravim
zhali k' tebi molil:

De tudi povódnja velikíh vodâ * blisu njega ne pride.

Ti si moje perbejšálifhe v' britkoſti, katêra je mene obdala: * ti moje veselje! rêſhi me od tih, kateri ſo mene obſúli.

Saſtopnoſt bóm tebi dál, inu tebe podvuzhil na tej pótí, po kateri bóſh hodil; * vèdnu bóm na tebe glèdal.

Nikár ne bódite kakûr kojn, inu meſeg, * kateri pameti nimajo.

Ukroti (o Bóg) s' kórbami, inu bersdami zheluſtí tihíſtih, * kateri ſe k' tebi ne perbliſhújejo.

Zheſ greſhnika je veliku ſhib: * tiga pak, kateri na Goſpóda vûpa, bó uſmiſenje obdálu.

Veſelite ſe v' Goſpódu, ví pravizhni, inu bódite prav veſeli, * ràsglaſújte vaſhe veſelje uſi, kateri ſte dobriga ſerzá.

Trêtji Pfalm od Pokóre,

V' Pfalterju ſèdèm, inu trideſetì.

Goſpód! ne ſvari mene v' tvojim ſerdi: * inu ne tepi me v' tvoji jeſi.

Sakaj tvoje puſhíze v' meni tižê: * inu tvoja roka je teſhka nad menojo.

Ní

Ní sdravja v' mojim meši savólo tvoje
jese: * moje košty nimajo pokója savolo
mojih gręhov.

Sakaj moje hudobíe so zhes mojo
glavó srafle: * inu me tlazhio kakúr
teshka butara.

Moje rane so gníti, inu smerdęti sa-
zhele; * savolo moje nevúmnoſti.

Reven sim, inu vùſs vkùp lesem: *
zël dan shaloſten hódim.

Sakaj moje ledje je pólnu smotnjáv:
* inu na mojim meši ni sdrávja.

Silnu sim slab, inu ponishan: *
rióvem od shaloſti mojiga serzá.

Pred tebój, Gospód, so use moje she-
le: * inu moje jezhánje préd tebój ní
sakritu.

Moje serze je shaloſtnu, moja mózh
je mene sapuſtíla: * zelú moje ozhí so
otamnele.

Moji pèrjátli, inu moji blishni * se
meni na spruti perblishújejo, inu stoje.

Inu kateri so sizer okóli mene bilí, od
deležh stoje: * inu kateri mene umoriti
jiſhejo, ſilo delajo.

Inu kateri meni hudú ſturiti hózhejo,
nezhimernu govorę: * inu golúſie zël
dan ismiſhlújejo.

Jeſt pak kakúr glufhéz ne ſliſhim: *
inu sim kakúr mutéz, kateri ſvoje vuſta
ne odpre.

Inu sim poſtal kakúr zhlovék, kateri
ne

ne slisli: * inu kateri odgovora v' svojih vustih nima.

Al na tebe, Gospód, sim savúpal: * ti, Gospód moj Bóg, bósh mene ušlišhal.

Sakaj rekal sim: Ne perpušti, de bi se kàdaj moji sovráshniki nad menój veselili: * ker so se moje noge spódtikúvale, so zhes mene mogózhnu govóрили.

Jest sim ja k' tepenju perpravlen: * inu moja bolezhina je vèdnu pred mojimi ozhmy.

Sakaj mojo hudobíu ozhitnu povem: * inu sim savolo mojiga gréha v' skèrbi.

Moji sovráshniki pak (dobru) shive, inu so mozhnejshi kakúr jest: * inu tih, kateri mène po krivim sovráshjo je vezh, inu vezh.

Kateri dóbru s' húdim urazhújejo, mene oprávlajo: * ker se dóbriga der-shím.

Ne sapuști me, Gospód moj Bóg! * ne odstópi od mene.

Hiti meni pomagat, * Gospód Bóg, moj Isvelizhar!

Zheterti Psalm od Pokóre, V' Psalterju pètdesèti.

Usmili se zhes mene, Bóg! * po tvoji veliki milosti.

Inu

Inu po obilnosti tvojiga usmilenja *
isbrislihi mojo hudobíu.

Operi me zhe dálej bòl od moje
krivíze: * inu ozhisti me od moje pre-
grehe.

Sakaj jest sposnam moje pregrehe: *
inu moj gréh je vèdnu pred mojimi
ozhmy.

Tebi samimu sim greslíl, inu prizho
tebe húdu sturil: * de bošh v' tvojih be-
sedah sa resnizhniga sposnan, inu pre-
magash, kadar bóšh sójen.

Sakaj glej, v' hudobii sim spozhet: *
inu v' gréhi je mene moja mati spozhela.

Glej! resnizo lúbish: * nesnane skriv-
nósti tvoje modrósti si meni ràsodel.

Pokropi me s' Isopam, inu bóm ozhi-
stien: * operi me, inu bóm bòl bel ka-
kùr sneg.

Pusti me veseló, inu perjetno besedo
slishati: * inu poterte kóšty bódo od
veselja poskakùvale.

Oberni tvoj obras od mojih gréhov: *
inu isbrislihi use moje krivize.

Stvari v' meni, o Bóg, zhistu serze: *
inu ponovi v' mojim ofèrzhji pravi-
ga duhá.

Ne saversi me od tvojiga oblizhja: *
inu ne usàmi meni tvojiga svetiga
duhá.

Dodejli meni supet vesélje tvojiga isvelizhanja: * inu poterdi me s' imenitnim duham.

Hudobne bóm tvoje póti vuzhil: * inu grešhniki se bódo k' tebi preobernili.

Rešhi me od dolgá kriví, o Bóg, Bóg moj Isvelizhar! * inu moj jesik bó tvojo pravizhnost s' veseljam hvalil.

Gospód! odpri moje shnáble: * inu moje vústa bódo tvojo hvalo osnanúvale.

Sakaj aku bi bil ti ófèr hotel, bi ga bil ješt rad dál: * al nad shganimi ófri nimafh dopadajenja.

Bogú dopadejózh ófèr je shalošti poln dúh: * ràstertu, inu ponishanu serze ne bófh, o Bóg, sanizhúval.

Sturi dobru, Gospód, po tvoji dobrotliivi vóli Sionu: * de bódo sidóvi Jerusaléma sídani.

Takrat bódo tebi ófri pravizhnosti, daróvi, inu shgáni ófri dopadli: * takrat bódo na tvój altár teleta pokládali.

Peti Psalm od Pokóre,

V' Psalterju stu, inu pèrvi.

Gospód! uslišhi moju molitu: * inu moje upitjé naj k' tebi pride.

Ne

Ne skrivaj tvoje oblizhje pred menój :
 * nagni tvoje vuhú k' meni , kadar kóli
 sim v' nadlógi.

Uflishti me hitru , * kadar kóli tebe
 na pómozh klizhem.

Sakaj moji dnevi so kakùr dim preshli :
 * inu moje kósti so se kakùr ogórek usu-
 shile.

Moje serze je pobitu , inu suhú kakùr
 senú : * ker sim posabil moj krúh jesti.

Savolo mojiga velikiga sdihùvánja *
 me ní drugiga kakùr kóst , inu kósha.

Jest sim kakùr Pelikan v' puhavi : *
 inu sim kakùr sova v' starim osidji.

Zhújem , * inu sim kakùr samotén
 grabéz na strehi.

Zel dan saframújejo mene moji so-
 vráshniki : * inu kateri so mene sizer hva-
 lili , so se zhes mene sarótili.

Sakaj pepel s' kruham jem : * inu mo-
 jo piázho s' solsamí mēsham.

Savolo tvoje jese , inu serda : * sakaj
 ti si mene usdignil , inu na tla vèrgel.

Moji dnevi so sgínili kakùr senza : *
 inu jest sim se kakùr trava usúshil.

Ti pak , Gospód , ostanesh na veko-
 ma : * inu tvoj spomin je od róda do
 róda.

Ti bósh uстал inu se bósh zhes Sion
 usmilil : * sakaj zhas je , de se zhes nje-
 ga usmilish , zhas je pershal.

Sakaj tvoji hlapzi imajo njegove kam-
ne sa lúbu: * inu zelú s' njegovim pra-
ham imajo usmilenje.

Neveřniki se bódo bali, Gospód,
tvojiga imena: * inu ufi krajli na sem-
li tvoje zhařti:

Kadar bó Gospód Sion supet isídal:
* inu se v' svoji zhařti perkasal.

On je na molitu ubógih poględal: *
inu njih prořhne ní sanizhùval

Tó imá sa posłędni ród sapisanu biti;
* sakaj ludřvu, kateru bó řtvarenu, bó
Gospóda hvalilu.

Ker je on is visokóřti svojiga řvetiga
prebivališha sem doli ozhí oběrnil: *
Gospód je is neběs na semlo poględal:

De bi jezhánje jetnikov řlišhal: * inu
k' řmerti obřojene otroke řřhil:

De bi ime Gospóda na řionu: * inu
njegovo hvalo v' Jerusalému osnanù-
vali:

Kadar se bódo ludřva, * inu krajli
vkùp sbrali, Gospódu řlushiti.

On je njemu, kadar je řhe per mozhi
bil, řękal: * Povej meni mājhnu řhtě-
vilu mojih dní.

Ne usámi me prozh v' řřędi mojih
dní: * tvoje lejta so od róda do róda.

Ti Gospód, ři semlo v' sazhetki uter-
dil: * inu nebú je řęlu tvojih rók.

Onu bó minúlu, ti pak ořtaneřh: *
onu se bó use kakùr oblazhílu pořtaralu.

Inu

Inu kakür ogrinalu bósh toistu premenil, inu bó premenjenu: * ti pak oftanelh ravnu taihti, inu tvoje lejta ne bódo nikóli preshle.

Sinóvi tvojih hlapzov bódo stanúvanje iméli: * inu njih sárod bó na vèkoma ostal.

Shešti Psalm od Pokóre,

V' Psalterju stu devět, inu dvajseti.

Is globozhine upijem k' tebi Gospód!
* Gospód! usliši moj glas.

Naj poslušhajo tvoje vusheša glas
moje proshne.

Gospód! aku bósh savolo pregreh
rajtingo terjál: * Gospód! kdó bó ob-
stál?

Al per tebi je odpushtanje grehov: *
inu savolo tvoje postave zhakam na
tebe, Gospód!

Moja dusha zhaka na njegovo besèdo:
* moja dusha na Gospóda vúpa.

Od jutrajniga zhuvanja do nozhí *
imá Israel na Gospóda vúpati.

Sakaj per Gospódu je usmiljenje; * inu
per njemu je obilnu odreshenje.

Inu on bó Israel rešhil * od usih nje-
govih hudobij.

Šedini Psalm od Pokóre.

V' Psalterju štú dva, inu šhtirideseti.

Gospód! ušlišhi moju molitu; poslušaj moju prošnjo savolo tvoje svestobe: * ušlišhi me po tvoji pravizhnosti.

Ne hodi k' sodbi s' tvojim hlapzam; * sakaj pred tebój ne bó noben šivzhlovèk pravizhen obštal.

Sakaj šovrášnik pregánja moju dušho: * on je moje šivljenje do semle poterèl.

On je mene v' tàmoto postavil, kakúr so tí, kateri so vshe sdalneje umerli: * moj duh v' meni od teshav omagúje, inu moje serze je v' meni preštrahenu.

Smislim na stare zhafe, Premišhlújem use tvoje dela, * dobru preudarjam dela tvojih rôk.

K' tebi istegújem moje roke: * moja dušha je kakúr suha semla pred tebój:

Ušlišhi me hitru, Gospód! * moj duh šlabí.

Ne škrivaj tvoje oblizhje pred menój: * fizer bóm timištim enák, kateri v' jamo doli gredó.

Pusti me hitru tvoje usmilenje saslišhati: * sakaj na tebe savúpam.

Sturi meni snano pót, po kateri hodišti imam; * sakaj moja dušha tebe šhelí.

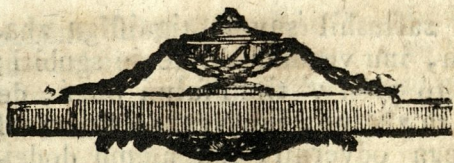

Gospód! rešhi me od mojih sovrašnikov, k' tebi perbejšim: * vuzhi me tvojo vólo sturiti, sakaj ti si moj Bóg.

Tvoj dóber duh naj vódi mene po ravni póti: * Gospód! ohrani me per shivlenju sa tvojiga imena vólo.

Ispéli po tvoji pravizhnosti mojo dušho is nadlóge; * pokonzhaj po tvojim usmilenju moje sovrašnike.

Inu pogúbi use, katèri moji dušhi teshave dèlajo: * sakaj jest sim tvoj blapèz.

I. Pfalm od Pokóre.

S a p o p a d e k.

Tá Pfalm je David takrat slóshil, kadar je od Saula preganjan, inu v' nevarnosti bil od njega umorjen biti. Bres use pomózhi se je po púshavi klátíl, inu pèrkri-val; zelú njegovi továrshi, kër so se tigá okóliklaténja vshe navelí-zhali, so bily sa njega nevární.

Od ush strany stiskan, inu bres vúpánja, zhlověshko pomózh dobi-ti, je sklenil se k' Bógu oberniti, Al on se je bál, de bi Bóg savo-lo kakiga skritiga grěha ne bil na njega rásferden, inu de bi ki ne

bil saflushil savolo tigareftiga zha-
fno, inu vezhnu shivljenje sgubiti;
sa tó prófi v' tim Pſalmi Bogá, de
bi tá zhaſno, inu vezhno ſmert od
njega odvèrnil, inu njemu dodej-
lil, njega v' prizhejózhim, inu per-
hódnim shivlénji hvaliti.

David je miſlil, de bi ki nje-
góva preſgódna ſmert snaminje ras-
ferdenja Boshjiga ne bilá; ſakaj on
je védil, de je Bóg njega ſa ime-
nitne opravila odlózhil, katere pak
do takrat ſhe niſo bile iſpelane.
On je védil, de imá on uſe per-
praviti, kar je k' ſidánju templá
Boshjiga potrebnu; ſakaj Bóg je bil
njemu uſo podóbo templá pokasal,
inu David je imel uſe tó ſvojimu
ſínu, kateri pak takrat ſhe ny bil
rojen, iſrozhiti, de bi tá po tej po-
dóbi tempel ſídal. David je védil,
de imá ſkusi njega vunajna flush-
ba Boshja v' pravi red poſtavlena,
inu tejíſti ſpodóbná lepota perdana
biti. V' takih okóliſtavah je on
ſnal miſliti, de bi njegóva pre-
sgó-

sgódna smèrt shiba jèse Boshje bilá : sakaj njegova presgodna smèrt bilá take imenitne opravila od nje-
ga odvernila.

Sraven tiga je David tudi sa zhaft Boshjo prav unet bil. Ufe druge ludstva, svunaj Judovfkiga ali niso praviga Bogá sposnale, ali pak niso njega spodóbnu zhaftile. Davidu, inu njegovimu saródu je Bóg svoje rèsnize isrózhil, katere so imele pèrhodnim vèrnim v' svètim Pismi perhranjene biti. Is Davidoviga pisanja so imeli pèrhodni vèrni od mnóгих skrivností oblubléniga Odrèsheníka podvuzheni biti. Sa tó je on Bogá prófil, de bi njemu telefnu shivlenje she dalej pustil, de bi sámógil Boshje skrivnosti osnanòvati, inu Boshje ime nevernikam snanu fturiti. David je Bogá tudi sa vèzhnu shivlenje prófil, de bi njega samogel na vèkoma hvaliti.

Kadar je pak David v' nar vèk-
shi

shi britkósti, Bóg njemu rásodene,
 de je njegova molitu uflifhana.
 On vshe v' duhu vidi, kakú bódo
 njegóvi sovráshniki ráskropleni,
 inu kakú bo njih hudobía saframò-
 vana. On svojim sovráshnikam vó-
 fhi, de bi ponishani samy v' se
 fhli, inu se rèlnizhnu pobólfhali.

Katólifhka Zerku postavi ta Pjalm
 med shtèvílu sedem Pjalmov od
 pokóre, inu prófi, de bi Bóg njene
 pregrěshne otroke v' prizhejózhim
 shivlenji pokoríl, inu se nad njimi
 v' vèzhnosti ne moshtúval: sakaj
 ona terdnu verúje, de po tim shiv-
 lenji ní vezh zhasa sa pokóro, am-
 pak de bó tam v' vèzhnosti ali
 vèzhnu plazhilu pravizhnih, ali
 pak vèzhnu tèrpljenje hudobnih.

V' fkrívnim, inu víshim sastóp-
 ki je tá Pjalm molitu eniga v' svoji
 vèsti nepokojniga grěshnika, Kate-
 ri se presgódne smèrti, inu pèr-
 hodne sodbe bojí, inu se sa tó v'
 pokóri trudi; kateriga pak per sad-
 nih

nih vèrstah tiga Psalm tó veselý,
kar je usim rešnizhnu shalujajó-
zhim oblublenu. Kar se tedaj v'
tim Psalmi od preganjanja, od brit-
kóst, od telešniga omáganja, inu
od veselja po zherki, tó je, kakúr
besede leshe, bére, se more v'
višhim saštópki od preganjanja, brit-
kóst, omáganja, inu veselja ene
dušhe saštopiti.

I. v. Gospód! ne svári me v' tvojim
sèrdi, inu ne tépi mešv' tvoji jèsi.

Gospód! glej, od usih strany sti-
fkan, od usih sapušhen, vùs
prestrašhen kakúr otrok od ptujih
otepen k' svoji materi hity, jest k'
tebi mojimu lubesnivimu ozheťu per-
tezhem. V' tej moji molitvi fizer te-
be ne imenùjem ozheťa, ampak Go-
spóda, ker si savolo mojih hudobij
ne vùpam tebe ozheťa imenòvati;
vender s' savùpanjam na tvoje usmi-
lenje zhakam, ker si en dobrotlivi

Go-

Gospód. Pusti se, o Gospód, preprošiti od tvojiga flushabnika, kateri svojo pregreho, svojo slabóš, inu neurednóšť sposna, inu se savolo tiga prizho tebe ponisha, kateri se ne odpove sa naprej tvój flushabnik biti, ampak shely tvojim poveljam pokorén ostati, inu hozhe tvoj nar flajshi járm nositi. Pravizhnu mene tépešh, jest se zhes tvojo ojstróšť zelú nizh ne pertóshim: veliku bòl sposnám, de sim pokorjenja uređen, inu ker prerad sam sebi sanásham, radovolnu pervolim, de ti shibo primesh, inu mene tepešh. Tepi mene, jest se ne umikam tvojimu svarjenju, ker sposnam veliko zeno tigaistiga: sakaj, *) kateriga Gospód líbi, tiga on pod shibo imá: tepe pak usakiga sinú, kateriga gori usame. Jest ne jishem sa pravizhniga veljati. Gospód! **) ne pusti, de bi se moje serze k' hud bnim besedam nagníu, inu pregrehe isgovárjalu, kakur hudodelniki delajo: pravizhen me bo s' usmilen-

*) Hebr. 12. 6. **) Psal. 140. 4.

lenjam tepèl, inu svaril, ólje greshnika
 pak (katèru je nezhemerna hvala,
 inu perlisòvanje) nima mojo glavo o-
 masliti. Sakaj rajshi hózhem milost-
 livu svarjen, kakur sapelivu hvalen,
 ali k' moji shkodi glájen biti. Poko-
 ri tvojiga sinú lubeshnivu kakur usmi-
 leni ozhe, inu ne pogubi kriviga
 kakur ojster, inu serdit sodnik.

2. v. Usmili se zhes - me, Gospód;
 sakaj slab sim: osdravi me, Go-
 spód, sakaj moje kósty se trésejo
 od strahú.

Gospód! perdershi enukóliku tvo-
 jo shibo, jest vshe pod toisto
 pesham: tvoje pokorjenje sazhenja
 vshe sa mojo mózh prefilnu biti.
 Svojoglávni otrok se framúje, ka-
 dar od svojiga ozheta tepen s' bole-
 zhino perfílen jóka, inu véka: inu
 v' hudobií prav oterpèn otrok tepen-
 je bres folsá terpy. Jest pak, ker
 usmilenje jishem, aku lih sim malu
 poprej tvojo rokó k' mojimu pokor-
 jenju vábil, se ne framújem odkri-

toferzhnu svojo slabósti tebi pokasati. Usmili se zhes - me, inu persane. si moji slabosti: ne tépi me po tvoji mozhi; ampak perdershúj tvojo rokó po moji slabósti. Druge podpóre nimam svunaj tebe: zhe mene s' tvojo teshko rokó na eno stran udarish, inu mene od druge strany ne podpresih, bom omagal, is ne vóle godèrnjal, inu se gotovu pogubil.

Osdravi me, Gospód! Satisfni kúp moje she krivave rane, katere je meni tvoja teshka roka sturila. Poverni meni sdravje mojiga ferzá, kateru so meni moji gréhi useli. Uly v' moje ferze poterpeshlivoft, sladkóft, inu veselje, kateru sim sgubil. Ne posnam drugiga takú dobriga osdravnika svunaj tebe, kateri vesh, de *) *sdravi ne potrebujejo osdravnika, temuzh bolni.* Tebe samiga shelim, ker si rekal: *Nisim pèrshal kli-zat pravizhne, temuzh greshnike.* Ti sam imash she usmilenje s' enim dobru ote

*) *Mattb. 9. 12.*

štepenim, inu na pól mertvim.
 Use, kar je mene fizer podperalu,
 je mene sdaj sapustilu, inu uša mo-
 ja prejšhina mózh, vúmnošt, inu
 ferzhnošt je preshla, inu se rásgu-
 bíla. Nizh drugiga kakúr flabóšt,
 flepota, strah, inu omáganje je v'
 meni ostalu,

3. v. Inu moja dusha je silnu omamlena;
 al ti Gospód ! kakú dólgu?

Moja dusha je od strahú, inusha-
 lošti takú oflabeła, de tudi moje
 telú peshha. Meni je smankalu svit-
 lobe, de bi smotam odjiti samogel.
 Nimam sadošti ferzhnosti, de bi do-
 bre fklepe sturil, tudi ne premosh-
 nosti, de bi tešte v' djanji ispelal:
 nimam tešte zhiste pameti, inu
 terdne vóle, de bi bil v' stani sala-
 súvanju mojih sovráshnikov ubejsha-
 ti. Posvejtni modriáni svojo flabóšt
 perkrívajo; jest pak ne hóm svojo
 flabóšt perkrival, de usmilenje sa-
 dobím. Zhlovešhka modróšt nam-
 rezh nima sadošti rásvitlenja, ne
 tu-

tudi ponishnosti sadoſti, sa tó nozhe verjēti, de zhlověk k' dóbrimu ſam is ſebe nobene mozhy nima. Jeſt pak ponishnu verujem, inu odkrita-ferzhnu povem, de ſam is ſebe zelú nizh dobriga ne premórem, inu de ne ſaſluſhim drugiga kakur nepokoj, ſtrah, inu grisenje veſty, ſakaj myr, ſladkóſt, inu notrajni pokoj je ſamú sa nedólshne.

Al ti Goſpód! kakú dólgu? Ah kakú dólgu -- prevezh ſtiſkan vshe ſkoraj ne morem dálej govoriti. Goſpód! pomagaj meni s' beſedo isre-zhi, kar v' mojim ferzi vidish. Ka-kú dólgu bóſh odlafhal pridti, inu meni pomagati? Glej, pred oblizh-jam eniga dobriga osdravnika ſtojim: odkrivam moje rane, próſim, inu ſolſe tózhim. Sa kaj ſi, Goſpód, pruti meni kakur de bi moje nadló-ge ne vidil, ali mene is tihſtih re-ſhiti ne hotel? Vſaj nimaſh nizh majnſhi mózh kakur vólo. Ny mar vshe zhaſs tvojo ſerdito rokó od-tegniti? Šhtejem ure, inu meni
 ſe

fe sdy, kakur bi bile vshe zele lejta. Kakú Gospód! bósh ti moje zelu shivlenje v' fkušhnjah, inu v' folsáh pretezhi puštil?

Vem, kaj s' tvojim odláshhanjam hózhesh: ti hózhesh namrezh mene previshati, de bres tebe nizh ne samórem: ti meni s' tvojim odláshhanjam hozhesh takú rézhi: Aku bi jest tebi hitru na pómozh pèrfhal, bi ti vojskóvánja ne zhutil; zhe bi vojskòvánja ne zhutil, bi se savolo svoje mozhy preusël, inu savolo tẽ preusëtnošti nikdár k' premaganju ne pèrfhal. Al ti Gospód, dólgu odlashash tudi sa tó, de bi jest sposnal, kakú globoku tim se pogrešnil, de bi se is tesháve, s' katero se pravi pokoj doby, vuzhíl bõl fkerbnu varúvati, de bi supet tigaištiga ne sgubil.

Gospód! kër si mene enukóliku zhasa sapuštil, de bi se savolo pománkanja tvoje pomózhi moja flabóšt pokasala; ne sapušti me vsaj
sa

sa uselej ne, de ne bóm vëzhnu pogublen: sakaj aku v' sedajnim shivlenji, ob zhafi usmilenja tolikáj nakládafh, kaj bó tam v' vëzhnosti, ob zhafi moshtúvájja sa tē, kateri bódo pogubljeni, inu *) zhe bo pravizhen komaj isvelizhan, kje se bó hudobnik, inu grejhník pokasal?

4. v. Gospód! oberni se (k' meni), inu rešhi mojo dušho: pomagaj meni sa tvoje milosti vólo.

Obèrni se k' meni, ker sim se jest s' nadlógami perfilen k' tebi obernil. Oberni se k' meni, de tvojo lepoto vidim, inu v' toisto salublen ufo nezhimerno lepoto tiga svejtá sanizhújem. V' tvoji jesi si se pravizhnu od mene obernil; is tvojiga usmilenja se k' meni supet obèrni. Pretergaj saveše, s' katerimi so grēhi mojo dušho svesali. Rešhi me is flushnosti grēha, inu hudizha, tēr sturi prostu moje ferzē od usih polvejtnih saderg, ne fizer savolo mene, ker nisim urēden

*) 1. Pet. 4. 18.

den, tudi ne savolo krivizhne file
mojih sovràshnikov, ker tó moja
hudobía saflushi; ampak sturi tó
savolo tvoje milosti.

Blagùr timu, na kateriga se ti,
mój Bóg! usmilenu osréh: tvój
pogled samore nar terjishi ferze
omezhitì, inu kakùr nekàdaj Pę-
trovu ferze v' spokórne folse rás-
zediti. Ostri se hitru ná-me, nikár
me predólgu ne sapústi; sakaj bo-
jim se, de bi mene smèrt ne pre-
hitęla; dáj de bres odláshanja po-
kóro sturím, inu use tó dopólnim,
kar k' tvoji zhafti sturiti shelím.

g. v. Sakaj mèrtvi zhlověk ne misli na
tebe: v' gróbi pak kdó bó tebe
hvalil?

Aku mene ne rešhih, mórem
umręti; kję bó pak moja po-
kóra, katero dęlati po smerti vezh
zhasa ny, ker je vendér pokóra
nar vezhi hvala, katero gręshnik
tebi dati samore. Ne usámi meni
zhaft

zhaſt, katero greſhnik imá, kadar reſnizhèn ſpokórnik poſtane, inu tebi uſeto zhaſt s' pokóro po grehi omerjeno povèrne. Ti ſi hotèl nad menój zèlimu ſvejtú zhlo-veſhko ſlabóſt pokasati; ne brani ſe tudi nad menój zèlimu ſvejtú mózh tvoje osdravlive gnaðe ſna-no ſturiti.

Zhe pomislim, kaj ſi ti, Goſpód, pruti meni, inu kaj ſim jeſt pruti tebi, ſe nozhem s' teboj pravdati, ali v' ſodbo jiti: ſakaj kjè je en zhlovek na ſvejti, de bi ſe pred tvojimi ozhmy ſa pravizhniga ſhtèti ſamogèl, kèr bóſh zelú kar je pravizhniga, ſodil. S' Jobam bóm rekal: *) *Sa kaj ſhrivaſh tvoje oblizhje, inu mene ſa ſvojiga ſovráshnika imáſh? ſuper en liſt, hateriga vetèr odneſe, ſkaſújeſh ſvojo mo-gozhnoſt, inu ſuho bilko preganjaſh. Bi bilu pazh urèdnu ſe nad enim ſemelskim praham ſnoſiti? iſvoli ſi rajſhi en ófèr, kateri ſe tvoji viſo-kóſti ſa greh ſpodóbi, inu dáj tvojo tesh-*

*) Job. 13. 24.

teshko rokó temu zhutiti, kateri je
še fkusi tvojo pomózh sadošti
terdén nje tesho nositi. Nad menój
pak si svojo zhašt s' persanáshjanjam
dobi. Šturi si zhašt s' tem, ker
jest tvoji pravizi sam is sebe sadošti
plazhati nifim uređen, ne tudi pre-
móshen. Tebi samimu se spodobi tá
zhašt, de se samóresh, kadar hózhesh,
zhes krivizhnika smiliti.

Aku je pak vender per tebi, Go-
spod, sklenjenu, de imá sdaj moji-
ga shivlenja konéz biti; vsaj ne pu-
sti mene pasti v' taisti strashni grob
vezhne smerti, kjer je nar vekshi
posablenje na tebe, kjer je vezhnu
molzhánje od tvoje mogózhnosti,
dobróte, inu resnize, kjer ny drugi-
ga kù jók, inu shkripanje s' sob-
my, kjer je dovershena terdourat-
nost hudobnih, de tebe ne hvalio,
temuzh strashnu kólnejo.

6. v. Trudèn sim od mojiga sdihò-
vanja, use nozhy na moji póštè-
li filnu jókam: mojo póštèlo s' mo-
jimi sòlsámi mózhim.

Glej Gospód! isfèrza shelím tvojo
ufim praviim spokórníkam per-
pravleno milost dosezhi; savolo
tigá se s' vědnim sdihvanjam trū-
dim, inu nozhem jénjati she dalaj
se truditi. Kolikùkrat so moje u-
shèsa od poslušhanja posvejt-
niguma trudne postale; kólikùkrat
so se moje ozhy od glèdanja posvejt-
nih nezhe mernost utrudile; kóliku-
krat se je moj jesik savolo posvejt-
nih kòvánt, inu pohujshanja pólnih
pogóvorov upèhal; kólikukrat je
moje telú savolo nespametniga potè-
panja omagalu: sdaj pak, kadar imam
tolikáj grèhov sa isbrisati, inu tebi
usèto zhašt poverniti, bi jest savolo
truda spokorne dèla opustil? Tó se
ne spodobi, inu tó nima biti. No-
zhem timistim hinávskim spokórni-
kam enák postati, kateri kir komaj
pokóro perzhnejo, se bèrsh nasaj
uma-

umaknejo; kateri s' eno rokó malu udárió, inu se beršh s' drugo gládio. Jest hozhem po velikosti mojih pregréh v' britkósti, v' shalosti, v' pokóri biti, inu kakúr fim do sdaj v' samopashosti shiveti jifkal, takú hózhem sa naprēj moje mesú vėdnu v' terdo flúshnost fílití. Nozh, inu dan imajo solse mój kruh biti: ufaki dan hózhem moji dufhi rezhi: Dufha! kję je tvoje bogáštvu, kateru si sapravila? kję je tvoja pervá nedólshnost, katero si sgubila? kję je tvój Bóg! kateriga si sapustila?

Al kakú britkú je v' ferzuspokórniku, kateri v' solsah svoje ovešelenje jifhe, pak kómaj tólikaj zhasa, inu perloshnosti najide, de bi solse tozhil! Zhes dan je moja shalost takú rezhi vjeta, inu saklęjena, jest njó ne finem ozhitu kasati: sakaj v' frėdi posvejtnih ludy shivím, kateri vėdnu ná-me glėdajo, inu aku bi mojo shalost vidili, bi toisto sa flabóšt fhtęli, inu is

tiga perloshnost usëli mojo vëro sa-
smehovati. Savolo moje flushbe mo-
rem moshatu, inu módrn oblizhje
kasati, de mojo nótrajno shaloft,
inu britkóft perkrijem, inu ne räs-
odenem moje sdihóvânje prizho tēh,
katëri ne vedô, od kód toistu pride,
inu kóliku veljá.

Nozhy fosa moje shalóvanje per-
pravne. Proft od flúshnosti, v' ka-
teri sim savolo moje flúshbe po
dnevi, odlózhen od glëdavzov, rē-
fhen od opravkov, inu fkerby se
po nozhi britkófti mojiga shaloftni-
ga ferzá popólnim isdám; v' frëdi
tamē, katëra mojo shaloft perkriva,
inu redy, perdobím, kar meni dan
usame: v' moj postëli sagernen pu-
stím tézhi solse, inu povodnja solsa
se po moji posteli raslije: namrezh
tam, kjër nimam drugiga glëdavza
svunaj tebe smileniga Bogá, katē-
ri ne savershesht rästertu, inu po-
nishanu ferzē, inu imasht dopadajenje
nad solsámi spokornikov. Srezhne
nozhy, nozhy bol svitle kù nar
ivit-

svitlejšhi dnovi, v' katèrih se sado-
by luzh gnade Boshje, katèro je tà-
ma pregrèh otamnèla! Šrèzhne sol-
sè rèsnizhne pokóre, katère so stu-
denèz tolikáj dobrót, saštava mirú,
svèta sprava s' tebój, o Gospód!
shlahrne vode, katère samórejo po-
galiti ogin jèse ferditiga Bogá! Šlad-
ka fila, katèra Boshjimu fèrdu o-
roshje is ròk usáme!

7. Od sílne nótrajne shalošti so moje
ozhy otamnèle; postaral sim se
med ufimi mojimi sovráshniki.

Tolikáj jókam, de meni ozhy
támne perhájajo, inu fkoraj
flep postajam. Póln strahú savolo
tvojiga fèrda, Gospód, shè omagú-
jem. Na mèšti sládkiga, inu po-
kójniga shivlenja, v' katèrim sim
nekádaj shivèl, namèšti pozhitka,
inu obilnosti, katèro je meni svejt
obètal, sadène mene use lejta
fkritu salasùvanje, inu ozhitnu
pregánjanje use sorte sovráshnikov,
katèri, aku lih so krivizhni, vendèr

v' obilnosti, v' zhaſti, inu veſelji shive, takú, de ſkoraj v' vëri na previdnoſt Boſhjo omagújem, ker moje ſovráſhnike per uſi njih hudobíi mírnu shiveſi vidim.

Moji dnóvi tekó v' britkóſti, inu v' ſolsah; od ſtrahú, inu prevelike ſkerby ſe meni laſje na glavi belio; moje britke ſolſe ſo meni liza kakúr nivo isorale. Taku tekó moje lejta, inu mojih britkóſt je vednu vezh, bres tigá, de bi vedil, zhe bóde tih mojih nadlóg kadaj konèz. Enu ſamu je, kar mene ſhe opëra, inu oveſely; namrezh tó, ker ſi ti o Bóg, ti vezhna rèlniza, oblubil, de vſi, kateri tebe s' zelim lerzam, inu v' zeli britkóſti ſvoje duſhe jiſhejo, bodo tebe gotovu náſhli; inu tó, ker vem, de ti zhloveku, kadar ſe njemu narhujſhi gody, rad perſtópíſh. Savolo tiga na tebe, Goſpód, uſe moje ſaúpanje poſtavim, inu ne bóm oframoten. *) *Rezi, Goſpod, moji duſhi: Jeſt ſim tvoja pomozh.*

*) Pſalm. 34. 3.

8. v. Bejšhite od mene usi, kateri hudobio delate: sakaj Gospód je glás mojiga jokanja uslišhal.

9. v. Gospód je moje prošnjo uslišhal, Gospód je moje molitu gori usel.

Glejte, po delu se prejime plazhilu, po bojúvánju pride mír, sa sdihòvanjam gréde oveselenje, inu sa dashjam britkih sòls sònze veselja poseje. Glejte, tó je sad mojiga truda, inu tihistih sòls, s' katerimi tim moja postilo mozhil. Nozh britkóst je preshla, inu dan veselja se je perblishal. Gospód je moje sdihòvanje uslišhal; on je mene is nadlóge rešhil. Rešs je tedaj, de je Gospód blisu tim, kateri na njega klizhejo, inu de ty, kateri v' sol-sah sejejo, v' veselji shánjejo. Sa rešs: *) *Blagur tim, kateri shalújejo, sakaj ony bodo oveseleni.*

Bejšhite tedaj od mene usi, kateri hudobnu shivité, sakaj Gospód se

*) Matt. 5. 5.

se je na moje solse oserel. One so
fizer tihu kapale, vendër so v' nar
vishi nebela prederle. Vam se je
sdelu, de sapstojn na semlo pãdajo;
al one so is mojih liz pred sedesh
Narvishiga tekle. Nikdár sadofti
zheshen ozhe! ne enkrat, temuzh
stokrat morem rezhi, de si ti smi-
lenu glafs mojiga jokanja uflishal,
de si mojo proshnjó uflishal, inu
mojo molitu gori usel.

10. v. Ufi moji sovrasniki se imajo
framuvati, inu silnu presrahhiti;
verniti se imajo, inu sdajzi fra-
muvati.

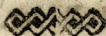
Moja slabost, moje solse, moje
otramotenje, inu strah, use
je na enkrat od mene preshlu, inu
je na moje sovrasnike padlu. Sra-
mujte se vi moji sovrasniki; al
framujte se taku, de od vashih hu-
dobnih misel odstópite. Podajte se
bres odlashtanja h' pokóri, sakaj*)
dan Gospodu bo pershal kakur tat. Od-
ver-

*) 2. Pet. 3. 10.

vernite od sebe use, kar vafš napihúje; usamite radi gori use ponišhvanje, s' katerim vafš Gospód ponishuje, inu uzhite se is tigá, kar se je nad menój sgódilu, kakú smilen je Bóg proti ušim, kateri nanjega klizhejo.

Aku se pak ne udate, inu se sdaj pod usigamogózhno rokó Boshjo ne ponishate, bó vafha preuseŕtnost oframotena, kadar pred sodbo Boshjo pridemo: takrat bóte perfileni, kar móder mósh od hudobnih govory, takú rezhi: *) *Ty jo tišti, katerim smo se nekàdaj posmehúvali, inu nje sa oframlivi pregovor imeli. My neimni smo njih shivljenje sa nespamet shteli, inu njih konez sa nezhaft; glejte, kakú so sdaj pershteti med Boshje otroke, inu njih odlozhik je med svetniki: tedaj smo pot rešnize sgrešhili, luzh pravizhnosti nam ny svetila, inu sonze sastópnosti nam ny gori shlu: utrudili smo se na peti krivize, inu pogublénia, inu smo po teshkih potih hodili, sa Go-*
spo.

*) B. Modr. 5.

spódovo pót pak nismo vedili: kaj nam je preusethnost pomagala? inu bahánje s' blágam kaj nam je pernešlu? use tó je kakúr senza pershlu - - v' nashí hudo-
bii smó konez useli. Takú bóte upíli, kadar se bóte v' vèzhni smerti snà-
fhli. Mene pak je Gospód poter èl, de bi me povíthal; meni je na en zhas s' svojo pomózh odtegnil, de bi se moja zhloyehka flabóšt pokasa-
la, de bi se potrebnost Boshjiga smi-
lenja ràsodeła, inu de bi takú mózh Boshja vselej hvalena bilá.

II. Pfalm od Pokóre.

S a p o p a d e k.

David je ta Pfalm slóshil po tem, kadar je is bolēsni, inu nadlóg rešhen bil, s' katerimi je Bóg nje-ga repel sa tó, ker je s' Betsabéo grešhíl, inu njeniga moshá Uría umóril.

Kadar je David s' Betsabéo gre-shíl, je on, kakúr je grešhnikam navadnu, potle jiskal svojo pregreho perkriti. On je tudi na Joaba svojiga vojvoda k' vojski pisal, de imá Uría od vojske domú poslati. Uría pride, inu David njemu ukashe domú k' svoji sheni jiti, inu per njej osta-ti, dokler se od vojskniga truda spo-

spozhije. Al Uría oftane toisto nózh pred durimi krajlove hishe, inu njemu rezhe: *) *Skrinja Boshja, Israel, inu Juda v' s'otorih prebivajo, inu moj gospod Joab, inu s'ushahniki mojiga gospra da na semli leshe, inu jest bi v' svojo hisho shal, de bi jedel, pil, inu per svoji sheni spal? kakur rèsnizhnu ti shivish, inu tvoja dusha shivy; tó ne slurim.*

Tó bogaboježhe govorjenje Uría bi bilú imělu Davidu ferzě omezhiti, inu njega na njegovo pregrěho opomniti. Al hudobía se je njegoviga ferzá shě možnú polástila, inu sa tó se ny ispametúval, temuzh je shě hudobnishi postal. Drugi dan si je David novo svijázho ismislil: on usame Uría k' svoji krajlevi misi, inu napája njega s' vinam, de bi njega upijánil, inu loshej na njegovi dóm spravil. Al Uría sopet toisto nózh pred krajlovo hisho spy. Krajl tedaj sopet ny svój namejn doségel: inu aku lih je vidil,

*) 2. B: od krajl. 11. 11.

dil, de Bog njegovi hudobli take mejnike stavi, ny od nje jenjal, temuzh od svojiga napuha guan je v' ferzi sklenil, Uriu s' smertjo usta satisniti, de bi Uriá Davidovo pregrêho ludem povedati ne mogel. Na tá sturjen iklep pishe David list na Joaba, v' katerim ukashe Uriá v' boju na prav nevarni prostor postaviti, de bi bil od sovrašnikov umorjen; s' tim listam pošle Uriá k' Joabu. Joab ispólni povelje krajlovu; inu Uriá v' boju mertu ostane.

Kakú velika hudobía se túkaj is usih okólistanov kashe! David jishhe Uriá upijaniti, de bi tá od vina smamlen na svojo prejdni dan sturjeno peršego posabil. Tá nekadaj takú bogabojezh krajl, rás gled lepih zhédnost, se sdaj ne íramúje svoj grêh perkriti, inu tó skusi pijánost svojiga podlošniga, od katere bi on imel druge ludy odurazhúvati. On se ne bojí eniga svojih podlóshnih napelvati k' prelomljenju per-

perſege, katera je nar mozhnejſhi ſaveſa pred Bógam, inu poſabi, de njegovi podloſhni, aku Bogú ſveſti niſo, bódo ſhe májſa ſvojimu krajlju ſveſti. Inu ker njemu uſe tó ne tékne, on ne v' nágloſti, temuzh s' dobrim premíſlikam ſklene nedólshniga, inu nar ſveſtejšhiga ſvojih flushábnikov umoriti, inu de bi méro ſvoje hudobié do verha napólnil, dá ſturjen ſklep ſamimu Uríu v' roko, de more nedolshen, takú rézhi, ſvoje roké v' ſvoji krivy mozhiti.

Komú je bil pazh tá krajl podóbèn po tím, kadar je bil od Bogá ſam lebi puſhen? Kakúr kóli viſok, inu zhaſtitiv je prej tudi v' poniſhúvanji bil, takú niſik, inu ſanizhliv je potle per nar vézhi ſvitlobi ſvoje krajleve mogózhnoſti poſtal. David je v' tím ſtani filnu neſrežhen bil, vendèr je bil ſhe veliku neſrežhniſki ſa tó, ker je v' tím ſtani dólgu molzhezh, inu v' ſerzu pokojn oſtal.

Kdó

Kdó bi se nad tó Davidovo hudobíó ne sausel? kdó bi si úpal njemu smilenje od Bogá oblubiti? kdó bi od njega ne lódil, de vezhnu sapuſhen, inu pogublen biti uređen? Al Bóg, kateriga smilenje je neskonzhnu, ny hotel na Davidu samú velikóſt zhloveſhke ſlabóſti pokasati, temuzh tudi mózh ſvoje osdravlive gnade. David je bil v' ſhtèvilu iſvólenih; ſa tó je bil na pót pravizhnóſti, inu svelizhanja nasaj pelan. De bi Bóg ſvojo osdravljivo rokó perkril, poſhle Davidu boleſèn, inu s' toíſto njega k' pokóri permóra. Ker pak Bog uſe ne ſamú s' mozhjó, temuzh tudi na lépo, inu lubèſnivo viſho dèla, je on k' bólnimu Davidu ſvojiga Pre-róka Natana poſlal, de bi tá njega perjásnu na njegovo pregreho opómnil, inu njegóvu ſerze s' lepim ſvarjenjam h' pokóri omezhil; inu tó ſe je tudi gotovu sgóдилu. Kmalu po tem pak, kadar je David na ſvoje ponishóvánje odpuſhanje ſvoje pregrehe, inu teleſnu ſdravje ſadóbil,

je

je prizhejozhi Psálm slóshil, v' katerim is hvalëshnofti proti Bogú, inu nam k' poduzhenju pokashe :

Pervizh, kakú frëzhën je zhlovëk, katerimu Bóg grëhe odpusty, kër on tëifte sapstójn, inu is svojiga samiga smilenja odpusty. David frëzho opravizheniga grëshnika v' tim postavi, kër grëshnik bres saflushenja pravizhen postane. Ne postava, ne tudi naturška luzh ne stury grëshnika pravizhniga ; ampak shiva vëra na Jësufa Kristusa Odrëshenika nje-ga k' opravizhenju, inu k' odpushanju grëhov perpële. Táka vëra pak, katera zhlovëku räsodëne, káj se imá bati, káj od Odrëshenika úpati, inu káj sturiti, de odpushanje doby, je sgoł dobrotlivi dár Boshji, en dár, kateriga zhlovëk saflushiti ne móre ; sakaj ravnu tá dár je poku Zërkve sazhetik usiga saflushenja, inu grë prëdej pred usim saflushenjam.

De je taka vëra nesaflusheni dár Boshji, se tudi is tigá vidi, ker zelu tiisti grëshniki; katëri od Odrëshenika vedó, dostikrat nimajo taku mozhuo vëro, katëra bi një opravízhila, dokler njim Bóg tako vëro ne dodejly. Tó se nad Davidam ozhitu iskashe. On nikdar na Odrëshenika njemu, inu njegovim ozhetam oblubléniga ny posabil: vendër zëli zhafs, dokler je v' svoji pregrëhi molzhezhinu potúhnen ostal, njemu to snanje nizh ny pomagalu: njegova vëra na Odrëshenika je, takú rezhi v' njemu spala. Kakú bi si bil tedaj sam sebi pushten is svojih grëhov vun pomagat; inu s' kakushno pomozhjó bi se bil v' sgubleno svetóst vërnit, aku bi Bóg ne bil njemu s' svojim smilenjam naprej përfhal, inu njegovi prasni mír poderël; aku bi ne bil njemu shivú pred ozhy postavil, kar je sam pred seboj sakriti jiskal; aku bi ne bil ravnu takrat upanje v' njegovu ferzë ulil, kadar je toistu s' straham napólnil; aku bi ne bil Bóg lubësën

d

pro-

proti svoji svēti postavi, inu zher-
tenje use krivize v' njegovim ferzi
obudil; s' besēdo, aku bi ne bil
use k' sadoblenju pravizhnosti po-
trebne pomozhi njemu dodejlil, inu
njega s' svojo usigamogózho gnado
do prave pravizhnosti perpelal?

Drugizh, David v' tim Psalmi po-
ve, de je od Bogá savolo samolzhánja
svojiga grēha s' bolesnjo stiskan bil,
inu ny pokója náshal, dokle se ny
svoje hudobíe odkritu obtoshil. Da-
vid je hotel is hvaleshnosti svojo
pregreho inu svoje nesrežhnu mol-
zhánje zelimu svejtu snanu sturiti,
de bi na tó visho sebe savolo svoji-
ga molzhánja pokóril, inu nafs
poduzhil na milost Boshjo shivú
úpati, Bogú hvaleshnost fkasati,
inu ne odlashtati svoje pádze s'
resnizhno pokóro poravnati.

Tretjizh, David fleherniga grēsh-
nika opominja, de nima kakúr ne-
umna shivina, kakúr kojn, ali
meseg biti, katere je trēba s' bers-
da.

dami, inu tepenjam perganjati, de
 so zhlověku pokórni; on¹ opominja
 grěšnike, de se imajo Bogú pod-
 urězhi, de ne bó ki Bóg perfilen
 nję s' telešnim terplenjam krotiti.

Sadnizh pokashe răslozhik, katę-
 ri je med pravizhnimi, inu hudob-
 nimi. On pove, de hudobni veliku
 terpe, pravizhni pak se vesele sa-
 volo njim perpravleniga smilenja
 Boshjiga.

Po prizhovanju Š. Paula Š. Duh
 v' tim Psalmi ufe ludy uzhy, de
 ufi potrebújejo osdravlive gnade
 Svelizharja; inu de v' njegovimime-
 ni ufi grěhi, aku bi she takú veli-
 ki bily, samorejo odpusheni biti,
 zhe grěšnik teiste rěsnizhnuzherti,
 inu obshalúje: srávěn pak tudi po-
 vę, de sa pobóls hanje zhlověku od-
 męrjen zhas sfoje mejnike imá, inu
 de pride zhas, v' katerim ny vezh
 smilenja; de je tedaj taisti zhas prav
 prav drag. Š. Duh tudi uzhy v' tim
 Psalmi, de nespokórnik, kateri

k' njih pobolšhanju poslane nad-
 lóge sanizhújejo, sebi vezhnu po-
 gublénje na glavo kóplejo: isvole-
 ni pak, ker take nadlóge sa pokó-
 ro gori usámejo, vezhno frézho,
 inu svelizhanje najdejo. Sa tó se
 tá Psálm sosebnu na teiste grešnike
 spodóbi, kateri so vezh zhafa kaki
 greh samolzhal, inu pokóro delati
 odláshali; inu sa tó je katólišká
 Zerkú tá Psálm med Psálme od po-
 kóre postavila.

I. v. Blagúr tem, katerim so pregre-
 he odpušhene: inu katerih gréhi
 so pokriti.

Nikóli se popótnik per konzi svoje
 póti bôl ne oddáhne, kù takrat,
 kadar je na svoji póti velike ne-
 varnosti skufil: nikóli zhlovèk bol
 sdravje ne zhišla, kù po tim, ker
 je teshko bolešèn preštál: nikó-
 li tudi Kristian bôl ne sapopade,
 kaku frézha je s' Bógam spravljená
 du.

dušha, ku po-tim, kir je nesrežho imel v' flúshnosti grêha dôlgu jezhati. Perva frêzha sa zh'loveka je ta, de nikdár v' smertni grêh ne pade: sakaj *) *dobru je zh'loveku, kadar jarm od svoje mladosti nosi*: kateri niega od greha nasaj dershy. Druga, inu veliku vêkshi frêzha pak je tá, de se on, kadar v' grêhe sabrede, is tihistih iskóple. Aku pomislím, kar S. Ambrosh od slatih zhasov perviga kristjanstva govory, de je on lóshej take náshál, kateri so karstno nedólshnost obvarovali, ku take, kateri bi bily po sturjenim grêhi urêdno pokóro sturili; aku pomislím, kakú rêdki so v' sedajnih zhasih nedólshni: morem skleniti, de je sa grêshnika v' rêsnizi prav velika frêzha, kadar se skusi pokóro rêsnizhnu pobólfha.

Al Gospód! pusti meni tukaj pri-zho tebe nesrežhèn stan eniga greshnika malu bòl na tanku premisliti, de v' svoje serze bòl utifnem veselje nad toisto frêzho, katero rêsnizh-
ni

*) Jer. sbal. Pejś. 3. 27:

ni spokornik imá. Kaj je pozh grěšnik, prěden se ti, o Bóg, na njega smilenu osrešh? Osleplen shivy kakúr bi ne bilú ne verštva, ne Bogá, ne vezhnosti. Sa svojo postavo imá svojo skasheno naturo, svoje hudobnu poshelenje: njegova luzh je bārlavi um; njegovi vishar je njegova spazhena vóla. On ne posna dolshnósti ne proti Bogu, ne proti sebi, ne tudi proti svojimu blishnimu. Grěh na grěh naklada, od dně do dně se on od tebe, vezhna dobróta, bōl dalfha. V' grěhih tizhy bres tigá, de bi svojo nesrězho sposomal; ja on, ker svojo pregrěho lubi, sebe she sa srězhniga sheteje. Aku njega tudi v' zhasi kaka rěsniza v' ferze sbode, inu njegovo vėšt nepokójno stury, on bersh tó sbadanje sadushiti jishe.

Is takiga nesrězhniga stanú kakú bi se pozh grěšnik sdvigniti samogel, aku bi ti, o Bóg, njemu smilenu naprej ne pėršhal? Sa rěšs je veliku smilenje, kadar ti njega s' vė.

věro sbudish, inu njemu njegovi ne-
 frezhèn stan zhutiti dáfh. Al kaj po-
 maga grěshniku sposnanje svojiga
 grěha? zhe grěh sposna, inu od ti-
 gaisfiga ne jěnja, on fhe s' vėzhim
 sposnanjam, inu bōl radovōlnu, te-
 daj fhe bōl hudobnu grěshy. *) *Po-
 slava*, po besėdah S. Pavla, je v'
mejs pershla, inu taku je grěh obilni-
shi postal. Is tvojiga smilenja mo-
 rešh Gospōd, njegovu ferzė s' tvo-
 jim straham prebošti, de se tvo-
 jih sodbá sazłne bati. Ostrashen bō
 fizer svoji hudobii konėz sturiti
 glėdal, vender pak ga ne bō sturil:
 sakaj sam se je samōgel raniti, inu
 pogubiti, al sam se ne more sazeli-
 ti, inu svelizhati. Strah samōre
 njega, ker na svojo mōzh preusėtnu
 saŭpa, po pōlnim podrėti, inu nje-
 mu ušė ũpanje useti; sakaj is ene
 strany njega velik strah natiska, is
 druge pak njega hudobia mozhnu ve-
 she. De se od takih valōv sem těr
 tje gnan ne poguby, potrebuje on,
 de njemu tvoja milost, o Bōg, na
 po-

*) Rim. 5. 20.

pómózh pride: potrebnú je namrežh, de ti, milostiv Góspód, ker ti grěshniku njegovi nesrězhèn stan, njegovo bolešèn pokasal, inu s' tēm njemu strah sturil, tudi njemu sdravilu, inu osdravnika pokashešh; de njemu uše preusętnu úpanje na svojó mózh odusamešh, inu terdnu úpanje na Odrěshenika, inu na njegove sdravila v' sęrze ulijesh: s' bešędo, tręba je, de ti, Góspód, vse pomozhi, inu perprave, katęre so k' sadoblenju pravizhnosti potrebne, grěshniku smilenu dodejlišh; tó je, tręba je, de njemu dásh sposnanje pregrěshniga stanú, strah savolo perhodne sodbe Boshje, upanje na saflushenje, inu mózh Odrěshenika, lubęsèn próti tvoji svęti postavi, inu zhertenje uše krivize. Tvoje smilenje je tedaj, o Góspód, kadar grěshnika is njegoviga nesrězhniga spánja sbudišh: tvoje smilenje, kadar njega k' pokóri naklónesh: tvoje smilenje, kadar njegovu preobernenje doveršhišh. Na tó visho je zęlu preobernenje eniga grěshnika
od

od perviga do sadniga delu smilenja Boshjiga.

Blagur tedaj tim, katerim so prepregehe odpuščene! Srežhen dan, v' katerim ti, Gospód, tvojo smileno rokó grešniku ponudiš: al še frežhnishi taisti, v' katerim njega sa roko primeš, inu is blata njegovih gregeh potegneš. Srežhna ura, v' kateri na njega smilenu pogledaš: al še frežhnishi taista, v' kateri njemu tvoj smileni glas flishati dáš, inu rezheš: Saupaj syn! tvoji grehi so tebi odpušteni: pojdi v' míri, tvoja vera je tebi pomagala.

2. v. Blagur zhloveku, katerimu Gospód greh ní sarajtal, inu v' kateriga serzi ní golúfie.

Kakó neperpravèn je grešnik k' timu, de bi se savolo svojiga greha resnizhnu pokoríl, inu si persadeval svoj greh s' pravo pokóro rásdjati, Rodovinski greh namrezh
je

je zhloveka takú fkasil, inu spazhil, de je nagnen svoj gréh sakrivati, ali isgovarjati, ne pak rešnizhnu od sebe urežhi. *Blagur* tedaj zhloveku, katerimu Gospód gréh ny sarajtal, ker je njemu dár rešnizhne pokóre smilenu dodejlil.

Pokóra ny rešnizhna, zhe ny serze relnizhnu, inu odkritu. Šo grěhniki, kateri oflepleni svoje grěhe ne sposnajo: so drugi, katerih grěhe ljudje ne vídio, inu katerih nótrajna hudobía je s' blisbam vunájne bogabojezhosti perkríta: so pet drugi, so kateri svoj gréh úzer rasodenejo, tigaištiga hudobío pak isgovarjati, ali vsaj pomajnsinati jíshejo: eni pak zelús' lashmy svoj gréh taję. Nikóli ny bol nevarnu sa serze, de bi golufia v' njemu ne tizhala, kú takrat, kadar se pokóra dęla. Šerze grěhnika fosebnu takiga, kateri je dolgu v' grěhih hinávshine, inu lashy tizhal, je ilnu perpravnu druge, nar bół pak sebe slepiti, inu golufati.

Velikukrat se sgody, de grešnik bogaboježhe ludy vidi enekatere godóve s' vezhi bogábojezhostio obhajati, inu v' tak h okólistanih njegovu hudobnu poshelenje ny takú mozhnu k' hudobii unetu, on nima takú mozhniga gnanja k' grěhu. V' zhasih on sa to ne greshy, ker nima perloshnosti k' navadnimu grěhu. Kaki dan se tudi njemu ne polubi po svoji navadi greseliti. Taki grešnik she mejni, de je svoji hudobii sa res flavu dál, kadar vènder ni drugiga sturil, kù to, de je od svoje hudobie na eni zhas prejenal: on mejni, de sa svejt ne mára, kadar svejt sa njega ne mára. Tolikaj je smót, tolikaj sleplenja, tolikaj golúfie per pokóri, de je malu resnizhnih spokórnikov.

Kar je odsvunaj viditi, namrezh besede, inu dela, so dostikrat take per hinavskih, kakúrshe per pravih spokórniki. Skrita korenina v' ferzi, katèra je per enih lubesèn proti Bogu, inu njegóvi postavi, per dru-

drugih pak lubesen proti sebi; inu stvarēm, stury vùs raslòzhik med pravimi, inu med hinavskimi spokorniki. Saul, inu David, obadva sta rekla: Grešni sem. Ispovedanje grēha je bilú per obēh enaku; al savolo preusētnosti, inu hinavshine je bilú per Saulu prasnu; savolo ponishnosti, inu odkritiga serza pak je bilú per Davidu dobru, inu osdravlivu. V' serzi ozhitiga grēshnika, kadar je v' tempel molitshal, ní bilú golúfie: sakaj, kēr je shelel usevidiozhiga sodnika utolashiti, se ni framòval sebe grēshnika bres ovinka toshiti. Al golúfia je bilá v' serzi Fariséja, kēr je rajshi hotel sa lepiga viden, kù v' rēsnizi opravizhen biti: inu kēr je samolzhal, kar bi bil poveđati imel, je govóril, kar bi bil molzhati imel. S' napuham je use saflushenje poderel, inu kēr se ni hotel ponishati, je she vėkshi grēshnik postal; *Blagur tedaj zhloveku, v' kateriga serzi ny golúfie.*

3. v. Kër sim mólzhal, so moje ko-
fity oflabele od ufakdániga ve-
kánja.

Moje seržę, moje notrajne ozhy,
inu moje ufta so bile v' hu-
dizhovi flúshnosti. Moje seržę je
bilu s' lubęsnio na gręh navęsanu,
nisim jenjati mogel fvoje gręhe lu-
bíti, inu kër ufaka lubęsen svunaj
Boshje zhlovęka flepy, je moj duh
flęp, inu berlav poftal, de nisim
ne velikóft, ne nastopike mojih pre-
gręh fposnal, inu de fe nisim nad
mojo nefręzho nikóli pridnu prestra-
fhil: zhe sim v' zhasi v' fvoji vēsti
sboden vřaj enukóliku moje gręhe
ispovědati hotel, je moj jesik ali od
framoshlivosti, ali od ítrahú nad po-
kóro kakúr svesan bil, de fe nisim
moje hudobie nikdár fpodobnu kri-
viga dál.

Kóliku vezh zhasa pak sim moja
pregreho samólzhal, tóliku terjilni
je moje seržę poftalu, pregreřhne
navade so fe bõl ukoreninile: gręh
fe

se je meni vèdnu majn hučoben,
 majn shkodliv, inu moj stan majn
 nesrežhen sdel, inu takú sim k' sdrav-
 ju ufaki dan majn perpravèn bil; sa-
 kaj rana, dokler je she krivava,
 zhe se osdravniku bèrshi iskashe,
 bó lohku sazèlena; zhe se pak dól-
 gu sakriva, vèdnu bòl gnie, inu
 bó teshku sazèlena. Jest sim jiskal
 grèh s' grèham perkriti; al zhe sim
 si bòl tò persadeval, bol hudobnu
 sim grèh na grèh nakladal; mozhy
 moje dushe so vèdnu bol flabele;
 grèham se nisim samogel vezh bra-
 niti, inu pravizhnost jiskati se me-
 ni ní lubilu. Skusi ponishnu obto-
 shenje se nisim hotel v' noviga
 zhloveka preobèrniti; sa tò sim se
 v' slabósti pregrèshniga zhloveka
 vèdnu staral.

Ti pak, Gospód, si is svojiga
 smilenja bolezhine kakúr shàrjavzo
 na-me isipal: tvoje púshíze so bile
 takú bodezhe, inu obzhutlive, de
 so moje kósty prebodle, inu do mus-
 ga predèrle. Kólikúkrat sim se
 gá-

ganil, sim bolezhino kākūr bodezhe
ternje zhutil: kamūr sim se ulegel,
je mene bolelu; nóz, inu dan
nifim pokoja imel: od bolezhine sim
zelú riovel. Takú, Gospód, si moj
pozHITEK pokoril, kateriga sim v'
grēhi jiskal, inu takú si oframotil
mojo framoshlivoſt, savolo katere
nimmojo pregrēho odkritoſerzhnu
povedati hotel.

4. v. Kēr je bilá tvoja roka nóz,
inu dan teshka na meni: sim se
v' moji teshavi ſem tēr tje obra-
zhal, kēr je mene tēr bódel.

Kaj je zhlověk, inu kámu pride
s' ſvojim napúham, kadar ti,
Gospód, tēſho tvoje ojštroſti njemu
zhutiti dáſh? Mój Bóg! zeli zhaſ
mojiga ſhivlenja hozhem na ſtiſkanje
pomniti, s' katerim si mene ti is ſmi-
lenja ſtiſkal. Vēzhnu zheſhena bódi
tvoja lubesniva roka, katēra tepe,
de ſerzē osdravi, inu grēſhnika v'
neſrēzhnim míri ſaſpati ne puſty.

Dokle sim pod tvojo serdito ro-
kó bil, inu she nisim vèdil, de sim
pod njó, sim se svial, lèm tèr tje
obrázhal, inu míflil, tvoji pravizi
se odtegniti. Al use je bilú sapštojn:
zhe sim se vezh branil, vèzhi bole-
zhine sim zhutil, takú, de sim she
fkoraj omagal. Na tó se je moja
vest sbudíla, inu sim se bati sazheł,
ne tolikáj telešnih, kú drugih
veliku hujšnih bolezhin, katere sim
si saflúshil sa zelo vèzhnost.

V' takim stani sim sam sebi te-
shak postal, inu nisim mogel sam
sebe prenesiti: jiskal sim sebe pred
seboj sakriti, pak ní bilú mogózhe,
de bi ne bil sam sebe vidil. En glás
je is mojiga serzá fhal, katèriga sa-
dušhiti nisim bil v' stani: zhe sim ga
bol toláshil, bol mozhen je po-
stajal. Tàdaj sim vidil, de ny dru-
giga sturiti, kú svojih hudobij po-
nishnu se obtoshiti. Al enu skritu fra-
mùvanje, en strah, de bi ki she
samùjenu ne bilú pokóro dèlati, inu
vezh takih smotnjáv je mene v'
mol-

molzhànjü perdershúvalu, inu ravnu
 tó je moje serzë mozhnü teshalu.
 Takú strashen si ti, o Bóg! kadar
 grëshniku njegovi grëh naprej
 mezhesht! Al blagür grëshniku,
 kateriga ti nózh, inu dan stiskash,
 inu s' tim perfilish se obtoshiti
 grëha, kateriga je dólgu terdu sa-
 molzhal: blagür njemu, kadar nje-
 mu rezhesht: *) *Tebi je teshku proti
 ostëm berzati.*

5. v. (Tedad) fim tebi mojo pregrëho
 iskasal; inu mojo nepravizhnost ni-
 fim sakrival.

V' tih okólistánih, kër so se mo-
 je ozhy odperle, fim nar per-
 vizh mojo neisrezhenó flepoto spo-
 snal, inn zhutil: sdajzi fim shelel is
 një rëshen biti, inu fim s' Evangel-
 fkim flepzam mojiga Odreshenika
 profil, rekózh: **) *Sin Davidovi!*
smili se zhes mene - - Gospod! daj
de vaim. Na enkrat se je ufa moja
 e hu-

*) Djan Apost 9. 5. **) Luk. 18. 39.

hudobia pred moje ozhy postavila. Vidil sim, kakú slo so tebe moji grēhi reshalili, ker sim v' moji hudobii perpravlen bil, aku bi mogo- zhe bilu, use tvoje Boshje lastno- sti ourežhi, inu sim takú rezhi she- lel, de bi ti, sama vezhnost, jen- jal vezhni Bóg biti. Spomnil sim se, kólikùkrat sim grisenje moje vesty, kólikùkrat svēt strah odbi- jal, ker se nisim hotel prizho te- be ponishati. Jest sim sposnal, ka- kú si ti lubesniv, ker si mene ne- urēdniga v' poterpeshlivoſti prene- fil, mene vednu k' pokóri vabil, inu sa menój kakúr sa eno sguble- no ovzó hodil: sravèn pak sim tu- di sposnal mojo terdobo, inu ne- hvaleshnost, s' katero sim tebe sa- nizhòval.

Kadar je use tó pred mojimi ozhmy bilú, sim bil v' fkuſhnjavi, po pólnim obnemagati; sakaj jest nisim serzhnosti imel verjeti, de bi grēshnik, kateri je tólikùkrat preuſetnu na Boshjo milost greshil,

vú-

úpanje imeti samogel- Ti pak, Gospód, si se zhes-me smilil, ti si branil, de po tim, kir sim usim tvojim lástnostam nezhasť sturil, nisim tudi zhes tvojo milost, katera je tebi zhes use luba, nehvaleshnu gresnil. Ti si v' moje serze terduu saúpanje na mojiga Odrěshenika ulil; ti si mene poduzhil, tebe lubiti, inu sebe sovrashiti: ti si meni pokasal, de tvoji ojstri pravizi drúgazhi odjiti ni mogozhe, svunaj zhe sam sebe pravizhnu sódim, svój grěh obshalújem, inu sebe savolo tigaisťiga bres sanafhanja pokorim.

Na tó sim jest, kar sleherni ponishan grěšnik stury, tebi, o Bóg, mojo zělo hudobio tóshil, inu de si lih je use tebi odkritu, sim vendě ne samú grěh, temuzh tudi use okolshine tigaisťiga tebi iskasal. Povedal sim ne samú perlóshnost, inu perzhetik mojiga grěha, temuzh tudi, kjě, kádaj, sa káj, inu na káko visho sim tigaisťiga

ſturil, inu uſe njega naſtópíke:
 inu zhe ſim ból ſebe prizho tebe
 tóſhil, ból ſe je moje ſeržę hla-
 dilu. Zelú nizh niſim perkril, inu
 s' pólnimi uſtmi ſim povędal, de
 je uſe, kar ſam is ſebe imam,
 krivizhnu, inu hudobnu; uſe dó-
 bru pak ſamú is tebe iſvera; de
 zhlovek ſam is ſebe nizh drugiga
 ne ſua, kù golùfati, inu greſhi-
 ti; ſkusi tebe pak, zhe njega mozh-
 niga ſturish, nar bóľſhi ſad per-
 neſiti ſamore.

6. v. Sim rekal: Povędal bóm zhęs
 ſe mojo krivizo prizho Goſpó-
 da: inu ti ſi meni hudobio mo-
 jiga gręha odpuſtil.

Po tim, ker ſim ſe moje hudobie
 prizho tebe odkritoſerzhnu ob-
 tóſhil, ſim ſklenil pred eniga tvo-
 jih nameſtnikov jiti, tam ſe uſe
 ſvoje hudobie obtoſhiti, inu tvoji
 pravizi ſkusi pokóro zhaſt dati:
 inu tedaj ſi ti hudobio mojiga ſer-
 zá

zá odpustil, ker si use moje serze prenarędil. V' serzi sim terdnu sklenil se obtoshiti, inu tvoji pravizi sadošti sturiti, inu she si ti glafs mojiga serzá uflifhal: moje obtoshenje she ni bilu na jesiki, inu she je tvoje uhú v' mojim serzi flifhalu, kar sim sturiti sklenil. Kakú teshak kamèn se je takrat od mojiga serzá odvalil, kadar si moje se ze prenarędil! Zhu-til sim sam v' sebi, de sim vùs drugi zhlovék: novu nagnenje je v' mojim serzi ustalu: meni je svejt, inu jest sim sam sebi supern postal. Kakur sim prej mojo hudobio perkriti shelel, takú sim potle hitel toisto enimu tvojih namestnikov rasodeti, inu kakur sim se prej framoval sebe sa hudobniga pokasati, takú me je potle veselilu sebe saframuvati, de bi tebi, o Bog, bila usa zhaft, ker tebi samimu usa zhaft gre, nam pak oframotenje, inu sanizhuvanje. Komaj sim dozhakal dan, na kateriga sim perloshnost imel pred tvojiga namestnika pridti,

ker

ker sim prej vesel bil, zhe sim hitru
od njega bejshati samogel. Nar
pervu, kadar sim pred njim govo-
riti sazhel, je bilu, de sim taku
dolgu samolzhanje, inu sakrivanje
svojiga greha ispovedal, inu na to
visho svoje molzhanje pokoril.

Aku lih flushabnik Boshji ny
kmalu te oveselozhe besede me-
ni rekali: Pojdi, tebi so tvoji grehi
odpušteni: vendar sim s' lohkim
inu sauplivim serzam od njega
shal, ker je meni lubesnivu pove-
dal, kakú se prava pokora dela,
katera sama je osdravilu grešhniga
serzá. Na to visho je pravizhnu
s' menój sturil; sakaj taki hudob-
nik, kakoršni sim jest bil, ni sa-
mogel kmalu v' pravize otrók Be-
shjih stopiti. Namestnik Boshji je
mogel snaminja mojiga preober-
nenja imeti, zhe je toistu resni-
zhnu, ali ne: on je mogel skusiti,
zhe je mene Duh Boshji, ali samú
zhloveshki duh k' timu ispovedanju
gnal. De je grešhnik resnizhnu
pre-

preobernen, ni sadoſti, de ſvojo
vunajno hudobío ſapuſty; ſerže
more prenarjenu biti, v' ſerzi uko-
reninena, inu ſaſtarana hudobia
more ràsdjana biti. Tó ſe pak
navadnu po zhaſi, ne pak hitru
sgody. Zhaſs, iuu poſkuſhnja ſo
po uku ſvètiſh ozhakov nar bòl
varne prizhe rèſnizhniga preober-
nenja.

Kadar je pak flushabnik Boshji
moje preobernenje ſkuſil; je vidil,
de je toſtu tvoje ſvelizhanſke
gnade dèlu. Tvoja uſigamogózhna
roka ſe je nad menój ozhitu ka-
ſala. Duhovni viſhar ſe je ſauſel,
inu ní vèdil, zhe bi ſe vezh nad
mojo ſlaboſtio, ali pak nad mozhjó
tvoje gnade, nad tvojim ſmilen-
jam zhudil. Veſelíl ſe je s' tebój,
kèr ſi ti, dobrotlivi paſtir, mene tvo-
je ſgubleno ovzu naſhàl. Póln hva-
leſhnoſti ſa tá zhudeſh, katèriga
ſi nad menój ſturil, ní vezh od-
laſhal mene med tvoje otroke ſhte-
ti: on ní vezh hotèl zhakati, de
bi

bi bil jest s' pokornimi dęli pravi-
 zi Boshji moj dólǵ plazhal; sado-
 fti je njemo bilú moje perpravlenu
 ferze, kateru je on is tigà sposnal,
 ker je vidil, de sim se shę en
 zhafs v' spokórnih dęlih trudil, inu
 sa tó je mislil, de bófh ti tó dęlu,
 kateru si usmilenu perzhel, tudi
 dobrótlivu do konza ispelal. On
 je tedaj svojo rokó zhes mene is-
 tegnîl, inu meni v' tvojim imeni,
 o lubesnivi ozhe! sasheleni mir
 dál, rekozh: Tebi so tvoji gręhi
 odpusheni; pojdi v' miri, inu ne
 sturi nizh vezh taku, de se tebi
 kaj hujshiga ne sgody.

Tó takú hitru osdravlenje pak ni
 moje solse ustavilu, ampak she vezh
 tihistih obudilu. Nikdár nisim sado-
 fti obshalúvati mogel, de sim toli-
 kaj zhafa tebi dobrotlivimu ozhetu
 supern bil. Mene ni vezh en
 flushni strah trudil, ampak lubesęn
 je meni mojo nehvaeshlinost veliku
 ból shivú pred ozhy stavila kú
 use prejshinu bodenje moje ve-
 sty,

fty. Sa tó sim sam sebi tóliku mājn persaneſiti hotel, kolikūr ſi ti hi-trejſhi meni ſaneſil; inu kēr ſi ti malu od mene tirjal, ſim tebi ve-liku dati fklenil.

Jeſt ſim vidil, kakú je tebi do-padlivu bilú, kadar ſim ſe mojih pregreh prizho tebe odkritoſer-zhnu obtošil: ſa tó ſim ſi naprej-uſel tebi k' zhaſti zelimu ſvejtú ſnaminja moje pokóre ſapuſtiti, inu moja hudobio s' zheđnoſtmi, zhe bi ſe ſmeļu rézhi, poſvezhe-no pokasati, takú namrezh, de, kadar bó ſvejt vidil mene v' ra-dovolnim ponishòvanji, v' bejshan-ju pred poſvejtno zhaſtjó, bó ſpoſ-nal, de ſim nekàdaj prelákomen poſvejtne zhaſty bil, inu sraven ſe bó uzhil rajſhi ponishen, kù viſok biti: kadar bó vidil mene proti ubógim dobrótliviga, bó moje ne-kàdajne hrepenje po zhaſnimu blá-gu vidil, inu ſe bó uzhil lakom-noſt, inu veſanje na poſemelſku blagú ſovráſhiti: kadar bó vidil me.

mene bôl molzhëzhiga, samotniga,
krotkiga, poterpeshliviga, bó spo-
snal moje nekadanje nepotrëbne
pogòvore, moj samopafhni smëh,
mojo jëso, inu zhùmernost, inu se
bó sravën uzhl te grëhe nad se-
boj bólfhati: kadar bo mene v'
postih, v' zhujenju, v' dolitreñju
mojiga mësá, v' terdim dëli vidil,
bo sposnal moje prejshinu räs-
vusdanu shivlenje, inu savolo mo-
je pokóre se bo framòval táku hu-
dobnu shivlenje pelati. De samol-
zhanje svojiga grëha plazham, je
pravizhnu, de se k' nogam utih
kristianov vershem, inu s' ustmi
utih sa odpushanje grëhov profim.

Mój Bóg! kakùshni je zhlovëk
sam is sebe, inu sam sebi pushen!
Kakushni je pak fkusi mózh tvoje
gnade pobólfhan! sa refs: *Blagur*
tem, katerim so pregrehe odpushene, inu
katerih grehi so pokriti. Blagur zhlove-
ku, katerimu Gospod greh ny sarajtal,
inu v' kateriga jerzi ny golufie.

7. v. Sa tó bó sledni brumèn ob pravím zhasi k' tebi molil.

Pravizhni niso pravizhni rojeni, ampak grešniki; samú skusi kárst pravizhni, inu svèti postanejo. Dostikrat pervo nedolshnost sgu-
be, inu preden sopet na pót pravizh-
nosti stópio, se po blátu velikih
grèhov válajo. Bóg nję v' slúshno-
sti njih hudobniga nagnenja, inu
v' flepoti pusty, de bi takú njih
napùh ponishal. Ony v' zhasi savo-
lo svoje nehvaleshnosti tudi v'
srèdi svojiga tẹka pádejo, inu se
ránio. Ufi tedaj naj se boję tiga,
kar se je meni sgódilu: ufi naj
se od mene uzhe, kaj pokóri su-
per stoji, inu kaj njó dovèrhi.
Moje molzhánje, moje pokorjenje
savolo molzhánja, moja uzhlj-
voft, s' katéro sim se svarjenju u-
dál, je poduzhenje sa nję, de se
nimajo framòvati, ali bati, odkri-
toferzhnu svoje hudobie se obto-
shiti: iuu zhe so nesręzho imeli
kaj perkriti, imajo bres odlashanja

ràsódeti, kar so is neúmnosti sakrivali. Moje úpanje naj njim úpanje obudy: moje odpushtanje naj njim bó saštava, de tudi ony, zhe se prav perprávio, toistu sadobiti samórejo: moje ponishanje, inu molitu naj nję opómni, de se ponishajo, inu sa odpushtanje prófio.

Zhe so pak fręzho imęli, uselej kárstno nedólshnost perhraniti, naj moj pádęz nję na molitu opomni, de se ony ki takú ne udarjo, kakúr sim se jest udaril. Naj si v'ferze usámejo besęde S. Paula: *) *Kakur pomagavzi pak vas opominjamo, de Boshjo gnado sapstojn ne prejmete; sakaj on (Bóg) rezhe: Ob perjetnim zhasi sim tebe uslišhal, inu na dan svelizhanja sim tebi pomagal. Glejte, sday je perjetni zhas. glejte, sday je dan svelizhanja. Šo zhasi, kateri so zhasi smilenja, inu kadar ty pretekó, ni vezh milosti. Ušaku odláshanje je nevarnu, inu dostikrat se*

*) 2. Kor. 6. 1.

se sgublena perlóshnost nikdar vezh ne doby. Bóg imà svoje zhase, kateri so nam nesnani: on sam naprej vidi pèrhodnu, mí pak vidimo samú prizhejózhe, inu pretezhenu. Sató nafs opominja David, rekozh: *) *Zhe danáfs njegovi glafs slishite, níhúr ne odvernite vashe jerza.*

8. v. De tudi povódnja velikih vodà blisu njega ne pride.

Presaúpliv na svojo mózh, inu frèzho, nísim ob pravim zhasi ná . te , o Bóg, klizal, sa tó sim se od skufshnjav premagan globoku pogresnil. **) *Jest sim per svoji obilnosti rekal: Ne bom nikoli premakuen. De bi ti, Gospód, mene ponishal, si tvoje oblizhje od mene obernil, inu meni je use upadlu. Slis hal sim vezhkrat, de zhlovèk savolo svoje slabosti ne sme nizh na sebe saúpati, al ker she nísim svojo slabost skufil, nísim verúval, de samorem pasti. Takú sim bil timuistimu ne-
spa.*

*) Psal. 94. 8. **) Psal. 29. 7.

spametnimu móshu enak, od katę-
 riga je v' S. Evangelju pisanu,
 *) de je sidal svojo hisho na pejsk:
 inu ploha je padla, inu so pershle derezhe
 vode, inu vetrovi so pihali, inu so se v'
 toislo hisho uperli, hisha je padla, inu nje po-
 dertia je bila velika. Pershal je vihar
 fkušnjave, inu jemene napuhneni-
 ga poderel; inu ker po mojim padzi
 nisim ponishnejshi bil, si ti, o Bog,
 ploho, inu povodnjo derezhnih vodâ,
 tó je, veliku fkušnjáv nád me
 perdręti pustil, inu onę so mene
 poderle, inu utópile.

Take nesfrezhe se imajo bati usi
 hudobni, kateri na svoje pobólsha-
 nje ali zelú ne mislio, ali pak to-
 isto odláshajo: kadar bódo v' svo-
 jim prasnim míri spali, bó jęsa Bo-
 shja kakúr hudú ureme na nję pla-
 nila, inu ony bódo v' povodnji
 vęzhnih britkóft utopleni.

Bogabojęzhi pak vedó, de je
 zhujenje, inu molitu taista od Bogá
 is-

isvólena podpóra, fкуси katéro samú se mózh, inu terdnost super use fkušhnjáve doby, inu ohrani; sa tó vėdnu zhújejo, inu mólio; oní dokler je perjėtni zhafs, dokler je dan svelizhanja, s' molitujo, inu pokoro hišho svojiga serzá terdno dėlajo: sa volo tiga fkušhnjave nje samú od svunaj nadlėdújejo, v' njih serze pak takú lohku predreťi ne samórejo: sakaj smilenje Boshje je blisu tem, katėri vėdnu zhújejo; onu povsod spremla te, katėri na toistú úpajo, inu sa toistú próšio. Zhe se tudi kadaj sgody, de Bóg nje k' njih vėzhimu ponishúvanju v' kaki fkušhnjavi premagati pušty, nje vender kmalu sopet usdigne. Nobedėn tih, katėri svoje grėhe vėdnu v' spokórnih sólsah peró, ne bo v' povodnji hudobíe utopen: nobedėn tih, katėri, dokler je perjėtni zhafs, k' smilenju Boshjimu pertezhe, ne bó ojstri pravizi isdan: inu nobedėn tih, katėri se fкуси rėsnizhno pokóro od hudobnih lózhi, ne

ne bó ob zhafi moshtùvanja s' nji-
mi oframotén.

9. v. Ti si moje perbejshálishe v'
britkosti, katera je mene obda-
la: ti moje veselje! reshi me od
tih, kateri so mene obsúli.

A ku ravnu sim se v' sérzi usi hu-
dobii odpovedal, aku lih so
use posvejtne nezhimernosti meni
superne postale, aku lih druge k'
pokóri, inu k' saúpanju na tvojo
milost opominjam, vendèr se na svoj
prizhejzhi stan ne sanesem. Vem,
de tvoj duh diha, kjer, inu kadar
hózhe; vem, de moji sovráshniki
mene is usih strany salasújejo, inu
de je hudizh po tem, kadar je svoj
róp sgubil, s' tem rásdrashen, inu
fhe ból skerbnu jifhe dobiti, kar je
sgubil. Jest posnam dobro svojo
flabóft, inu nestanovitnost zhlove-
fhkiga ferzá; vem, kákú nevarén
je svejt sa mene; sakaj moje hude
nagnenja so fizer oslabilene, vendér
niso po pólnim rásdjane. Zelú loh-

ku se tedaj samórem v' prejšhno
nefrezho pogresniti, inu bom tudi
gotóvu padél, aku mene tvoja usi-
gamogózha roka ne obvarúje: jest
se vezh svoje preusętnosti, kù pak
svoje flabósti bojím.

Sakrí tedaj mene Gospód, v' tvo-
jim narózhji: odvèrni od mojih o-
zhy use húdu, kateru mene smoti-
ti samóre, inu odusami meni use
perlóshnosti hudú sturiti: ne pusti
me v' nobeno tako fkušhujavo
pridti, katèra bi bilá vèzhi kù
pomózh, katèro si meni dati namej-
nil. Varúj me, de se nikdár ali
fkusi prasnu saúpanje na lástno
mózh, ali fkusi kako gręshno lubę-
sën proti sebi is tvojih rók ne
istergam: obvarúj meni pravizhnost,
v' katèro si mene postavil; inu de
toisto obvarújes, sturi milostivu,
de bóm sa rešs ponishen, inu hva-
leshen: ti sam tvoje dary varúj,
inu ne saúpaj teiste mojim flabim
rokam. Poravnaj moje hudobnu na-
gnenje, kateru me shene, de bi se
f sa.

savolo dóbriga povíshúval: katéri
 v' meni ufe nagnenja proti zhlovešk-
 kimu obrajtanju, ùfe dopadajenje
 nad íebój; sakaj tá štrup se naglu
 zhlovekoviga serzá polašty: ti sam
 bódi moja zhašt, moje poveselenje.
 Isrúj is mojiga serzá ufe korenine,
 katere so moji navadni gréhi v'
 mojim serzi sapúštili; ne šturi po
 mojih sheláh, ampak po tvojim
 dopadajenji, inu ne glédaj na dru-
 gu kù na tvoje smilenje. Próšim te
 sa dár štanovitnosti, íosebnu na
 taisti zhašt, kadàr bóm mràsel,
 nar bòl neukrètèn, nar màjn k' do-
 brimu nagnen. Mene màjn mój tèk,
 kù konèz tigaištiga íkerby: sakaj
 zhimù je nedòlshnost, v' katéri se
 samú nekaj lejt shivy, inu kaj po-
 maga pokóra, ako ní štanovitna?
 Ušiga se is moje štrany bojím: od
 tebe pak, Gospód, ufe, kar je nar
 bólišhiga, úpam.

10. v. Sastópnost bóm tebi dâl, inu tebe poduzhil na póti, po katęri bósh hodil; večnu bóm na tebe ględal.

Gospód ! kómaj sim tebi moje she-
lę rásodel, she slislim tebe
meni rēzhi : Sastópuost, inu mózh
bóm tebi dâl na póti svelizhanja :
ti si tvojo drago dušho sávergél,
inu si neúmni shivini enák postal,
kęr si se od napuha unęt zhes sapo-
védi tvojiga stvarnika spuntal : pra-
vizhnu bi bilú, aku bi jest bil tebe v'
tvoji neúmnosti, inu slepoti sapn-
stíl ; al nózhem se na tvoje pre-
greshenje spomniti ; ravru s' tako
fkerbjó bóm zhes te zhúl, s' ka-
kúrfhuo bi bil zhúl, aku bi mene ti
nikdár ne bil rashalil : módriga,
inu rásúmuga v' usih rezheh hó-
zhem tebe sturiti, katęre vęzhnu
svelizhanje sadęnejo ; pokasati tebi
hozhem, de vęzhne dobróte velikú
vezh veljajo kú uše zhasne, krat-
ke, inu prejidejózhe rezhy : obva-
rúval te bom pred spazhenjam tiga

svejťá, kateřu mnogiteriga sapele, ker njemu nesřezhni konez pěkri-
va. Ne bóm puřtil, de bi ti po kri-
vih pótih hodil, inu na tihistih o-
řtal. Pokasal bom tebi use nevár-
nořti, de ki ne pádeřh; v' sadregi
te bó moj řvět řpremlal: luzh moje
beřede bó tebi povřod naprej řveti-
la; ozhy bom tebi dál, de tořřto vi-
diřh, uřheřa, de njó sařtópnu po-
řluřhařh, řerze, de njó gori uřá-
meřh, inu ispólniřh. Moje ozhy
bom kakùř řveřte varhe vėdnu na
tebe oberneře imel, inu moje ozhy
bódo tvojo hójo řpremlale, dokler
te perpėlem de konza tvojiga popo-
tòvanja, v' řřezhno vėzhnořt.

11. v. Nikár ne bódite kakùř kojn-
inu meřeg, kateři pameti nimajo.

Neskonzhnu je tvoje řmilenje, o
Bóg; dár pokóre ři ti meni
dodeřlil, de řim ře mojih grėhov po-
niřhnu obtóřhil, inu mojo hudobio
ři meni odpuřtil: ne řamú ři meni
nevarnořt pokasal, v' kateři je
en

en preobernen prešhnik, ker samó-re sopet v' prejšhne grêhe nasaj pasti, ampak si z elú moje serze nagnil, tebe sa pomózh profiti, de bi v' pravizhnosti do konza ostal. She vezh: ti si meni zelú na snanje dâl, de hozhešh uselej mój vârh biti, inu use moje stopine vishati. K' sahvali sa tó tvoje smilenje si hózhem persadevati s' mojim opominjanjam druge nedólshne v' njih nedólshnosti stanovitne sturiti.

Nespokórníkam sim pokasal; kakúshna nesrêzha je h' grêhu she nepokóro perdjati: spreobernene sim podúzhil, kakú lohku se doblena pravizhnost sguby, kakú potreba je per spâzhênju tiga svejti pomózh Boshja. Sdáj de use poduzhim, she vas nedólshne ogovorím: Spomnite se na vašho vílokóšt, v' kateri se snajdete; ne podversite nikdâr vašho dušho mešu, inu telešnim shelám: ne postanite kakûr kojni, inu mesgi, kateri so bres úma, inu po nagnenju s'vojiga mešá dëlajo: ampak spom-

spomnite se veliku vezh na vašho zhašt, v' kateri ste, ker ste po Boshji podobí stvarjeni: ne framtote samy sebe, ne sapustite vašho višokóšt, 'h' kateri vaš je Bóg pousdigail, inu ne postanite neúmni shivini enaki. Šamú Bóg je zhes vaš povíšan: on vaš je nar višokejšhim duhovam enake sturil, uše druge stvary pak je vam podvergèl. Ohranite vašhe góspóftvu, vašho višokóšt, savolo katere ste blisu Boshjiga sedesha, inu ne lasite s' posvejtnimi shelámi po semli, kakúr neúmna shivina doli perklónjena po semli hódi.

12. v. Ukrotil(o Bóg) s' kórbami, inu bersdami zhelústi tih, kateri se k' tebi ne perblíshújejo.

Ne pusti, Góspód, te, kateri tvoj fladak jarém, inu tvojo lohko bútaro od sebe mēzhejo, inu shive kakúr kojn, inu méseg po svojim nagnenju; ne pusti nję prósim, v' njih smotah ostati: sturi s'

s' njimi, kar my s' neúmno shivino sturimo, de njó ukrotimo; deni na njih zhelusti bersde, inu ustavi njih svojoglavnost; nadleguvaj njih preusętniga duhá s' telešno slabostjo; pogasi s' britkostmi ogin njih preshivih pozhutikov; ustavi njih lubęsën k' posvejtanim hladnostam s' bodezhimi bolezhinami; odusami njim perloshuost k' hudimn, inu odtergaj njim telešne dary, katere tratjo, inu k' tvojimu rashalenju obrázhajo.

Zhe so k' tvojimu glasu gluhi, inu na tvoje svarjenje nepokórni, perloshi k' pervim udarzam druge ból zhutlive; sturi terdouratnim, kar si meni nepokornimu sturil; ne perpušti, de bi se v' takim krivizhnim stani sa fręzhne shtęli; sagradi njim njih hudobno pot s' těrnam britkóst; ustavi njih pregrešhni tęk s' zhasno supernoštjo, de, ker svoje hudobne shele ne bódo ispolniti samogli, se bódo navelizhali hudobnu shivęti; daj njim
gren.

grenkóft grėhov, inu sladkóft boga-
bojezhosti zhutiti; sturi njim flush-
nost pregrėhe teshko, inu butaro
tvoje postave lohko; de bódo spo-
snali, kakú si sladėk ufim tėm,
katėri na tebe klizhejo.

13. v. Zhes grėšhnika je veliku shib :
tiga pak, katėri na Gospóda ú-
pa, bó smilenje obdalu.

O de bi ufi tiisti, katėri med ne-
varnostmi tigá svejtá bres fkre-
bi shive, mene poslušhali, inu me-
ni, katėri sim húdu, inu dóbru sku-
fil, verjėli, kakú resnizhnu je, de
grėšhnika veliku shib tepe, tiga
pak, katėri v' Bogá úpa, njegova
milost obdá ! Vhė v' prizhejózhim
shivlenjini sa grėšhnika, naj se ve-
fely kólikur hozhe, ny prave frezhe :
'Ti vėzhna pravizhnost, sturish, de on
fkoraj uselej v' svojim grėhi saflu-
shenu terplėnje najde, ali njega
njegova vėst grise, inu tó je fil-
nu teshavnu, kėr zhlovėk svojo
vėst vėdnu s' sebój nóli; ali, zhe

njega njegova vešt ne bode, on vendèr v' svoji hudobii nikdár tolikáj veselja, inu pokója, kólikùr shelly, ne najde; njegovimu veselju je vselej došti supernost perdrushenih. Zhe pak v' prizhejózhím shivlenji tolikáj shib grěšhnika tebe, kaj hüdiga more njega tam v' vezhnosti zhakati! sakaj tukaj je zhaš persanášhanja, tant pak zhaš vezhniga moshtúvanja.

Ule drügazhi pak se s' timistimi gody, kateri na Gospóda úpajo, sakaj njegova milost nje objame. Reš je, pravizhni so na tim svejti doštikrat v' stiskah, inu grěšhniki v' obilnosti shive: vezhkrat je en nedolshni Jakob v' terdih skushnjah, inu hudobni Esau velike sladkósti ushiva. Vendèr kadar je pravizhen v' stiskah, je sgol samu tvoje smilenje Gospód; inu grěšhnik, aku lih je v' zhašni frězhi, je ob shalóvanja urėden, ker so shibe tvoje ojštre pravize na unim svejti sa njega perpravlene.

Dostikrat eden, ali drugi tvojih
 isvolenih sajde, inu se ne ispame-
 tuje drugazhi ku de je s' nadlogami
 stiskan: tvoje smilenje je tedaj,
 kadar njega s' shibami pershenesh,
 de se is svoje hudobne poti verne;
 tvoje smilenje je, kadar njega per-
 morash, de se super tebe ne punta,
 inu de se tvoji sveti voli podvershe:
 tvoje smilenje je, kadar njemu
 zhasne nadloge nakladash, de bi ga
 vezhnim britkostam odtegnil, tvoje
 smilenje je, kadar njemu sapelive,
 inu nevarne zhasne dobrote usa-
 mesh, de bi njemu vezhne dobro-
 te dodejlil.

Gospód! sposnam, inu zhutim,
 de zhe bôl terdnu na tebe upam,
 zhe se bôl tvoji vóli podvershem,
 bôl sim srezhen, bôl mirén, bôl
 vesel v' serzi tudi med usimi sme-
 shnjavami tiga svejta. Aku bi ljudje
 okúfli, kakú sladák je Gospód,
 inu kakú srezhen je tá, kateri na
 njega saúpa, kakú berish bi se
 njim nad posvejtnim veseljam gnu-
 si.

filnu, inu kakú hitru bi ony svejt sapustili: s' veseljam bi se iladkó-
stam tiga svejtá odpovedali; inu use
krishe bi volnu na - se useli, aku
bi pomislili besede S. Paula: *) *Na-
sha /dayna zelu kratka, inu lohka nad-
loga nam pernese vezhno, inu zhes mero
visoko zhasi, **)* Sakaj Oku ni vidi-
lu, vuhú ni sishalu, tudi v' serze zhlo-
vekovu ni pershlú, kar je Bog perpravil
tim, kateri njega lubio.

14. v. Veselite se v' Gospódu, ví
pravizhni, inu bódite prav ve-
seli, rásglasújte váshe veselje usi,
kateri ste dobriga serzà.

Veselje v' Gospódu je dejlesh ne-
dólshnih, ali pak skusi pokó-
ro opravizhenih. Grešnikov, inu
v' svejt salublenih dejl pak so solse,
inu terplenje: sakaj oni so ófer
ferdite pravizhnosti Boshje, inu zhe
màjn zhes svoj nesrežhni stan sha-
lújejo, vezh so objokánja urédni. Ser-
ze,

*) 2. Kor. 4. 17. **) 1. Kor. 2. 9.

zë, katërigha se posvejtna lubësën polasty, se zelú ne more v' Gospódu veseliti, inu kólikùr ból se ferzë proti posemelskim rezhëm unëma, tóliku ból proti vëzhnim dobrótam omràsuje: sakaj nobeden ne samore dvëm sebi na sproti postavlenim gospòdam flushiti, inu obadva lubiti ni mogózhe, kër *) *perjåtelsvu s' tim svejтам je sovrashtvu s' Bógam: kdor koli bó tedaj hotel perjåtel tigha svejta biti, sovrashtnik Boshji postane: inu kdor se hozhe tukaj s' svejтам veseliti, ne bó samogel s' Kristusam krajlovati.*

Ví tedaj pravizhni veselite se v' Gospódu: ví, kateri ste dobriga ferzá, rasglafújte vashe veselje. Vi ste fizer na tim svejti she v' eni ptuji desheli: ví sedite she, kakùr uëkadaj Israelzi, per Babilónfskih vodáh, inu jókate, kër se spomnite, de ste med tolikáj smótami, med hudobnim svejтам, inu she od nebesfhkiga Şiona odlózhëni: vashe
zi-

*) Jak. 4. 4.

zitre više na verbah, na nepadnih dréveših; kar po isláganju Š. Augušhtina pomejni, de ví pravizhni na tim svejti posvejtnim ludem grešhnu veselje pustité, inu sá se samú veselje v' Gospódu perhránite, tó je: de ví pravizhni se tukaj samú v' tim veselíte, ker sté s' Bógam fklenjeni, inu ker s' Kristusam ured od svejtá sanizhòvani terpité. Al usdignite vashe glave, sakaj vashe reshenje se perblishúje: spómnite se, de Kristus vam govory, kadar rezhe: *) *Rèsnizhnu, resnizhnu vam povem: Vi bote shalòvali, inu jokáli, sveit pak se bo veselil, al vajha shalošt bó v' veselje prevernjena: shena, kadar rody, imá shalošt, ker je nje ura pèrshlá: kadar je pak otroka rodila, ne smisli vezh na britkost savolo veselja, ker je en zhlovèk na svejt rojen: inu ravnu takú vy imate ress shalošt sdaj, jest vas bóm pak sopet vidil, inu vashe serze se bó veselilu: inu vashe veselje vam ne bó nobedèn usel. Spomnite se, de, kadar zhafs pride v' nebešhki Jerúsalem*

*) Joann. 16. 20.

lem jiti, bó ufa shaloſt jenjala. Bóg bó obrisal uſe ſolſe od njih ozhy: inu ſmertí ne bo vezh, tudi ne ſhalòvanya, ne upitja, inu bolezhine ne bó vezh; ſakaj pervu je minulu. Dokler pak tá zhaſs pride, poveſelite ſe ſa sdajſ' Davi-
dam, rekozhí: **) Jeſt bom v' pravizh-
noſti pred tvoje oblizhje (Goſpód) per-
ſhal: inu bom naſíten, kadar ſe bo tvoja
zhoſt perkaſala.

III.

*) Skriv. rásod. 2I. 4. **) Pſal. 10. 15.

III. Pfálm od Pokóre.

Sapopadek.

David je tá Pfálm sloshil takrat, kadar je savólo svoje dvojne pregrehe, namrezh savolo preshe-
stúva, inu vmorjenja Uriaviga, v' veliki bolešni, ali kakúr enika-
teri islagavzi mislio, v' terdih stiskah, inu nadlógah bil. On sposná svojo hudobio, inu preveliko pregreho; sa tó prav dá Bogú, de njega tepe: samú tóliku Bogá prófi, de bi s' njim kakúr smileni ozhe, ne pak kakúr ojster sodnik ravnal: de bi njegove bolezhine pomajnihal, ker je njemu savolo fil-
nih,

nih, inu predôlgih bolezhin poter-
peshlivoft she smankùvati sazheła.

On ne tóshi svoje bolezhíne lu-
dëm, ampak samimu Bogú: sakaj
ludjë njemu teifte ne majnshajo,
temuzh k' timistim she nove brit-
kosti perkladajo: njegovi pèrjátli
njega sapúshajo, inu njegovi sov-
ráshniki njega pogubiti jishejo: njih
hudobno vólo on s' molzhánjam, inu
krotkostio prenése, inu Bogú, katë-
ri sam use shele njegoviga ferzá
posna, febe zëliga isrozhy: kër do-
bru vë, de Bóg njemu savolo njego-
ve pregréhe use të britkosti nakla-
da, inu sa tó se on uim stiskam ra-
dovólnu podvershe, de bi skusi tá-
ku pokorjenje njegovi grëhi isbrisa-
ni bily.

De bi Bogá k' smilenju obudil,
pokashe, kakú velik raslozhik je
med njegovim stanam, inu med sta-
nam njegóvih sovráshnikov; kakú
on, inu kakú njegovi sovráshniki
mislio. Njegovi sovráshniki so pól-
ni

ni sdravja, inu shivlenja; ony bogátió, so vèdnu mozhnejši, inu njih je usaki dan vezh: sa njegove dobrote niemu nehvalešnost urazhújejo; ony njega sovrašio, inu pogubiti jifhejo samò sa tó, ker je njim njegovu dopadajenje nad brumnostio supernu, inu ker njim njih hudobíó vèdnu ozhíta.

Na konzu svojiga Psalma on Bogá prósi, de bi njega hitru osdravil, inu takú njegovim sovrašnikom saštopiti dál, de njega ní po pólnim sapužil, kakùr si sony domišhlújejo; temuzh, de, aku ravnu njega, ker je grěšnik, po saflushenji tepe, on vèdèr uselej njegovi Bóg, inu svelizhar ostane.

Tá Psalm, kateri je od Zerkve med shtèvilu sedém Psálmov od pokóre postavlen, je molitu solebnu takiga grěšnika, kateri je savolo svojih grěhov silnu shalošten, inu fkoraj vùs smamlen; kateri savolo svojih pogostnih padèzov ve-

lik nepokój v' svojim meši zhuti, inu se boji, de bi ki Bóg, ker njega takú stiska, ne bil še po pólnim sapustil, inu de bi ki ne bil njega k' vèzhnihu terplenju obfódil. Tá Psalm je tudi molitu takiga grěšnika, kateri veliku terpy od tihistih, kateri so njegovi pèrjatli bily, dokler je v' grěhah njih tovársh bil: sakaj ony se njemu, kadar njegove shele se pobólshati vídio, mozhnu superstavio. Al on njim svoje ushěsa satisfne, de njih sapelive besede ne flisli, inu v' njih sapelùvanje pervoliti nozhe; temuzh k' svojimu Bogú kakùr svojimu samimu pomozhniku pertezhe, inu njega sa odpushanje svojih grěhov prósi.

1. v. Gospód! ne svari mene v' tvojim serdi; inu ne tepi me v' tvoji jěsi.

Usim pravim spokórnikam je làstnu, de zhlovešhku svarjenje po-

poterpeshlivu prenesó, keď svarjen-
je grešnika ponishúje, inu sdravi:
kóliku maju se smem jest tvojiga
svarjenja, o Bóg, braniť, keď ti nar
fkrivnišhi grehe sposnášh, inu tvo-
ja praviza nar majnišhi prestópke
bres pokorjenja ne pusty. Sa volo
tigá, keď tvojo pravizo lubim, inu
svojo krivizo sovrášhim, se rado-
volnu tvoji shibi podvershem.

Samú tó tebo ponishnu prósim,
ne svari mene v' tvojim serdi, inu ne
tepi me v' tvoji jesi. Ne svari me
po saflushenju mojich prevelikih gre-
hov, ampak po velikosti tvojiga
smilenja. Ne tepi me s' tem, de
bi mene mojim hudobnim shelám pu-
stít, ali de bi meni perpuštíť ufo
hudobio ispelati, h' katéri svoje ser-
ze nagnenu zhútím. Ne tepi me
takú, de bi po tvojim svarjenju she
hudobnišhi, inu terdouratnišhi po-
stít, inu de bi tó, s' komer mene
bólshati hozhesť, savolo mojiga spa-
zhénja meni h' pogublenju slushílu.
Ne tepi mene tudi kakúr sovrášh-
g 2 nik,

nik, kateri nesmilenu tepe, inu rastare, ampak tépi mene kakúr dobrotlivi ozke, kateri svojiga fina s' tepenjam poboljšati hózhe.

2. v. Sakaj tvoje púshize v' meni ti-zhe: inu tvoja roka je teshka nad menoj.

Sposnam, de, aku bi ti, Gospód, mene tudi s' usimi tvojimi íhi-bami tepél, bi tó ne bilú sa moje grehe prevezh. Al ue glédaj, Gospód, na tó, kar sim saflushil, ali kaj sim tvoji pravizi dólshan: ampak glej na mojo slabóft, inu na tvoje smilenje. Ti si proti meni takú smilen, de mene v' prizhejo-zhim shivlenji, kjer je zhas odpušhanja, sa moje grehe pokoríh: sahvalim tebe sa tó smilenje. Al profim, nakladaj meni samú tóliku, kolikúr meni mózhy dati hózhes, de svoje terplenie volnu nósim: pusti se s' tim potolashati, ker mene mójja vést filnu grise, inu meni pokója ne dá; sakaj sposnam, inu po-

ponishnu ispovem, de fim nar vëk-
fhiga pokorjenja urëdën.

Moje zëlù serze je kakùr s' tèn-
jam ràsbodënu, sakaj moja s' tvojim
fvarjenjam isbudena vëst meni ufo
mojo hudobío pred ozhy ftafi: gro-
snu bodezh je ftrah pred tvojimi oj-
ftrimi fodbami; sa tó moja dufha
fkoraj omagùje, inu kër tvoja tesh-
ka roka vëdnu na meni lesHY, me
ftrah obhaja, de bi ne bil od tebe
sa vfelaj sapufhen. O kakú velike
bolezhine morejo tam v' vëzhnosti
biti, kër fo shë tukaj takú bodezhe:
o kakú nesfëzhën bi jest bil, aku
bi ti, kakùr fim saflushil, zëlo
tësho tvoje ojstre pravize na mene
vergël.

3. v. Ní sdravja v' mojim mëfi sa-
volo tvoje jëse: moje kofly nimajo
pokója savolo mojih grëhov.

Glej Gospód! moje mësú je spa-
zhenu, ufi moji udi fo räs-
vu-

vusdani. Moje v' grēhah rāsvejenu
 mesú ní vezh dúhu podvershenu,
 ampak tigrāstiga use skusi premagú-
 je. Dokler tim moje ude krotíl,
 je bilú Boshje sdravje v' mojim
 mēsi : takrat se mesú ní takú možnú
 duhu superstavílu ; inu zhe je tudi
 kaki boj med duham, inu mēsam
 ustal, je duh mesú bērfh ustavil.
 Al tó sdravje se je rāsgúbilu, kēr
 tim mēsu, inu njegovim shelám
 strēzhi, inu slóshnosti jiskati sa-
 zhel : use je is svojiga rēda stopí-
 lu ; velik nepokój v' svojim telefi
 zhútím,

Vérh tīga si fhe tudi ti, Gospód,
 moje mesú terdú natiskatisazhel. Od
 velikih bolezhín moje telú medly,
 inu savolo telefnih flabóft moja du-
 sha pēsha, takú, de, kēr kósty po-
 kója nimajo, je tudi dušha napokój-
 na, inu smamlena ; meni se skoraj
 shivēti vezh ne lubi. Gorjē taki flejpi
 dušhi, katēra, kir se je od tebe, vė-
 zhua dobróta, odvernila, si je upanje
 delala svunaj tebe kaj bōlshiga do-
 bi-

biti! sa rešs fkusi lástno fkušhno
ispametúvan sposnam, de ní sdráv-
ja svunaj v' tebi, ti samu shivlenje;
de ní praviga veselja; svunaj v' tebi,
ti neskonzhana lejpota; inu de nobe-
nu serze ne samore pokojnu biti, dok-
ler v' tebi, o krajl usiga mirú, ne
pozhíva.

4. v. Sakaj moje hudobíe so zhes
mojo glavó srafile; inu me tla-
zhiò kakúr teshka butara.

Ní zhudu, de pokója nimam, ker
je tolikaj hudobíe v' meni. Ka-
dar fim moje grehe šturil, so se me-
ni tiisti zelú majhini sděli, jest nje
nísim zhutil; sdaj pak pod njih te-
sho jezhim, inu štokam. Škusi po-
gostne padze fim v' nesrežhno na-
vado peršhal: s' grěhmi fim se sna-
nil, inu pobratil, inu fim pregreho
kakúr vodò píl. Gorje moji nesre-
zhni dušhi, katěra je v' takú stra-
šnim štani pokojna bilá, katěra s'
ketnami pregrešhnih navad uklenje-
na ní njih těsho zhùtila, katěra je
v'

v' slúshnosti grěhov sladkú spala,
 hudizhovi járm s' veseljam nošila,
 inu de lih je uša uša ognusena bi-
 lá, je vendér nad svojimi gnusoba-
 mi dopadajenje iměla.

Al kakú bi jest bil tá nesrězhèn stan
 zhutil, kěr sim se od urozhine mo-
 jiga hudiga poshelenja vnět sam se-
 bi mozhan sdel. Šhele takrat, ka-
 dar si se ti, vėzhna dobróta, s' tvo-
 jo osdravljivo rokó mene dótaknil,
 sim svojo slabost zhutil; takrat so
 se moje saperte ozhy odperle, inu
 sim sposnal, de so moje hudobíe,
 katere so se meni prej kuj prav ma-
 liga sdele, kakúr morje nad mojo
 glavo stale, mene topile, inu me-
 ne kakúr prav teshka stvar doliti-
 fhale. Gospód, zhe meni na pomozh
 ne pridešh, inu me s' tvojo smile-
 no rokó ne podpresšh, morem pod
 tó tesho poginiti. Jest sim kakúr
 taista nesrězhna shena, katéro je
 po prizhòvanju Š. Lukesha *) Ša-
 tan s' bolešnio takú svesal, de je
 óšem-

*) Luk. 13.

òsemnajst lejt fkluzhena bilá, inu se zelú ní gori fkloniti mogla. Ti, dobrotliv Svelizhar, si njó vidil, k' sebi poklizal, inu njej rekal: *Shena! reshena si od tvoje bolesni.* Ti ii rokę na njó poloshil, inu sdajzi se je gori fklonila. Rezi tudi meni eno besędo, inu tvoj hlapęz bó osdravlën: poloshi na mene rokó tvoje ufigamogózhe gnade, inu bęrsfh bó od mene teshka butara pregręh odpadla, tēr se bóm pravizhen gori fklonil.

5. v. Moje rane so gníti, inu smerdeti sazhele: savolo moje neúmnoſti.

Moji gręhi so pęrsfhli is spazhenja mojiga serzá, inu so moje serze ſhe ból spazhili. Jest sim se gręhov navadil, inu sim se v' tih navadah uterdil, takú, de so moje gręshne navade zelú drugim nadlęshne postale, inu de se je usim nad mojim sadershánjam gnusiti sazhęlu. Inu to se je savolo moje ne-
frę-

frëzhne neúmnofti sgódilu, kër ni-
 fim zhes fvoje grëhe pokóro dëlal:
 sakaj pravusdravilu sa grëhe je po-
 kóra. Modróft tedaj eniga grëšhni-
 ka je tá, de kmalu fvoj grëhs' po-
 kóro pokonzhá; nar vëzhi neum-
 noft grëšhnika pak je, aku zhes
 grëhe pokóro ne dëla.

Sakrival fim pred tebój, Gospód,
 moje rane, kër nifim teifte sovra-
 shil: inu kër fim se framòval tei-
 ste prizho tebe odkritoferzhnu ispo-
 vedati, fim se tudi framòval te-
 iste enimu tvojih namëstnikov räs-
 odëti, inu kar je hujšhi, fim fhe s'
 vunajnim lepim obnáshanjem, s' vu-
 najno brumnoftio moje rane perkri-
 vati glëdal: na táko visho strup hu-
 dobíe v' meni ní bil sadušhen, te-
 muzh moje rane so vëdnu naprej
 guile, inu sa tó veliku hujšhi po-
 stajale: sakaj pregrëhe s' hlinenjam
 sakrite se teshejšhi sposnajo, spo-
 suane se teshejšhi odkrijejo, inu od-
 krite se teshejšhi zëlio. Moja ne-
 úmnoft se meni s' tëm ból utëpa,
 kër

ker fëmrad mojih gnilih rán she
 sam preneliti ne mórem: inu nikó-
 gar nimam, kateri bi meni pomágal;
 sakaj h' katerimu duhovnimu o-
 sdravniku se sarezhem, on savolo
 fëmradu mojih saštaranih rán, inu
 savolo njih gnilobe ostermy, inu
 usaki, kakúr nekàdaj Marta od svo-
 jiga brata Lazarusa rezhe: *) *Go-
 spod! on she smárdy; sakaj she shtirí
 dny je mertu. Ti tedaj, Gospód, smi-
 li se zhes-me, iskashi nad menój
 tvojo Boshjo mózh, kakúr ti njó
 nekàdaj nad Lazarusam iskasal:
 saupí s' velikim glasam tvoje gna-
 de, inu rezi: Lazarus, prili vrn.*
 Obudi me k' shivlenju pravizhnosti
 sazeli moje rane, inu ukashi du-
 hovnim osdravnikom, tvojim na-
 meštnikom, rekózh: *Odveshite ga,
 inu pustite ga prozh jiti.*

6. v.

*) Luk. 11. 39.

6. v. Revên sim, inu vûs vkúp lęsem: zęł dan shaloſten hodim.

Kaj sim ſlępęz jiſkal v' ſvojim gręhi drugiga kù ſvojo fręzhnoſt, ſvoje povifhanje, ſvoje rasveſelenje; inu kdó greſhy ſa volo kaj drugiga kù ſa volo tęga, kę gręh ſa ſvojo fręzhnoſt ſhteje. Al jeſt ſim jiſkal v' gręhi, kar ſe v' njemu ne najde, inu ſe tudi nikdár najdi ti ne ſamore. Veliku vezh ſim naſhal v' ſvojim gręhi ręvſhino, ponifhanje, bolezhino, inu ſhaloſt. Revên ſim poſtal na teleti, inu na duſhi: moje telú nadloge tarejo, inu moja duſha, katęra bi pruti nebęſhkim dobrotam hrepeueti i męla, ſe iſ ſvoje viſokofiti padla, inu ſe je neſramnim ſhelam tiga ſvej-tá podvergla; uſa je ſkaſhena, uſa poſemelfka, uſa meſęna.

Takú iſ uſih ſtrany ſtiſkan, v' veliki ſhaloſti utoplen zęł dan okóli hodim, kamúr ſe obernem,
ni-

nikjer oveselenja ne najdem. Kakú bó hudobnik oveselénje našhàl, ker nobeniga ne saflushi: nar vezhi oveselénje sa grěšnika je tó, de svoj nesrežhen stan sposná, inu zhes tigaištiga sěrzhuu shalúje. Dodejli Gospód, de ne bóm v' prasni shalofti hodil, temuzh, de bó moja shaloft v' trudenju spokornih děl, inu de ne bóm tolikáj shalòval zhes tó, kar terpím, temuzh veliku vezh zhes tó, ker sim tvojo pravizhnost rashalil.

7. v. Sakaj moje ledje je pólnu smotnjáv; inu na mojim meši ní sdrávja.

Kar mene she bòl v' sěrzi boly, je tó, ker zhutim v' mojim teleši neisrezhenu spazhenje: sakaj spazhenje kateru je is našhiga perviga grěha, so moji lástni grěhi grosnu obúdili, inu timuistimu bresmere veliku perloshili. V' teleši zhutim nespodobnu gnanje; húdu poshelenje se skusi use ude kashe; v' glavi se use fòrte pregrěšhne podóbe sberajo: ozhy

na nevarne rezhy uhájajó: ufhe-
fa ſe na hudobne pogóvore rade na-
ſtávlajo: jesik je hiter v' pohujſhli-
vih beſedah: uſi udi, katere ſim k'
perhranjenju duſhniga, inu teleſniga
shivlenja ſadóbil, ſlúſhio ſa oródje
hudobí. Na tako viſho ní sdrávja
na teleſi, ker ní uda, ſkusi kateriga
bi ſe moje poſhelenje ne unemalu.

Al kakú pravizhnu je v' meni tá
nadmóga! ſakaj moj duh ſe je od te-
be, o Bóg, lózhil, inu ſa tó je vúſs
réd prevernén, inu vúſs mír ráſdert;
uſe je nepokojnu poſtalu, uſe ſe je
v' duſhi, inu v' teleſi prekuzúvati
ſazhélú takú, de ſe meni ſa reſſ
ſpodóbi rezhi, kar je nekadaſ S. Paul
rekal: *) *Vem, de v' meni, to je,*
v' mojim meſi ny dobriga: Ah! de bi
tudi s' S. Paulam ſmel rezhi: Dó-
bru, kar nozhem, tó ne ſturim ampak
hiúdu. kor nozhem, tó delam (tó je: me-
ni vjide zhes volo.) Zhe pak tó ſtu-
rim, kar nozhem, ne delam vezh jeſt
toíſtu, ampak greh, (tó je, poſhelenje,
ali

*) Rim. 7. 18.

ali nagnenje k' grěhu) kateri v' meni prebiva. Zhutim pak drugo poslavo v' mojih udih, (tó je, zhutim enu gnaje, kateru mene kakúr ena postava sili, ne k' dobri mu, ampak k' húdimu) katera je postavi mojiga dúhá (tó je postavi Boshji, katera se mojemu duhu prav sdy) supèr, inu mene vjetiga darshi v' postavi greha, kateri je v' mojih udih (inu ní drugiga, kù hudu poshelenje.) *Jest nesfrezhen zh'lovek, kdo bó mene reshil od telosa tē smerti?*

8. v. Silnu stm slab, inu ponishan: rióvem od shalosti mojiga serzà.

Silnu si persadevam ràsbersdane ude mojiga spazheniga telēsa ukrotiti, inu mesu dúhu podurēzhi: al moj dúh je oflaben, inu ne samore vezh mesú premagati: sa tó je ranjenu moje serze, inu tó mene veliku ponishàje, ker vidim, de dúh od mesá premágan nebesške rezhy ne shely, temuzh je zelú
v'

v' mešene, inu posemelske stvary
s' lubesnio, inu rasveselenjam sa-
mishlen-

Kar mene she vezh boly, je to,
ker se spomnim, de kólikur sim do-
brót od tebe prejel, tóliku sim sa nje
s' grěhim pověnil, inu tvojo do-
brotlivost rashalil. Kadar na te mo-
je nesvestobe smislim, ní meni sa-
došti pred tebój milu jokati, temuzh
od velike shalošti v' serzi rió-
vem. Škusi grěh sim nisk, inu
neúmni shivini enak postal; sa to
je pravizhuu, de k' svojimu poni-
shanju v' riovénji shivini enak po-
stanem.

Al ravnu sa to, ker mój nesre-
zhén stan sposnám, shalújem zhes
tigaistiga, inu na-te, vezhna do-
bróta, mozhnu upijem, inu pomózh
od tebe úpam. Sakaj ti si Š. Paulu,
kadar je tebi svoje slabósti tóshil,
rekal: *) *Tebi je moja gnada sadošti. sa-
kaj mozh je v' slabósti popolnim iskashe.*
Ne

*) 2. Kor. 12. 9.

Ne bóm tedaj svojo slabóšt sakrival,
de bó mózh Kristufova v' meni pre-
bivala: tudi bóm tebi moje ponishù-
vanje glasnu osnanùval, de se nad
menój dopólnio besède vèzhne rěšni-
ze: *) *Kdor sam sebe ponishuje, bo po-
višhan*

9. v. Pred tebój, Gospód, so uše
moje shelež inu moje jezhánje
pred tebój ní sakritu.

Doklè fim posvèjtne rezhy lúbil,
kadar fim savolo sgube ene, ali
druge stvary shalòval, so bile moje
shelež svejtu snane; svejt je saštópil,
sa kájshalújem, on je sposnal, kakú
velika je moja shalošt, inu britkóšt
mojiga serzá: sakaj svejt posná, kar
je njegoviga; on zhuti, inu rāslozhi
svojiga duhá, kjer kóli je taisti. Sdaj
pak; ker shalújem zhes svoje grěbe,
inu zhes svojo nehvalešnost proti
tebi, vèzhna dobróta! sdaj ker she-
lím tvoji rashaleni pravizi sadošti
sturiti, inu tebi samimu dopasti,
h svejt.

*) Luk, 14, 11.

svejt ne posná moje sheľe; sakaj sdi-
hòvànje, kateru tvoj Boshji duh o-
budy, je svejtu nesastopnu, inu se
s' zhlovešhkim jesikam dopovedati
ne samore: sa tó je shaloft, katera
je is Bogá, svejtu zelü ptúja, inu
nesnana.

Al tebi, Gospód, kateri dnu zhlo-
vešhkiga serzá vidish, lo use moje
sheľe popólnim snane; sakaj ti sam
si teiste v' mojim serzi obudil: ti sam
vidish, kóliku je meni supernu mo-
je prejšhnu shivlenje, ti sam vešh,
kakú je meni britkú, de sim tebe,
študenèz ufih dobrót sapustil, inu se
nad nezhimernostmi tiga svejtá ve-
felil: ti sam sposnash, kakú mo-
zhnu shelím s' teboj v' lubèzni skle-
njen biti.

Vendèr, ker samóre bres mojiga
vedesa v' mojih shelah kaj tebi su-
perniga tizhati, prósim tebe s' Da-
vidam, rekózh: *) *Freglej me, o Bog,*
inu sposnaj moje serze: skusi me, inu
spos-

*) Psal. 138. 23.

Spošnaj moje srese: inu poglej, aku kri-
vichnu delam: inu péli me po vezhni pó-
ti. Dáj mene zhiste sheľ, sheľ, ka-
tere se ná-te spodóbio: sakaj sheľ
s' posvejtno lubesnio ognusene tebi
dopasti ne samorejo. Inu ravnu to
je, kógar se bojím, de bi namrezh
kaka stvar moje sheľ ne kasila, keď
takú dólgu teiste ne uflifhish. Sa
tó veliku jezhim v' svojim serzi, inu
tó moje jezhanje ni pred tebój skri-
tu. Uľake sheľ, aku ne bódo hitru
ispólnjene, so zhlověkú terplenje:
sakaj shelám je zelú hitrost kásna,
inu shelnimu serzu se nikdár sadošti
hitru postrežhi ne samore. Ne od-
lašhaj tedaj use moje sheľ, ozhisti-
ti, de bódo kmalu pred tebój, inu
de moje sdihóvanje ne bóde prasnu.

10. v. Moje serze je shalofinu, moja
mózh je mene sapustila: zelú
moje ozhi so otamnele.

Komáj sim se malú obveselil, keď
sim zhutil, de si ti dobre sheľ
v' mojim serzi obudil, sheľ zhutim

supet veliko shaloſt, inu omámlen-
 je v' ſvojim ſerzi, enukóliku ſavo-
 lo moje teshke veſty, katera me pe-
 zhe, enukóliku ſavolo ſtrahú pred
 tvojimi ſtraſhnimi ſodbami, enukóli-
 ku pak tndi ſa tó, kër je mene uſa
 mózh ſapuſtila, tér ſi nizh ne vem,
 inu ne ſamoremem pomagati: ſakaj o-
 zhy mojiga ſerza ſo otámnele, inu
 najdem velíko támote v' ſebi. Go-
 ſpód, ti ſi meni ozhy odperel, de
 ſim ſvoj neſrežhen ſtan ſpoſnal; al
 ſdaj mene v' támoti puſtiſh, de ne
 ſnam húdu od dóbriga prav raslo-
 zhití: ti ſi meni mózh dál, zhes ſvoj
 ſtan ſhalóvati, inu k' tebi sdihóvati,
 inu ſdaj puſtiſh mene ſvojo ſlabóſt,
 inu pomankanje prave ſerzhnoſti
 zhutiti: ti namrezh deláſh takú s'
 menój ſa tó, de bi mene previſhal,
 kakú potrebnú je meni uſelej tvoje
 raſſvitlenje; ti ravnaſh takú s' me-
 nój, de bi mene poniſhal, inu s' tem
 poniſhúvanjam me v' ſvetim ſtrahi
 obdershal; ſakaj *) kdor mejni, de ſtoji,
 naj gleda, de ne pade.

*) I. Kor. 10, 12,

Shalost', inu nepokójnost mojiga
 ferzá me uzhy, kakú teshkú je,
 inu kakú malukàdaj se sgody, de bi
 spokórník, kateri je v' grèbih shi-
 vèl, v' svoji molitvi taki mír, inu
 pokój náfhál, kakùrfhniga nedólsh-
 ni imajo: sakaj ferzè, kadar je bilú
 smertnu ránjenu, nima take stanovit-
 nosti, inu terdnosti, kakùrfhno imá
 nedólshnu ferzè; inu kadar je ferzè
 fkusi grèhe v' velikim prekuzùvanji
 bilú, pokoj v' timistim ne more ta-
 kú terden biti. Po grèhu, aku lih je
 shè odpushten, pride sùhota, mràs-
 lota, inu bojèzhnost; tó so nastóp-
 ki prejšhnih grèhov: tudi po grèhu
 pride zhes ferzè ena megla, de rèsni-
 zo v' njeni zhístohti ne vidi, inu de
 Boshjo lepoto s' takim dopadajenjam
 ne glèda, kakùr njó nedólshnu ferzè
 glèda. Sa tó rezhe násh Svelizhar:
 *) *Blàgùr tem, kateri so zhístiga ferza,*
sakaj ony, bodo Bogá gledali.

Ràssvètli tedaj, Gospód; mojo tà-
 mó de tvojo lepoto vidim, inu se
 v'

*) *Matt. 5. 8.*

v' njó salobim. Odusámi fuhoto mo-
jiga ferzá, inu pomozhi toistu s' tvo-
jo nebeſhko roſo, de se bó od lu-
beſni unělu: zhe ſi pak mene s' tem
ponishàvati ſklenil, de meni tó fu-
hoto puſtiti hozheſh, dáj, de bóm
toisto poterpeſhlivu noſl, inu de
meni sa pokóro ſluſhi. Ne puſti mo-
je ferzě v' smotnjavi; sakaj smamle-
nu ferzě omagúje: dodejli meni ve-
liku vezh taki mír, kateri samóre
moje ferzě v' dóbrim poterditi, inu
kakúſhniga ſvejt dati ne ſamore.
Smili ſe zhes mene, inu daj, de
bóm previshan, *) de ne ſtoji per te-
mu, kateri hozhe, tudi ne per temu.
kateri tezhe, umpak per Bogu, kateri ſe
ſmili.

11. v. Moji pèrjátli, inu moji bliš-
ni ſe meni na ſpruti pèrblishúje-
jo, inu ſtoje.

12. v. Inu kateri ſo ſizer okóli mene
bilí, od delezh ſtoje: inu Kate-
ri mene umoriti jiſhejo, ſilo de-
lajo.

13. v. Inu kateri meni hudú ſturiti
hózhejo, nezhimernu govore; inu
golúſie zěl dan iſmiſhlújejo.

*) Rim. 9. 16.

Vérh tiga, de mene snotrajne britkosti mozhnu grisejo, me. ne tudi vunajne nadlôge filnu tlázhio. Eni mojih pèrjatlov, kateri so v' hudobíi moji tovarshi bily, so moji superniki postali, kër vídio, de sim njih hudobne póti sapustil. Ony se mojimu naprejusetju velíku super stávio, inu jíshejo meni s' svojim posmehúvanjam serze podreti. Drugi, kateri so fizer moji pèrjátli, pak ne továrshi moje hudobíe bily, se fizer k' meni blíshajo; al, kër mene hudobniga, inu v' take nadlôge sakopaniga vídio, meni s' nobenim dobrim své-tam na pómozh ne pridejo, mo-je nadlôge zelú nizh ne polahkajo temuzh mene she bòl shálio, kër meni mojo hudobío ozhitajo.

Moji sovráshniki, kadar mene takú sapusheniga vídio, sérzhnu ná-me hitę: úfe sorte láshy zhęs-me spleťajo, mene povsod zher-nio, inu takú serza drugih od me-ne odurazhajo. Oni védnau fkle-
pa-

pajo, kakú bi meni saderge stavi-
li, inu mene v' teiste vjeli; de bi
pak svoje hudobne namejne ból per-
krili, mene prestópkov dolshe, ka-
terih se zelú nizh kriviga ne naj-
dem.

Gospód, kadar tebi tá moj ne-
frezhen stan tóshim, ne sturím tó
is shelá milòvan biti: sakaj spokor-
niki mórejo na use forte vishe sku-
sheni biti, de se njih pokóra uter-
di. Jest spoznam, de je pravizhnu,
aku mene zel svejt sapusty, sa tó,
ker fim se jest od tebe lozhil: jest
saslusim, de bi nobeniga pèrjátla ne
imel, ker nimim tebe sa svojiga pèr-
játla imeti hotel. Jest osnanujem
mojo nadlògo, sa tó de bi zel svejt
strashne nastópke mojiga púntanja
zhes tebe, o Gospód, vidil, inu
de bi nfi skusi mojo nesrezho is-
uzheni tebi ból svesty bily, kú fim
jest bil.

Kar moji sovráshniki is hudobie
s' menój ravnajo, je krivizhnu; al
de

de ti mene tudi s' tēm pokoríšh, je nar bol pravizhnu; sa tó v' obnašhanju mojih sovráshnikov tvoje ojsre sodbę sposnám, inu mólim; tvoji svęti voli se rad podveršem, inu rezhem: *) *Pravizhen si Gospod! inu pravizhna je tvoja sodba.* Hudodelnik sebi ne smę sam terpenje isberati, temuzh se móre oblojenju svojiga sodnika poduręzhi. Greshil sim, sa tó pravizhnu terpím, kar terpím.

14. v. Jest pak kakúr glushéz ne slishim; inu sim kakúr mutéz, kateri svoje usta ne odpre.

15. v. Inu sim postal kakúr zhlověk, kateri ne slishi: inu kateri odgovora v' svojih ustih nima.

Kakú lohku bi bil mojim supernikam odgovóril, inu nję previshal, de nisim usih tih gręhov kriv, katerih so mene dolshili; al mólzhal sim, inu se dershal, kakúr bi gluh bil; kęr sposnam, de
sim

*) Psal. 118. 137.

sim usiga tigá vrèdèn. Kóliku grè-
 hov sim na íkrívrim sturil, sa ka-
 tere mene níkdár nobeden ní svaríl;
 sa tó sim sa pokóro íkritih grèhov
 usel krivizo, katero sim tèrpel, ka-
 dar so mene moji superniki grèhov,
 katerih nisim kriv bil, obdolshili.
 Zhe sim kádaj svoje usta odpe-
 rél, sim tó perfilen sturil: namrezh
 eni so mene podpihúvali, de bi se
 zhes hudobne jesike sdvignil: inu
 te sim mógel tolashiti, inu previ-
 shati, de je tó ravnanje mojih su-
 pernikov s' menój pravizhnu pokor-
 jenje sa moje grèhe: jest sim mo-
 gel nje poduzhiti, de smo usi
 grèshniki, inu de moremo usi re-
 zhi: *) *Tvoja, Gospod, je pravizhnost:*
nashe pak je osramoténje oblizhja.

Sa rês, teshkú je táku premagú-
 vánje svoje vóle, inu molzhánje:
 Moje zhlovèshku nagnenje, moja
 samsvojna lubèsèn me shéne, de bi
 se zhes tó obnáshanje mojih super-
 nikov per mojih pèrjátlih pertó-
 shil,

shil, de bi nje per drugih zhernil, inu njim táku moje saframotenje povèrnil: al lubèsèn proti tebi, Gospód, inu proti mojimu blislinimu mene nasaj dershy; sakaj dobru vem, de bi moji superniki s' tem she bòl ràsdrasheni bily, lubèsèn bi med nami bilá she bòl ràsderta, inu pòt k' rèsnizi bi njim she bòl sadelana bilá: sa tò hòzhem per-jénjati; inu ker si, o Bóg, mene v' veri mozhniga šturil, bóm opominjanje Š. Paula ispólnil, kateri takú govory: *) *My mozhnejshi, móremo slabosti slábih prenesiti, inu ne sebi dopasti. Usaki is vafs naj svojimu dopade k' dobrimu, inu k' pobólshanju: sakaj Kristus ni sebi dopadèl: ampak kakür je pilanu: Saframuvanje teh, kateri so tebe saframuvoli, je na mene padlu. Usàmi tedaj dobrótlivu tá ófèr mojiga làstniga satajenja, inu pusti se s' tem v' tvoji pravizhni jesi potelashiti. Usàmi gorì filo, katero meni drugi dèlajo, inu katero tudi jest sebi dèlam, de-*
ta.

*) Rim. 15. 1.

takú tudi tvoji pravizhnosti filo sturím, inu toisto v' smilenje preobernem.

16. v. Al na tebe, Gospód, sim saúpal: ti, Gospód mój Bóg, bósh mene uslišhal.

Na tebe samiga, o mój Bóg, use moje upánje postavim, inu ne bóm oframoten: na zhlovèka pak se ne sanésem, ker od njega ní svelizhanja: sakaj *) preklet zhlovèk, kateri na zhloveka saúpa, inu imá me-su sa svojo mozh. Ti slednimu pomagash, kateri s' krotkósti, inu poterplenjam na tvojo pomozh zhaka, tó mene poterpeshlivi Prérók Jeremía uzhy, rekozh: *) *Dober je Gospód tem, kateri na njega úpajo, du-shi, katera njega jishe. Dobru je na tihim zhakati reshenje Boshje.*

Spomnim se na pergliho, katero je moj Svelizhar povedal, inu sim velèl, kadar tam bérem, de je
en

*) Jer. 17. 5. **) Sbal. Peif. 3. 25.

en zhlovek veliko vezherjo napravil, inu ker povableni kateri so bily s' zhasnim rezhmy smoteni, niso hotli pridti, je tá zhlovek svoje hlapze poslal na terge, inu zeste, inu njim ukasal ubóge, hrome, slepe, gluhe, mutaste, inu krulove pojiskati, tēr nje permorati k' vezherji jiti. Jest sim gluh, inu mutast postal h' krivizam meni sturjenim; od mojih sovráshnikov potert sim vùs hrom, inu krulov; tedaj se smem med persilene k' vezherji shteti. Ti, Gospód, mene silish k' nebeski vezherji jiti, kadar mene skusi moje sovráshnike stiskash: jest sim v' stani velike síle, s' katero se nebesku krajlestvu sgrabi. Ah Gospód! daj meni svatovsku oblazhilo, tó je, lubesèn; katero more sleherni imeti, de ne bó is vezherjalisha v' vunajno támó vèrshen.

Al jest úpam, de nekaj tiga oblazhila, tó je, lubesni she imam, ker moje sovráshnikè v' poterplen-

ji

ji prenésem, tò fim od tebe sliè
 smilenu sadobil, inu sa tò ne bóni
 v' svojim úpanji golúfan: sakaj
 *) nadloga poterplenje pernèse: poterplen-
 je pak skušnja, skušnja pak úpanje,
 úpanje pak ne oframoty; sakaj lubesèn
 Boshja je ulita v' nashe jerza skusi sve-
 tiga Duhà. kateri je nam dan. Go-
 spód, šturi de bó meuí dodejlana
 lubesèn proti tebi vèdnu rafila, inu
 dáj, de v' tejisti oftanem do vè-
 zhera, kadar bó zhafs pèrshal na
 nebesko vezherjo jiti, de, ker fim
 sdaj kakúr isvershek med poslédne
 postavlen, bóm takrat veselje, inu
 zhast imel med pèrve lhtet biti,
 inu de bódó nad menój dopólnje-
 ne besède S. Evangelia: **) Mnó-
 gi pak, kateri so pèrvi, bodo poslédni,
 inu poslédni bodo pèrvi.

17. v. Sakaj rekal fim: Ne perpušti,
 de bi se kàdaj moji sovráshniki
 nad menój veselili: ker so se mo-
 je noge spódtikúvale, so zhes me
 ne mogózhnu govóрили.

*) Rim. 5. 3. **) XII. 19. 30.

Gospód, moje úpanje na tebe je moja mózh: moje slabenje v' úpanju pak, inu v' poterpeshlivosti bi bilá mósh mojih sovrashnikov. Hudizh, kateriga hudobía je grosnu velika, nikdár ne pozhíva, temuzh jíshe fkerbnu fkusi svoje flushabnike spokórníkam shkoduovati: ton gléda véro, inu úpanje per spokórníku podréti, kólikúr ból spokornik v' véri, inu úpanji flaby, tóliku vezh mózhy hudizh zhes njega dobiva. Aku bi v' véri, inu úpanji oflabil, aku bi moji sovráshniki vidíli, de sim savolo njih meni sturjenih kriviz nepoterpeshliv postal, aku bi mene slisnali zhes tvojo previdnost, o Bóg, godernjati; bi se nad tim mojim padzam veselili, ker shé sdaj, kadar se kólikaj spodtáknem, sdajzi velik sméh pozhenajo, inu me okóli rásnáshajo: na tú visho bi bile meni prave dobróte uséte, savolo katerih so meni nevoshlivi; oní bi se veselili, kadar bi vidíli, de

de ſim plazhilu moje poterpeſhli-
voſti sgubil.

Próſim tedaj tebe, mój Bóg! ne
perpuſti, de bi ſe meni taka ne-
režha sgodíla: podperaj mene s'
tvojo pomozhjó, de ſe ne ſpodta-
knem: ſturi v' nizh uſe namejne
mojih ſupernikov, inu ověrsi uſe
njih persadevanja: dáj, de premá-
gam njih hudobíó, inu v' poter-
plenji nepremáknen oſtanem. Ti
ſi meni veliko mózh dál, de mene
tvoje ſtiſkánje ní poderlu, inu ta-
kú ſim, zhe ſmēm takú rézhi,
zhęs-te premogel, dáj tudi sdaj,
de zhes ludy mozhan poſtanem:
inu kęr ſi tvoje dęlu per meni sa-
zhel, tudi toíſtu po pólnim iſpeli,
de bóſh mojo ſtanovitnoſt krónal.

18. v. Jeſt ſim ja k' tepenju perprav-
len; inu moja bolezhína je vędnu
pred mojimi ozhmy.

Nar bóľſhi pokóra eniga ſpokór-
nika je tá, de je perpravlen
uſe brítkóſti volnu noſiti, katęre
ti,

ti, Gospód, njemu naloshih: sakaj sebi je pèrjetnihi pokóra, kàtèro si ti sàma modróst, sàma pravizhnost isvolish, kù taista, kàtèro si grěšnik sam ismisli: sakaj nàshe dèla so sa tolikáj bólsi, kólikùr vezh Bóg, inu kólikùr màjn zhlovèkova terma v' tihistih stury. Savolo tiga, kër se sa grěšnika sposnam, inu kër si ti mene k' terplenju odlózhil, sim perpravlen takú od tebe svarjen, inu pokorjen biti, kakùr tvoji pravizhnosti dopade. V' nebú, inu prizho tebe sim grěshil, nisim tedaj urèden se s' tebój kakùr sin veseliti, ampak saflushim kakùr hudobni hlapèz tepen biti.

Jest hozhem pokojnu na tvoje tepenje zhakati: zhe meni moje blagú usàmesh, bóm s' Jobam rēkal: *) Nag sim is telēsa moje matere pērshal, inu nag poidem tje (v' semlo) nasaj: Gospód je dāl, Gospód je usel: kakùr je Gospódu dopaalu, takú se je sgóditu: noj bò hvalenu ime Gospóda. Aku meni poshtenu ime useti pū-

i stish

*) Job. I. 21.

stíh, bóm s' Davidam, katerimu je hudobni Šemej ozhital, rekal: *) *Puſlite ga, de kolne: ſakaj Goſpód je njemu ſapovedal. de imá Davida kle. ti: inu kdo ſe bo podſlopil rezhi: Sakaj je takú ſturil? Aku meni kake druge nadlóge póſhleſh, bóm s' Hèljam rekal: **)* *On je Goſpod, naj ſtury, kar njemu dopade. Zhe meni moje ſhivlenje uſeti hózhelſh!*, bóm s' Davidam, kateriga ſhivlenjè je Šaul ſalasùval, rekal: ***) *Aku tebe Goſpod zhes - me nadrašùje!*, naj njemu ofer (mojiga ſhivlènja) dopade. Jeſt hózhem uſelaj sá ófèr tvoji pravizi biti, inu moja bolezhína imá vèdnu pred mojimi ozhmy oſtati; vèdnu bóm ſhalùval, ne ſa tó, kèr terpím, ampak ſa tó, kèr kakúr hudodelnik terpím. Blagá lakomen vèdnu na ſvoje bogáte ſalóge glèda, kèr ſe bojí, de bi njemu ukra. dene ne bíle; jeſt pak bóm vèdnu na mojo ſpokorno ſhaloſt glèdal, de meni hudizh tó drago ſalógo ne uſáme.

*) 1. Buk. od krajl. 16. 10. **) 1. B. od krajl. 3. 18. ***) 1. B. od krajl. 26. 19.

19. v. Sakaj mojo hudobio ozhitu povem: inu sm savolo mojiga greha v' fkerbi.

Snaminja rěsnizhniga kàsanja zhes greh so, de si grešnik persadeva svojo hudobio prav sposnati, sposnano ispovedati, ispovedano obshaluvati, inu s' dobrimi deli poplaziati: snaminja pak hudobniga serza so, greh prav radovolnu sturiti, sturjeniga perkrivati, ispovedaniga isgovarjati, inu taku s' isgovarjanjam povekshuvati. Škutil sim si sam nad seboj to spazhenje zhlověshkiga serza; al sdaj je moja bolezhina vednu pred mojimi ozhmy; sa to odkrivam mojo hudobio tebi, o Bóg, inu se hozhem teiste pred tvojim namestnikom obtoshiti. Al jest hozhem taku moj greh ispovedati, de bom savolo tigaištiga v' fkerbi: sakaj pisanu je: *) *Savolo odpushteniga greha ne bodi bres strahu, tudi ne nakladaj greh na greh.* Nózhem timistim grešnikom enak biti, kateri se vezh-

*) Sirab. 5. 5.

krat ſvojih grěhov obtóshjo, vender pak od tihſtib ne jěnjajo: ſakaj rěſnizhna pokòra, po beſědah S. Gregorja, je " Sturjene grěhe obſhaluvati, inu tó kar bi bilú ſa obſhaluvati, ne ſturiti." Jeſt bóm ſavolo mojiga grěha v' fkerbi, de uſe moje grěhe prav obſhalújem, inu zher-tim, de teſiſte ſatarem. Bóm ſavolo mojiga grěha v' fkerbi, de moje hudobnu nagnenje, katěru me je v' grěhe pelalu, v' ſebi morím. Bóm ſavolo grěha v' fkerbi, de rano, katěro ſo meni grěhi ſtúрили, vednu zelim, inu korenine, katěre ſo grěhi v' mojim ſěrzi ſapuſtili, vún rújem. Bóm ſavolo grěha v' fkerbi, de ſtrah, bojězhofť, mraſloto, lenobo, neukrětnofť k' dóbrimu, nagnenje k' hudimu, inu uſe druge naſtópke grěha vednu is ſerza trěbim, de me níz ne bo ſupet v' greh ſapelalu, de ne poſtane moje poſlednu hujſhi, kù pèrvu. Bóm ſavolo mojiga grěha v' fkerbi, de tvoji raſhaleni pravizi mój dól-g, kólikùr je v' moji mozhi, plazham.

Dáj,

Dáj, Gospód, de ná use shele s'voji-
ga ferzá, na use perloshnosti, na
use moje djanje uselej zhújem.

20. v. Moji sovràshniki pak (*dobru*)
shive, inu so mozhnejshi kú jest:
inu tih, kateri mene po krivim
sovràshjo je vezh, inu vezh.

21. v. Kateri dóbru s' húdim urazhú-
jejo, mene opravljajo ker se dó-
briga dershim.

Med tim, kir jest na svojo bole-
zhino glédam, kir se jest v'
shalosti, inu pokóri trúdim, moji
sovràshniki dobru shive, inu so v'
svoji hudobni voli vèdnu hujshi pru-
ti meni. Glej Gospód, moji sovràsh-
niki s' vinam svoje posvejtne frèzhe
upijanjeni nespametnu sódio: jest pak
s' vodó britkósti napojén modréjshi
sódim: oní so per svojim frèzhnim
shivlenji v' svojih ozheh prav shivi,
inu mozhni: jest od britkost vùs
potert sam sebi, inu svéjtu odmèram,
de bi tebi samimu shivèl: oní se v'
hu-

hudobíi vednu ból koreninjo; jest pak se s' nadlogami iskušhen v' poterplenji, inu úpanji terdim: njih je na shtèvili ufaki dan vèzh, mene pak od dnè do dnè pèrjátli sapúshajo, inu sa tó sim ból terdnu s' tebój, o Bóg, íklenjen.

Mój Bóg! kaj je zhlovèk íkusi tebe, inu kaj bres tebe! kaj je on íkusi tvoje smilenje, kadar ga tudi tepešh, inu kaj pod tvojo pravizhnostio, kadar tudi nar vèkšhi dobróte na svejti ushiva! kakú veliki ílepoti si moje íovrashnike ísdál! aku bi oní hudu sa hudu urazhovali, bi ne bily dobri; aku bi dobru sa dóbru ne dali, bi bily nehvaleshni; al sa tó, kèr hudu sa dóbru urazhújejo, ío krivizhni, inu prav hudobni. Njih hudobía se s' tem ból rásodeva, kèr mene ne íovráshio savolo grèha, katèriga sim íturil, ampak sa tò, kèr sim grèh sapustil, inu se dóbriga pèrjel: opernesiti ne mórejo, ker nozhejo dobri biti: inu resniza njim ne dopade, kèr ona njih hudobío ívary. Sdaj sa ítopim be-
fe-

fede S. Paula : *) *Ufi*, katëri hõzhejo v' *Kristusu Jësnju brimnu shivëti*, bodo pregánjanje terpëli.

Aku lih moji sovráshniki meni fhkodùvati shele, vendër fkusi svoje smilenje meni bres svojiga vëdesa k' *dobrimu veliku perpomórejo* : sakaj sposnam, de njih hudobnu ravnanje s' *menój* je pravizhnu pokorjenje mojih nesvestob proti tebi: kadar húdu sa *dobru urazhújejo*, mene sa *mojo nehvaleshnost* proti tebi sware: kadar meni *krivizo dëlajo*, me opómnio na *krivize*, katere sim jest tebi, inu *mojimu blishnimu sturil* **) *O visokost bogástva Boshje modrosti, inu snanja!* mórem s' S. Paulam rézhi, *kaku nesapopadlive so njegove sdbë, inu neisvëdive njegove pòti?* S' nar vezhim zhaštenjam teiste mólim, inu s' *ponishnim trepëtam zhaštím*.

Al Gospód kólikùr vezhmeni pokóre darújesh, tóliku bòl sposnam nevarnost, v' katëri na sivejti shivím: sakaj pokóra rásivëtly ozhy nashiga
fer-

*) 2. Tim. 3. 12. **) Rim, 11. 33.

serzá, kakùr grëh tÛiste oflepy. Sdi-
hujem sízer pred tebój, upam terdnu
na tebe, ponishujem se globoku
pred tebój terpím poterpeshlivu,
inu sim perpravlen terpÛti, dokler
bó tebi dopadlu, ísim v' íkerbi
sa volo mojiga greha, inu vednu
zhujem: vendÛr sim per vîim tim
v' strahi, de bi ne bil sapelán,
inu pogublen. Sakáj moji duîhni so-
vráshniki, tó je: hudizh, svejt, moje
mesú, so mozhny, inu simu nevárni:
jest sim malu zhása preobernen, te-
daj sim she slab, inu v' dóbrim malu
uterjen, inu takú samorem lohku
od póti rêsníze odpelan biti. Samú
tvoja Boshia mozh samóre mene
terdniga sturiti: savolo tiga sim fkle-
nil bres nehánja tebe proliti.

22. v. Ne sapusti me, Gospòd moj
Bóg! ne odstopi od mene.

Ne máram, akú mene svejt sapu-
sty, inu savershe, veliku vezh
vóshim, inu serzhnu shelím, de
bi mene zÛl svejt v' nemàr pustil:
sa

sakaj kólikùr bòl bóm od svejtá sa-
vershen, tóliku bòl gotóvu bóm ve-
dil, de lim tvoj, o Gospód, inu
ne tìga svejtá: svejt namrezh svoje
lúbi, sanizhúje pak, inu sovráshi
ufe toistu, kar ní njegovu S' Da-
vidam bóm saùplivu rekal: *) *Is
tìga bóm sposnal, de nad menoj dopada-
jenje imàsh: ker je moj sovráshnik ne bó
nad menaj veselil. Ne bó se sovrásh-
nik, kateri je svejt, ali hudizh, nad
menoj veselil, zhe ne bó nizh taki-
ga nad menoj náshal, kar njemu do-
pade, inu njega veselý.*

Ti pak, Gospód, mene nikdár ne
sapuisti; inu ker nobeniga ne sapu-
stísh, zhe níli prej od njega sa-
pušten, ne perpuisti, de bi se jest
kádaž od tebe lózhil; ne puisti, de
bi tebi nesvešt postal; ne perpuisti, de
bi moje hudobnu poshelenje oshive-
lu, de bi gréh v' meni stanòvati
sazhél, de bi hudobía zhes-me go-
spodarila: ne perpuisti, de bi kádaž
kaj takiga sturil, kar bi tebe per-
tililu, mene tudi na kratki zhafs
sa.

*) Psal. 40. 12.

sapuſtiti : ne perpuſti, de bi timiſtim ſpokórníkam enák poſtal, kateri ſe boje ſamú v' ſmertne grêhe paſti, s' mājhnimi grêhi pak ſe ne boje tebe raſhaliti : ſakaj oní káshejo, de niſo pravi ſpokorniki, kêr ſe ne boje tolikáj tebe raſhaliti, ampak ſe vezh boje pogubljeni, inu v' vezh-nim terplenji biti, inu ravnu ſa tó ſo v' nevarnoſti od tebe ſapuſheni biti, zhe ne na uſelej, vſáj na eni zhaſs. Mene pak, kêr ſi me na kratki zhaſs ſapuſtil, de ſim ſvojo ſlabóſt ſkuſil, bôl ponishan, inu mājn ná - ſe ſaúpliv poſtal, ſa naprej nikdar ne ſapuſti : ſakaj previshan ſim, kakú grenku je od tebe mój Bóg lozhen biti.

23. v. Hiti meni pomagat, Goſpód Bóg, mój ſvelizhar!

Goſpód! ne odlafhaj meni pomagati; inu ſamú tó, zhe meni hitíſh pomagati, bó meni terdnu úpanje dáſu, de me ne bóſh ſapuſtil, inu de ſe ne bóſh od mene odtegnil,
ti,

ti, s' katerim fklenjen biti, je moja edina srečhnost. Aku bi se sam na-se sanasbal, inu na svojo lastno mózh saupal, bi se na fuh terti, kateriga vetèr sem terti tje majé, na meseño rokó, katèra je bres vse mozhy, katèra ni drugiga kù sama slabost, naflajnal. Na tebe samiga tedaj, ti vezhna mózh, vse svoje saupanje postavim, k' tebi samimu, ti sama milost, perbejšim, per tebi samimu, ti usigamogozhni Bog, pomózh jišhem. Sposnam, inu ne tajim, de sam sebi pusheñ ne samórem drugazhi kù sebe supet pogubiti, inu v' stare grèhe nasaj pasti, kakúr sim prej sam sebi pusheñ v' teiste padal, inu se v' tihistih dólgu valal; de se nisim is tihistih rešil, temuzh tvoje sam smilena inu osdravjozha roka me je is tihistih islekla. Pertezi tedaj, Gospód, meni na pomozh, inu híti meni pomagati: ustavi sovrašnike mojiga svelizhanja, podperaj mojo slabost, poterdúj mojo majhno serzhnost, dáj meni mozh, de bom

samogèl po pòti tvojih sapovèd
prav hoditi, inu se nikdár vezh
od njè lozhiti. Od tebe poter-
jen bóm vse svoje sovrašnike po-
derèl, inu v' mozhi tvojiga svèti-
ga imèna bóm s' nogami potaptal
use, kateri se bódo zhès me usdig-
nili: sakaj *) *zhe je Bog sa nafs,*
kdo more super nafs biti. Gospód! na
tvoje smilenje se spodóbi, de ti tó,
kar si nad menój is same milosti stu-
ril, tudi v' meni s' tvojo gnado
ohraníh. Tó je moje samu oveše-
lenje, de moje svelizhanje ní moji
flabi mozhi, moji támni pameti,
ampak tvojimu neskonzhnemu
smilenju saúpanu; de nim sam
svoj gospod, ampak de si ti, kir
si usigamogózh, bres konza dóber,
inu v' tvojih oblubah svèst, moj
Bog, moj Gospod, moj svelizhar
inu moje use.

*) Rim. 8. 32.

IV. Pfalm od Pokóre.

Sapopadek.

Po tem, ker je David dve pregrehe sturil, ker je namrezh t' Betsabeo shenó Uriavo greshil, inu Uriá njeniga mosha umóril, je v' shalòvanju svojiga ferzá prizhejzhi Pfalm, kateri je petdeseti v' Psalterju, k' vezhaimu spominu svoje pokóre slóshil. Ta Pfalm iskase, de tudi nar bol ukoreninena svetósti zhloveka v' prizhejózhim shivlenji nikdár popólnim vorniga sturiti ne samóre: de je v' zhasi tudi urashena

bo-

bogabojézhnost kakùr viſoka, inu ſtërma gora, is katere, aku kdó do-
li sdàrkne, tolikáj globokéjſhi pade,
kolikùr je ona viſhi. Mnogiterikrat
ſo nar vèkſhi ſvetniki zhlovēſhko
flabóſt nad ſebój nar vezhpokasali,
inu vezhkrat ſo ſtebri katóliſhke
Zerkve nar ſtraſhnejſhi padli. De je
timu takú, ſe nad Davidam vidi.

David tá prav brumni Goſpód,
en móſh po vóli Boshji, ſavolo
ſvojih zhèdnost uſiga zhiſlanja urè-
dèn je groſnu globoku padèl, ka-
dar je s' Betsabéo greſhil, inu de
bi tó pregrèho perkril. Uría njeniga
moſhá umóril. Varùj ſe, kateri ko-
li od Davidoviga dvojniga pádèza
ſliſhiſh, de tudi ti ne pádeſh: inu
zhe ſi neſrèzho imel s' Davidam pa-
ſti, ſkerbi, de tudi s' njim uſtaneſh.
Ne isgovárjaj tvój pádèz s' Davido-
vim pádèzam, inu ne rezi preſa-
vúplivu na miloſt Boshjo ſam per
ſebi: Je David, takú ſvet móſh gre-
ſhil, ní zhudu, aku jeſt greſhim,
inu kër je on odpuſhánje ſadóbil,
tó

tó tudi jest sadobíti samórem. Pomisli, de David ni imel nikógar pred seboj sa rásgled, is kateriga bi se bil vuzhil zhlověshko flabóft sposnati, inu sa volo teifte v' fkerbi biti; tebi pak je Bóg ravnú Davida sa rásgled dál, de bi od njega isvuzhen grěha se bal, inu de bi se od njega, zhe si paděl, vuzhil, supet uftati. David je pádel, ker je preusětèn postal, kadár se je pak ponishal, je supet uftal. Varùj se ufaki preusětèn, de ki ne páde, inu nikdár vezh ne uftane sakaj lohku je pasti, rěsnizhnu uftati pak je teshkú.

Al káj je Davida v' taki pádèz perpelalu? Š. Augushtin nam pove, de je Davidu *pervizh* k' pádèzu perpomògel njegóvi na svéjti frězhènnístan. Dokler je on pred Šaulam bejshati mogěl, ní mislil se shene svojiga blishniga lotiti; kadár je pak na svojim krajlevim sědeshi v' míru, inu bres ftrahú bil, je posabil, de je flab zhlověk, inu takú

ku se je sgóдилu, de je velik grešnik postal. Nevarna je zhloveku posvejt-na frezha, ker je njegova natura ipazhena, inu sa tó je ona njemu dostikrat vezh k' fkhodi, kakúr k' pridu. Blagúr pak poterpeshlivim v' zhasnim pomankanji : sakaj oní bóbo povefeléni.

Drugizh je biló Davidu perlosh-nost pasti pomankánje velikih oprá-vikov, inu lenóvanje. Ravnu toistu lejtú, kadar je on grešhíl, je per pozhitku v' Jerusalemi ostal, inu ni shal na vojsko : inu takú je sdajzi skusil, kar je S. Duh skusi vušta Širaha rekal : *) *Poslopanje je veliku hudiga navuzhilo. Zhlovèk s' delam obloshen imá eniga samiga skushn-jávza ; v' lenóvanji pak imá skushn-jávzov brès shtèvila veliku. Ezechiel nam pove, de sazhetik grèhov. Šo-dome, inu njenih perdrushniz je bilú lenóvanje : **)* *Glej, tá je bilá hudo.*

*) Sir. 33. 29. **) Ezech. 16. 49.

hudobia tvoje sestre Sodome, napuh,
kruha sitost, inu obinost, inu njz, inu
njenih, hzhzr shivlenje bres dcla. Kakú
grosnu flepi so tedaj ljudje, kateri
se delovniga shivlenja ogiblejo, inu
postópanje tolikáj lúbio!

Tretjizh je Davidu perloshnost k' padèzu bil en nespametni pogled. Betfabéa po besèdah S. Augushtina je bilá dálezh prozh; al húdu poshelenje je bilú blisu. Kdó bi bil mislil, de bó en sam pogled takú svètiga moshá v' takú grosne grèhe perpelal? Kdó bi se ne trèfil, kadar nad Davidam tako zhloveshko slabóst vidi? Bogabojèzhi Job, ker je previdil shaloftne nastópike, kateri pridejo is nespametnih pogledov, je svoje ozhy varúvati fkleñnil, rekozh: *) *S' moimi ozhm, sin savgo sturi', de bi zelú ne mislil na eno diçizo.* Kdó je tiga svètiga moshá vuzhil, de vshe sama misel samóre kaj hudiga sturiti? Kdó je njega ta-

*) Job. 31. 1.

kú várniga fturil ob enim zhaſi,
 kadar ſo ſe tudi nar vékſhi rásvus-
 dánja kómaj ſa grêh ſhteſe? Kakú
 možnú je on lepoto zhiſtoſti zhi-
 flal, kêr je ſklenil, zelú ne po-
 gleđati, kar pogleđati je ſamú na
 ſebi nedólshnu, kar je pak ſavolo
 zhloveſhke ſlabóſti doſtikrat ne-
 várnú. On je bil previſhan, de zhi-
 ſtoſt je en dár Boſhji, kateriga je
 Bóg poniſhnóſti, inu zhujénju kakúr
 ſvéſtim várham iſrózhil: on je mi-
 flil, de nar majnſhi neſveſtoba v' tej
 reži ſafluſhi perpuſhenje padeza
 v' eno vékſhi neſveſtobo: on je
 miſlil, de je bôl várnú ne pogle-
 dati eno rezh, od katere nar majn-
 ſhi v' ſérze utiſnená podóba ſamóre
 hudóbnu poſhelénje uneti, inu de
 je pametniſhi ne pogleđati tó, kar
 ſe hitru poſabiti more, de zhlovek
 smoten ne bó. Aku tedaj várnóſt
 bogaboježhiga Joba, inu neſrêzho
 nelkerbniga Davida prav ſhivú po-
 miſlimo, kdó bi med nami ſá ſe
 v' ſkerbi ne bil? Kdó je bil mož-
 néjſhi kakúr Samſon, kdó modréj-
 ſhi

fhi kakúr Šalomon, kdó svetéjſhi kakúr David, inu vſi ti terjé ſo od ſhenſkiga ſpola smóteni ſvoje duſhe možnú ránili.

Zhetertizh je Davida v' pádez perpelalu enu ſkritu oflablenje na bogabojezhnoſti, inu ponishnoſti. Pádezi pravizhnih vézhi dejl níſo nagli, ampak ſe ſgode po zhaſi, ker le ſkusi majnſhanje bogabojezhnoſti, ſkusi pománkanje zhujenja zhes-ſe, ſkusi mràsloto v' molitvi, inu ſkusi ſkritu napihúvanje v' ſerzi k' padé-
zam blishajo. Kateri ſamù po vunájnim ſódio, ne vidio Davida prej paſti, kakúr takrat, kadar vſhë njego-
vo vunájno pregrého vidio. Al David je v' Boshjih ozhëh vſhë sdavnej prej pádël, kadar je namrezh ſhe mejnil, de prav terdnu ſtoji. Tá krajl je ſvoje prejſhine vojske s' veliko zhaſtjó konzhal: on je vidil ſvoje ſovráshnike premágane: on ní vézh v' timiſtim ſvëtim ſtrahi shivël, kateri je njega pod mogózhno rokó Bóshjo ponishuval: ní vezh

takú po góstim Bogá na pómoz h kli-
 zal: on je preusëtnu mislil, de je
 vshe sturjenu, inu ní nobene nevarno-
 sti vezh. Al ravnu túkaj je bil nar
 blishej svojiga padèza: jáma je bilá
 vshe pred njegóvimi nogami iskopa-
 na: en sam májn varèn pogled je
 njega per njegóvi sapelivi savúplivo-
 sti na lastno mózh v' jamo pahnil.

Al sa káj je Bóg perpuštil, de je
 David, kateri je en mósh po vóli
 Boshji bil, takú globoku padél? S.
 Augustin nam pove; de *pervizh* je
 Bóg njega pasti puštil njemu k' pri-
 du. Tá padèz je Davidu k' tému
 flúshil, de bi njegovu od napuha
 bolnu ferze osdravleno bilú. On sam
 pove od sebe, rekózh: *) *Predén*
sim bil ponishan, sim greshil: sdaj pak
okranim tvoje besede, Bóg se je od Davi-
 da is dobrótlive previdnosti na
 en zhaš odtegnil, de bi David
 fkusi fhkodlivo preusëtnošt ne bil
 Bogá sa uselaj sapuštil. David, ka-
 dar

dar je pervizh na svoj krajlevi sedesh pèrshal, ní vèdil, de njegovi napùh njemu takùshèn padèz perpravla. Aku bi bil on kaj vezh ponishnosti imel, bi on aìi v' tó skùshnjavo ne bil pèrshal, ali pak bil v' tejiste nepremaknen stál: kër se je pak v' serzi povishùval, inu ni vèdil, de se povishùje, je Bóg njega v' grèh pastì pustil, inu takú njemu njegovu skritu povishùvanje pred ozhy postavil. Sakaj nevárnost je vezhi, kadar se sa toisto ne vè, inu skrita bolèsèn, dokler se ne posná, ne samore osdravlena biti. Štrahnu je is lástnih padèzov svojo slabóšt skùsiti: sakaj grèshnik ne more bres neskonzhniga usmilenja Boshjiga is svojiga padèza ustati, inu táku usmilenje samú tiisti sadobè, zhes katère se Bóg tudi po njih padèzu usmiliti hozhe. Nobeden pak ne vè, zhe je med shètèvilam tihistih; tedaj nima nobeden na táku usmilenje preusètnu grèshiti; ampak sledni imá v' pónishnosti, inu molitvi svojo terdnost jiskati.

Dru-

Drugizh je Bóg Davida paſti puſtil nam k' podvuzhenju. Šknsi Davidovi pádèz je hotel Bóg preuſetne ſerza ponishati, inu ſkusi njegóvo pokóro od ſtrahú poderte ſerza poveſeliti. Po beſedah Š. Auguſtina je prizhejózhi Pſalm ſáto ſapiſan, de bi pravizhni s' ſvètim ſtraham pridnu oſtraſheni, grěſhniki pak, kateri pobóľſhanje ſheľ, poveſeleni bili. Pérvim ſe móre rězhi: Vá-
rújte ſe, de ne padete, kër ſo takú veliki, inu terdni ſtebri pádli. Drugim pak: Smiſlite: kaj hudiga ſte ſturili; al vúpajte na miľoſtlivo pomózh vaſhiga Odrěſhénika.

Sa reſs vezhkrat ſe sgody, de pravizhni kakúr David bres ſkerbi ſhive: pred ſvojim pádèzam mënjo, de ſo dáležh od grěha: oni ſe ſhtejejo ſa sdrave, inu terdne na duſhi, kadar ſo vshe prav blisu pádèza, inu ſavolo napihúvanja ſvojiga ſerza ſaſluſhjo neirězhni ſkuſiti, kakú ſo neſtanovitni. Nikdár ſe nima pravizhèn bòl bati, inu bòl v' ſkerbi
biti,

bjti, kakùr ravnu takrat, kadar se sam sebi prav mozhen, inu terdèn sdy. En svèt stírah pred svojo slabóstitio njega nar bòl varniga stury, inu use, kar njemu stírah majnsíha, je sa njega nevarnu.

Bóg je puštil eniga svojih nar lúbilših pèrjatlov takú globoku pafiti, ker je namèjnil skusi tá ràsgled prihódnim zhasam pokasati, kakú pravizhni v' padàz pridéjo, inu na kakùshno visho se pred padèzam obvarùvati samórejo. Bogabojezh zhlovèk, kadar v' grèh pade, v' tìga takú pade: po tèm namrezh, ker je vunájne skušhnjave, inu nevarnosti velikih pregrèh premágal, jènja zhes se takú skerbnu zhuti kakùr prej: ne móli vezh takú gorèzhe, inu ne lupije is zèliga svojiga serzà na Odrèshenika; je bòl neskerben, inu bres stírahú, ker mèjni, de je bres nevarnosti: imá kaku dopadajenje nad sebj, inu nad svojimi dobrimi dèlami: se pruti drugim permerja, sebe sa goršhiga shtèje,

fhiteje, inu druge sam per sebi sanizhúje, se v' svojih ozheh pravizhi, inu tó je dopolnjenje inu, takú rezhi, pezhhat preusëtnofti. Tadej ni vezh nad njim viditi tigaiftiga ubógiga, kateri je prej ponishnu zhes svoj revni ftan sdihóval, inu sa polohkanje profil; nad njim ni viditi teifte sapulbene firòte, katera se je prej vednu k' Bógu kakúr fvojimu famimu pomozhniku satekala: ampak se na fkrivnim od Bogá odmi-kúje, bres tigà, de bi kdó drugi, ali on sam tó odmikòvanje fposnal. Bóg, de bi takiga preusëtника ponishal, de bi njemu njegove nótran-je grêhe fkusi vunânje, inu obzhutlive snaminja pokasal, njega pusty na enkrat globoku, inu v' framo-vánja urédne grêhe pafsti, de njemu sagrinalu, s' katerim je fvoje fpa-zhénje sam sebi sakrival, is obli-zhia potégne, inu njega perfili v' sebi ufe ftopne viditi, po katerih je takú globoku v' grêh sabrédil.

Aku tedaj zhlovek ní nizh vezh savolo svojih dušnih sovrašnikov v' fkerbi; aku na ponishnosti, inu hvaleshnosti ne raste, aku svojo slabóft, inu nepremóshnost k' usimu dóbrimu nizh vezh takú shivú ne zhúti, zhes svoje spazhenje ne sdi- húje, inu toistu ne zherti; aku per njemu vúpaje na usmileniga Odré- shenika upáda, sanafhanje pak na lastno mózh vékshi postája, je ne- várnost njegoviga padéza vékshi, kakúr je kádaj bilá. On se imá ve- liku bati, de bi v' ferzi vshe ne bil gréshnik, aku lih on sam, inu drugi od njega mislio, de she terd- nu stoji. Blagúr pravizhnim! kateri vezhhrat na tó mislio.

Sgody se pak tudi vezhkrat, de gréshniki, kateri so nesrežno iméli s' Davidam globoku pastí, vúpaje na usmilenje Boshje sgube. Oní s' Kajnam rekó: *) *Moja kriviza je vékshi, kakúr de bi odpushanja vréden bil. Sguba*
vúpan-

*) 1. B. Moj. 4. 13.

vúpanja je pregreša, katëra use druge presëshe, inu je pezhat drugih grëhov. Tá grëh se hitru zhlovëka polasty, inu postane en neodpuštliv grëh, kër je usmilenju Boshjimu super.

Duh làshá zelú lohku sapele të, katëri njega pošlúshajo. Tó ní nizh, rezhe on, kadar v' grëh napelúje, kmálu pak po tëm, kadar je grëh šturjen, rezhe on: Tó je takú velik grëh de ne more ne osdravlen, ne odpushen biti. Pred grëham govory ta sapeliva kázha takú: Ne bój se, Bogú ní már sa tvoj grëh, Bóg ne glëda na take majhine rezhy, on posna zhlovëšhko šlabóšt, ti bóšh s' pokóro tvoj grëh lohku sbrisal. Al kmálu, kadar je grëh dopólnjen, kër se tá riovezhi lev boji, de bi njemu ròp ne odíhal, prevèrne svoje bešëde, inu rezhe: Mënišh, morde de bó Bóg táko pregreho odpuštiti samogel? mënišh, de se Boshje šolbë po našhim dopadajenji premenájejo? samóre már Bóg na
tako

tako ostudno pregrêho, kakûr je tvoja, posabiti?

Grêšnik! ne verjemi timu lâshnivzu, kateri drugiga ne jîšbe, kakûr tvoje pogublénje. Kámu tedaj, aku je rêšs, kar ta smotnjavêz go vory, kámu so peršhle oblube našhiga Odrêšhenika? so már fkusi tvoje grêhe overshene? je Bóg sa volo tvojih grêhov màjn rêsnizhen, màjn usmilen, kakûr je pred tvojim grêham bil? ne samóre már njego va kry vse grêhe isprati? Ne misli takú, sakaj tó bi ne bilû drugiga kakûr Odrêšhenika saframòvati; tó bi kasalu, de je on en nepremòshen osdravnik, kateri ne samóre vse grêhe osdraviti: takú misliti bi bila ena neodpuštliva pregrêha. Odvûpanje stury, de tudi nar majnšhi grêhi ne bòdo odpufheni, našpruti pak stury vûpanje, de bòdo tudi nar vêkšhi hudobíe isbrifane.

Po tem tedaj, kêr smo slišhali, kaj je Davida v' grêh perpelalu,

inu

inu sa káj je Bóg njegóvi padèz per-
 puštil, lohku saštópimo, kakú je
 tó, de je tak svèt mósh takú glo-
 boku pàdèl. Vender, kar je per tej
 rëzhi zhudnu, je tó, de je David
 v' tim svojm grëšnim štani takú
 dólgu, namrezh enu lejtu, inu more
 biti fhe kaj dàlej s' pokójnim ser-
 zam, inu bres fkerbi tizhal. Tó
 nam iskashe rešnizhnošt besedy Š.
 Paula, kateri nam pove, *) *de ne*
sloji per temu, kateri hozhe, kakur
 Isaak, kadar je hotel Esavu svojm
 pervorojenimu shëgén dati, *tudi ne*
per temu, kateri tezhe, kakur Esav
 na lov, de bi ozhëtovi shëgén do-
 segèl, *ampak per Bogu, kateri se us-*
mi, inu tá je Jakob, zhes kateriga
 fe je Bóg ušmiliti hotel, kër je nje-
 ga vshe lubil, prëdën je bil rojen.
 Bóg je vidil Davida med fhteivilam
 svojih isvólenih, tedaj je njega
 hotel k' pokóri perpelati, inu tó
 v' timistim zhasi, kateriga je njego-
 va milost odlozhila k' temu, de bi
 fe

*) Rim. 9. 16.

se mózh, inu bogatstvo osdravjózhe gnade Boshje iskasálu, inu *) *de bi se vsim vusla samashile, inu Bogu vus svejt podioshen poslal*. Kadar je tá odlozheni zhafs pèrlhal, je Bóg, kateriga modróft **) *s' mozhjo jeshe od kraja, dokraja, inu use volnu poravna, svojiga Preróka Natana h' Davidu poslal*, de bi tiga napùhnenu ferze poni-shal, inu k' pokóri naklonil. David na lubesnivu svarjenje Prerókovu je sposnal svojo hudobio, inu se je teiste prizho Preróka ponishnu obtóshil.

De bi David usmileniga Bogá sa svoje preobernenje sahvalil, inu pèrhódnim zhasam spomin svoje pokóre sapustil, je prizhejozhi Psálm slóshil, v' katerim on s' gorezho, inu ponishno molitvo prav savúplivu prósi, de bi Bóg ne samú njegóvo pregrého usmilenu odpustil, temuzh tudi njegovu ferze vedu bòl od ostankov njegove prégréhe zhistil,

*) Rim. 3. 19. **) Modr. 8. 1.

zhiftil, de bi sa njega mājn nevar-
noſti bilu, ſe ſupet v' tako hudobio
naſaj vérniti. On próſi Bogá, de bi
njemu Š. Duhá, katęriga je ſavo-
lo gręha ſgubil, inu gnado ſtano-
vitnoſti v' dóbrim dodejlil. Klizhe
na uſmilenje Boſhje tudi ſa tó, de
bi v' ſtani bil druge gręſhnike s' be-
ſędo, inu s' djanjam podvuzhiti, de
imajo na beſędo Boſhjo ſavúpati, s'
katęro Bóg uſakimu rěſnizhnimu
ſpokórniku gręhe odpuſtiti obęta.

Kakúr Prėrok, inu napóvedúva-
vėz pérhodniga Odrěſhenika pove,
de ófri ſtare poſtave ſamí na ſebi
Bogú ne dopádejo, ampak imajo per
ſazhętku nove poſtave kakúr nepre-
móshni ófri overſheni biti. Savolo
tigá je ſklenil en Bogú bół pérjetni
ófer, namrezh ófer ponishaniga, inu
raſtęrtiga ſerzá vędnu ofrúvati, inu
ſvojimu ſvelizharju ſahvalno pejšem
pejšti. Sadnizh kakúr poglavár is-
vóleniga ludſtva próſi, de bi Bóg Je-
ruſalému, tó je katóliſhki Zęrkvi
uſe dóbru ſturil, kar je njęj ſturiti
na-

namejnil: de bi njegóva pregreha ispolnenje tih oblúb po zeli fherjavi, inu obilnosti zelù nìzh ne mudíla: s' besedo; David vuzhy v' tim Psálmi use grešhnike pravu ponišuvanje, relnìzhnu shaluvanje zhes grehe, inu shivu savúpanje na Bogá.

Tá Psálm je tedaj podóba molítve eniga spokórniká, inu kakùr govory S. Ambrósh, tá Psálm je veľiki Psálm, is kateriga se vuzhimo pokóro delati. Sa vólo tìga je tudi katólìshka Zerku tìgaistìga med Psálme od pokóre postavila, de bi spokórnikì v' tìmistim molitu sa odpushánje svojìh grèhov, sa odvernenje saflúshenìh shìb, sa ozhìstenje, inu ponovljenje svojìga serzá, sa stanovitnost v' dobrimu nashli.

-
1. Smìli se zhes mene, Bóg, po tvoji veľiki mìlosti.

Ni trèba ubógìga opominjati, de
bi

bi profil; njegóvu ubóshstvu samú njega opominja profiti: ni tréba s' bolezhinami obdaniga filiti, de bi jézhhal; od bolezhin filen milu jezhy: takú tudi ni tréba spokórnika vuzhiti, kakú imá zhes svoj nesrèzhèn stan sdihùvati; on ga zhuti, inu nad svojo nesrèzho sdihùje. Jest vbógi gréshnik sposnám, jest zhútim, mene grosnu teshy moj gréshni stan, v' kateriga sim se pogrèsnil po tem, ker sim per svètim kàrsti is njega rèshen bil.

Jest najdem shivo podóbo od sebe nad timistim zhlovekam, kateri po besèdah S. Lukesha *) je is Jerusalema v' Jériho gredo zh rásbojnikam v' roke pèrshal. Tudi jest na svéjt pridejózh sim skusi rodovinski gréh rasbojnikam v' pést pèrshal: tí so ne samú mene islekli, ker so meni nedolshnost usèli, temuzh so mene tudi hudú ránili, ker so moj vúm
inu

*) Luk. 10. 30.

inu mojo volo oflábili, inu spazhili, inu jest sim vùls k' hudobii nagnen postal.

V' tim nesfrèzhnim stani si nisim zelú nizh pomagati samógel, inu ní biló zhlověka, kateri bi bil meni na pòmozh pérshal. Tvoj lubi Sin, tá usmíleni Samaritan se je meni usmilenu perblishal, inu je per své. tim kàrsti v' moje rane ólje gnade, inu vinu rèsnize ulil: on je mene na svojo shivino usdignil, kadar je mene sadú svojiga uzhlovežhenja de-leshniga stúril; on me je v' prebi-valishe katólishke Zerkve pelal, inu tam svojim namèstnikam isró-zhil: tim je svéte sakramente sa mo-je osdravila, inu vuk Evangelskih rèsniz sa moj krùh isrozhil. Takú sim v' tvoji Zerkvi postal tvoj sin, inu ti, o Bóg, si postal mój ozhe. Ka-kú frèzhèn sim bil v' tej hishi pod tvojo oblástjo, inu pod tvojim vi-shanjam.

Al jest nesfrèzhèn zhlovék! mojo frèzho nisim sposnal, inu takú se je sgòdilu, de njó nisim dólgu ushival.

Veliku dobrih, inu lepih, natúr-
nih, inu zhesnatúrnihi, telešnih, inu
duhovnih daróv sim nad seboj vi-
dil: kóliku frezhnejšhi bi bil, aku
bi bil ból zhutil, kóliku meni manka,
kakúr pak, kir sim vëdil, kaj imám!
moje spazhenje je mene smotilu, de
ni sim tebe, vëzhna dobróta, neskon-
zhana modróst, sa prežete dary
sahvalil, temuzh sim v' tihistih sam
sebi dopadil. Navelizhal sim se pod-
vershen biti tvojimu gospostvu, she-
lil sam svoj gospód biti, famo-
pashnu shivëti, inu sim tebe kakúr
nekàdaj sgublen sin svojiga ozhëta
nagánjal, rekózh: *) *Ozhe! daj meni
dejil blagú, kateri meni slishti.* Jest
nevúmèn sim mislil, de sam sebi
pushten snam s' svojim dejlësham
ból kakúr ti, vëzhna modróst, go-
spodariti.

Sam sebi pushten, s' lepimi dar-
my obdaróvàn sim v' dálno deshelo
shal, ker sim se v' sebe, inu v' svejt
salubil, inu se dáležh od tebe, o
Bóg, odtëgnil. Jest sim sazheł v'
ne-

*) Luk, 15. 12.

nesřezhni posablivoſti na tebe shive-
ti. Moje ozhy ſo ſe na poſvejtnih
nezhimernoflih páſile, ſtvary ſo me-
ni velike smóte poſtale; is tihſtih
ſe niſim vezh vuzhil tvoje lépe laſt-
noſti glědati: řeřniza je mojim vu-
ſheſam preterda, inu mojimu ferzu
superna poſtala: mój jeſik je ſazhěl
govoriti rezhy, na katere prej ſamú
smiſliti je vshe mene groſa bilú: mo-
je meſú je ſazhělu slóshnoſt, inu
poſěbno ſtrěshbo jiſkati, inu ſe pun-
tati; kadar je zhùtilu, de ima v'
flushnoſt djanu biti: s' beſědo, takú
dalezh ſim od tebe ſaſhál, de je
per meni uſe ptuje poſtalu, inu
jeſt ſim ſam ſebi nesnán poſtal. Per
uſim tim pak ſim tá ſvój neſřezhèn
ſtan lubil, inu ſe vėdnu bòl od te-
be dálſhal.

Takú ſe je sgódilu, de ſim moje
zělu duhovnu premoſhenje ſapravil,
kěr ſim rāsvsdānu shivěl. Uſe mo-
zhy moje duſhe ſo oflabele: na
pameti je meni rāsvúmnoſti smanka-
lu dóbru od húdiga rāslozhiti: kóli-
kukrat ſo mene zhes dan ſkuſhnjáve

obſhlé, ſa katere niſim preſj zelú
 nizh vëdil: na volí je meni ſerzhnó-
 ſti smánkalu, dóbru iſpelati, inu
 mózh hudobii ſuperſtati je meni
 preſhla. Ni bilú vezh per meni vi-
 diti ne ponishnoſti, ne krotkóſti,
 ne potèrpeshlivoſti, ne trëſnoſti,
 ne uſmilenja, ne bogaboježhnoſti:
 vëra je jënala meni kakùr ſvitla luzh
 ſvetiti, vúpanje je mene ſapúſtilu,
 lubëſen je omrasnila. Tó je bilá tai-
 ſta dálna deſhela, v' katëro ſim bil
 ſaſhál.

V' tēj dalni deſheli ſim ſazhël
 groſnu veliku pománkanje terpëti.
 Al tó mene ſhe ni raſvùmilu, v'
 zhafi ſim ſe enu malu uſdignil;
 tēſha moje hudobie pak je mene ſdaj-
 zi ſupet poderla: bil ſim kakùr tru-
 den, inu ſaſpán zhlovèk, katëri ſe
 fizer iſ ſpanja sbudy; je pak ſdajzi
 od ſpanja ſupet poſilen. V' tim ſta-
 ni ſim enukóliku zhútil ſvojo nad-
 lógo, inu ſa tó ſim per ludëh po-
 mózh jiſkal. Ti pak lo mene ſhe
 bõl neſrëzhniga ſturili, kër ſo mene
 ſhe v' vëkſhi smóte, inu grëhe ſa-
 pelali. Moje ſeržë je ſazhëlu po

mnógih stvaréh filnu hrepeněti; al meni ni bilú mogózhe ulé sashelnu dosězhi; zhe sim pak tudi sashelnu dosěgil, sim se tiguaftiga sdajzi navelizhal. Namrezh jest sgubleni fin sim shelil s' nezhimernimi rezhmy kakùr s' oddròbmi se nasititi.

V' tim stani sim se prav nelrězhniga zhutil. Al ravnu tó je bilá moja nar vėkshi frězha: sakaj ti, Gospód, si se usmilenu na mene oserěl: ravnu tukaj, kěr sim nar dalej od tebe odvernjen bil, si ti sazheł meni se perblishùvati, inu kadar sim jest na tebe po pólnim posabil, si ti sa mene nar bol fkerbil. Škusi tvoje nesaslushenu usmilenje v' serzi sbuden sim sazheł v' se jiti, inu sam per sebi misliti: kóliku najemnikov, tó je, takih kristianov, katěri so samú is strahú vėzhniga pogublenja, ali is vúpanja zhalnih dobizhkov kristiani, imajo v' hishi mojiga ozheťa, tó je, v' katólishki Zerkvi obilnu kruha, kěr oní nar lepshi reńnize flishio, k' světimu ofru perstòpajo, světe sakramente ushivajo, inu eno pokojno věst imajo: jest pak v' duhov-

nim stradánji konèz jemlem, nifim
 nikdár v' nezhimernih sheláh potolashen, v' vednim napokoji svoje
 vestí shivim. Jest sim tedaj v' sèrzi
 fklenil, de se bóm usdignil, pójdem
 k' mojimu ozhetu, inu njemu porozhem: *) *Ozhe! grešil sim super
 nebeša, inu super tebe: nifim vezh urèden
 tvoj sin imenovan biti: šturi mene
 kakur eniga tvojih najemnikov. Ne šturi
 mene sa tvojiga najemnika, kateri
 je samú na eni zhaš v' tvoji hišhi,
 temuzh šturi mene sa ušelaj takú,
 kakur si najemnikam na eni zhaš
 šturiti namejnil: šturi mene sa hlapza,
 kateri inu ušelaj tvój hlapèz
 biti, kateriga fizer tepesh, ker ní
 pokorn sin, ampak nesvešt hlapèz,
 katerimu truda, inu ponishóvanja
 pólnu delu nakladash, kateri more
 vednu uprèshen, inu tebi podvershen
 biti, kateri more zèlu shivlenje,
 ufe svoje misli, shele, besede,
 inu djanja k' zhašti, inu k' flúshbi
 svojiga gospóda dati: s' besèdo:
 Šturi mene ne kakur eniga*
 tvo-

*) Luk. 15. 18.

tvojih nedólishnih, ampak kakùr eniga neutrudeniga spokórnika.

Gospód! tukaj sim; per tvojih nogah na obrasu leshim vùfs prestrašhen savolo moje hudobíe, poln savúpanja pak savolo tvoje neisrezhene milosti upijem k' tebi: *Smiti se zhes mene, Bog, po tvoji veliki milosti.* Usmili se zhes mene nar vezhiga ubóshiza ti sama milost! zhes mene nar bòl spazheniga ti sama svetóft! Šlab sim bil, de sim pádèl, inu sebe ránil, sgol sam ti samòresh mene usdigniti, inu sazeliti. Al usmili se zhes-me po tvoji veliki milosti. Ní sadofti májhina milost, ampak velike potrebéujem: veliku inu grosevitnu sim grešhil, sa tó velikiga, inu možhniga osdravila potrebéujem: inu ker sam svojo potrebo dobrú ne sposnam, prosim tebe, usmili se ti zhes me tolikáj, kólikùr vidish, de usmilenja potrebéujem.

2. Inu po obilnosti tvojiga smilenja isbrishti mojo hudobio.

Po tim, kir si grehov bres shtévila veliku šturil, samóre samú obil-

nost tvojiga usmilenja meni vupan-
je delati. Kadar sim gréh sturil, se
je meni taisti kakúr prasna senza
sdel kmalu pak, kadar je tvój duh
mene rásivētlil, je meni moj gréh
filnu ostúdēn, inu strašhen postal:
kólikúkrat koli se na tigaištiga spóm-
nim, sam sebe prenesiti ne móram.
Sbristi tedaj *mojo hudobio*, de ne bóm
en pekēl v' sebi nosil.

Dobru vēm: o Gospód, de so usi
moji grēhi od moje perve mladósti
v' tvojih búkvah sapisani: te búkve
bóšh na sódni dan odperēl, inu
po tihistih mene sódil. Ti ne bóšh
mene práfhāl, zhe sim po navadah
svejta shivel, zhe sim svoje shiv-
lenje po shivlenju drugih ludy rav-
nal, ampak ti me bóšh sódil po buk-
vah shivlenja, katere so Š. Evange-
li, kristusovi navúki, inu shivlenje.
Ti ne bóšh glēdal na moje slabe she-
le, ne na moje nerodovitne naprej-
usetjá, ne na moje prasnu obētanje,
ampak na moje dēla, káj, kakú, inu
sa káj sim tó, ali unu sturil. Tó use
mene veliku strašhi. Isbrishi mój
Bóg! sdaj, dokler je zhašusmilenja,

use moje pregrehe: odpusti meni moje grehe, inu use, kar sim si hudiga s' timsimi saflushil.

Skusi rodovinski greh sim se hudizhu prodal, inu ti Gospód! si pravizo imel mene sa ušelaj v' njegóvi terdi flushnosti pustiti. Al per svetim kársti si ti meni zel' dolg usmilenu odpustil. Jest pak, nespa-meten zhlovék, kómaj sim malu odrasil, inu sposna je rehnize sadó-bil, tim supet radovolnu gresnil, inu tebi s' mojo nesvestobo grosnu nehvalessen bil. Ah kólika bólfbi bi sa mene bilú, pót pravizhnosti ne sposnati, kakúr po njenim sposnanju odstópiti od tigá, kar je meni fkusi svetu povelje Evangelske postave isrozhenu bilu: sakaj, ker sim sdaj gresnil, se je meni sgódilu tó, kar po besedah Š. Petra. *) *resnizhi pregovar pove: Páfs se poverne h' temu, kar je iskoslal, inu takú bol nagnusen postane: inu skopana práfsa se v' lushi vála, tedaj ból, kakúr je bilá, nes-nashna, inu gerda postane, kakú stráshio mene besede Š. Paula, kate-ri takú govory: **)* *Kdor Mojsejovo*

poslavo prelomi, more bres use milosti na
 du, ali try prizhe umreti. Sa koliku hujshi
 noshtuvanje, mejnite, saflushi, kdor Sina
 Boshjiga potaptá, inu kri testamenta, skusi
 katéro je bil posvezhen, sa ognufeno ima,
 inu duhu gnade nezhasl sturi? Gospód!
 jest sposnam, de, ker fim tebe, ne-
 skonzhno dobróto takú dersnu re-
 shalil, tudi neskonzhnu terplenje
 saflushim. Vendér tebe, ker si sama
 milost, pouishnu prósim, de, kakúr
 je v' Evangélski perglihi (***) hishnik
 dolshnikam svojiga gospóda sturil,
 tudi ti meni sturish, inu meni uka-
 shefh moje dólshnu písmu useti, inu
 hitru na mésti stu, petdeset sapisati,
 tó je: na mésti vezhniga terplenja
 se zhasni na mojo mózh, inu pre-
 móshnost permerjeni pokóri podure-
 zhi. Omézhhi tedaj, Gospód, moje
 ferze, inu nakloni toistu k' pravi
 pokóri, de bó skusi toisto use, kar
 je v' meni svarjenja urédnu, zhistu
 isbrisanu.

3.

*) 2. Petr. 2. 22. **) Hebr. 10. 28.

***) Luk. 16. 6.

3. Operi me zhe ďálej ból od moje krivize: inu ozhisti me od moje pregrehe.

Ti, Gospod si fizer nam grešnikam fкуси Isaia sapovedal, rekózh: *) *Umite se, ozhistite se, spravite ispred mojih ozhy vaše hudobne ismishlúvânja: jénjajte hudobnu delari: vendër zhe mišlimo, de samóremo tó is naše lastne mozhy fturiti, se novizh omadeshújemo, inu ogerdimo savolo tiga tebe, Gospód, prósim, operi mene od use moje krivize. Meni fizer eden tvojih namestnikov, ker me od grehov odveshe, rezhe: Tebi so tvoji grehi odpushteni; al jest savolo tiga she nišim po pólnim bres fkerbi; sakaj tvój namestnik je zhlovék, inu ne móre use moje serze sposnati; sa tó meni samú takú odvęso dá, kakür sódi, de šim toišto dobiti uręden, inu prav perpravlen. Ti pak Gospód, si, **) katęri serza, inu obišli pregleduješh: ti tedaj mene, prósim te, do zhistiga operi.*

Jest tudi ne vęm, zhe so moji

*) Isa. 1. 16. **) Psalm. 7. 10.

prejšhni grēhi po pólnim isbrisani
 bily, inu aku so tudi isbrisani, ne
 vem, kùku veliku nastópkov tihistih
 je she v' meni ostalu! Ena posebna
 slabóšt, enu fizer naturnu, skusi
 pregrēshne navade pak ból uterjenu
 nagnenje k' grēhu, mraslota k' do-
 brimu, sanikerčnost v' premaguvan-
 ju, strah pred zhlovēshkimi íodba-
 mi, bojezhnost, inu nagnenje k' od-
 úpanju, hrepenenje proti stvarem,
 superuost nad rēsnizo, inu upiránje
 proti njej: tó so tiisti shaloštni ostan-
 ki prejšhnih grēhov, od katerih ti,
 o Bóg, mene zhes dalej ból operi Dáj,
 de pokórne solse takú dólgu tózhim,
 dokler nevárnost greshiti ne jēnja,
 inu tedaj dokler na svejti shivim.
 Šturi, de bó mój pádéz meni k' pri-
 du, inu de po tim, kēr šim pádèl, ból
 svet postanem.

Operi me tudi od mojih malih
 grēhov. Uših grēhov se pravi spokór-
 nik ustrafhi, kēr dobru vē, de *)
kdor to málu ne zhísa, bó po zhási pá-
del. Kdór male grēhe obshalúvati
 opusty, per temu se stan pravizhno-

*) Sir. 19. 1.

sti, ne fizer na enkrat, ampak po zhasi rásguby. Máli pádezi so v' zhasi pravprav nevárni: kolikùkrat je majhina rana ludy pod semlo spravila, katere vèlike rane niso umó-rile. Zhe je vèkshi grèh, dokler ni v' navadi, prèj se sa grèh sposná, hitréjshi se sdravilu soper njega pojíhe; máli pak, kër se fkoraj ne zhútio, sa tóliku nevárnishi postanejo, kólikùr bòl bres strahú se v' ferzi hránjo. Jest sim ti iskusi, inu sa tó rezhem, de vèkshi dejl ferze v' malih grèhih rásvajenu se tudi vèlikih grèhov veliku ne ustrashi; inu zhlovek sa tóliku vezh strahú nad smertnim grèhi sguby, sa kólikùr vezh se je v' malih grèhih bres strahú shivèti navadil.

Ozhisti me, o Bog! ne samú od usih mojih grèhov, ne samú od usiga, kar je grèh v' meni skasil, ampak zelú od tiga, kar bi mene soper v' grèh perpelati samoglu. Sakaj v' meni tizhy enu hudóbnu sème; inu kóliku grèhov si ti per meni shè ubranil, katèrih kál je v' mojim ferzi tizhal, inu katere bi jest bil gotóvu sturil,

aku bi ti ne bil mene pred timiistimi obvárùval. Poftergaj tedaj is mojiga ferzá stári kvals, kvals hudobie, inu malopridnosti, de postanem novu testú, oprěsni krùh zhifesti, inu rěsnize. Ozhisti moje barláve ozhy, de se bóm bøl zhujezh ufiga ogibatí vedil, kar bi mene smotiti samóglu, inu de bò meni moje spazhenje tólikaj majn fhkodùvalu, kólikúr bøl zhujezh si bóm persadeval kál moje hudobie is mojiga ferzá vùn pùliti. Gospód! póln saúpanja na tebe klizhem s' góbovim mósham, rekózh: *) *Gospód! aku hozhesjh, samoresjh mene ozhisliti: Rezi tedaj: Hozhem, bòdi ozhisten*, inu beršh bóm prav zhift.

4. Sakaj jest sposnam moje pregrehe: inu moj grěh je vėdnu pred mójimi ozhmy.

Pervi sad grěha je, de grěshnika oflepy. Jest sim grešhil; al tvoje visokósti, o Bóg se nišim bál, tudi nišim gnusobo svojiga grěha zhertil, ker nišim ne tebe, ne hudobio svojiga grěha sposnal. Ah! kolikukrat

*) Matt. 8. 3.

sim te strašne Jerusalémskimu mestu rezhene besede slishal: *) *De bi tudi ti, inu slasti na ta tvoj dán sposnalu bilu, kar je k' tvojimu miru, sda; pak je skritu pred tvojimi ozhmy.* Kogá so te besede bôl kú mene sadele: al jest se nisim spomnil; de so meni rezhene. Savolo tiga je moj pregrešni stan sa tóliku strašnišhi postal, sa kólikur majú sim tigaištiga nevarnost vidil.

Jest sim sizer s' grěhimi oblošeno vešt teshku nosil, al namęsti de bi jest bil skusi odkritoferzhnu obtoshenje tó teshko butaro odlóshil, sim svojo pregrěho skusi sakrivanje takú rezhi sa svoj hãrbet stavil: kamúr sim sshal, sim vednu grěh s' sebój nosil, inu vender nisim tigaištiga nikóli viditi hotel. Per usim tim, kir sim si persadeval, sam sebe pred sebój sakriti, si ti mene vezhkrat silil sebe viditi, kakú sim spazhen, nagnusën, inu od grěha ranjen. Kaj bi bilú same, aku bi ti bil mene v' moji slepoti sapustil: v' shivlenji bi ne bil svoj grěh sposnal, inu sa tó bi bil persilen tigai-

*) Luk. 19. 42.

stiga zelo vezhnost bres usiga prida
v' terplenju, inu v' framoti gledati.

Al glej hudobo grešnika, kateri
sam sebe viditi nozhe. Kólikur bôl
sim sam sebe pred seboj sakrival,
tólikaj bôl jasne ozhy sim imel, pre-
stópike mojiga blishniga viditi. Bru-
na nisim v' svojem ozhefi zhutil, pes-
dir pak sim v' ozhefi svojiga brata vi-
dil: sakaj grêhi mojiga blishniga so
bili pred mojimi ozhmy; moja hudo-
bia pak je med mojimi plezhmi ti-
zhala: druge sim ojstru sôdil, sebe
pak nisim snal obfoditi: druge sim
zeliti hotel, sa moje lastne rane pak
nisim sdravila posnal: druge sim tó-
shil, inu pokorjenja urêdne sôdil,
sebe pak sim sa nedolshniga shtêl.
Bil sim timistim preusêtnim Fariser-
jam enak, kateri so v' preshestvu
najdeno sheho pred Kristusa pelali,
inu toshili, de bi bilá s' kamni pobi-
ta. Jesus se je doli perpognil, inu
je s' perstam na semlo pilal. Golpod!
tudi si ti na semlo pilal, kadar si
meni dál sastopiti, de nisim drugiga
ku prah, inu zheru semle. Al moj
napuh ni perputil, de bi se bil v'

svoj prah vernil, inu sebe bol krivi-
 ga kù druge sòdil. Tukaj si se, Go-
 spod, gori sklonil, inu tvoje mozh-
 no desnizo zhes mene istegnìl: ti si
 besede, katere je nekadaj Kristus Fa-
 riserjam, toshnikam ene grèshnize
 rekal, meni govòril: *) *Katèri je med
 vama bres grèha, naj prvi v' njò kamèn
 vershe.* Tè besede so bile taista strèla,
 katèra je moje serzè sadèla, inu môj
 napuh pobila. Takrat sim rekal. **) *Sdaj
 sim sazheł: to je premenjenje desni-
 za Narvishniga*

Ta zhašs se je per meni use pre-
menilu. Moja pregreha, katero ni-
sim prej viditi hotel, je bilá na en-
krat uša pred mojimi ozhmy. Use
me je na moje grehe opómnilu, jest
lim teiste takú zhistu vidil, ravnu
kakur bi bil teiste danafs šturil. Mo-
je zělu shivlenje, od takrat, kadar
sim se úmiti sazhěl, do sdaj ni bi-
lú drugiga kú hudobiu. Ni bilú ure,
v' kateri bi ti, Gospód, ne bil meni
dobróto šturil; al tudi ni bilú ure,
v' kateri bi ne bil jest prúti tebi ne-
m hva-

*) Joan. 8. 7. *) Psalm 76. 11.

hvaļēshen. Šhe nifim tebe, Bōg, prav posnal, fim šē snal tebe šaliti: moje serzē fim vēdil na ftvary vesati; al toistu s' vēro, ūpanjam, inu lubēsniō k' tebi vsdvigniti ni meni mār bilu. Zhe līh fim bil mlad v' lējtih, vender fim v' hudobii šē ftar bil. Moje ozhy, ufhefa, jesik, ufta, roķē, inu nogē fim dāl hudobii sa flushbo. O Kōliku ludy fim s' mojim rāsvusdanim sadershānjam pohujshal! kōliku nedōlshnih sērz sapelal! Ah Gōspōd! drugiga ne rezhem, kūtó: *) *Ne spomni je ūa pregrēhe moje mladosti, inu na moje nevednosti.*

Al enu je, kar mene pred ūsim nar bōl pezhe, namrezh tó, de fim tvojo svēto bešēdo sanizhōval, inu ravnu fkusi tó sebe nar bōl v' flepoti perdershal: Toisto poſlušhat hōditi fim bil prelēn, inu toisto, kadar fim njó flīshal, pomīfliti, ali v' tējīsti se rāsgledūvati je bilú meni presōpernu. Nar ūtrašhnīshi rēsni-ze ū bile meni sapstōjn osnanūvane; jeft fim njē poſlušhal, kakūr de bi druge, inu ne mene sadēle, Kōliku-

*) Psalm 24. 7.

krát sim moje dushne visharje shá-
lil, ker sim per njih opominanji gluh
bil, zhes nje godernjal, njim se po-
smehúval: oni so na tihim sdihóvali,
ker se nisim od svoje neúmnofti, inu
flepote previshati dál. Kakúshni
strah me objide, kadar se spòmnuim,
kólikukrat si ti folsę mojih dushnih
visharjov shtél, inu zhes mene na
fkrivnim sodbo pelal. Ti si nje tolá-
shil s' besédami, katere je tvoj lubi
sin svojim Jogram nekàdaj rekal:

**) Kdor vafs posusha, mene poslushà; inu
kdor vafs sanizhuje, mene sanizhuje. Kdor
pak mene sanizhuje, sanizhuje tega, kateri
je mene postal. Meni si pak na tihim ka-
kúr nekàdaj Judam pròtil: **) Jerú-
salem, Jerúsulem, kir morisa Preròke, inu
s' kamnjam pobijash te, kateri so k' tebi po-
slani, kolikúkrat sim hotel vkúp spraviti tvo-
je otroke, kakúr kokla vkup spravlja svoje
pijheta pod perute, inu ti ni hotel, glejte,
vasha hisha vam bò pusta pushena.*

Sa rešs nesmerjenu je bogátstvu
tvojiga smilenja, kateru je mene
she perhranilu, kateru je meni ozhy

m 2

od-

**) Luk. 10, 16. **) Matt. 23, 37.*

odpèrnu, kateru je moje seržę k' pokóri omezhilu. Ni stvary s' katero bi ne bil jest tebe vèzhno dobróto reshil; sa tó tudi nima sa naprej stvary biti, katèra bi meni k' pokóri ne flushila. Dosihamal nisim hotel svojo pregrèho tudi perfilen viditi; sa naprej pak bóm toisto radovolnu gledal, de bóm pokóro dèlal; moja pregrèha imá vèdnu pred mojimi ozhmybiti, de se bóm vèdnu v' pokóri trudil, de bóm vèdnu sa tvoje usmiljenje hvaleshen. Usaki dan bóm svojo duško k' hvaleshnosti opominjal, rekózh: *) *Hvali Gospoda moja duša! inu nikár ne posabi na use njegove dobróte: on use tvoje pregrehe odpušha: on use tvoje slabosti osdrávla. On tvoje shívolenje od jmerti reshi: on tebi obilno milost, inu usmiljenje stury.*

5. Tebi samimu sim gresnil, inu prizho tebe húdu sturil: de bósh v' svojih besèdah sa résnizhniga sposnan, inu premagash, kadar bósh sójen.

S' mojimi vunajnimi grèhi sim druge reshil, drugim shkoduval, druge pohujshal; al prav rezhi, simte-

*) Psalm 102. 2.

bísamimu gresžil: sakaj ti si sama svetóšt, sama pravizhnost, sama reš-niza: savolo tigá, kólikúkrat tim soper te zhednosti gresžil, tim na ravnost soper tebe gresžil. Po besēdah Š. Gregòrja: „Zhlovek ne grešhy zhloveku, ker v' zhloveku ali enak, ali she vėkšhi madesh tizhy. „Šam Bog se pravizhnu nad grėhi moshtúje, ker on sam je, v' katėrim se nizh švarjenja urėdniga najditi ne more. Ker tedaj sgol sam Bóg sanese, sam pravizhnu sódi; reshali njega samiga, kateri grešhy. Sakaj kólikur se kdò fkusi grėh Bogú nepodobniga stury, tóliku strašno svetlóšt nar višhiga sódnika reshali.“

Prizho tebe sim hudu šturil. Drugim ludēm je bilá moja hudobià dostikrat nesnana, inu zhe so tudi mój vunajni grėh vidili, vendėr dostikrat niso vėdili, sa kaj, inu s' kakim nagnenjam sim gresžil: oní niso zėlo hudobio mojiga serzá sposnali. Ti pak, Gospód, *) *si sposnavez misel, inu namejnov v' serzi. Nobena stvar*

*) Heb. 4. 12.

pred njega ozhmý ni nevidejozha : ampak uje
 je golú. inu odgernenu ozhem tigá, od katę-
 riga mi govorimo : Kakú neumén fim
 tedaj bil, ker fim tebi ravnu takú
 kakur ludem mojo pregręho per-
 kriti hotel : kir vender ravnu tvoja
 ulevędnost bilá imęla mene perder-
 shati, de bi ne bil prizho tebe húdu
 sturil, ker fim se prizhó ludy stu-
 riti framóval. Savolo samsvojne lu-
 bęsni fim sebi prevezh prizhejozh
 bil, sa tó fim na tvojo prizhejozhost,
 o Bóg, posabil. Al Gospód; smili se
 zhes - me, sanefi meni, inu dáj, de
 se fkusi reznizhno pokóro poból-
 fham, *de bōsa v' tvojih besędah sa reznizh-*
niga sposnan, inu premagash, kadar bosh
sojen.

S' kárstno vodó od gręhov opran
 fim bil med tvoje otroke pershtęt,
 inu nebeshku krajęstvu je bilú mé-
 ni sa dejlesh odlózhenu. Al korenina
 spazhénja je v' meni obtizhala, inu
 ker fim opustil tó is serza vędnu tre-
 biti, je taita možna postala, inu
 mené v' hudobio gnala. Sam sebi pu-
 shen fim v' nar hudobnifhi gręhe
 dovolil, inu takú fim ne samú tvojo

svetóft oframotil; ampak fim zelú kriv bil, de so hudobni tvoje svétu ime kleli: sakaj oni so takú sami per sebi mislili: Tá zhlovèk je bogaboježhe shivèl, on je v' Boshjo hišho rad hodil, on se je sa nebèta trudil: inu sdaj je od Bogá, na kateriga je tolikaj úpal, sapušhen v' takú velike grêhe pádèl: sa káj bi tedaj na Bogá úpali? Sa kaj bi se tolikáj v' njegovi postavi trudili? Takú sòdio, inu takú govore ufi hudobni, kateri hotè hudobnu shivèti. Jest pak sposnam, de si ti mene pašti pustil, savolo moje preušetnosti, inu sa tó, de bi svejt previshan bil, de ti sam si svèt, pravizhen, svest, inu resnizhen: zhlovèk pak je hudoben, krivizhen, nesvest, inu ufih Boshjih dobrót neurèden.

Kdó bi vèdil, de so tvoje oblube, o Gospód! takú terdne, de teiste nobena zhlovèshka nesvestoba, nobena hudobia podrèti ne móre, aku bi si ti ne bil isvolil kakiga grèshnika, nad katerim bi resnizhnost tvojih besedy iskasal. Jest fim hudú gre-

shil, inu ti si moje seržę k' pokó-
 ri omęzhil. Kakú fręzhen sim jest
 kęr tolikaj gręshnikov, katęri v'
 gręhe pádejo, nikdár vezh ne usta-
 ne; mene pak, aku ravnu je mo
 napüh saflushil, de bi na uselej sa
 pushten bil, si sopet po tvojim ne
 skonzhnim smilenji is gręha sdvig-
 nil, inu vérh tiga she mój pádęz
 k' mojimu pridu, inu k' tvoji zha-
 sti obernil. Gospód! sanesi meni mo
 jo pregręho, inu iskashi se prot
 meni kakúr dobrotlivi ozhe, katęri
 je na use reshajenje posabil. Táda
 bódo ufi sposnali, de so resnizhne
 tvoje besęde skusi usta Ezechieła
 povedane: *) *Nozhem smert hudobni-
 ga, temuzh, de se hudoben od svojiga dianja
 preoerne, inu shivy.* Premagaj use
 tvoje sovráshnike, inu sturi, de,
 kakúr sim druge s' mojimi gręhi
 pohujshal, inu kriv bil, de se je
 tvoje svętu ime klęlu, takú nję s'
 mojo pokóro pobólsham, inu k' po-
 svezhuvanju tvojiga imęna perpe-
 lem.

6.

*) Ezech. 33. 11.

6, Sakaj glej, v' hudobii sim spozhet.
inu v' grēhi je mene moja mati spozhela.

She v' maternim teleši sim bil hudoben, inu vùs spázhen: is materniga teleša sim na tá svejt s' berlavim úmam, s' hudobnim, inu k' stvarem naklónjenim serzam, s' telešam k' usimu rasvusdanju nagnenim pèrshal. V' meni je bilá nepremóshnost k' usimu dobrimu, al k' usimu hudimu je bilú neisrezhenu nagnenje v' meni. Ni zhudu tedaj, de se, kadar méne enu malu sapustish, sdajzi v' grēhih snajdem: inu de, kadar se sam rānim, se nemorem sam sazeliti.

V' maternim teleši sim bil v' grēhi spozhet, inu od takrat s' tebòj v' sovrashtvi, inu vèzhniga pogublenja urèden: sakaj po besèdah Š. Paula. *) *Po naturi smo bily otrozi jese.* Aku bi mene ti takrat bil umrèti pustil, bi jest bil vèzhnu pogubljen. Tvoje smilenje, o Gospód! je bilú, de sim bil na svejt rojen. Al po tem, kadar sim bil rojen, kdó svunaj tebe

*) Efes. 2. 3.

je samógél mój pèrvi mādesh isbri-
fati? *) *Kdo samore ozhišiti spozhǝtiga
is nezhišliga rodú? kaj ne, ti sam si tai-
šti? Tvoje smilenje je tedaj bilu,*
de sim k' osdraviozhi vodi ivǝtiga
kǝrštǝ pǝrshǝl. Sa rǝšs dǝla tvojiga
smilenja proti meni so takú stare,
kakúr starú je moje shivljenje. Od
teleša moje matere lǝm si pokasal,
de si ti moj Bóg, inu de je moja
sama sǝrǝzha v' tvojih rokah biti. **) *Od
mojiga rošstva sim se v' tvoje rokǝ
vergél: ti si moj Bog od teleša moje
matere sem, ne odstopi od mene. Gospód!
bódi zhesben sa. tó tvoje neisrezhe-
nu smilenje proti meni neurǝd-
nimu!*

Gospód! bósh már sdaj mene sa-
puštil, po tim, kǝr si s' menój takú
dólgú smilenu dǝlal? zhimu bi ti
tolikaj dobrót savergél, katǝre si
meni od perviga dne mojiga shiv-
ljenja šturil? Rǝšs je, de sim proti
tebi grosnu nehvaleshen bil, kǝr sim
tebe sa take velike dobróte, sa pre-
jeto kǝrštno gnado sahvaliti posabil.
Al ravnu mój pèrvi grǝh je šturil,

*) Job. 14. 4. **) Psal. 21. 11.

de na ufe dóbru posabim; od materniga teleša sim hudobnu drěvú, kateru ne nósi dobriga šadú. Sa volo tiga pak smili se zheš-me, de dobér šad nósim: smili se, de bódo nad menój ispólnjene besěde S. Paula *) *Ker je greh obilni bil, je gnada he obilniški postala.*

7. Glej! rešnizo lúbish: nesnane skrivnóli tvoje modrósti si meni rásodel.

Gospód! kadar svoje spàzhenje od materniga teleša sém tebi pred ozhy štávim, ne mislim s' tem svoje grěhe isgovarjati, tudi ne jishem se sašlúshenimu pokorjenju odtegniti: sakaj meni je snanu, de ti ne samú ufo lash, inu hlenenje sovráshish; temuzh tudi rešnizo, inu odkritoserzhnost veliku lúbish; jest vem, de so moji pervi štarish v' paradi-shu tebe mozhnu reshalili, ker se po tem, kadar so greshili, niso hotli svojiga grěha obtoshiti, temuzh so se isgovárjali, inu eden drugiga kriviga delali. Tudi ne moreš ti vezhna pravizhnost grěh bres pokorjenja puštit: ali more tigaištiga grěshnik sam

*) Rim. 5. 20.

na sebi pokoriti, ali pak bósh ti tigaištiga nad njim pokoril: grěh bi grěh ne bil, aku bi smel bres pokore pushten biti. Sa to se odkritoserzhnu obtóshim, de sim greshil, inu de sim sa tolikáj mājn sanášhanja uređen, kólikur vezh si ti meni fkrivnost tvoje modrósti rásodel, inu kólikur vezh dobrót si ti meni sturil.

Ti si meni starishe dál, kateri so mene v' strahi Boshjim podúzhili: ti si meni take duhovne pastirje, inu visharje poslal, kateri so meni reknize svetiga Evangelja osnanòvali, inu si use persadeli, meni teiste prav saštópne sturiti. Ti si meni prezej rásumnosti dodejlil; sraven pak si mene tudi s' zhašnimi dobrótami obilnu obdaròval, de ni bilu meni trěba tóliku sa shivesh, inu drugu potrebnu fkerbėti, ampak sim vezh perloshnosti imel, kú drugi, na tebe misliti, tebe ból sposnati, tebe lubiti, sa tebe shivėti: sa tó sim bil ból kú drugi dolshan tebi svešt biti; sakaj kdór vezh prejime, imá tudi vėkfhi dolshnóšt tebi svešt uestati. Per usim tim pak sim gre-

fhil, inu takú tebe veliku hujshi
reshalil; inu sa to fim majn saná-
fhanja, vezh pak pokorjenja urę-
dén: Sakaj *) hlapez, kateri volo svo-
jiga gospoda ve, inu se ni perpravil, tu-
di po njegovi vodi ni šturil, bo veliku tepen.

8. Pokropi me s' Isopam, inu bóm
ozhiften: operi me, inu bóm búl běl
kú sneg.

Šposnám, de fim pokorjenja urę-
dén, inu potreben: al tudi sposnám,
de use, kar samórem sa svoje ozhi-
fhóvanje šturiti, tebi bres tvoje gna-
de dopasti ne móre. Use moje vúnaj-
ne spokorne dela ne samórejo moje
grehe isbrisati, so nepremóshne me-
ne ozhifhóvati, veliku vezh, aku
si sam sebi pufhen, samórejo mene
spazheniga fhe ból omadeshati,
ker samórejo mene preusętniga štu-
riti. De se to ne sgody, je tręba, de
mene s' duham notrajne ponishnosti
oshivysh. Sa to tebe prósim: **Po-
kropi me s' Isopam.** Isop po besędah
Š. Avgustina, inu Š. Gregorja na
sidu raste, pomejni nekaj sanizhli-
viga, inu flúshbi k' osdravlenju plúzh,

(* Luk. 12. 47.

katerih napenjanje zhloveſhki napuh pomejni. Taki Isop je ponishanja pólnu zhloveſhtvu Kriftusa na krishi. Sturi mene deleshniga Kriftusoviga ponishanja na krishi; kjer je on svoje telú kakúr enu kropilu is Isopa v' svoji laſtni krivi pomozhil, de bi nafs pokrópil, inu od gréhov ozhiſtil.

Pokropi me s' takim Isópam, inu bóm ozhiſten: sakaj *) *aku kry koslov, inu junzov, inu potroſeni telizhni pepel ognisene h' teléſni zhíſloſti poſveity; sa koliku vezh bo kriftusova kry, kateri je ſkusi ſvętiga Duhá ſebe bres madesha Bogú ofral, našho veſl od mertvih del ozhiſtil, æ bomo ſhivimu Bogú ſluſhili.* Katera teléſna lepota samóre duſhni lepoti enaka ſhtęta biti, inu kaj je ból belu kú ſnęg? kakú bel bóm tedaj na duſhi, aku ti toíſta v' krivi tvojiga lubiga Sina operesh! Operi me zhe dalej ból od moje krivize, inu ozhiſti me od moje pregrehe, de bóm enkrat med teíſte perſhtęt, od katerih S. Joanes govory, rekóz: **) *Vidil ſim velike trumo ſtati pred trónam, inu pred*

*) Hebr. 9. 13. **) Skriv, rásod. 7. 9.

Júgnetam, inu so bili v' bęlih do'gih obla-
zhlih, inu so imęli pálmové veje v' svojih
rokah. Taistokrat ne bó vezh viditi
Isopa, tó je, selishe ponishúvǎnja,
s' katerim bi mogli isvóleni pokrop-
leni biti: ampak v' kristusovi krivi
oprani bódo pálmové veje, snamin-
ja premáganja, inu veselja v' rokah
dershali.

9. Pusti me veselo, inu pěrjetno besędo
slishati: inu poterte kofy bódo od
veselja poskakúvale.

Napovědal sim svojimu pregręhu
vojsko, vędnu bóm tistiga pregau-
jal: nikdar ne bóm jęnjaj svoje me-
sú tretí, inu v' slúshnost spravlati:
sa tó úpam pravi mír v' svoji vęsti
sadobiti. Kadar sim s' gręhmi tebe
reshalil, sim tó nesręzho zhutil,

*) *de moje kofy nimajo pokoja savolo
mojih gręhov.* Sdaj, kęr si ti moje ser-
ze k' pokóri naklonil, prosim, pre-
oberni, inu poravnaj toistu, de res-
nizhni mir sadobim, de pride v' mo-
je serze tvój svęti Duh stanòvati, ka-
teri nótrajnu veselje pernese dusi
k' snaminju, de je s' tebój, o Bóg,

*) Psal. 84. 9.

sppravljena, ker te je prej ne úmnú reshálila. Gospód! polásti se popólnim mojiga serzá napravi notri tvoje krajléstvú, inu govori moji dúshi, kakúr si nekádaJ Jogram rekal, kader si skusi saperte dúri notér k' njim pérshal: *) *Mir vam bodi. Govori meni, sakaj tvoj hlapéz je perpravlen tebe poslušhati: **)* Poslušhal bom, kaj bo Gospód meni govoril: sakaj on bo svojimú ludstvu, svojim svétim, inu tém, kateri je is serza preobernejo, mir osnanoval.

Al pútti veselja pólni glás takú flíshati, de taísti v' mojim serzi svoj sad pernese. Rezi meni, kakúr si nekádaJ v' preshéstvu najdeni sheni rekal: ***) *Tudi jest te ne bom objodil: Pojdi, inu sa naprej vezh ne greshi.* Rezi kakúr si vudalomnimu rekal: ****) *Saupàj sin, tvoji gréhi so tebi odpúshem.* Rezi, kakur si góbovimu, kadar je sa ozhištenje profil, rekal: *****) *Hozhem, bodi ozhišten: inu je sdajzi zhíst postal od svojeh gób.* Rezi, kakur deš flépimu per póti sedézhimu na

*) Joan. 20. 21. **) Psal. 84. 9. ***) Joan. 8. 11. ****) Matt. 9. 2. *****) Matt. 8. 3.

njegóvo prošnjo odgovóril: *)
*Poglej gori ; tvoja vera je tebi pomagala :
 inu je sdajzi pregleđal. Rezi moji dušhi :*
 **) *Jest sim tvoja pomozh.*

Dokler sim svoje grehe lubil , sim
 bil od tebe , vèzhnu shivljenje , inu
 veselje , dálezh prozh ; jest sim bil
 kakùr en mertvi v' gróbi, bres usiga
 notrajniga shivljenja , bres usih do-
 brih nagibkov , bres dušhniga vesel-
 ja : lepih zhédnost, katere dušno, ka-
 kùr kósty telú , podperajo , inu mo-
 zhno sture , ni bilu nizh v' meni ; inu
 sa tó sim bil kakar kósty , katere na
 sónzi, inu dashju trohne. Al Gospód !
 na tvojo besedo , katera je ***) *Shiva*
inu mozna , inu oštrejhi kú usaki na
obeštrany reshejzhi mezh , katera je ob
Ezehielovim zhaš po enim zelim
polji filnu veliku suhih kósty oshi-
vèla , bó shivljenje , inu veselje moji
dušhi došhlu , moje poterte kósty bodo-
oshivèle inu od veselja poskakuvale , Sa
tó ne bó moja dušha nikdar jenjala
 n tebe

*) Luk. 18. 42. **) Psal. 34. 3.

***) Hebr. 4. 12.

tebe hvaliti, inu *) ufe moje košty
poreko: Gospod! kdo je tebi enak?

10. Oberni tvój obras od mojih grehov
inu isbrishi, ufe moje krivize.

Test sim she s' Isopani pokroplen,
tó je, ponishan: moje poterte košty
fo sazhele od veselja poskakuvati,
inu ti si she pustil meni veselja póln-
ne besede osnaniti: Tebi so tvoji grehi
odpušteni. Al vender Sirah mene opo-
minja, rekózh: **) Savolo odpušheniga
greha ne bodi bres strahú. Sa tò tebe,
Gospód, prósim, oberni tvoj obras od
mojih grehov, inu de ga od mojih gre-
hov obernešh, oberni ga na tvojiga
lúbiga fina, inu na njegovo saflu-
shénja pólno kry, fkusi katero sim
od grehov oprani, inu fkusi katero
je tvoja ojstra praviza potolashena
bila.

Dokler sim v' grehih bil, si ti, Gos-
pód, tvoj smileni obras od mene
obernen

*) Psal. 34. 10. **) Sir. 5. 5.

obèrnen imel, inu serditu na mene
 gledal: ti si meni na skrivnim pròtil,
 rekozh: *) *Ti si pò krivim mislil, de
 bom jest taki, kakur ti: svaril te bodem,*
inu s' tvojo vestjó preprizhal. Sa rešs ti,
 Gospód, bi taki postal, kakuršhui
 sim jest, aku bi mene savolo mojih
 grèhov ne svaril; ti si fizer en zhašs
 mólzhal, ker si na mojo pokóro
 zhakal: al ker nisim molzhati jèn-
 jal, ker sim na mojo hudobio posa-
 bil, si ti mene svariti, inu s' mojo
 vestjó preprizhùvati sazheł. Sa tó
 so sdaj moji grèhi vèdnu pred mo-
 jimi ozhmy, inu jest sim savolo ti-
 histih v' škerbi. Uselej bóm teiste
 gledal sa tó, de ti od mojih grèhov
 tvoj obras obèrnesih; nikdar ne bóm
 na teiste posábil, sa tó, de ti na
 teiste uselaj posábish. De pak tudi
 vèdnu s' tvojimi smilenimi ozhmy
 na mene gledašh, *isbrishi use moje kri-*
vize: konzháj v' meni teiste: usúšhi
v' meni ból, inú ból študenèz moje hu-
dobie, de ne bó nizh tvoje ozhy shali-
lu, inu sa tò od mene odvèrnilu. Sa vo-

*) Psal. 49. 21.

lo tiga dáj meni uselaj duhá pokóre,
tò je, dáj meni, de bóm uselaj use
moje grêhe, inu njih hudóbo dobru
sposnal, de bóm terdnu previshan,
kakushnu pokorjenje sa teiste saš-
lushim, inu de ne bóm opustil savó-
lo tihistih se vèdnu v' pokóri truditi.

II. Stvari v' meni, o Bóg, zhistu serze;
inu ponovi v' mojim ošerzhji praviga
duha.

Grêh je use per meni spazhil; po-
kóra more use poravnati. Peravnano
mórejo biti moje ozhy v' poglédih,
ushêla v' poslushanju, jesik v' go-
vorjenju, usi vudi v' svojih delih.
Al zhe je tudi use tó popravlenu,
she ni gotóvu snaminje rešnizhniga
preobernenja. Serze móre prenarè
jenu biti, inu tedaj bó use drugu po-
pravlenu. Novu serze, v' katerim
so nove misli, nove shele, novu
shivljenje; tó prizhúje rešnizhnu
preobernenje. Zhlovèk imà svojo zè-
no od svojiga serzá; sa tó opominja
S.

Š. Duh, rekozh : *) *S' ufo várnoſtjo váruij tvoje ſerze ; ſakaj is njea isvera ſhivljenje. Kristus naſs uzhy , de **) is ſerza pridejo húde miſli , ubijánja , preſheſtva , kùrbánja , tatvine , krive prižhováňja , preklinánja. Kakur tedaj is ſerza pridejo uſi gréhi , more tudi ſerze pred uſim poravnanu biti , inu njegovu ponovljenje prižhúje od refuizhnosti preobernenja eniga gréſhnika. Sa tó je tudi Prèrok Joel Jude opominjal , rekozh : ***) *Tergajte vaſhe ſerza , inu ne (kakùr v' ſhalùvanju navado imáte) vaſhe oblazhila.**

Ozhifti tedaj, Goſpòd, moje ſerze, inu dodejli timuiſtimu dár zhiſtoſti, de ſe uſim neſramnim miſlam, uſim méſnim ſhelàm odpove, de bó moje telú, inu duſha ſa tebe urèdnu prebivaliſhe : ſakaj tá zhèdnoſt, kadar v' fèrzi krajlùje, uſiga zhlovèka poſvezhúje : ona ne perpuſty ozheſu kaj neſpodóbniga gledati ; ſtoji na uràtih

*) Prip. 4. 23.

**) Matt. 15. 19.

***) Joel. 2. 13.

uràtih ushëfs, inu ne pusty nizh ne-
 framniga govorjenja noter ; ona
 zhuje zhes use besëde, de niso po-
 hujshlive, se ustrashì zelú takih she-
 lá, katëre se neprevidenu unámejo:
 tudi per usimu zhujenju, inu várú-
 vanju ni bres fkerbi, inu ne najde
 drugej várnosti ku y' stanovitni po-
 nishnosti,

Ne samú nesframne rezhy serze
 ognúsi, temuzh tudi use, kar serze
 lubi zhes tvojo volo, o Bóg! usaka
 lubësën ene stvary savolo një same
 ognúsi serze ; ker se takrat serze od
 tebe, kateri si sama zhístoft, lózhi.
 Vërsi vùn, Gospód, is mojiga serza
 ufo gnusobo polvejtne lubësni, rêshi
 moje serze od usiga prasniga strahú,
 inu od usih nezhimernih shelá. Dáj
 meni táku serze, de bóm med teiste
 pershtët, od katerih je písanu : *)
*Blagur tëm, kateri so zhístiga serza ; sakaj
 oni bodo Bogá glëdali. O neskömmna
 zhístoft ! nobenu serze ni urëdnu tebe
 glëdati,*

*) Matt. 5. 8.

glědati, ne tvoje prebiválishe biti,
aku ti sam toistu ne ozhistish, inu
toistu ná - se ne navęshesh.

Al Gospód! moje serzę je takú
bolnú, inu spazhenu, de ni sadošti
toistu ozhistiti, temuzh more, takú
rezhi, prestvarjenu biti: *Stvari v'
memi, o Bog, zhislú serze.* Pred stvar-
jenjam sim bil prasèn nizh; inu skusi
gręh sim v' duhovskim bitji she mājn
uręden postal, kù je nizh; sturi me-
ne previzhniga, de kaj postanem,
de kako zęno, kako urędnost dobim:
sakaj opravizhenje je po besędah Š.
Paula novu stvarjénje: *) *Aku je kdo
v' Kristusu nova stvar postal: je sláru pre-
shlú: glejte, use je novu postalu.* Sam ti
o Bóg, samóresh to s' tvojo usiga-
mogózho gnado sturiti: Sakaj ti
imásh po besędah „S. Augustina **),
„nar usigamogózhihi oblást zhlo-
„veshke serzą, kamúr tebi dopade,
„nakloniti — inu kęr si ti, o Bóg!
kadar

*) 2. Kor. 5. 17. **) S. Aug. v' B
od svar. inu gnad. na 14. P. n. 45.

„kadar si hotel krajle na semli po-
 „staviti, zhlovešhke vôle vezh v'
 „svoji oblasti imel, kù nje zhlo-
 „veki samy imajo, kdó drugi, kù
 „ti, stury, de je svarjenje osdra-
 „vluvu, inu de v' sèrzi posvarjeniga
 „pobólshanje postane.“ Kakùr ma-
 lu je zhlovèk sam sebi bitje dati sa-
 mogèl, takú malu samóre sebi novu
 serze napraviti. Ti sam, o Bóg, sa-
 morésh v' mojim sèrzi use staru po-
 drèti, inu novizh sidáti.

Rešs je, de per opravizhenju je
 is moje strany moje dovolenje, mo-
 ja pokórshina, moja prosta vola.
 Al de jest s' prósto volo hòzhem, de
 rad dovólim, de sim pokórñ, inu
 podvershen, ti, o Bóg milostivu
 sturish. Ti mojo neukretno, inu pún-
 tarsko volo k' dobrimu naklónesh:
 ti, s' tvojo usigamogózho gnado stu-
 rish, de kar dobriga prej nitim hotèl,
 tó potle rad, inu s' prosto volo
 hòzhem. Nad mojo skasheno, inu
 neukretno volo se vidi, kakú resnizh-
 nu

nu je , kar Š. Krisostom sakof govory, de preobernenje grešnika je večki zhudesh Boshje usigarnogòzhoiti kù stvarjenje uliga svejtá, inu de je lóshej po teleši mertviga k' shivlenju obuditi, kakùr pak hudobniga preoberniti: sakaj per stvarjénju svejtá, inu per oshivlenju mertviga ni nizh, kar bi se Bogú v' bran stavilu. Ti si rekal, o Gospód, inu use je bilú stverjenu. Ti si mertvimu mladenzhu rekal: *) *Mladè-
nèzh ! tebi rezhem : Ustáni*, inu mladè-
nèzh je uстал. Ti si mertvimu Lazaru-
rusu, kateri je vshe shtiri dny v' gróbu leshal, rekal: **) *Lazarus
pridi vùn, inu mertvi je sdajzi vùn shal*. Vóla pak grešnika, kakùrshni sim jest, je nepodvuzhliva, neukrètna, puntarika: sa tó se je stvarjenje uliga svejtá s' eno besèdo sgódilu; sa odreshenje pak, inu opravizhenje grešnika se je Jèsus Kristus trudil, inu je ufo svojo kry do sadne kaple prelil. Al tebi, o Gospód, ne manka
mozhy

*) Luk. 7. 14. **) Joan. 11. 43:

mozhy mojo neukrĕtuo, inu pun-
tarfko vólo prenarĕditi : sa tó tebe
s' katólis̃hko Zerkújo prósim, re-
kozh : „ Bódi, prósimo Gospód,
„ íkusi goríusetje nashih darov po-
„ tolashen : inu permoraj k' tebi s'
„ tvojo milostíio nashĕ tudi pun-
„ tarfke vóle.

*Ponovi pak tudi, v' mojim oferzhji
právigá duhá. Káj bi pomagalu serze
ozhístiti, inu od hudobie ísprasniti,
aku bi se toístu s' pravím dúham ne
napolnilu. Nezhífti dúh, kakúr pri-
zhúje ívĕti Evangĕli, kadar je ís
zhlovĕka vún shál, se rad verne,
inu rezhe : *) V' svojo hísho se bóm
vĕrníl, od koder sim vún shál. Inu kadar
pride, njo najne s' metlámi pometeno, inu
osnasheno. Tádaj grĕ, inu usáme jeboj
íjĕdem drugih dúhov, katĕri so huišhi kú-
on, inu gredo noter, inu tam prebiváso :
inu posłĕdnu tigástiga zhlovĕka poslane hui-
shi kú pervu. Dáj meni tvojiga Š. Du-
hé, tigáistiga duhá, katĕri možni-
ga*

*) Luk 11. 24.

ga oroshnika, tó je, duhá tème premága; daj dubà rešnize, inu sve-
tostí; duhá, kateri ne uzby drugiga,
svunaj kar je prav, kar je dobra,
kar je svetú, inu rešnizhnu, de bó
mojiga duhá ponóvil, inu sveto lu-
besèn v' moje serze islil, lubesèn
rezhem, katera ni v' lepìh besèdah,
v' prasnih sheláh, v' nezhimàrni
fladkostí; ampak katera serze pre-
naredy, ponovy, polvezhúje; ka-
tera zhloveku perjetnu, inu lubes-
nivu stury use, kar ti, o Bóg, hó-
zhesìh, supernu pak use, kar ti so-
vráshìh; katera serze uterdi, inu
mozhnu stury zhes use skufonjáve,
inu timìstimu notrajnu veselje, inu
pokoj dodejly; toisto lubesèn, ka-
tera je bilá oblublèna v' tihìstih slo-
vezhìh besèdah, katere si ti, o Bóg,
tkusi Ezehiela Preróka govóril,
rekózh: *) *Novu serze vam bom dal,
inu noviga duhá bom med vas poslal, uset
bom od vašhiga mesá kámnatu serze, inu
mesènu serze vam bom dal. Mojiga duhá
bom*

bom med vas poslal, inu šturil, de bote
 po mojih sapovedih shiveli, inu moje povelja
 ohranili, inu šturili: lubesèn katèra
 zhlevèku, v' katèrim se snajde,
 prizhúje, de je on shivi ud, inu sin
 nove pústave: Ker skusi lubesèn
 postane, kakùr govory Š. Paul *)
 List kristuſovi, od nas sloshen, inu pisan,
 ne s' zhernilam, ampak s' duham shiviga
 Boga: ne na kam nate táble, ampak na me-
 ſne táble ſerzá. Tá list ni drugiga, ka-
 kùr zhloveſhku ſerzé, kar je v' ti-
 miſtim piſanu, je lubesèn; ti ſam,
 o Bóg, tigaiſtiga s' tvojim perſtam,
 tó je s' tvojim duham piſbeſh, ne
 s' videjózhim zhernilam, ampak s'
 tvojo nevidejózho gnado: v' katèri-
 ga ti piſbeſh takú, de ſe tó, kar
 uzhiſh, ne ſamú ſaſtópi, ampak tu-
 di lúbi. Per drugih ukih ſe ſamú be-
 ſede ſliſhio, v' timu pak zhlovèk
 ſebe tudi previſhaniga zhuti: v' dru-
 gih vukih ſe reſniza pokashe, v' ti-
 mu ſe zelú okóſi, inu lúbi: druge
 vuke terdú ſerzé ſavershe, al tvoj
 vuk,

*) 2. Kor. 3. 3.

vuk , o Bóg , serze omezhy , inu njemu terdobo usame : Sakaj Jėsus Kristus vezhna refniza nam prizhúje, rekozh : *) *Ufi bodo od Bogá poduzheni, Sledni, kateri je od Ozheťa slishal, inu je nauzhil, pride k' meni.*

12. Ne saversi me od tvojiga oblizhja: inu ne usami meni tvojiga svetga duha.

Teshka je tvoja roka , o Bóg inu strashnu je v' roke tvoje ferdite jese pasti. Al nesrežha zhes use nesrežhe je tá , od tebe sa uselaj saver-shen biti. Kateri grešnik bi se tigá ne bal , ker sledni po tim , kadar se je od tebe lózhil , ne saslushi drugiga kakúr sa uselaj sapushen biti. Aku ravnu si meni mój greh odpustil , vendér nili meni oblubil , de bom uselaj terdén , inu bres grěha ostal: sakaj po besėdah S. Paula **) *Kdor mejni , de stoji , naj glėda , de ne páde. Savólo tiga moremo po opominjanju*

*) Joan. 6. 45. **) 1. Kor. 10. 18.

minjanju ravnu tiga Apóstelna svo-
je svelizhanje s' straham, inu tre-
petam jiskati. Sa rešs kdó bi ne tre-
petál, kadar vidi, de fi ti Saula,
od tebe samiga sa krajla isvoléniga,
na ufelaj sávergel? kogá bi grosa
ne obshla, kadar med majhinim
fatèvilam od tebe isvolenih Apo-
stelnev eniga isdajávza vidi? Greh,
zhe je tudi isbrisan, vendèr hude
ostanke sa se bój pušty, kateri samó-
rejo gréšhnika s' zhašam v' pogu-
blenje perpelati.

Al tudi *ne usàmi meni tvojiga svetiga
Duhá. Usàmi meni*, zhe tebi dopáde,
moje premoshenje, mojo zfést mo-
je sdrávje, moje shivlénje: samú
tvojiga svetiga Duhá ne usami me-
ni: sakaj on sam je shivlénje duše:
*) *Duh je, kateri oskivla; mešu nizh
ne pomaga. Tvój dúh nam per našhi
slabósti perpomóre, inu našs moliti
vuzhy, zelú on sam nótri v' našs
sdi húje* **) *Dúh perpomore našhi slabo-
sti:*

*) Joan. 6. 64. **) Rim. 8. 26.

*sti : sakaj ne vemo , káj bi profili , kakúr
 je spodobi : ampak sam Dúh prósi sa nafs
 s' neisrezhenim sdihovanjam. Tvoj dúh
 nafs uzhy ufo resnizo : sakaj ti si
 rekal : *) Kadar pride Dúh resnize ,
 nafs bó on uzhil ufo resnizo. Kadar tvój
 Duh jénja nafs oshivlati , jénjamo
 tvoji otrozi biti. **) Katere koli
 Duh Boshji vodi . ti so otrozi Boshji.
 — — Zhe pok kdo Kristusoviga Duhá
 nima , tá ni njegovi. On odshene vufs
 flushni strah , inu dá lubesèn otrók.
 ***) Nisle prejeli , govory naprej
 §. Paul , duhá slushnosti , de bi supet v'
 strahi bily , ampak ste prejeli duhá sa sine
 gori usetih otrok , skusi katèriga klizhemo :
 Abba (ozhe.) Samu skusi tvojiga du-
 há tebe prav mólimo ; inu kdo sa-
 móre Kristusa drúgazhi svunaj skusi
 §. Duhá zhaštiti ? Nobeden skusi
 Boshjiga Duhá govorezh ne kolne Jèsusá
 Ino nabadèn ne more rezhi : Gospód Jèsus ,
 svunaj skusi svetiga Duhá.*

Kakú

*) Joan. 16. 13. **) Rim. 8. 14.

***) 1. Kor. 12. 3.

Kakú nevàrnu je pak sa mene med
 fkušhnjávami tigà svejtá ! kakú loh-
 ku sgubim per moji ílabósti tigà
 duhá, zhe se ti, o Bóg, zhes mene
 ne usmilíš, inu meni ne pomágash.
 Tvój Dúh ne móre sravèn posvejtni-
 ga Duhá ostati, ker eden drugiga
 sovràshita : *) *Sakaj mesu poshely so-
 per duhá : dúh pak soper mesu : sakaj ta
 dva sta eden drugimu soper, V' zhasi je
 ena sama rezh sadošti, de tvój dúh
 is sérza shejshy : ena sama huda
 misél, ena sama pregrëshna besèda,
 enu sámú opravlánje, ene same
 preusètne shelé samòrejo njega na-
 veliku zhasa od nàs odverniti : on
 ne terpy, de bi se njemu perdrú-
 shilu kaj takiga, kar nima njega
 sa svój konèz ; on shely sam lublen
 biti, inu sam zèlu zhlovešbku ser-
 zè posešti. **) *Ne véšle, govory Š.
 Jakob, de pèrjátelstvu s' svejтам je so-
 vrashtvu s' Bogam ? Kdor koli bode tedaj
 hotel tigà svejtá pèrjátel biti, Boshii so-
 vràshnik postane, Mejnite, de Pismu
 sapšlojn**

*) Gal. 5. 17. **) Jak. 4. 4.

*Sapštojn rezhe: Duh, kateri v' vas pre-
biva lubosumnu poshely? tó je, nikógár,
sraven sebe ne terpi, ampak po heli
vas sam posesti. Sa tó nas S. Paul
opominja, rekozh: *) Nikár ne sha-
lite svetiga Duhá. Kar je nar strahni-
shi, je tó, de se dostikrat ne ve,
kadaj se tà Duh odmakne: njegovu
gnanje je usim tim nesnanu, kateri
nimajo tanke, inu rasvitlene vesty.
Kólikùkrat pak on is serza sbejshy,
pride sdajzi v' toistu duh tamè, inu
toistu v' posešs usáme. Sa vólo tiga
prósim, o Gospód, ne usàmi meni
tvojiga svetiga Duhá.*

13. Dodejli meni sopet veselje tvojiga
svelizhanja, inu poterdi, me s' ime-
nitnim dúham.

Kakú frèzhèn sim bil Gospód!
dokler sim tebi svešt bil, kakù pól-
nu veselja je bilú moje serze, ka-
kú veliko sladkóšt sim zhútil, kadar
je tvoj duh, inu tvoja svelizhaníka
gnada

o

*) Efes. 4. 30.

gnada v' meni prebivála ! mója vešt
je bilá pokójna, inu mirna. Al v'
kako globozhino britkósti sim se
pogresnil, kadar sim tebe sapustil.
*) „Gorjé dersni dúshi, katéra je
„vúpala, de bó, aku se od tebe lózhi,
„kaj bólfhiga dobila.“ Namrezh:
**) „Ti, o Bóg, si nafs sá - se stu-
„ril, sa tó je nafhe serzē nepokójnu,
„dokler v' tebi ne pozhivá.“ Ah!
sdihovati mórem s' Jobam, inu
rezhi: ***) *Kado bó meni dál takú biti,*
kakúsim bil v' prejšnih mēszih. inu v'
dnovih, v' katerih je Bog mene vārū-
val ? kadar je njegova luzh nad meno
svetila, inu sim per negovi svetlobi po
tami hodil ? Kakú hitru so tí dnevi
pretekli, inu kratki so bili tí mē-
zi, v' katerih si ti, Gospód, meni
bil kakur en sid soper ufo hudobio,
v' kateri svejt plava : ti si bil sve-
tilu mojiga úma, moj svetòvávèz,
mój vodník,

Škusi grēh se je use tó ràsgúbi-

*) S. Aug. v' 6. B. od ispov. na 16.
P. 3. n. **) S. Aug. v' 1. B. od ispov.
na 1. P. ***) Job. 29. 2.

lu; nizh drugiga kù tamota, gros-
 nu nagnenje k' hudimu, strah,
 mraslota, inu odúpanje je meni
 mój grěh sapustil. *Dodejli, Gospód.*
meni supet veselje tvojiga svelizhanja.
 Poravnaj moje zělu seržę, de bóm
 supet veselje pokojne vešty dobil;
 inu tó ne savolo tigá, de bi slad-
 kóšt takiga veselja obzhútil; ampak
 sa tó, de bi snaminje tvoje s' me-
 nój šturjene sprave imel. Ni dru-
 giga veselja sa me kù tebe sa mo-
 jiga svelizharja iměti. Naj se ve-
 sele posvejtni nad svojim obilnim
 premoshenjam, naj se vesele nad
 svojo veliko zhaštjó, naj se vesele
 nad svojim sloshnim shivlenjam. Jest
 pak s' Š. Paulam mejnim *) *de je*
use sguba proti visokimu snanja Iesusa
Kristusa Gospóda mojiga : sa kateriga
volo sim use sgubil, inu zhišlam sa blatu,
de Kristusa perdobim.

Ti si fizer mój svelizhar postal,
 ker si meni mójo pergrěho odpustil;

vendër sim enak timistim bolnikam,
 katerim osdravila fizer k' sdravju
 pomagajo, pak vunder doverfhene
 mozhi she nimajo. Skusi lastni pá-
 déz od svoje slabósti previshan se
 pravizhnu bojim sopet v' tako ne-
 frezho pridti; sosebuu kër sim skusi
 pádéz she bòl oslablen, kù sim
 prej bil: tudi sim v' nevárnosti sku-
 si skritu napùhvánje, skusi preu-
 setnu saúpanje sopet pasti. De se
 tedaj meni kaj takiga ne pergody,
 prósim, *poterdi me s' imenitnim dúham.*
 Poterdi me s' timistim dúham kateri
 sebi zhloveškú ferze, podvershe
 po tim, kir je sapelivimu dúhu orosh-
 je usel, inu njega vùn isgnal: poter-
 di me s' timistim dúham, kateri je
 gospód, inu krajl zhes ferzë, tèr
 toistu naklône, de sazhne dóbru lu-
 biti, inu dëlati: s' timistim imenit-
 nim dúham, kateri stury zhloveka
 k' usimu dóbrimu perpravniga, ur-
 niga inu premágavza usiga hudob-
 niga poshelenja. Kaj so bily Jógri
 Kristusovi, dokler niso Š. Duhá pre-
 jeli? slabi, nestanovitni, pólni use
 fórté

fórté pomanklivoſti. Al na Vinkuſh-
tni dan s' imenitnim Dúham po-
terjeni ſo Kríſtusa kríſhaniga ozhit-
nu oſnanòvali. Pëter, kateri je prejš-
is ſtrahú ſmertí prižho ene ſlabe
dekle Kríſtusa ſatajil, ſkusi Boſhjiga
Duhá mozhán ſturjen ſe ni bál s'
ſmertno nevárhoſtjo prižho Piſár-
jov Kríſtusa, ſámu ſhivljenje, ozhit-
nu oſnonòvati. Dodejli meni, o Go-
ſpód, takiga imenitniga duhá, de
ſvejt premagam, kadar me bó tá
od póti réſnize odurazhúval, inu
de s' Pëtram porezhem : *) *Bogú
je trëba bóľ pokoren biti, kakúr zhloveč-
kam.*

14. Hudobne bóm tvoje póti uzhil: inu
greſnaniki ſe bódo k' tebi preober-
nili.

Pëtri je bilú nekádaj rezhnu : **) *Ti
kadar ſe boſh enkrat preobernil, po-
terdi tvoje brate. Poterdi me, o Go-
ſpód, s' tvojim imenitnim duham,*

*) Djon. Apoſt. 5. 29. **) Luk.
22. 23.

poterjen v' pravizhnosti bóm hudob-
 nike tvoje póti vuzhil, inu nje s'
 tvojo besedo v' dóbrim poterdil.
 Pèrvi sad resnizhniga preobernenja
 je hvaleshnost; inu kakú samórem
 tebi ból hvaleshen biti, ku v' tim,
 de druge tvójo pót uzhim, inu de si
 persadevam grěšnike k' tebi per-
 pelati, ker sim nje prej s' mojim
 pregrěšnim, inu pohujšhanja pól-
 nim shivlenjam od tebe odurazhú-
 val. Iskasal bóm grěšnikam, de
 sa nje ni druge póti k' tebi, o Bóg,
 nasaj pridti, svunaj prava, resnizh-
 na, inu na grěhe omerjena pokóra.

Ker pak lépi rá-gleđi vezh sture
 per zhloveku, kú same besede,
 inu ker se na spokórnika ból spo-
 dóbi spokórnú shivlenje nad sebjó
 kasati, kú s' besedo uzhití, hó-
 zhem v' pokóri shiveti, inu s' mo-
 jimi spokórnimi deli grěšne ter-
 za k' pokóri napeluvati, de bódo
 usi, kateri so grešili kakúr jest,
 tudi take sapopadike od pokóre

dobili,

dobili , kakùrshne sim jest dobil ; sakaj jest shelim , de , kër so se od mene hudobio uzbili , bi se tudi od mene pokóro naùzhili. Moje trudenje v' pokóri móre nje previshati, kakú hudú , inu grenkú je sa zhlo-veka sapustiti Gospóda svjiga Bogá. Moje pobólschanje pak , inu odpushtenje mojih grëhov , kateru sim v' tvojim smilenju sadóbil , imá usim grëšnikam vùpan e dèlati na svelizharja , kateri hudobnika opravi-zhi. Oni se imajo uzhati , de tvoje póti , o Gospód , so smilenje , inu rësniza. Svejt je bil skusi mojo hudobio pohujshan , dáj Gospód ! de bó tudi skusi mojo pokóro pobólschan : inu kër je svejt nad menój vidil pre-grëšhniga Davida , sturi , de tudi nad menój vidi spokorjeniga Davida.

15. Rëshi me od dolgá kriví , o Bóg , Bóg moj Svelizhar , inu mój jesik bó tvojo praviz hnost s' veseljam hvalil.

Smili se zhes mene ubógiga

grešnika , inu rešhi me od ufiga
dolga krivi , tó je , od ufiga , v'
kómur sim se s' mojim mešam , inu
s' mojo krivjó sadólshil , ker mešú,
inu kri sta mene v' grêhe perpela-
la Jest sim taisti Evangelski hla-
pêz kateri je svojimu gospodárju de-
šet tãvshent taléntov dénarjov dol-
shan bil. Kóliku lejt she shivim na
svejti , inu kjê je ura , v' kateri bi
se ne bil kaj sadólshil ! koliku tav-
shent misel zhes dan , kóliku shelà !
Skoraj use je bilú per meni do sdaj
hudobnu , ker je moje zêlu serze
ipazhenu.

Šosebnu, prošim, rešhi me, o Bóg,
od grehov , od katerih S. Paul go-
vory, rekózh: *) *Dêla mešá* so snane:
inu te so : *Kurbánje* , *nagnusnost* ,
nesramnost , *nezhistost* , *molikovánje* , *sa-*
danja , *jovrashtva* , *prepri* , *nevoshlivo-*
sli , *jese* , *boji* , *râspertjá* , *râsdvojenja* v'
vçri ; *nevidlivosti* , *ubijanja* , *pijanosti* ,
poskreshnosti , inu kar je vezh takiga.
Odusa-

*) Gal. 5. 19.

Odusàmi meni dólǵ usih tih grěhov,
kólikúr sim tihistih sturil, inu va-
rúǵ me, de teǵste nikdár vezh ne
sturim: odusàmi meni kál usih dru-
gih grěhov, katere she nisim sturil,
al katere savolo mojiga spazhenja
sturiti samórem, inu kateri vshe
morebiti v' mojim sěrzi bres mojiga
vedesa skriti tizhe. Odusàmi meni
dólǵ pohújshanja, kateru sim dru-
gim dál, ker sim s' svojim shivlen-
jam drugim spodtiklej bil, inu sim
njě hudobío uzhlil. Kolikáj ludí sim
na tó visho v' dushno směrt per-
pelal, is katěra morebiti ne bódó
nikdár ustali.

Rěshi mene, o Bóg, Bóg mojiga
svelizhanja, od usiga tiga dólǵa
kriví skusi směrt, inu krí tvojiga
finú, katěro je on sa odreshenje zě-
liga svejtá prelil. Ozhisti mojo krí,
inu mesú, de tukaj, dokler sim v'
mesú, duhovni zhlověk postanem.
Do sdaj sim podóbo perviga zhlově-
ka Adama, kateri je is pěrsti pàr-

sten, inu gręšnik bil, na sebi nosil;
 dáj, de tudi podobó drugiga Adama,
 namrežh Jęsusa Kristusa, kateri je
 is nebęs nebęlški bil, na sebi nósim:
 sturi, de stariga pregręšniga zhlo-
 vęka s' njegovimi dęli isleżhem, inu
 noviga obleżhem, kateri ne shivi
 po shelah mesá, temuzh mesú v'
 shúshnost spravla, inu dęla mesá s'
 dúham morí, kateri se ponoví k'
 sposnánju po podobí tiga, kateri je
 njega stvaril: de na tó visho plá-
 zham dólğ, kateriga imá sledni kri-
 stian po besędah S. Paula *) *Bratje,*
dolshniki smo, ne mesu, de bi po męst
shivęli, inu sa tiga volo na vęzhnu
 umęrli, ampak, de *bi dęla mesá s'*
dúham morili, inu sa tiga volo vęzh-
 nu shivęli.

Gospód! sturi tó, kar te prósim;
 ti si Bóg, Bóg mojiga svelizhanja.
 sazhetnik usiga rešénja; ti sam sa-
 mórešh mojo nepokójno vęst uto-
 lashiti; inu zhe tó sturish, *bo moj*
jesik

*) Rim. 8. 12.

jesik tvojo pravizhnost s' veseljam hvalil, tvojo pravizhnost, rezhem, katëra nózhe smèrt grëšnika, temuzh, de bi se on preobèrnil, inu shivèl. Per zhlovëku je pravizhnost zhe se nad krivizo, katëro je sturil, sam moshtúje : tvoja pravizhnost pak je, de usmilenu persanesesh timú, katëri svojo hudobío sposná, toisto v' sërzi resnizhnu obshalúje, je perprávlén tëiste se odkritosërzhnu obroshiti, tër tebi, o Bóg, svoj dólgh poplázhati. Vëdnu bóm grëšnikam perpovedúval, de si ti v' tvojih oblubah resnizhen, de se pustish najiti slehernimu, katëri tebe s' zëlim sërzam, inu s' ufo britkósti svoše dushe jishë. Takim pak, katëri so savolo svojih grëhov vùpanje sgúbili, bóm osnanúval, de je tvoje smilenje od rodú do rodú usim, katëri se tebe bojë. *) Kadar bo pak, kakür govory S. Paul, *umerjözhe neumerjözhnost obleklu*, inu se bóm v' drúshbi tvojih isvo-

hnost

*) I. Kor. 15. 54.

lenih snafhàl , bóm tvojo pravizh-
nost s' neisrezhenim veseljam os-
nanùval , inu rekal : *) *Sediozhimu*
na sedeshi , inu Jagnetu bodi sahvalenne ,
inu zhast , inu hvata , inu oblást od vè-
koma do vèkoma.

16. Gospód ! odpri moje shnáble , inu
moje ústa bódo tvojo hvalo osnanú-
vale.

Gospód ! jest ne bóm mogel tvojo
pravizhnost prav , inu spodobnu os-
nanúvati , aku ti moje shnáble ne od-
preh : **) *Sakai modr st po besedah*
Módriga , je vústa mutastih odperla , inu
jesike negovorezhnih sgovorne sturila.
Doklèr sim majhèn , tó je , ponishèn
bil , sim vèdnu tvojo hvalo pejl :
fkusi napuh v' grèh sapelán sim ob-
molknil : grèh je mój jesik savešal ,
inu moje shnable saperel. Gospód !
jest sim tebe prošil , de bi moje
vúšèša odmašhil , inu timistim dál
fkusi

*) Skriv. rásod. 5. 13. **) Modr.
19. 21.

fkusi tvojo besëdo veselje slishati :
ti si meni ozhy odperël , de sim
svojo hudobío preglëdal , inu jest
sim tebe profil , de bi mene s' spo-
kórnimi folsámi bôl , inu bôl oprál :
jest sim tebe profil , de bi v' meni
zhistu serze stvaril , inu praviga du-
há v' mojim osërzhji ponóvil : tudi
sim k' tebi sdihóval , de bi moje po-
terte kosti rásvesëlil. Sdaj tebe pró-
sim , de moje shnable odpreš , inu
vesí mojiga jesika rásvesesh. Uše
je bilú v' meni fkusi grëh spazhenu ,
uše móre s' tvojo osdravijózho gna-
do popravlenu biti , de bóm samo-
gël tvojo pravizhnost hvaliti.

Kakú bi samógli moji nezhisti
shnábli tvojo zhistost , inu svetóst
spodóbnu osnanúvati ? kakú shnábli
nehvaleshniga tvoji dobróti prizhú-
vanje dajáti ? kakú shnábli posvejt-
niga , v' sebe salúbleniga , preusët-
niga zhloveka od tvoje modózhnosti ,
od tvoje visokósti , od tvoje rësnize
govoriti ? Moje serze je bilú tebi ,

o Bóg! sapertu, inu posemelskim
dobizhkam odpertu; moje serze je
veljanje per ludęh grosnu shelęlu,
inu se je posvejtniga sanizhuvanja
prevezh bálu; sa tó so bile moje
vusta saperte, de nisim tvojo hva-
lo pejl, de nisim molil, de tim se
framoval svojih gręhov obtoshiti,
inu resnizi prizhovanje dajati. Na-
sproti pak je bil mój jesik v' nezhi-
mernih rezheh tilnu sgovoręn, inu
skusi tó so bilí moji shnabli ognu-
feni, takú, de morem s' Isaiam
rezhi: *) *Gorje meni, ker sim molzhal,*
ker sim en zhlovęk, kateri ognisene shna-
ble imá.

Vérh tiga je mene tudi velika
shalost savolo mojih gręhov obshla,
takú, de se meni od shaloſti ne lú-
bi shnable odperati. Jest li vezhkrat
persadevam to shaloſt odgnati, ker
s' Davidam svoji dusni rezhem: **) *Sa káj si shalstna moja dusha? inu sa*
káj mene motish? saupáj na Bogá, sakaj
she ga bóm hvalil: on je pomozh mojga

*) Isa. 6. 5. **) Psal. 42. 5.

oblížhja , inu mój Bóg. Al zhe tudi enu malu mojo shalošt potolashim, meni kmalu serže sopet upáde , ker se spomnim na beséde Davida:

*) *Vi pravizhni hvalite Gospóda veselí : dobrim se spodobi (njega) hvaliti.* Na sproti pak je **) *Grešniku Bog rekal : Sa káj osnaníjesh moje sapovèdi, inu jemlesh mojo savešo v' tvoje usta ?* Odusàmi meni, Gospód, use moje gréhe, inu ufo shalošt : odpri moje shnable , de bóm tvojo pravizhnošt osnanòval.

Gospód ! tvoja svéta Zerku duhóvnim pastirjam usaki dan per njih jutrajnih molitvah takú profiti sapovè : „ Gospód ! odpri moje shnable, „ inu moje usta bódo tvojo hvalò „ osnanòvàle. Tá svéta mati prósi sa mene skusi vústa svojih shlushabnikov , kakúr je nekàdaj en ozhe sa svojiga fina profil , kateriga je hu tizh mùtaštiga sturil, inu kateriga je Kristus savolo ozhetove vere od mu-

*) Pfal. 32. 1. **) Pfal. 49. 16.

mutastiga kudizha rešhil. Bósh măr
ti, Gospód, véro tvoje Zerkve v'
nemăr pustil? Sashugaj profim ne-
zhistimu, inu mutastimu dóhu, ka-
teri je moje serze posédel, tēr rezi
njemu: *) *Ti gluh, inu mutast dih,*
jest tebi sapovēm, pojdi vùn is njega: inu
ne hodi vezh v' njega. Takú odvesane
moje vústa búdo tvojo pravizhnošt
osnanòvāle, inu prizhòvāle, de ti,
o Bóg, si use, mí pak smo prasēn
nizh, de se tebi spodóbi pravizh-
nošt nam pak osramotenje našbi-
ga oblizhja.

17. Sakaj aku bi bil ti ófer hotel, bi
ga bil jest rad dál: al nad shgani-
mi ófri nimalh dopadajenja.

Gospód! tebe smileniga, inu pra-
vizhniga lúbim. Ti lúbish pravizh-
nošt inu sovràshish hudobío. Jest
sim hudobío lúbil, inu pravizhnošt
sovrashil; sdaj pak sovràshim hu-
dobío, inu lúbim pravizhnošt; sa
tó

*) Mark. 9, 24:

tó sim perpravlen sa svojo hudobío tvoji pravizi sadoštítúriti. Jest si nozhem pokóro po svoji vóli isbě-rati; sakaj hudodělniku se ne spodó-bi, de bi si pokóro isběral, ampak se more ponishnu sodbi svojiga sod-nika podurežhi. Kar kóli sóperniga bó tvoja previdnost zhes-me posla-la, to use bóm sa svoje pokorjenje gori usel: ker vem, de pokóra, ka-tero zhlověk ne po svoji, ampak po tvoji voli děla, tebi nar bōl dopáde.

Niso uselāj tudi nar terjishi pokó-re tebi nar bōl dopadlive; ampak teiste, katere grěšhnika nar bōl po-nishajo, inu per katerih se grěšhnik sam sebi nar bōl odpove, tebi pred usimi dopádejo. Judji so se terdú postili, inu vendèr njih post ni bil tebi perjetèn: *) Glejte, govorish, Gospód! njim skusi Isaia, na dan vashiga posla dělate po svoji glavi. — Sim si már taki post isvolil, de zklo-věk zhes dan svoj shivot táre? de svojo

P

*) Isai, 58. 3.

glavo obešha, na ojslrim, inu pepeli le-
shy? bosh már tó post, inu Gospodu per-
jetni dan imenòval? Post, kateriga sim
si isvolil, ni bòl v' tem: Sturi proste
krivizhnu svesane, ràsveshi butare, ka-
tere teshe; — — Lomi lazhnimu tvoj
krùh, peli ubóge inu te, kateri kóta ni-
majo, v' tvojo hìsho: kadar nàgiga vidišh,
pokry ga, inu ne sanizhuj tvoje mesu.
Ti si njim skusi Preróka saftopiti
dál, de use tó trenje njih mesá te-
bi ne depáde, ker so use tó po svoji
vóli, inu svojoglavnu dèlaji, sraven
pak niso svoje krivizhne shele po-
pravili, ampak gnanju svojiga spa-
zheniga serzá stregli, so bilí useloj
lakomni, inu proti svojim dolshni-
kam terdi.

Jest pak, Gospód, sim perpravlen
tebi sa grèh dati, inu sturiti, kar
kóli hòzhesht, de bó moj grèh is-
brisan, inu de bósh ti, Gospód, po-
tolashen. Zhe s' Mihéam Prerókam
prasham: *) Kaj bom Gospodu ofral,
de bi njega urèdnu bilú? bom már pred

vi-

vísokim Bógam poklekúval ? bóm már
 njemu ófral shgáne ófer, inu lejtne te-
 leta ? — — — bóm már mojiga per-
 vorojeniga sa mojo pregreho, kakúr
 nekadaž Abraham, dál ? Meni ravnu
 tá Prerók odgovori: Tebi, o zhlo-
 vek, bóm povedal, káj je dobru, inu
 kaj hózhe Gospod od tebe imeti: Nam-
 rezh, de sturish, kar je pravizhnu, inu
 ljubish smilenje, inu skerbnú hodish pred
 tvojim Bógam. Preobernjenu serze,
 kateru sebe pravizhnu sódi, kateru
 lúbi smilenje, je svestu per ush
 svojih dolshnósti; táku serze je te-
 bi, o Bóg perjetnu, táku serze te-
 bi dáti shelim.

18. Bogú dupadejózk ófer je shaloſti
 póln dúh: rástertu, inu ponishanu
 serze ne bósh, oBóg, sanizhúval.

Shaloſten dúh, rástertu, inu po-
 nishanu serze je ófer, kateri tebi,
 o Bóg, takú dopade, de tebe h'
 greſhniku blisha; sakaj po beſedah
 Davida: *) Gospod je blisu teh, ka-

teri so shalostniga serzá : inu bó pomagaj
 ponishnim v' dúhu. Tó je ófer, kateri
 tvoje ozhi ná - se uléžhe : *) Na
 kogá se bóm oserél, svunaj na ubóshiza,
 na potertiga v' dúhu, inu na tega, kate-
 ri se mojih besedi boji. Tó je ófer, ka-
 teri tebe rèlnizlunu zhaští. **) Zhlo-
 vèk, kateri je savolo velike hudobie sha-
 losten, perklónjen hodi, je potertiga serzá,
 imá medle ozhy inu, le lazhen; tá tebe,
 inu tvojo pravizhnost zhaští. Zhlovèk v'
 ferzi od shalosti zhes svoje grehe,
 katerih shtèvilu, inu téshta njega
 tlazhi, sboden, kateri se savolo,
 nevarnosti svoje dushe, inu savolo
 svoje slabósti trése: kateri vednu,
 inu prav íkerbnu prósi sa pomózh
 katere bres nehánja potrebuje inu
 katere ni urèden : kateri sáhne od
 sheje, inu je lázhen pravizhnosti;
 taki zhlovèk, rezhem, tebe, o
 Bóg, prav zhaští, taki tebe spo-
 dóbnu hvali na svéjti - v' dúsheli,
 v' kateri morejo tudi pravizlni spo-
 hórnu shivèti.

En taki ófer shalosti pólniga du-

*) Isa. 66. 2. **) Baruh. 2. 18.

há, rástertiga, inu ponishaniga serzá
shelim tebi, o Bóg, dati. Nezhimer
nu veselje, inu hodobna luběsenpru
ti stvarěm je moj grěh bilà: v' sve-
tim shalàvanji tedaj more moja po-
kóra biti. Postavi, o Bóg, pred moje
ozhy ufo hudobo mojih grěhov, inu
meni se ne bó smejati lubílu. Škusi
toisto shaloft tvojiga lina, katěro je
on imel nad šlepoto Jerusalema, inu
nad smertjo Lazarusa, škusi toisto
njegovo shaloft, katěro je on v' vèrt
Getsemani gredožh svojim jogram
rasodel, daj moji duši shaloft zhes
moje grěhe. Grěh je moje serze ka-
kur skalo uterdil: onu je terdú, mra-
slu, nezhutlivu, inu neukretnu k'
ušinu dóbrimu, k' hudimu pak sil-
nu perpravnu, inu gibězhnu postalú.
Pokóra more toistu omezhití, inu
takú rezhi v' prah rástreti. Blagur
grěšniku, katerimu ti, o Bóg, táku
serzě dásh, de je na use nagíbke sve-
tiga Duhá obzhutlivu, de se tvoji
gnadi radu udá: blagur grěšniku
per katerimu lépi rásglědi, světu
branje, inu bogaboježhi pogovori
veliku šturiti premórejo. Grěh je

tudi moje preušetnu serze v'preušet-
nosti she bøl uterdil. Kakú dobru bó
sá me aku ti moje serze ponisafh,
de bóm s'Davidam samogel rezhi;
*) *Dobru je sa mene, ker si me ponishal;*
de jo tvoje poslave uzhim:

Kóliku tebi, o Bóg, ponishanu ser-
ze dopade, is tega fklénem, ker
tvoj lubi Šin, dokler je bil na svej-
ti, ni drugiga s' besedo, inu s' djan-
jam uzhil kú ponishnost. **) *Uzhite*
je od mene, je rekal, ker sim krotak, inu
is serzu ponishen. Tó je nafs on uzhil,
kadar je v' jaslih leshal, kadar je v'
Nazareti per svojih starishih shivel,
kadar je trí lejta pridigòval; nar
vezh pak je tó uzhil, kadar je na
krishi ràspet, sanizhùvan, inu póln
bolezhín vilél. Ponishùvanje je toi-
stu sdravilu, kateru je vezhna mo-
dróft isvolila sa osdravlenje nash-
ga napúha, kateru je tvoj Boshji
Šin sam nar pérví nad seboj fkufl
de bi nam en ràsgled sapustil, inu,
kateriga ponishùvanje Šinú Boshji-

*) Psal. 118. 71. **) Matt. 11. 29.

ga ne osdravi, od teša se je bati, de
 sa njegovi napuh ni nobeniga sdrav
 ja : sakaj Jesus Kristus se je takú
 globoku ponishal, de ni samú podó-
 bo eniga hlapza na-se usel, temuzh
 je tudi hotel kakur zherv semle biti
 inu kakur eden; kateriga v' bras biti,
 saplúvati, inu saframúvati je usim
 hudobnikam dopustenu bilu; zhe
 táku ponishúvanje Jěsusa Kristusa
 preusernu serze ne podere, kaj ga
 bó samoglu ponishati? Skusi po-
 nishúvanje tvojiga Šino ponishanu,
 inu rāstertu serze pak je tebi, o
 Bóg, prav dopadlivi ófér, kateri
 samóre popraviti ufo neporédno
 luběsēn proti nekādajnimu rāsve-
 felenju, proti posvejtnimu blágu,
 proti ufi nezhimerni zhašti.

19. Sturi dobru, Gospód po tvoji do-
 brotlivi vóli, Šionu; de bódo sidóvi
 Jerusaléma sidani,

Gosoód ! ti si meni grěšniku obil-
 no dobróto sturil : sakaj ikusi tvoje
 usmilenje sim spokórník postal. De
 fne sadnizh, kar je pravim spokor-
 nikam lástnu, dopólnim, tebe, aku

ravnu neuređen, ponishnu prošim,
 de se tudi zhes druge grešnike po
 tvoji dobrótlivi vóli smilish, inu
 njim po tvojim smilenju sanesesh.
 Prošim, de tvojo Zerku, katere vud
 sim tudi jest, med nami ohranish,
 inu njej pomagash. Mene grosnu strá-
 fhio besede, s' katerimi je nekádaj
 Kristus Judam protil, rekózh: *)
*Boshje kraljestvu bó od vas usetu, inu
 dajnu ljudstvu, kateru bó njegovi sad per-
 nestu.* Bojim se, de bi se tudi nam
 kajtakiga ne sgódilu, ker vidim, de
 so grosne pohujshanja, h' katerim
 sim tudi jest s' mojim pregrešnim
 shivlenjam veliku perpomógel, med
 nami, takú, de se samóre s' Davi-
 dam rezhi: **) *Gospod je is nebes na
 zhlovejške otroke doli pogledal, de bi vi-
 dil, aku je kdo sastopen, inu Bogá išhe.*
Ufi so sashli, inu ukúpej nepridni postali,
nobeniga (skoraj) ni, katéri bi dobro
sturil, nikár eniga ni.

Kahú milu tá svéta mati sdihúje,
 kadar vidi, de je taka podertia v'

*) Matt. 21. 43. **) Psal. 13. 2.

njej! kakú resnizhnu se od nje sa-
stúpi, kar je Jeremia od Jerusaléma
rekal: *) *Kakú orásnu stoji méstu ludy
polnu! gospá zhes narode je poslala kakúr
vidova: krajliza med deshelami je dazji
podvershena. Joka, joka po nozhi, inu
njegove solse po njegovih lizhi tekò: med
usimi njegovimi lubimi nikogar ni de bi
njega tolashil: usi njegovi perjatli so od
njega odslopiti, inu postali njegovi Jourásh-
niki. Kakú pravizhnu sdihúje Zerku,
rekozha: O vy usi, kateri po poti me-
mu greste, qomislite, inu glejte, zhe je ka-
ka bolezhina takijhna, kakúrshna je moja
bolezhina. Sa refs **) *Kamú te bom per-
merjal, ali komú tebe podobno shtél, lizhi
Jerúsalem? komú bom tebe enako sturil,
kakú povešelil, diviza lizhi, Sion? saka
ràstrenje tvoje je kakúr morje veliko: kdo
te bó osdravil?**

Gospód! sidaj sopet sidóve Jeru-
saléma, hózhem rézhi, preoberni
grěshnike, de bódo uredni, inu shivi
kámni tvojiga duhovskiga sidánja,
katólishe Zerkve. Sturi, de kar je

*) Shal. pejsl. 1. 1. **) Sh. pejsl. 2. 12

nad njimi ojstriga, inu garzhastiga,
 gladku; kar je kriviga, raunu; kar
 je visókiga, inu napuhnena nisku,
 inu ponishnu; kar je prasniga, inu
 pomankliviga, napolnjenu postane.
 Ti, Gospod! samóresh is nar vékshih
 hudobij nar vezhi pridu narediti. Ti
 si nekadaj is eniga rasbójnika eniga
 tvojih përjátlov, is ene rasglasene
 grešhnize (véto spókórnizo, is eniga
 preganjávza Zerkve eniga Apóstel-
 na sturil. Sturi tedaj tudi sdaj, de
 njene nadlóge njeni nar vezhi dobi-
 zhik postánejo. Med ljudmi je ne-
 dólshnost silnu redka, sturi, de bó po-
 kóra obilníshi: nedólshnih shtèvilu
 je pravprav májhino, sturi, de bóde
 spókórnikov bres shtèvila. Dáj de
 bómo v'brickóstah, inu v'stiskah po-
 terpeshlivi, v'nadlóгах nepremák-
 neni v'sanizhúvanji ponishni, inu
 krotki, de ne bómo zhlovešhko hva-
 lojiskali, de ne bómo po nezhimer-
 nostah tigá svejtá hrepenéli, ampak
 de bómo zhes našhe grêhe. inu pre-
 stópíke retnizhnu shalúvali, de na
 tako visho shiví kámni Boshjiga si-
 dánja postanemo, inu de se bó sa-

moglu od našs rězhi: *) *Kateri sle'go-
ri sidani na fundament Apostelnov, inu
Prerokov, inu sam Kristus Jěsus je pog-
lavitni vogelni kámen; na katerimu je use
sidánje ukup sklenjenu, inu poslāja svet
tempel v' Gospodu; na kateriga sle tudi vi
usi dani sa Boshje prebivalishe v' duhu*

20. Takrat bódo tebi ófri pravizhnosti,
daróvi, inu shgáni ófri dopadli; takrat
bódo na tvoj altár teleťa qokládali.

Gospód! terdnu úpam, de me bósh
v' tim, sa kar te prosim, po tvoji do-
brotlivi vóli uslišhal. Upam, de bó-
do grešniki kakur terdni kámini s'
kládvam pokóre obdeľani, inu s'
tvojim duham oshivleni shivi kam-
ni v' tvojim duhovikim sidánji, v'
katóliškí Zerkvi postali, inu de
bósh ti v' naših s' lepimi zhedno-
stami osnashenih férzih sebi prebi-
valishe napravil.

Kadar se bó tó sgódilu, se bó tebi
v' naših férzih ófer nótraine pra-
vizhnosti, sinu svetósti ófrúval: na-
šhe férza bódo od ognja tvoje lubeš-

*) Efes. 2. 20.

ni gorele; svēte sdihòvànja, inu po-
nishne molitve se bódo kakùr dobru
dìbhezhe kadilu pred tvoje oblizhje
usdigùale. Takrat se bólo nashe
ferza kakùr mláde telēta, katere she
niso podjarmane bilu, ampak proste
okóli skázhejo, na tvoj altár pokla-
dale, inu na timistim ofrùvale: nam
rezh skusi svelizhansko gnado pre-
rojeni, inu s' kruham tvoje rasnize
napitani nè bómo tebi vezh kakùr
nekàdaj Judji pod tertim jarnam sta-
re postave s' straham flushili; mi ne
bómo tvoje sapovedi is strahu kakur
hlapèz, katēri se tepenja boji, is-
polnili; temuzh bómo kakùr prosti
finóvi s' lubēsno, inu s' veselím fēr-
zam po tvoji vóli dēlali: inu takú
bómo s' nashimi mislami, shelami,
inu delami; kakùr pervine nar ból-
shih stvarí tebi perjētni ófēr postali.

S' lubēsno oshivleni ne bómo sa-
mú duhá, ampak zelù nashe mesú s'
lepimi zhēdnoštami obdáli, inu tebi
tudi na nashim mēši dopásti jiskali.
Na tó visho nam bódo, kakùr S Gre-
gor tē besēde islága, kakùr telētam
rogóvi israfili: sakaj róg is mesá

pride, inu se, kadar kvilhku isráse, utèrdi: tudi mí bómo, takú rézhi, rogóve is mesá pognali, ker nam od lubesni ushganim bó zelú našhe mesú flushilu visoke zhédnosti delati: inu bómo ispolnili opominjanje Š. Paula, kateri nam rezhe: *) *Kakúr ste vashe vúde k' flushbi nezhistosti, inu krivize dáti v' hudòbiòs takú tudi sdaj vasht vúde dajté k' flushbi pravizhnosti v' posvezhenje. Tedaj bómo smèli s' Š. Paulam rézhi: **) S' Kristusam sim na krish nabit Shivim pak, vendèr ne vezh jest ampak Kristus shivi v' meni. — Škusi katèriga je meni svejt krishan, inu jest svejtu Kakúr shivi vúdi Kristusovi pak, ***) ker vèdnu umeranje Jèsusovu v' našim telèsi okóli nòsimo de tudi shivlenje Jèsusovu v' naših telèsih ozhtu pošlane; úpamo s' Kristusam ured enkrat kakúr zhaštitlivi ófri k' vèzhuimu shivlenju uštati: Ker vèmo, de tašli, kateri je Jèsus obúdil, bo tudi našs s' Jèsusam obúdil.*

Takúshnu je moje úpanje, inu kakú dólgi zhaš je meni takiga úpan-

*) Rim 6. 19. **) Gal. 2. 19. inu 6. 14.

***) 2. Kor. 4. 10. 14.

ja pólnimu na tim svejti prebiváti! Jest mórem s' Davidam sdihóvati, rekózh: *) *Gorje meni, ker je moje popotuvanje taku dolgu. Ah Gospód! de bi pazh sk' oraj taki shlaten kamén tvoje Zerkve postal, de bi ti is mene sebi vezhnu prebivalishe sidal! Al to moje sdihóvanje ne bó sa sdaj od tebe uflishanu, ker hózhesh, de se imám na svejti she bojúvati, dokler bóm ból ozhisten: sakaj dokler je zhas bojúvanja zhes gréhe, mi tvoja vezhna hisha postati ne móremo. Ti hózhesh, de imám sa sdaj she s' Davidam rezhi: **) *Kakúr hrepení jelen po mràslih vodáh: takú hrepení moja dusha po tebi, o Bog! Moja dusha sheja po mózhnim shivim Bogu: kàdaj bóm tje pèrshal, inu se pred Boshjim oblízhjam perkasal? Kàdaj hrepení jelen nar ból po mràslih vodáh? Š. Augustin pove, de takrat, kàdar kázhe pomory: takrat se njegova sheja nar ból unáme Kazhe so gréhi, kàdar tedaj tje pomorím, tedaj moje serze nar ból sheja, inu toistu nar ból po tebi, o Bóg, hrepení. Inu ravnu to hózhesh**

*) Psal. 119. 5. **) Psal. 41. 1.

od mene iměti, de bi se moje serže
vednu bōl v' sheláh proti tebi unę-
malu, inu fkusi tó tebi bōl urędnu
prebiválíſhe poſtalu: ti hózheſh, de
bi moje úpanje fkusi trudenje v' fól-
ſah, inu v' ſhelah vednu mozhnejſhi
inu bōl ſhivu poſtalu, inu ravnu sa
tó bōl gotóvu iſpolnjenu bilú, kar
§. Paul govory: *) *Nadloga poterpljenje
perneſe: poterpljenje pak ſkuſhnjo: ſkuſhnja
pak vúpanje, vúpanje pak ne oſramoti: ſakaj
Boſhja lubęſen je iſlita v' naſhe ſerža ſku-
ſi ſvętiga duká, kotęri je nam dan. Ti
hózheſh, de ſe imá ſdaj moje ſerže
v' ſheji inu lákoti po nebeſki pra-
vižhnoſti truditi, keŕ hózheſh mene
enkrat s' tó pravižhnoſtio naſiriti:
**) *Sakaj blogür tim, kotęri ſo lazhni, inu
ſhejni pravižhnoſti: ſakaj oni bodo naſitem**

***) *Kadar ſe bó pak po beſędah §.
Paula, naſha ſęmliſka hiſha tuga prebi-
vanja raſtrula, imamo ſidánie is Boga eno
ne s' rokami ſturjeno, ampak vęzhno hiſho
v' nebeſih. Takrat bódo uſi ſidóvi ſa-
ſtárane hudobie poderti, inu novi*

*) Rim. 15. 3. **) Matt. 5. 6.

***) 2. Kor. 5. 1.

sidóvi svetósti, inu pravízhnosti bó-
do ispelani; grěh bó popólnim ras-
dján inu mí bomo s' Kristusam ured
enu sidánje. Kadar se pak tó sgodí,
bósh ti, Gospód, od nafs pravi, inu
perjětni ófer zhiste luběsni, prejel,
kateri se bó vėzhnu v' nashih ser-
zih shgál. Takrat se bómo kakúr
mláde teleťa s' nedólshnim jágne-
tam Jesufam Kristusam tebi ofrúva-
li inu bómo novo pejslem pejli, re-
kózhi: *) *Uředen si, Gospód, bukve useťi*
inu njih pezhate odpreťi, sakaj saklan si bil
inu si nafs Bogú s' tvojo kervojó is usake
shlahte, inu jesika, inu ludstva, inu na-
róda odkúpil. Inu si nafs sluril nashimu
Bogú sa kroyľestvu, inu ofrúvavze —
Bovishanje inu svitlóst, inu modróst, sahva-
la, inu zhast, inu mozh, inu terdnóst bodi
nashimu Bogú od vėkoma do vėkoma. A-
men.

*) 2. Kor. 5. 1.
5. 9. inu 7. 12.

**) Skrív rásod.

V. Pfalm od Pokóre.

S a p o p a d e k.

David tizer perzhnè tá Pfálm ká-
kúr en grěšnik, kateri na svoje grě-
he misli, tihistih velikóšt, inu těsho
šposná, zhes těiste shalúje, inu sa od-
pušhanje prósi. Vender kadar takú
govorí, glěda na hudobo, inu slepo-
to usih Júdov, se pred Bógam v'ime-
ni usih Júdov ponishúje, inu njih
nesrězhen stan vshe naprej obshalu-
je, ker v' dúhu previdi, de bó tó flě-
pu ludstvu svojiga Odrěshenika, inu
Svelizharja Jesusa Kristusa sáver-
glu. Aku lih je useláj na pėrhodniga
Odrěshenika verúval, inu njegóvi
pėrhod gorezhe shelěl, se v'tim Pfál-
mi s' drugimi Judmi vred, kateri
bodo pėrhodnīga Odrěshenika umó-

rili, sa gręšnika, inu njih nesvesto-
be dejleşniga lhteje, de bi na tó vi-
sho hudóbo nehvaleshnih Júdov ob-
shalúval, inu jęso Boshjo tolashil,
ketęra bó Jude v' terdobi pustila.

David je naprej vidil, de se bó pra-
viza Boshja nad Judmi grosnu mosh-
tuvala, inu se ne bó dólgu potolashi-
ti pustila, takú, de se bó kasala, ka-
kúr bi moshtúvanje Boshje na useláj
biti imęlu. Vendér úpa, de bó ferd
Boshji zhes tó ludstvu enkrat jęnial,
inu de se bó Bóg na prošnje, inu
solse svojih flushabnikov utolashiti
pustil; de bó Judovski ród med to-
likaj stískami, inu pregánjanjam do
tigaistiga zhasa pęrhranil, v' katę-
rim je po svojih skrivnih sodbah
národ nevěrnih, is katęriga smo Kri-
stiani, supet sapustiti, inu ostanke
Judovskiga rodú preoberniti sklenil.

David popishe, kakú velika, inu
mozna bó shaloft Judov, kadar bó-
njim Bóg ozbí odperęl, inu njih ter-
do vólo omezhil: usi se bódo preo-
bernili, inu h' Kristusu podáli, tęr

bódo tolikáj goręzhe lubęśni proti Kristusu, inu njegovimu úku iska-
sali, de bódo she druge ludstva pod-
bodene v' kristiansko drushbo stopi-
ti. Taki zhuda pólni sgódek je Da-
vid těrdu úpal savolo neskonzhne
svestobe svojigà Bogá, kateri je tó
ispolniti v' svętim Pismi oblubil,
inu s' persegó potěrdil, de imajo
Judam sturjene oblube bół terdne,
inu nepremaklive biti, kù so use po-
stáve, po katerih imajo do konzhan-
ja svejtá use stvari vishane, inu o-
hranjene biti. Kar Bóg, s' ozhitni-
mi besędami skusi usta Jeremía Pre-
róka pove: *) *Zhe nisim mojo save-
so s' dnovam inu nozhjó, inu poslave nebu,
inu semli sturil, bóm tudi savergel ród Ja-
koba, inu Davida hlapza mojiga, de ne
bóm is njegoviga rodú usel poglavárje zhes
sárod Abrahama, Isaaka, inu Jakoba:
sakaj perpelal bóm nasaj njih vjęte, inu
se bóm zhes nję smilil.*

Tá Psálm je svęta katólishka Zęr-

*) Ier. 33. 25.

ku med Psálme od pokóre postavila, inu flushi usim rešnizhnu spokór-
nim per njih dušnih, inu telešnih po-
trebah sa molitu. Šosebnu samóre tá
Psálm obuditi poňishne sdihóvánja
savólo nadlóg, katere katólishko Zer-
ku stiskajo. Sakaj pravizhnimu kri-
stianu, inu pravimù spokórniku je pri-
du Zerkve ravnu takú per sèrzi, kakùr
njegóvu lástnu: ker tedaj on vidi, de
so kristiani vèzhi dejl nesvésti sinóvi
Zerkve, on zhes svoje, inu drugih
gréhe shalosten prósi Bogá sa preo-
bernénjo hudobnih kristianov, de bi
fkusi tó Zerku obveselena bilá, ka-
dar bi vezh shivih, inu svètih vudov
imèla. Al zhe Bóg tó sturiti nozhe,
prósi, de bi usaj taisti naménjeni
zhafs fkoraj pèrshal, v' katerim se
imá Judovski ród h' Kristusu preo-
berniti, v' katólishko Zerku stópiti,
inu toisto novizh oshivèti.

1, Gospód! uslišhi moje molitu: inu
moje upitjé naj k' tebi pride.

Vèzhni Bóg! kateri si nekàdaj upit-
jé Israelzov, kadar so v' Egiptovski

flúshnosti stífkani sdihùvali, usmile-
nu uflíshal, inu si njim Mojsefa sa
srédnika dál, de bi tá nję is nadlóge
ręshil: uflíshi mene, kadar sa sebe,
inu sa kristiànfku ludstvu k' tebi kli-
zhem. Kristiani so veliku nesręzhni-
shi kakùr nękàdajni Israelzi. Kri-
stiani svoj nesręzhen stan nesposnajo,
inu tedaj tudi is tigareftiga ręsheni
biti ne shele, kakùr so Israelzi svojo
flúshnost zhùtili, inu is nję ręsheni
biti profili. Nękàdajni Israelzi so se
zhes Mojsefa, katęri je bil samú
zhlověk, puntali, inu kristiani se
zhes Odręshenika, zęliga svejtá tó-
likùkrat púntajo: oní ne sanizhujejo
pod vunájnimi slabóstmí perkritiga
Odręshenika, kakùr so Judji sturili;
ampak sanizhújejo vshe zhashtitiga,
inu po zęlim svejti osnanòvániga
Odręshenika. Kristiani ne molikúje-
jo na takú ozhitno visho kakùr nę-
kàdaj Israelzi; ampak ná bòl perkri-
to sravèn pak veliku hudobnišhi vi-
sho. Sakaj Israelzi v' telefne rezhi sa-
lubleni; s' tàmnoto obdani, kadar ni-
so mogli perzhakati, de bi Mojses
postavò Boshjo is gorę pernęsil, so se

k' molikùvanju nagnili, inu Aarona napelali, de je njim is slatá molika ulil. Kristiani pak, kateri shë v' svitlobi svetiga Evangelja shive, fkusi tó, ker se v' stvarí noríku salúbio, sebi molike naprávjo, tem svoje ferze dadó, kateru je per svetinu kárstu samimu Bogú posvezhenu: inu de bi per timu ból mirno vest imëli, jishëjo, po besedah Š Zipriana Škofa, take vísharje, kateri bi njim mehke blasine pod glavó, inu komólze podkladali, tó je, kateri bi se njih hudobnim shelám proti ue stavili; temuzh nje gládili, inu njim mír osnanòvali, kjer mirú ní.

Gospód! usliški mojo molitu, katero pri-zho tebe sa takú nesrežhnu ludstvu islivam, inu katëra je savolo velikosti nadlóge zelù upitje postala: Naj tó moje upitje k' tebi pride. Inu de tó moje upitje tebi perjëtnu postane, sklënem toistu s' upitjam, s' katerim je tvój prelúbi Šin na krishu sa zelo Zërku upil, inu profil.

2. Ne skrivaj tvoje oblizhje pred me-
uój; nagni tvoje uhú k' meni, kadar
kóli sim v' nadlógi.

Tvoj serd na nas, o Gospód, je pra-
vizhèn; jest se ne morem njemu so-
per staviti; kar premórem, je, de te-
be opómnim na tvoje smilenje, is ka-
teriga si nas pred drugimi neverniki
isvolil, inu v' kristianíko drushbo po-
stavil. Se bóh már kásal sa volo smi-
lenja, kateru si nam vshe sturil? Nas
bóh már savolo naših grěhov na
uselaj sapustil, po tem, ker si tvojiga
edinurojeniga Šina na svejt poslal,
kateri je naše grěhe v' svoji krivi
opral?

Al jest vem, Gospód, de tvoje ob-
lizhje od nas sa tó odurazhúješ, de
bi nas k' bôl gorezhim prošnjam
napelal. Ti ne saversheš prošnje
ponishaniga, inu rástertiga ferzá. Kò-
likúr vezh bóh meni prepovedúval
sa kristiane profiti, kakúr si nekádaj
Jeremíu prepovedúval, sa Jude profi-
ti, sa tolikáj bôl bóm mislil, de ho-
zheš she silniši prošben biti. Nag,

ni tedaj tvoje uhú k' meni, inu ne odlafhaj mene uflifhati; sakaj nadlóge našs mozhnu stiskajo. Dáj, Gospód, de našs našhe nadlóge ponishne sturę; dáj, de teiste po kristiansku, tó je, poterpeshlivu, inu v' dúhu pokóre nófimo: inu zhe se tó sgodí, ne bósh odláfhal tvoje uhú k' mojim proshnjam nagniti; sakaj ti se od višokiga prozh obrazhash, inu se niskimus' tvojim smilenjam perblishúesh.

3. Uflifhi me hitru, kadar kóli tebe ne pómozh klizhem.

Kdór ne jęnja zhloveka sa dobróto vshe vezhkrat odrezhenó profiti, postane njemu nadleshen, inu je sa sitniga fhtet: kdór pak tebi, Gospód, s' proshnjami filo dęla, ta tvojo vólo dopólni, tá tebi dopáde, tá je od tebe uflifhan. Tvoj lubi Šin nam je v' perglihi od ene vídove, katęra je s' lvojimi stanovitnimi proshnjami sodnika profila nęj pravizo sturiti, iskasal, *) de se imá uselaj moliti, inu nikoli ęnjati. Inu sa tóje nam Jęsus Kristus

*) Luk. 18, 1.

sapovědal s' prošnjami filo delati, kir je rekal: *) *Profite, inu se vam bo dálu: jishite, inu bote nàjhli: terkajte inu se vam bô odperlu*

Gospód! ti ne sapustish tē, kateri tebe v' rešnizi jishhejo, inu shelnu na tebe klizhejo. Ušlišhi tedaj mene, ker ne prošim sa bogástvu, ne sa posvejtno zhašt, ne sa telešno slóshnost, ne sa zhašne dobizhke; ampak te prošim sa moje, inu drugih kristianov svelizhanje; sa tvojo perjasnost proti nam, sa pridu katólishke Zerkve, sa povišhanje tvoje zhašti. Al ušlišhi me hitru: sakaj, zhe bósh takú dólgu odlashtal nam pomagati, kakúr dólgu smo mí odlashtali tvojo vólo ispolniti, smo gotovu pogubleni.

4. Sakaj moji dnovi so kakúr dim preshli; inu moje kósti so se kakúr ogórèk usúshile.

Glej, Gospód, nadlôga, inu britkóšt je takú velika, de se je vshe fkoraj uša mózh mojiga shivlenja ràsgubíla, inu meni je sazheľu shivlenja man-kati. Aku sam sebe pomislim, kjé so

*) Luk. 11. 9.

tiisti slati dnevi moje perve mladó-
 fti, katere sim odrede, vèzhna dobró-
 ta sa tósadóbil, de bi tebi samima siú-
 shil, katere sim pak v' tim potratil,
 ker sim svojimu mész, inu svojimu
 nagnenju strégel; sakaj use je sguba,
 kar koli se sa volo tebe ne sгодí.
 Takú sim dní mojiga perviga shiv-
 lénja sgúbil; inu sdaj, kir se vèzher
 moje stárosti perblishúje, nimam dru-
 giga kakúr nepokoj v' serzi.

Verh tigá moje serze od shalofti
 medlí, ker vidim tolikáj Kristianov v'
 svoje pogublenje hiteti, inu katólish-
 ko Zerku kakúreno vidovo milu sdi-
 húnáci. Kolikúr ból samopáshnost
 mojih mladih lejt sposnam; tóliku ból
 se meni serze tèrga, kadar tolikáj
 Kristianov v' njih flepoti sladku spa-
 ti vidim. Kakúshni spokórník bi jest
 bil, aku bi lubesni do mojiga blishni-
 ga ne imel? inu kakúshna lubesén bi
 bilá, aku bi mene ne péklu, kadar vi-
 dim, de le tolikáj mojih bratov pohúj-
 sha, inu pogúbla. Aku bi s' Zerkújo
 zhes njene mertve otroke ne shalú-
 val, bi med shtèvilam tihistih bil-

zhes katere ona kakur mertve jóka.

Gospód! usmili se skoraj zhes Zerku, inu kakur si nekádaj eno vidovo v' mešti Naim s' tim obveselil, ker si njeniga mertviga sína oshivél; obúdi tudi skoraj pregešhne Kristiane k' shivlenju prave bogabojezhnosti. Ti si nekádaj Ezehielu Preróku polje pólnu mertvasihkih kostí pokasal, inu kadar si tvojiga duhá zhes tešte poslal, so se na enkrat vkúp fklenile, inu oshivele, takú, de je prav filnu velika truma lidí postala: obudi tudi po dúhu mertve Kristiane, kateri usi mrásli, s' ognam hudobniga poshelénja seshgani kakur od sónza preshgane kostí leshe. Oshivi nje s' tvojim dúham, de ne bó nobeden med njimi flab, nodeden bojezh, inu sanikern, temuzh, de usi od lubesni proti tebi, Gospód, ushgani bóbo sheleli, inu si persadeváli tebi zel svejt podurezhi.

Blagur zhlověku, katerimu bó danu Zerku s' duham perviga Kristianstva ponovleno viditi. Meni pak drugiga ne ostane svunaj sámú úpanje takiga ponovlénja, inu kólikur jest

k' time pomagati samórem, je tó, de sebe kakúr en ud katolífhke Zerkve s' pokóro ponavljam, inu s' mojo pokóro prihódnu ponovljenje enukoliku perhitem: sakaj sama molitu sa preobernenje drugih Kristianov bi malu sadú iméla, 'aku bi toisto s' ponishúvanjam svojiga duhá, inu s' trenjam svojiga mešá ne podperal: inu jest bi bil neuređen sa pobólshtanje drugih grešnikov profiti, aku bi svoje grehe nad seboj pokoriti opústil. Kakú možnú bi se mogel sramòvati, aku bi shalúvánje v' svojim vunajnim sadershanji ne kasal, kadar vidim, be je Zerku savolo pregreshniga shivlenja tolikáj Kristianov v' shalúvanji, inu v' britkósti, potem, ker sim tudi jest s' mojim prejšnim hudobnim shivlenjam tolikáj k' njenimu shalúvanju perpomógel.

5. Moje serze je pobitu, inu suhú kakúr senú: ker msi posabil moj krúh jesti.

V' mojih mladih léjti od sapelive sladkósti posvętnih stvarí smoten sim posabil krúh resnize, kruh Boshje

besěde, inu vóle ješti: ja zelú sim nad tim kruham vùs dóber pokúšs sgu-
bil. Moja nar vėkšhi nesřezha per
timu je bilá, de stradanje moje du-
she nisim zhutil. Tvoje usmilenje,
Gospód, je bilú, de sim se is mojiga
nesřezhniga spanja isbudil, inu zhu-
til, kóliku je meni šhkodùvalu, ka-
dar se nisim s' kruham rěsnize pásil.
Moje seržę je suhu, inu k' usimu do-
brimu neukřetnu poštalu, inu kęr je
rěsniza is tigarestiga sginila, sim veliko
prasnost v' sebi zhutil, takú, de she
sdaj zhutim, kóliku je meni moja
samopášhnost šhkodùvala.

Al ravnu tá moj nesřezhen stan-
sturi per meni, de se sdaj s' kruham
britkosti pásem, inu s' solsámi shalo-
sti napájem, kadar vidim, de tolikáj
Kristianov pomankanje kruha rěsni-
ze imá. S' svojo lástno škusnjó isvu-
zhen bół shivu sposnam njih nesře-
zho, inu bół shelnu prósim, de bi svo-
je stradanje sposnali, stradánje, kate-
ru je takú lohku ne zhúti, kakür teleš-
nu stradánje; al kateru je ravnu sa-
vola tiga bół nevarnu, Ti Gospód! fi

nekadáj skusi tvojiga Preróka Amosa Judam pròtil, rekózh *) Glejte, pridejo dnévi, — inu bóm poslal lakoto v' deshele: ne lakoto po kruhu, ne shé io po vodi, ampak po slishanju Gospodove beséde. Inu bódo jem tèt tjà tékali od morjá do morjá, od polnozhi do jutra: oní bobo krog hodi'ti jískat Gospódovo beséda, inu njo nebodo náshli. Mí, vidimo de je tó pròtenje nad Judmi ispolnjenu, ker se po zelim svejtu klátio, inu resnizo ne najdejo. Iuu vendèr kdó se s' premishlùvanjam tìga nesrežhniga stanú Judov spametùje, inu svojo slepoto sposná? Malu sedajnih kristianov resnizo kaj zhisla; njih vèzhi dejl jedru resnize pusla, inu se s' samo lupino páse: na tó vi-sho sgubí per nafs krùh Boshji ufo mózh, inu dóbèr pokuís: prasne mar-nje se sa dobro, inu sladko jéd shéjejo. Otrozi prósio starishe sa krùh resnize, inu tìnim kámen pohujshan-ja podejle: na mešti, de bi svojim otrokam resnizo sladko sturiti gledali, nje s' mnógimi smotami fklepe.

Kdó bi zhestakine srežhen stan se-

*) Amos. 8. 11.

dajnega kristianstva ne shalùval? Al de bi jest tigaištiga urėdnu obshalùval, bi mogla moja shalošt kakùr morje velika biti. S' Jeremiám Prerókam morem rezhi:*) *Ozhi moje od solsa slabe, smejhanu je moje ofershje: moje jetra so se nasemlo isfule savolo potrenia hzhere mojiga ludstva, ker otrozi, inu Jesajozhi merjejo na tєrgih mєsta. Materam svojim reko: Kje je krùh, inu vinu? kadar na tєrgih mєsta kakùr ranjeni medle: kadar v' narozhji svojih mater svoje dushe isdihùjejo. — — Sesajozhiga jesik je od sheje na njegovim nєbi perliplen: otrozi prošio sa krùh, inu nikogàr ni, ka tєri bi ga njim lomil. Kakù dolgu, o Gos-pód bósh, odláshal milošt sturiti? kakù dolgu bósh nafs tvoje ludstvu, katerimu ti tolikáj dobrót sturil, v' flepoti pustil? nam je bilá tvoja be-fėda osnanòvana: kakù dolgu the bótaista med nami bres fadú? Odsheni she enkrat lakoto, katєra nafs tare: obúdi Preróke, skusi katere si namejnil nafs k' pokóri, inu k' pobólfhanju perpelati, de bó nafhe hudobnu nagenenje sahnilu kakùr pošekana trava.*

*) Shal. Pejś. 2. 11. inu 4. 4.

na sónzi, inu de mí, kakar bómo s' dobrim kruham rěsnize napaseni, na dušhi možni postánemo.

6. Sa volo mojiga velikiga sdihuvánja mene ni drugiga kú kóšt, inu kósha,

Vem, de tó, sa karte be prósim, ti, Gospód, nisi sturiti dolshan ne meni, ne mejim ravèn - bratam. Vem, de smo tigátusi neuređni: inu susebnu kar mene sadene, so moje pregrehe veliku napótje timu, de bi uslišhan bil. Al kdó sa slúshi tvoje usmilenje, pređen se smilish? inu kadar se smiliti hozhefh, nobeden tudi nar neuređnišhi tebi soper ne stoji: sakaj pisanu je:

**) Usmilil se bom zhes kogár se usmilim, inu smilente bom sturil timu, zhes kateriga se bom smilil. Tvoje smilenje nobeniga ne najde uređniga, ampak uređniga sturi.*

***) Dobróta, inu luběsèn Bogá nashiga Svelizharja se je perkasala, nafs je ne is del pravizhnosti, katere smo mi sturili, ampak po svojim smilenju svelizhal, (tó je, fkusi gnado pravizhue, inu k' vezhnimú*

**) Rim. 9: 15. **) Tit. 3: 4.*

svelizhanju perpravne stvaril) - - de mi
skusi njegovo milost opravizheni dejleshniki
postanemo.

Jest sdihújem, inu jezhim: tó se
spodóbi na moj, inu mojih ravénbra-
tov stan. Jest takú možnu sdihújem,
inu jezhim, de íkoraj omedlújem: tó
se spodóbi na velikost dobróte, sa ka-
téro prólim, katere pak urédèn ním.
Gospód! me bósh már pustil od veli-
kiga sdihòvánja konèz useti bres, de
bi pred smertjo tvoje oveselenje sa-
dobil? Ne bósh ti, Gospód, Isaakovi
Bóg, mene, kakúr nekà taj Isaak svo-
jiga glasnu upijozhiga sína Esava, us-
lišhal, inu meni vlaj en shégèn dodej-
lil? Jest sdihújem, inu tó sdihòvánje
imá biti prizhòvánje moje notrajne
shalosti zhes gréhe. Moje mesú se je
usufhílu, inu meni ni drugiga kù kóšt,
inu kósha; inu tó imá prizhòváti, de
svoje mesú tarem. Bósh már ufo tó
pokóro savergèl, ti, katerimu je sha-
losti pólni duh perjètèn ófèr, inu ka-
tèri rástertu, inu ponishanu serzè ne
sanizhújesh?

7. Jesti sim kakúr Pelikan v' pufhavi:
inu sim kákúr sova v' starim osidji.

Póln strahú savolo mojij grěhov,
póln shaloſti savolo grěſhnih Kriſti-
anov ſe ſkěrbnu uſiga ogiblem, kar bi
mene per moji ſhaloſti motiti, ali od
teſiſte odverniti ſamoglu. Kar je dru-
gim ſa rásveſelenje, meni možnu
preſěda, inu je zelu ſupernu. Kakúr
Pelikan ſamote jiſhem, v' katerih bi
loſhej ſam gěl pomíſliti neſrežhnost
eniga grěſhnika, inu ſhaloſten ſtan
karóliſhke Zerkve, katera imá ma-
lu ſvętih otrók. ſamotne, inu puſte
kote jiſhem kakúr ſova, de bi ſi puſt
inu ſtraſhen ſtan pregrěſhen Kriſtia-
nov ból ſhivu v' ferze uſel. Oní támó
lúbio, inu ſvetlobo ſovráſbio: *) *Sakaſ
ſlędni, kateri hudú dęla, ſovráſhi luzh, inu
ne pride na ſvetlobo, de ne bodo negove dęla
ſvarjene.* Jesti pak támó jiſhem, de lo-
ſhej ſhalújem zhes naſh neſrežhën
ſtan: inu ker mene zhes dan lúdję v'
moji ſhaloſti mótió, nózh komáj do-
zhakam, de od ludi inu ſkerbí odló.

*) Joan. 3. 20.

žhen nesrežhèn stan, v' kateriga
nafs je grèh postavil, obshalúje n. Tu-
kaj od strahú trepezhem, ker vidim,
de bi zèli svejt pravizo imel, se na
r afs usdigniti, inu nafs hudobnike po-
konzhati.

8. Zhújem, inu sim kakúr samoten
grabèz na strèhi.

Velik dejl nozhí v' tím prejide, de
mislim na tvoje nesapopádlive sod-
be, o Bóg, zhes nafs tvoje ludstvu,
kateru si k' nebešhkimu krajleštvu po-
klizal. S' mislami se usdigújem gori
proti tvojimu strašhnemu sedeshu, od
koder enimu smilenje sturilh, inu nje-
ga sa otroka gori usamešh, drugiga
pak sápuštilh, inu sávershešh, bres, de
bikdó vedil, sakáj tó, ali tebe prašhati
smèl, sa káj si uniga isvolil, inu tiga
savèrgèl. Esau, inu Jakob dvojzhi-
zha sta she v' maternim telešh, nobe-
den is njih she ní nizh dobriga, nizh
hudiga sturil; vendèr je od tebe njih
materi rezhenu: *) *Vèkshi bo majnshimu*

r 2

*) Rim. 9. 13.]

*slushil, kakür je pisanu: Takoba sim lubil Esa-
 va pak sovráshil. Judji, od nekadaj tvo-
 je ludstvu, so od tebe, Gospód, na eni
 zhas saversheni; inu mí od neverni-
 kov rojeni smo v' Evangelsko luzh
 perpelani, v' katero imajo tudi Judji
 od namenjenim zhas pridti. Mí tedaj
 nismo veje od óljike, kakür govori
 S. Paul, ampak smo v' óljiku uzeple-
 ni divjaki. Aku pak Bóg pravim ve-
 jam ní sanesil, sa kóliku májn bó div-
 jakam sanesil. *) O vískost bogastva
 Boshje modrosti, inu snanja: kakü ne sapopa-
 live so njegove sodbe, inu kakü neisvèdlive
 njegove poti? V' takih mislih sim vezh
 nozhí; Kakür grabèz dostikrat dólgu
 sedí, de se ne gane, ravnu kakür bi
 bil samislen; takü tudi jest se v' take
 ploboke skrivnosti vùs samislim, inu
 takü rézhi se v' mislih sgubim.*

9. Zél dan saframújejo mene moji
 sovráshniki: inu kateri so mene fizer
 hvalili, so se zhes mene sarótili.

Kar meni she vékshi britkóst dèla,
 je ró, kër povelelnika ne najdem.

*) Rim. 11. 33.

Dokler sim sa svejтам lasil, se s' njim veselil, inu po široke poti hodil, je meneu se lubilu, ufe hvalilu. Al kmalu, kadar sim sazheł bōl po kristiansku shiveti, so mene ufi moji perjatli sapustili, inu moji sovrashniki postali. Oni se meni posmehujejo, kadar shalujem savolo pohujšanja, kateru se med Kristiani godi, inu meni rekó: Kaj se tolikaj shenešh? si mar uzhe nejshi, ali modrejshi kakur drugi, kateri vidio, kakú Kristiani shive, vender teiste sa takú nesreznhe ne shtejejo, kakur nje ti shtejesh? Menish, de bōsh zel svejt predelal, ali be bó ravnu tebe Bóg uslišhati mógel?

Ah Gospód! kámu je Kristianstvu pershlu? Kje so tiisti slati zhasi perviga Kristianstva, v' katerih je bila *) *n: no shiza vernih eniga serzá, inu eniga duha: v' katerih je sledni Kristian S. Paulam rekal: **) Kdo oslaby, de bi jest ne oslabeł? kdo se pohujsha, de bi mene ne peklu? v' katerih je med ufimi lubesen bilá, inu so ufi v' svetosti sklenjeni bili, de*

*) Apost. djan. 4. 32. **) 2. Kor 11 2.9

nobeden ni jiskal drugiga kakùr zhaft Boshjo, pridu katólifhke Zerkve inu svelizhanje svojiga blishniga, takù, de zelù neverniki so kristianski svetósti prizhóvànje dajáli. Sdaj pak savolo hudobniga shivlenja Kristianov se ne samu neverniki nózhejo Zerkvi perdrushiti; ampak zelù ti, katèri so v' njenim narózhiju rojeni, se framujejo med bogabojezhe Kristiane shteti biti: inu kër so samí hudobni, shele, de bi se ihe drugi s' njemi pogúbili. Na tako visho se sme od nafs rezhi, kar je S. Paul Judam ozhital, rekozh: *) *Boshje ime se sa volo vafs med nevernike preklinja.*

10. Sakaj pepel s' krúham jem: inu mojo piázho s' solсами mësham.

Od prevelike shalofti, kadar krùh jem, se meni taifti takù grenak, inu supern sdí, ravnu kakùr bi pepel jèdèl; inu med mojo piázho moje solse káplejo. Zhes tá moj britki stan se nizh ne pertóshim, sakaj potrebnu je,

*) Rim. 2. 24.

de snaminja spokórniĝa shivlenja na sebi nótim, po tim, ĝer tim preĝ snaminja shivínĝkiga shiúlenja na sebi kasal. Zhaŝ je moĝiga nar veziga sov-rášniká (saštópim moje mesú) moriti, ĝer taisti preĝ ní mere v' rásvus-danji imel; inu pravizhnú je, de se moje mesú do semle ponisha, inu v' prahu vala, ĝer sim toistu preĝ kakúr molika molil, inu njemu norŝku strę-gel.

Moja molitu, moje ponishúvanje trenje mojiga mesá, tó úŝe je mojim neĝadajnim pèrjatlám sopernu: ka-dar mene moliti vidio, nję bolí, ĝer njim moja molitu njih posablenje na Bogá ozhita. Moji poŝti framotę njih poshreshnost, inu moje ojstru shivlenje njih sloshnost, inu lenobo. Oní bi se radi nad menoj prav snofili; al ĝer ne morejo, se meni posmehújejo, kadar mene v' pokóri shivęti vidio. Al ravnu tó njih posmehúvanje mene ŝhe bøl k' pokóri ŝili: inu sa kolikúr bøl oní moĝo Pokóro sasmejújejo, sa tóliku ojstrejšbi pokóro meni perkládajo. Kakú bi samogel vesel

biti, kadar vidim tolikáj mojih ravénbratov takú dersnu v' svoje pogublenje hiteti? kakú bi samogél mo-
jo potrebno jéd s' vefeljam jésti, ka-
dar vidim, de kristiani prah, inu pe-
pél posvejtnih nezhimernost takú s'
veleljam lishejo, inu sa sgubo po-
svejtnih rezhi solse tozhjo; kadar vi-
dim, de so prej dragi krùh résnize,
inu besede Boshje ushiváli, sdaj pak
so dóbro pašo sapústili, inu se s'
otrobni posvejtnih norzhij pásejo.
S' Jeremiam morem rezhi: *) *Katèri
so siadzhize (vezhne résnize) jédli, so
na zestah konèz uséli: katèri so bili v' shkàr-
latnih oblazhilih (kristianske lubèsni)
isrejeni, leshe na gnoji pregrèh.*

11. Savolo tvoje jése, inu sèrda; sakaj
ti si mene sdvignil, inu na tla vèrgèl.

Kadar vidim kristianstvu v' takú
nefrèzhnemu stanu, ne morem drú-
gazhi soditi, ku taku, de si ti, Gospód
na nafs grosnu serdit. Nafhi grèhi,
v' katere nafs pasti pustish, inu fhi-
be, s' katèrimi nafs tépešh, so ozhit-

*) Shal. pejs. 4. 5.

ne prizhòvànja od tvoje pravizhnosti na nafs možnu serdite. Sa volo nafhe preusëtnofti fimo saflushili sapufheni biti. Nafhi pervi padzi fofhe hujfhi padze s' seboj parulekli, inu sadni fo mero s' verham napolnili. Sa tó se je tvoja jësa zhes nafs unëla, inu se kashe, kakür de bi nafs po pólnim saurežhi hotel. Tvoje ozhetovske fkèrbi sa nafs, katëro fi tolikáj lejt nad kristiani viditi dál, shë fkoraj ni vezh viditi; misliti bi kdó tëgnil, de fi nafs pred drugimi ludftvami sa tó tolikáj povi hal, de bi nafs sdaj bòl ponishal, inu nam nafhe ponishùvànje teshifhi fturil.

Spomni se, Gospód, inu pomisli, kaj se je nam sgódilu. Glej, v' kaku veliku salamùvànje fimo padli. Nafh dejlesh je v'nevarnosti na drugu ludftvu prenesen biti. Nafha mati je kakür vidova: inu ti se dersish, kakür bi ne hotel vezh nje shënin biti, ampak od nje se lozhiti. Ti neskonzhua resniza fi fizer oblúbil, rekózh: *) *Peklenjske urata ne bôdo*

*zhes një premogje. Tvoja Zërkë ne bô
nikdâr jënjala. Al tudi je v' Š. Evan-
gelju pilanu: *) Vam povëm, de kraj-
lestvu, Boshje bo od vafš usëtü, inu dânu
ludstvu, katëru bo njegovi jad pernešlu. Sa-
kaj tebi je malu nad nami leshezhe
kër po bešëdah Š. Evangelja **) Bog
samore Abrahamu is tih kamenov otroke
obuditi. Ti si pravizhëu, o Bôg, inu
kar kôli šturish, je pravizhëu. Mî
pak drugiga rezhi ne imëmo, kakûr,
kar je Jeremia rëkal: ***) Ti Gospod
na vëkoma ostanësh, tvoj zhašiti jëdesh je
od rodü do rodü. Sa kâj nafš na usëluj posa-
bish ? nafš bošh mâr taku dolgu sapuštîl ?
Preoberni nafš, Gospod, k' tebi. inu je bô-
mo preobernili : penovi nafše dui kakur od
sazhëtka. Sakaj sapuštîl si nafš, inu od-
vërgel, silnu si je zhes nafš räsërdil.*

12 Moji dnovi šo sgînili kakûr senza:
inu jëst šim se kakûr trava ufûshil.

Moje lejta šo prefhë, inu šo se
kakûr senza räsëgubile, kër do sdaj

*) Mat. 21. 43. **) Ma) 3. 9. ***) Šhal
Pejš. 5. 19.

nisim nobeniga resnizhniga räsvešlenja ushival. Sakaj kakušhnu veselje je bilú v' norzhiah, v' samopáshnosti v' grēhah, v' katerih sim mo-je mlade dní shivel? use tó je prešlu kakúr senza inu káj je ostalu svunaj samiga spomina na sgublen zhafs, inu svunaj grisenja v' vešti savole mojiga prasniga shivlenja? Sdaj se je sazheł vezher starosti bli-shati, inu se supet od shalošti shavolo nesrežhe tolikáj. Kristianov kakúr trava fúshim. Kakú dólgu, Gospód, bósh the odlashtal? ne vešh, de smo kakúr trava na semli, katēra aku dólgu bres dáshja, inu ro-se ostane, se usa usa usúshí.

Gospód! mí zhákamo, inu tvoje smilenje perzhakati ne moremo. Vúpamo tizer, de se bósh smilil, inu Zerkú v' njeno svétlobo postavil. Sakaj pak odlashtah takú dólgu nashe úpanje oveseliti? Kateri is-med nafs daná's v' grēshnimu stanu merjéjo, niso már ravnu takú med shtēvilam kristianov, kakúr bódo uni, katere bósh preobernil? Šo morebiti kaj mǎinkúunirēvni, inu smilenja potreb-

ni, kateru ne eni, ne drugi ne saflú-
fhjo, inu tudi bres tvojiga smilenja
Gospód, saflushiti ne mórejo.*) Gos-
pod! ti si nash ozhe, mi pak smo jilu: ti
si nash stvarnik, inu mi usi smo delu tvojih
rok. Ne gesh se, Gospod, presilnu, tudi ne
spomni se vezh na nasho pregreho: pogléдай
usaj, de smo mi usi tvoje ludstvu. Gos-
pód! bosh már to pustil, molzhal, inu nash
takú terdú tšpèl? **) Ne misli na nashe
slare pregrehe, pridi nam hitru s' tvojim
usmilenjam naprej: sakaj silnu rečuni smo
postali. Pomagaj nam, o Bog, nash Sveli-
zhar: rešhi nash, Gospod, savolo zhešti
tvojiga imèna: inu ožpusli nam nashe
grehe savolo tvojiga imèna.

13 Ti pak, Gospód, ostanesh na ve-
koma: inu tvoj spomin je od róda
do róda.

Tvoja vézhnost, inu tvoja nepre-
menlivošt je nam porok, de tvoje
oblúbe so vézhne, inu nepremenli-
ve. Tvoja svestoba ni drugiga kù ti
fam. Kdór bi terdnu ne verùval, de
so tvoje oblube nepremaknene, bi

*) Isa- 64- 8- **) Psal- 78- 8-

ne verùval, de si ti vèzhni. Ob-
varùvanje tvoje Zerkve je gotó-
vu, samú zhafs, kàdar bósh njopo-
nóvil, inu prav rodovitno sturil, je
nam nesnan: úpanje je terdnu, ker so
tvoje oblúbe bres kasánja, samú zhafs
ispolnenja tvojih oblúb je nam per-
krit. Sa kaj odlashtash, Gospód, tvo-
ji shalostni nevésti na pómozh prid-
ti? Tvoj spomin je od róda do ró-
da. Ufi zhafi prizhújejo od tvoje
dobróte, katéro ti slehernimu rodu
sturil. Mórejo már ravnu nashe lej-
ta takú nesrežhne biti, de sdaj shibe
tvoje ojsre pravizhnosti zhutimo?
Hózhesh morebiti s' tvojim odlá-
shanjam nam iskasati, de je tvoje
smilenje bres zhlovèkoviga saslu-
shenja? Al, de tò iskasesh, je már
potrèbnu, de tvoje smilenje na po-
sledne zhase odlashtash? Bó már tvo-
je smilenje bòl nesaflushenu, aku
se v' sadnih zhafih smilish, kakùr je
aku se v' nashih dnevih smilish?

Al, Gospód, vem, kar je pravizhni
Job rekal: *) de zhlovèk Bogù pergliha n

*) Job: 9. 2.

ne bó opravizhen. Aku se bó hotél s' njim
 prepërati, ne bo samógel njemu na tav-
 shent eno odgovoriti. Mí móremo s' Je-
 remiam samú rézhi: *) Dobru je na
 tihim zhakati reshenje Boshje. Sakaj
 Dobër je Gospód tëm, kateri na njega úpa-
 jo, dusi, katera njega jise. Nam ni
 drugiga sturiti, kù se ponishati, inu
 moliti; fizer je nam sadofti, kër vë-
 mo, de naša molitu ne bó po pól-
 nim saversheua, inu zhe tudi sdaj
 she sadú nima, ga bó vsaj ob na-
 mejnenim zhasi dobila. Ti, Gospód,
 si dobrotliv proti nam, kër nam vsaj
 úpanje pustish, kadar bi previzo
 imel, nam use odrezhi. Mí ne smëmo
 našho nadlôgo, v' katero naš je
 naš napuh, inu naša nehvaleš-
 nost pahnila, s' tim vëkshi sturiti,
 aku bi nepoterpeshlivi bil, inu zhes
 tvoje odláshanje godernjali: ampak
 sa sdaj, dokler se usigamogózhi zhes
 naš ne smili, shalújmo, molimo,
 inu Boshje odláshanja poterpeshli-
 vu nosimo s' našo máterjo kató-
 lihko Zërkujo, katera nam takú

govori: *) *Kaj vam jest samórem pomagati? sakaj kateri vajs je s' nadlogami obiškal, tá vajs bo is rok vajhi sovrašnikov isderel. — Oblazhilu veselja sim isflekla oblazhilu shaloſti pak oblekla. inu bom uje moje dny na Narviſhiga upila.*

14. Ti bóſh uſtal, inu se bóſh zhes Sion ſmilil: sakaj zhaſs je, de se zhes njega ſmililſh, zhaſs je pèrſhal.

Tvoje molzhánje, Gospód, je kakúr enu ſpanje. Kdór kóli naſh neſrežhen ſtan vidi, miſli, de bó tó tvoje ſpanje vezhnu. Al ti se bóſh sbudil, inu kadar se sbudiſh, se bóſh s' sgorézhho lubéſnio sa kriſtianſtvu unel. Ti ſi Zerku isidal, ti ſi nje ne vude oſhivil; tedaj tudi ne bóſh njó védnú takú neporódno, inu níe mertve otroke bres ſhivlenja puſtil. Ti odlashaſh ſizer na pómozh priditi; al odlashaſhanje pomózhi ſhe ni ſa puſhenje. Ti ne bóſh poſabil na tó kar ſi sa naſs ſhe ſturil, inu tvojo ſkerb sa naſs, aku lih ſmo tebi ne hvaſeſhnoſt sa njó urazhúvali, ne

*) Baruh, 7. 17.

bósh umaknil. Sakaj ti, Gospód, si sa tvojo zhasť unet Bóg; ti hozhesť de se imá naša slabóšť kasati, de se tvoja mózh ból rásodeva. *) De se usim vusla samashe, inu Bogu vús sjeit podlúshen poslané. — Kér Boshja pravizhnost pride is vère v' Jësusa Kri- stusa med use, inu na use, kateri v' niega verújeio — Sakaj usi so grešili, inu po- trèbujejo zhasť Boshje. Inu bôdo nesaslu- shenu skuśi njegovo gnado opravizheni sku- si odrèshenie, kateru je v' Jësusu Kriřtusu. Tó je: Ti hozhesť s' tvojim odla- shanjam iskasati, de nisi nobenimu nizh dolshan, inu de se zhes te zhes katere se smilish, tamú savolo saslu- shénja tvojiga lúbiga řina smilish.

Sbúdi se tedaj, Gospód, uřtani, inu rasřvetli tvoje řlebe otroke; smili se zhes tvojo Zěrku, zhes tvoj du- hovni řion: Sakaj zhasť je, de se zhes njega smilish, zhasť je pèřřhal. Nařha nepokóra bó vèzhna, aku nej s' tvojim smilenjam konèz ne řturish. Ne tvoja jesa zhes nařs, ne

*) Rim 3. 19.

našhe nadlóge, katerę našs tlázhió,
 ne tvoj vuk samóre tamó našhe fle-
 pote odgnati, aku nam ti s' posebnim
 smilenjam na pomozh ne pridešs.
 Tvoje shibe, s' katerimi našs tepešh,
 našs samórejo bõl utediti, inu tvo-
 je pèrjasnu vablenje samóre, dokler
 smo sapuſheni, od našs sanizhuvanú,
 inu savershenu biti: kmalu pak, ka-
 dar zhašs tvojiga smilenja pridi, se
 bó uſa našha flepota rãsgubila, uſa
 našha terdoba bó jenjala, inu ponov-
 lenje kristianſtva bó takú obilnu, ka-
 kùr obilni je bil tigaiſtiga perzhetik:
 inu uſi bódo tebi hvalo dajali, rekó-
 zhi: *) *Ador se hvali, naj se v' 'Gospodu*
hvali.

15. Sakaj tvoji hlapzi imajo njegovę
 kamne sa lùbu: inu zetu s' njego-
 vim praham imajo smilenje.

Kar moja vùpanje ſhe bõl pódpera;
 je tó, kët tvojim hlapzam, hozhem
 rezhi, tvojim Apoſtelnam, kateri
 ſhe s' teboj krajlújejo, shivi kamni

§

*) 2. Kor. 10. 17.

tó je, pravizhni Kristiani dopádejo. Bódo már ti tvoji lúdi hlapzi samog-
li opuštiti, de bi oní gorèzhe shele,
inu sdihòvànja shivih udov pred tvoj
sèdesh ne pernešili, inu rešite s' svo-
jimi prošnjami ne podperali? Ne
bóšh már na prošnje tih tvojih lú-
bih hlapzov lhte vilu shivih kámnov
namnóšil, inu tvojo Zerku v' pervo
svitlóst postavil. Tó sadobiti si tvoji
hlapzi sa tolikáj ból persadevajo,
ker so njim ne samú shivi kamni lúbi;
ampak ker zelú s' praham, tó je, s'
grešhniki, kateri posemelsku lúbio,
smilenje imajo. Kakú bi oní s' grešh-
niki smilenja ne imeli, ker dokler so
bilí na svejti, je bilá njih sama skerb
sa praobernenje grešhnikov, sa rás-
shirjenje katólishke Zerkve sa povi-
shanje tvoje zhaští?

Sa ress moremo misliti, 'de tvoj
hlapzi s' gorezhmi shelami próšio
sa preobernenje grešhnikov, kerpo
prizhúvanje Š. Evangelja, *) *bó vek-
shi veselje v' nebesih nad enim grešhnikom,
kateri se spokory, kù nad devet, inu devet-*

*) Luk. 15. 7.

deset pravizhnih, katèri pokòre ne potrèbùjejo. Zhe pak nad enim samim spokòrníkam takú velíku veselje v' nebesih postane; sa kóliku vékšhi veselje bó, aku skusi pobólfhanje vezh gréshnikov tvojo Zerku prav namónshish? Bósh ti tvojim hlapzam taku veselje odrekal? ti, katèri si njim, kadar si nję v' nebesa usel rek-al: *) *Prav je, ti dober inu svést hlapèz, kęr si bil zhes malu svést, te bóm zhes velíku postavil, pójdi nóter v' veselje tvojiga Gospóda. Preoberni tedaj gréshnike, sturi is njih shive, inu terdne kamne, katere ne bódo posvejtne shele sém terte gonile, kakúr veteè prah sém terte nósi; ampak katèri bódo perpravni kamni sa terdnu sidánje tvoje Zerkve.*

16. Nevérniki se bódo bali, Gospód, tvojiga iména: inu usi krajli na semli tvoje zhafty:

17. Kadar bó Gospód Sion sopet isídal: inu v' svoji zhafty pèrkasal.

Tvoje smilenje Gospod, zhes Zerku ne bo bres sadú: sakáj gréshniki,

*) Mat, 25. 21.

kateri sdaj kakur neverniki shive;
 se bodo, kadar se preobernejo, tvo-
 jiga imena bali, ne s' straham, kakur-
 shniga hlapza imajo, ampak s' otro-
 zhjim, lubesni inu zhaštenja polnim
 strahem. Preobernenim grešnikom
 Boshjiga duha polnim ne bo sadoſti,
 de se dar pobolshanja sadobili, inu se
 is blata pregreh iskopali: ampak ſi
 bodo nefrezho tolikaj drugih greſh-
 nikov v' serze useli, inu jiskali dru-
 ge na pot svelizhanja navishati. De
 bi sa svojo prejšnjo flepoto, inu hu-
 dobo sadoſti ſturili, ſi bodo persade-
 vali vus ſvejt, aku bi njim mogozhe
 bilu, k' tebi, o Bog, perpelati: ſvoje
 prejšnje nesvestobe bodo popraviti
 gledali. ker bodo sa tvojo zhaſt, inu
 sa pridu tvoje Zerkve uſi gorezhi.
 Uſe, kar se bo njih persadevanju na
 ſproti ſtavilu, bo njih lubesen bol
 podshigalu. Tudi mogozhni na semli,
 kateri vezhkrat samu svojo zhaſt ji-
 shejo, inu radi zhes druge goſpodu-
 jejo, kadar bodo mocz, inu zhudeſhe
 tvoje gnade vidili, bodo pred tvojo
 zhaſtitlivo ſvitloſtjo trepetali. Uſi se
 bodo sauseli, kadar bodo vidili, de

nar hudobniſhi greſhniki bogaboje-
zhi poſtájajo: ker bód ſpoſnali, de tó
deľu ni deľu zhlove hkih rók, ampak
tvoje uſigamogózhe gnade zhudili ſe
bódo, kadar bódo vidili, de kar je
neſpametniga, ſlabiga, inu ſanizhú-
vaniga pred ſvejtam, ſi ti iſvóliſh,
de bi módre, inu mogózhne oſramo-
til. Tó bó ſturilu, de bódo uſi ſpoſnali,
de ſi ti ſam Goſpód, inu de tvojimu
iměnu ſe mórejo uſe kolena perpo-
gúvati, katere ſo v' nebeſih, na ſem-
li, inu pod ſemlo: inu porekós' enim
ſlaſam: *) *Krajlu pak vėzhnımu neumer-
jozımu nevidnımu ſamımu Bogú zhaſt, inu
hvala od vėkoma do vėkoma.*

18. On je na molitu ubógih pogledal;
inu njih proſhne ní ſanizhúval,

Goſpód! kadar bóſh molitu tvoje
Zerkve uſliſhal, inu njej pomágal,
bódo uſi ſpoſnali, de ſi ſe na proſhne
tihıſtih ubógih k' ſmilenju naklonil,
katéri ſvoj ubóg, inu k' uſımu dóbri-
mu nepremóſhen ſtan ſpoſnajo, inu

*) 1. Tim. 1. 17.

na - se ne saúpajo, ampak use saúp-
panje na tebe, o Bóg, postavio. Usm
bó snanu postálu, se si molitu tihistih
ponishnih uslišhal, kateri niso sebe
sa pravizhne, inu uređne shteli, Kate-
ri se zelú na svojo molitu niso sane-
fili; ampak so kakúr usih dobrót ne-
uređni, usiga hudige pak uređni sa-
mú na tvoje smilenje zhákali: kateri
so blí pravishani, de grěhi njih bra-
tam sa tó niso bili odpushteni, ker so
tí preusętnu mislili, de njim nizh ne
manka, inu de nizh ne potrebújejo;
ali pak de imajo k' usimu pravizo,
inu de si ti, o Bóg, dolshan njim kaj
dati; inu savolo tiga so oní pólui po-
nishnosti zhes svoje, inu svojih bra-
tov grěhe shaluvali,

Kakúr ti, o Bóg, molitu preusętnih
ne uslišhish, taku tudi prošnje po-
nishnih ne savershesht: kólikúr bół
se tí ponishújejo, tolikáj bół se njih
prošnje proti nebesam sdvigójejo;
inu ker se oní s' ozhitnim grěšni-
kam ne úpajo svoje ozhi proti nebe-
sam sdvigniti, ti, o Bóg, tvoje nebe-
sa, takú rezhi, na semlo doli spustish,

de bi nje od blisu gledal, inu usliiſhal. Oní savorſhejo kakúr húdu uſe toíſtu, kar ti savorſheſh: oní ſe krive dajo uſiga, kogár ti nje ali njih brate dolſhiſh: oní, kadar njim hudobío naprej mežheſh, iſgóvore ne jiſhejo, tudi ſe ſoper ne ſtávio: oní ſaſramóvânje, kateru ſo ſaſluſhili, poterpeſhivu nólio, inu tebe ſa uſe hvalio: inu de bi ſmilenje ſadóbili, ſvojo nepremóſhnoſt, inu ſvoje ubóſhtvu tebi pred ozhí ſtávio.

- 19 Tó imá ſa poſledni rod ſapíſanu biti; ſakaj ludſtvu, kateru bó ſtvarjenu, bó Goſpóda hvalílu.

Zhudesh tvojiga ſmilenja, Goſpód, kadar bóſh gréſhniko preobernil, inu tvoje Zérku ponovil, bó v' vèzhnim ſpomini. Dëdizhik bó ſvojim nukam oſnanóval, ozbe linu, mati lzheri, përvatël përvatlu, gréſhnik gréſhniku. Upanje gréſhnikov bó oſhivëlu: gréſhnik bó gréſnika k' pokóri vabil, inu njega ſerzhniga dëlal. Uſi, kateri bódo preoberneni, bódo vëdnu pred ozhmí imëli toíſto

frëzhno uro, v' kateri si njih seržę k' pokóri omëzhil. De te hvaleshne škáshejo, bódo sheleli, inu si persadeli, de bi spomin njih pobóls hanja na ušelaj oftal.

Novimu ludstvu, kateru bósh ti, Gospód, is preobernenih grëšnikov v' Zerkvi vkùp sbral, bósh vufhela k' poslušhanju, inu premishlujanju resnize odperal: timu tvojimu ludstvu bósh stvaril zhistu, poduzhlivu, k' Boshjim dobrótam obzhutlivu seržę; ti bósh njému svëte shele, svëte nagnenja dál, de bódo zelú en nov zhlovëk postal. Tó novu ludstvu bó tebe sa ušigamogózhiga, sa nar smilenishiga Gospóda sposnal, inu kakùr takiga hvalilu. Onu tebe ne bó vezh samú s' shnabli zhafti u, svoje seržę pak od tebe prozh obernenu imëlu; ampak bó tebe v' duhu, inu v' resnizi molilu: onu bó tebi sebe kakùr dobru dišhezh ófer shgalu: uše njegove misli bódo svëte, uše njegove shele pravizhne, uše njegove dëla po tvoji svëti postavi sturjenje: njegovi nar vëksli opravki bódo moli-

tu, inu sahvala; s' bešedo: onu bó
sgol samú sa tebe shivelu, inu nad
njim bódo ispojnjene bešede Š. Pe-
tra, kateri takú govori: *) *Vi pak ste*
isvoleni rod, kraljevú mašništvo, svet ná-
rod, perablenu ljudstvo: de zhúdeshe tige os-
nanijete kateri je vass is tamę v' svojo
zhudno svetlebo poklizal,

20. Kęr je on visokósti svojiga sve-
tiga prebivališha sëm doli ozhi
obérnil: Gospód je is nebęs na
semlo poględal:

21. De bi jezhanje jetnikov slishal:
inu k' smerti oblojenje otroke
rešhil:

Gospód! mi smo slepi, terdourat-
ni, neverni, nehvalešni Kdó samó-
re nass v' gledajózhe, podvuzhlive,
verne, svěste vúde tvoje Zerkve pre-
oberniti? kdo drugi ku ti sam samó-
rešh tó sturiti, kateri imášh nar usi-
gamogozhnišhi oblást zhes nas ho-
tudi puntarsko vólo? Ti si se od nass
obérnil, inu se dershišh, kakur bi
bil na nass zelú posabil. Ti si se v'

*) 1. Pet. 2. 9.

tvoje višóku svetishe skril, inu is
tvojiga strashniga sedesha na nas do-
li ispuhah sodne sklepe tvoje serdi-
te pravize. Ufi katèri tvojo Zerku
v' britkosti vidio, se zhudio, s' glavó
stréšajo, inu rekó: *) *Je to méstu katè-
ru je bi'ú nar lépszi, veselje zéliga svejtá? Je*
tó teista Zerku, katèra je nekádaj
takú bogata bila na dobrih Kristianih,
inu se je v' ozheh uliga svejtá svetila?

Kadar bó tedaj svejt nas prej sa-
volo gréhov pogublená uredne, pot-
le pak skusi pokóro oshivlene, inu
Zerku uo ponovleno vidil, bó spo-
snal, de si ti, Gospod, is tvojiga pre-
bivalisha na nas smilenu pogledal,
de si tvoje uhú naklonil, inu prošnje
teh uslihal, katèri so pod teshko bú-
taro svojih gréhov milu jezhal, inu
serzhnu sheléti is jézhe teshke vesti
résheni biti Inu Zerku se bó nad veli-
kim shévilam svojih otrók sauséla,
inu kakúr Jerusalem rekla: **) *Kdó je*
mene té rodil? jest sim bil neporoden, inu
nifim rodil, sim bil odpelan, inu vjet:
inu té kdó je isredil? jest sim bi' sapushen,

*) Shaul. Pějs. 2. 15. **) Isa. 49 21.

inu sam: inu ti kję so bili? Inu ti, Gospód, porezhesh njęj: *) Ne bom jest kateri drugim porod dam, tudi rodi! — bom li jest, kateri druge rodovitne sturim, nerodoviten? — uše tó je mojá roka sturila, inu uše tó je sturjenu, rezhe Gospód.

22. De bi ime Gospoda na Sionu: inu njegovo hvalo v' Jerusalému osnanuvali:

23. Kadar se bódo ljudstva, inu krajli vkúp sbrali, Gospóda slushiti.

Ti, Gospod, delash uše sa tvoje zhaští volo. Řęshi tedaj s' gręhimi svesane, inu vęzhne smerti urędne, de bódo tvoje ime usim nevernim narodan osnanuvali, inu tebi v' narozhji tvoje matere katóliskhe Zęrkve hvalo pejli. Zhlovęk dokler je grešnik, ni uręden tvoje ime osnanuvati, inu tebi hvalo Řęjti: sakaj ti sam si njemu tó prepovędal, rekoz: **) Sakáj osnanujesh moje sapovędi? inu jemlesh moje suvēso v' tvoje vusla? Vsaј sivrášhish svarjenje, inu moje besęde sametujesh. Kadar bósh

*) Isa. 66. 9. inu 2. **) Psál. 49. 16.

tedaj Gospód grešhnike preobernil,
bódo oni bres strahú is rók svojih sov-
rashnikov rešeni tebi v' svetósti, inu
v' pravizhnosti vse dni svojiga shiv-
lenja slushili. Oni bódo is Šiona, Kate-
ri eno višhavo pomejni, tedaj is višo-
kiga tvoje ime osnanúvali, inu v' Je-
rusalemi, kateri katolišhko Zerku
pomejni, od možhi tvoje osdravió-
zhe gnade, inu od tvojiga smilenja
perpovedúvali.

Takrat bó Zerku pólna veselja,
ker bó pólna shivih vudov, svetih ot-
rók. Njih gorezha lubesen sa tvojo
zhast, inu sa pridu Zerkve bó she dru-
ge ludstva s' njih mogózhnimi, inu
krajli vred podbodla, de bódo tudi oni
veselje do kristianstva dobili, inu se
k' timuistinu perdrúshili. Takrat bó
pravi zhast Zerkvi frezho voshti, inu
rézhi, kar je nekádaž Isaia Jerusale-
mu rekal: *) *Ustani Jerúsalemu, bodi rás-
svitlen: sakaj pershla je tvoja luzh, inu zhast
Gospódova je nad teboj gori shla — Narodi
bodo v' tvoji luzhi hodili, inu krajli v' svitlobi*

*) Isa. 60. I. 15.

nad teboj gori gredozhi. — *Sató, ker si bil sapushen, inu savráshen, — te bóm k' vèzhni zhastifuril, k' veseljú od róda, do róda: Sesal bosh mleku naródoŭ, inu persi kraslov bódo te. be dojile: (tó je: tebi se bóbo pod vèrgli inu tebi daróvali:) inu bosh vèdil, de sim Gospód tvo johanik, inu tvoj odrèshenik, jest mogozhen v' Jakobu.*

24. On je njemu, kadar je she per mozhi bil, rekal: Povej meni màjhnu shtevilu mojih dní.

25. Ne usami me prozh v' frèdi mojih dní: tvoje lejta so od róda do róda.

Gospód! kdó je tá, kateri je tebi, kadar je she per mozhi, inu v' frèdi tvoje mozhi bil, rekal: Povej meni màjhnu shtevilu mojih dny? kdó drugi kakúr tvoja luba nevésta, tvoja Zerkú? Ona je bilá od svojiga perzhетка na en zhast pólna shivlenja, inu mozhi. Njeni pastirji so bili pólni duhá Boshjiga: tá dúh se je v' njih besédah, inu djanju obilnu kasal: sávoló uzhenosti, bogabojezhnosti, gorezhe lubesni sa Boshje zhast, se pridú kristianstva so

bilí oní sa rešs njeni stebri, inu podpó-
 re. Njeni otrozi so bilí pólni nedól-
 shnosti, inu svetósti: kolikùr je ona
 otrok imèla, fkoraj tóliku je svetni-
 kov shtèla. Krí njenih Marternikov
 je se bilá seme novih Kristianov. Is-
 povedniki so bilí svěsti prizhòvavzi
 od njeniga rešnize inu svetósti pólni-
 ga úka. Truma njenih divíz je bila
 lépi zvět njene nedólshnosti. Ufi njeni
 udji so bilí v' lubesnio takú sklenjeni,
 de so bilí ufi eniga ferzá, inu eniga
 duhá: inu tá takó terdni sklep, tá edi-
 nost je bila njena nar vèkšhi mózh,
 inu terdnóft.

Nizh màjn so k' njeni terdnósti
 tudi perpomogle svete postave, po
 katerih je ona svoje otroke k' boga-
 bojèzhnosti pelala, inu ojštróft, s'
 katero je grěšnike pokorila, kadar
 so tē postave prelomili. Sa ozhitne
 grěhe je bilá ozhitna pokóra nalo-
 shena: inu grěšniki so nar ojštrejšhi
 pokóre sa d' bróte shtèli: oní so pro-
 fili, de bi Zerku njē med shtèvilu
 spokornikov usèla, inu so bilí veselí,
 kadar so bilí spokórnikam perishtèti.

Al tá nje móz je bilá njej usęta, kadar si ti, o Bóg, perpuštil, de so njeni otrozi njej usęti bilí, eni šizer fkusi telešno smért v' preganjanju, durgi fkusi dušhno smért krivoverških smót, inu posvetniga spazhenja. Ona terdnu vápa, de bó po tvojih oblubah, katere so bres kasanja, sopet ponovlena, kadar bóšh njene otroke k' pravizhnosti oshivél. Ravnu sa tó, ker is ene strani na prejšhne lejšta svoje mozhi ględa, is druge pak terdnu vápa sopet mózh dobiti, takú rézhi, v' sředi svoje nekadajne, inu perhodne mozhi sdihúje, rekózha: *Povej meni majhnu številu mojih dny.* Oveseli tedaj, Gospód, tvoje nevesto s' tem, de njej pokashelš, de je zhasis njeniga ponovljenja blisu.

Ti na usmilenju bogat Bóg, si po tvojim dopadajenju isvolil tudi ismed nevěrnikov ludí k' isvelizhanju perpelari. Judji so savolo svojiga pregrešhénja na en zhasis od tebe kne praviz sapušheni, inu kakúr govori Š. Paul, *) *skusi njih pregrešhenje je never-*

*) Rim. 11. 11, inu 25.

nikam isvelizhanje došhlú. Inu po prizhú-
 vanju Š. Paula si sklenil peliku shtè-
 vilu is nevernikov v' Zerku perpe-
 lati: Slepota je zhes en dejl Israela pèrshla,
 dokler bi obilnost nevernikov nòter stopila.
 Kadar bó shtèvilu namejnjenih ne-
 vernikov dopolnjenu, se bómo mi Ju-
 dam umaknili, inu ri bódo Zerku na-
 polnili Tvoje Krajštvu o Bóg, bó
 ob nas usetu, inu na Jude, kateri bó-
 do dóber sad nosili, prenesenu. Je pak
 már shè pèrshal tá pèr tebi odlozùe-
 ni zhas? je már shè dopolnjenu obli-
 nu shtèvilu med nami Gospód! hudo-
 ba je fizer med nami velika, shive
 vere je malú, se je bati, de bi tvoje
 krajštvu od nas ne bejshalu. Al
 ravnu sa tó daj, de tvoja Zerku she
 vezh otrok med neverniki rodi, pre-
 dèn se Judje vernejo, inu nje otrozi
 postanejo. Glejsdaj so duovi poróda
 tvoja Zerkve: ona se trudi v' svo-
 jim duhovskim poródi, kèr imá te-
 shek porod: sakaj nashe serza so gros-
 nu neukrètne, inu se bránio k' svetó-
 sti prerrojene biti. Ne usami ujó prozh
 v' frèdi dní njeniga poróda; ampak
 pusti, de se bo svojim frezhnim po-

ródi she med nami veselila. Zhimu tolikáj hitišh, Gospód? Tebi se nizh ne mudí, ker si vezhni. Zhlovèk, ker je umerjózh, inu ker samóre njemu zhasa, inu perloshnosti sa ispelanje njegoviga naprejusetja smankati, more hiteti: tebi pak, ker si vezhni, je uselāj lohku tvoje oblube, inu tvoje naprejusetja ispolniti.

26. Ti Gospód, si semlo v' sazhetki uterdil: inu nebú je delu tvojih rók:

27. Onu bó minúlu, ti pak ostanesht: onu se bó ufe kakúr oblazhilu postáralu.

28. Inu kakúr ogrinalu bósh toistu premenil, inu bó premenjenu: ti pak ostanesht ravnu taisti, inu tvoje lejta ne bódo nikoli preshlé.

Ti, Gospód, si uligamogózh ti si vezhen, ti si nepremenliv. Tvoja uligamogózhost se obilnu kashe, ker si semlo s' usimi stvarmi ured is nizh stvaril, inu nebú takú lepú kakúr je je delu tvojih rók. Ufe stvar prizhújejo od tvoje uligamogózhosti: vender

nobena stvar ní v' stani dela tvoje
mogózhósti, inu modrósti sadošti spos-
nati, tudi ne tebe spodóbnu zhaštití;
zhlovèk je sa tó postavlén, de bi s'
pomozhjó drugih stvarí tebi zhašt,
inu hvalo dajal.

Ti, Gospód, si sebi v' sazhètki enu
ludstvu, namrezh Israelze isvolil,
med katerimi je imèlu tvoje imè sna-
nu, inu zhaštenu biti. Al is med njih
so se eni na molikúvanje podali, dru-
gi pak so tebe samú s' vunajnim, inu
telešním zhaštenjam zhaštíli. De bi
tebe prav, inu spodóbnu zhaštíli, si
njim póslal tvojiga edinurojeniga
Sina. Al tó ofleplenu ludstvu je svo-
jiga uzhenika savèrglu; inu sa tó je
bilú po pravizi od tebe na en zhašt
savershenu, inu mí, kateri smo is ne-
vèrniga rodú, smo v' tvojo flúshbo
poklizani. Gospód! bósh már saver-
gèl, kateri si poklizal? Bósh már u-
krajshal tvoje smilenje proti nam?

Rèš je, de smo se v' lerzi od tebe
odvernili, inu de mí, kadar se v' stva-
rí norfku salubimo, veliku hujshi kú

Judji molikújemo. Mí tebe radi tudi samús' vunajnim zhaštenjam zhastimo, ker toistu nashimu hudobnihu nagnenju tolikaj super ne stoji. Sa tó saflushimo od tebe saversheni biti. Al ti samorešh tvojo serdito pravizhnost potolashiti bres tigá, de bi bilu trěba nafs she sdaj saurezhi. Veliku vezh prenarédi nashe hudobne serza, inu sturi si is nafs svéste flushabnike, de tebi v' duhu, inu v' refnizi, tedaj prav, inu spodobnu flushimo. V tó visho bó tvoja pravizhna serditoš utolashena, inu mí bómo ohranjeni. Tebi zelú nobena tēsha ni nashe serza prenarediti, ker tó takú lohku sturišh, kakúr lohku se oblazhilu, ali ogrinalu premejni. Ni drugiga trěba, ku tó de hozhešh, inu use se móre sgoditi: sakaj tvoja usigamogózhost ni drugiga kú tvoja vóla. Ti si hotel, inu use je bilu stvarjenu. Prenarédi tedaj nashe vólo; al prenarédi njó takú, de njo tudi stanovitno sturišh; sakaj ona je premenliva.

Dokler smo na tim svejti, smo pre-

menlivi, inu premenòvânje je nam takó lástnu, de nam je zelú potrebnú. Aku bí mí ufelaj hudobni bilí, kdó bi bil svelizhan, kër nobeden dóber na svejt ne pride? inu aku bi, kadar smo dobri, ne mogli hudobni postati, kjé bi bilú naše saflushenje? Šam ti, Gospód, si vëzhni, ti si nepremenliv. Nebú, inu semla bódo preshle, tvoje beséde pak ne bódo nikdár preshle. Ti bósh svejt premejníl, bres tigá, de bi se v' tebi kaku premenjenje sgódilu. Zhe bi tvoje oblube tèrdnene ostale, bi se ti premeníl; sakaj tvoje oblube niso drugiga kù ti sam. Gospód! ti si oblubil, de imá tvoja Zërku per nevernikih biti, dokler ne bó namenjeni zhas preobernenja Judov pèrshal. Zhinu bi pak per naše Zërku bilá, aku bi mí ne bilí njèni shivi udi, inu otrozi?

Sturi tedaj, de se terdnost tvojih obúb zelimu svejtu rasodene,, *) de bósh v' tvojih besédah sa resnizhnigá sposnan, inu premagash, kadar bósh sojen. Sturi, de

*) Psalm. 50. 5.

bómo světi otrozi naše matere katóliškke Zerkve, de bó ušim snanu, de tvoja Zěrku lizer samóre na en zhaš tlazhena, ne more pak nikdár premagana biti. Šturi, de bómo světi udi tvoje Zerkve, de se bó savolo naše světošti po uš semli světila, inu de bó ravnu tá světošt veliku drugih she nevernih pervabila v' našo drushbo štopiti. Šturi, de bódo tudi fkoraj nad Judmi tvoje oblube ispolnjene, inu de nję v' Zěrku prepeleš. Daj, de Judji, kateri so Jakobovi otrozi, sposnájo, kakušna lákora, inu pomankanje rešnize med njimi gospodúje: de isvedó, kakú obilnu kruha Evangelških rešniz, inu světih fkrivnošt se v' Egypcovski desheli, katóliški Zerkvi, najde. Daj, de fkoraj svojiga brata Joshefa, ali ból govoriti, Jěsusa Kristusa, kateriga podoba je Joshef bil, sposnaj : de oní, kęr so ga prej prodali, inu nevernikam isdali, šhaloštni, inu spokorjení k' njemu pertekó, inu od njega shivljenje dobe. Daj, de lepa Rahel, saštópim, Zěrku nove šinóve perdobí,

de bó obveselena; kir sdaj savolo tolikáj sgublenih otrók milu jóka.

Vshę sdavnaj prej, pręden je kato-
lišhka Zěrku postavlena bilá, je mó-
dër Širah od Š. Dubá podvuzhen bil,
de bódo túdi nevěrniki k' luzhi rěs-
nize perpelani. Sa volo tiga je on v'
imeni usih bogaboježhjih Judov sa
preobernenje nevěrnikov profil, re-
kozh: *) *Smili se zhes nafs, o Bóg usih re-
zhy, poglej na nafs, inu pokashi nam suitlo-
bo tvojiga smilenja: inu poshli tvoj strah zhes
nevěrnike, kateri tebe ne jįshejo, de sposna-
jo, de ni drugiga Boga svunaj tebe, inu de
oni tvoje velike dęla răsęlasujejo. Sdvigni
tvojo roko zhes ptuie ludstva, de bodo tvojo
mózg vidile. Sakaj kakur si pred njih ozhmí
nad nami posvezhen bil, takú se bosh tudi pred
nasimi ozhmí nad njimi zhashtliviga iskasal,
de tebe sposnájjo, kakur smo tudi mi sposnali,
de svunaj tebe, o Gospod, ni drugiga Boga.
Sturi nove snaminja, inu dęlaj nove zhude-
she. Sturi zhashtlive tvojo rokó, inu tvojo
desnizo. — Sturi de zhas (dopolnenja
tvojih oblub) hitru pride, inu spomni se
na konęz (tó je, sturi konęz odlashta-*

*) Sir. 36. 1.

ju) de bódo tvoje zhudeshe rásglajuválí. Štúri smilenje tvojimu ludstvu, je on hotel rězhi, inu posluší se njega k' timu, de neverne ludstva k' sebi perpelešh. Naj ne bóde tebi sadošti, de si med nami snan, ampak šturi, de tudi druge ludstva tebe sposnajo. Še dólgu onę vidio našo trežhnost brestiga, de bi tešte deleshne bile; štúri, de bódo zhašt imele nam perdrushene biti. Prooberni vunajne zhudeshe, katere si sa našs šturil, v' zhudeshe, s' katerimi njih volo, inu ferze prestvarish. Hiti rasgnati tá-mó, katere nevernike pokriva, inu perpeli nje v' svetlobo tvoje zhaští.

Takú je ta svęti mósh v' imęni bogab jezhih Judov sa našs profi, kadar smo nar májn urędni bilí. Ni már po úš pravizi, de se tudi mí od njega uzhimó sa Jude brofiti, kateri so sdaj v' taki flepoti, v' kakršni smo mí nekada j bilí? Malu bi bil sa tvojo zhašt, o Bóg, unęt, inu malu bi Zęrku lúbil, kateri bi s' Širaham ne profil sa Jude, rekozh: *) Spravi v kup use Já-

*) Sir. 36. 13.

kobove rodove: de sposnájó, de ni drugiga
 Bogá svunaj tebe, inu de oni tvoje velike de-
 la rásglasújejo: usàmi nje kakur od sazhetka
 sa svoj dejesh gori. Smili se zhes tvoje
 ludstvu, kateru tvoje ime iná inu zhes Is-
 raela, katériga si tvojimu pervorojenimu ena-
 kiga sturil. Smili se zhes Jerúsalem mestu
 tvoje svetine, mestu tvojiga prebivanja.
 Napo ni Sion s' tvojimi nedopovedljivimi
 besedami, inu tvoje ludstvu s' tvojo zhasstjo.
 Daj prizhovanje tem, kateri so odsazhetka
 tvoje stvarí, inu dopolni prerokúvanja, kate-
 re so prejšni Preroki v' tvojim imeni go-
 vorili. Poverni tem kateri na tebe zhakajo,
 de bódo tvoji Preroki resnizhni snajdeni: inu
 uslišhi molitu tvojih hlapzov.

Pusti se, Gospod, k' smilenju nak lo-
 niti sa ludstvu, kateru si ti kmalu v'
 sazhetki sa svoje kardelu isvolil. Ne
 Pusti v' tãmi, inu v' nesnanju tvoje
 postave oftati toistu ludstvu, od kate-
 riga smo svetú Písmu prejeli, skusi
 kateru je zel svejt tvojo resnizo, inu
 tvoje skrivnosti sadobil. Ufi Preroki,
 kateri so se med tim ludstvam snásh-
 li, so úpanje imeli, de se bó tó ludstvu
 enkrat k' tebi vèrnílu, inu so sa pre-

obernenje tiga ludstva is serza profi-
li. Ne bóh mar solse, inu molituv-
jih perjatlov ullihal? Tvoje oblube
so resnizhne, inu sa tó imamo terd-
nu upanje, de se bóh s' tim lud-
stvam spravil. Kadar pak tó ludstvu
resnizo ugleda, inu se preoberne, bó
nevernikam s' svojim preobernenjam
veliku vezh pomagalu, kù so eni is-
med njemu pomagáli v' perzhetku
katólishke Zerkve. Híti, Gospod, inu
perganjaj zhafs, de skorej pride, inu
de tvojimu odlashtanje konèz sturish.

26. Sinovi tvojih hlapzov bódo sta-
nuvánje imeli: inu njih sarod bó
na vèhuma ostal,.

Gospód! ti bóh ostanke is Israela
k' deleshu njih ozhakov poklizal.
Ti bóh Jude prave veje v' óljiko,
kateri korenina so nekdamni Patriar-
hi bilí, uzeplil. Ti bóh saródu taku
shivo vèro dál, kakorsko so Patri-
arhi imeli: inu bóh v' saródu ispol-
nil, kar si ozhakam oblubil. Táda
bó Zerku ovešelena, táda bó uš
oshíveła, táda se bó njej kakúr pó-

starni Šari vošlilu, de je kakùr ne-
 kadaj Šara v' svoji veliki starosti
 porodna postala. Ona se ne bó bala,
 de bi svoje otroke skusi njih lozbitu
 sgubila; sakaj oní boda bogaboježhi,
 Zerkvi svěsti, inu s' svojo mäterjo do
 konza sklenjeni ostali. Aku lih bódo
 skušnjava poslednih zhašov enká-
 tere is njih podërle: zèlu kardelu
 skupaj se ne bó lozhilu: ker taisti-
 krat ne bó drugih ováz, katere bi
 imele od višhiga pastirja v' njegovi
 hlèv, namrez v' Zerku prepelané biti:
 ampak zèl hlèv se bó s' svojimi ov-
 zame vred v' eno srezhno, inu vèzh-
 no dushelo prestavil, inu tádaj *) *bó-
 en sam hlèv inu en sam pastir.*

VI.

*) Joan. 10. 16.

VI. Pfalm od Pokóre.

S a p o p a d e k.

Kadaj, inu per kateri perlóshnosti je David tá Pfálm slóshil, se prav ne vë; sakaj ne istiga pfálma, ne is drugih búku s'vëtiga Píhma se ne vidi, kadaj, inu sa kájga je slóshil.

Tá Pfalm je glás eniga grěshnika, kateri s'posná s'voje grěhe, inu vë, kaj hudiga so njemu njegovi grěhi nakopáli; on vidi, kakú delezh je od s'vojige Boga lozhen, inu kakú mozhnu je sa to nesfrězhën: vendër s'voje serzë k' mozhnimu saupanju na milost Boshjo pousdigúje: inu póln saúpanja upije, ne s' uštimi, temuzh v' dnu s'vojiga serzá.

Grěshnik, kadar s'vojo hudobíu prav shivú s'posná, se bojí k' Boshji milosti pertezhi: sa tó njega David

vuzhí, de se imá na Boshjo postavo spomniti, katëra nam úpati sapovêdúje: on opomni grêšhnika, de imá na besede Boshje smisliti, s' káteri-mi Bóg obêta, de se bó zhes grêšhnika smilil, kadar kóli bó pravo vólo se pobóls'hati imel. David nam od te rešnize v' enim drugim Píálmu pri-zhúje, kadar takú govori. *) *Kakur visoku je od semle do nebejs: taku veliku je njegovu smilenje zhes te, kateri je njega bo-je. Kakur delezh je jutru od večhera: takú delezh je on nashe pregrêhe od nas postavil.* Tó vúpanje more biti od roistva do smerti, tedaj uselaj, inu bres prejen-janja. Tó úpanje more takrat nar mozhnejši biti, kadar je grêšhnik v' nar vékíhi britkósti: sakaj Bóg tai-stikrat nar rajši pomaga, kadar je nar májn zhlovêshke pomózhi. Zhe bi grehi she takú veliki bili, se nima úpanje sgubiti; sakaj Boshje smilen-je je vékíhi kú use pregrêhe.

Aku lih pak David grêšhnike takú mozhnú k' saúpanju vabi, s' tem no-zhe grêšhnikom potuno dati, de bi bol dershtu grêshili, ali bôl saniker-

*) Psalm. 102. 11.

ni v' pókori bilí. Ampak on sturí tó savolo tigá, de bi timistim grěshnikam serzě podpěral, kateri pod teshko butaro svojih grěhov sdihújejo, inu so v' nevarnosti obnemágati.

Tá Psálm je tedaj, takú rezhi, kratik sapopaděk velikih resniz, katere nafs naša vera uzhí. Tá Psálm nam pokashě globok paděz, inu neirězhni stan grěshniga zhlověka, njegovo nepremóshnost k' usimu dobrimu, njegovo slabóšt, sa volo katere si ne more š' lástno mozhjó is svojiga nesrezniga stanú pomagati. Nafs uzhí, de svunaj gnade, katero zhlověk ne sallusli use drugu nizh ne pomaga: de prava pravizhnost se per pókori perzhnè, pokóra pak imá per veri na odreshenika svoj fazhetik: de lástnu snamin je od vere, per kateri se pokóra perzhne, je tó de je ponishna, inu de se opera na shivu úpanje v' nesallushene oblube Boshje. Nafs sadnizh uzhí, de je Bóg eniga Odreshenika, inu Svelizharja oblubil, inu de nsi grěsniki imajo na neisměrjeno zeno njegoviga odreshenja saúpati: de bres njega nizh

ni vúpanja; na njegovu saslušhenje pak se ufe od Bogá šadobiti samóre. David nam ufe tē rešnize na visho ene molitve pred ozhi stavi; inu tá njegova molitu more grěšniku sa podobik, inu posnemik biti, po katěrim imá on k' Bógu sdihúvati. Sa to je Zěrku tá Psalm med shtěvilu Psalmov od pokóre postávilá, de bi grěšniki tá Psalm vezhkrat molili, inu dár rešnizhne pokóre šadóbili.

1. Is globozhine upijem k' tebi, Gospód! Gospód! uflifhi moj glas.

Is globozhine spazhénja, v' katěru sim se pogresnil; is globozhine, v' katěro sim s' grěhimi ufe skusi ból sabrěděl; is globozhine terdourátnosti, v' katěri se glas tvoje rešnize ne sastópi, inu v' katěri se nad tebój, inu tvojo světe postavo veliku gnušenje imá; is groba, is katěriga grěšniki takú ostuděn sěmrad hudobie ispušhajo, de se nobeděn osdravnik k' njim perblishati ne úpa, katěri so shě dólgu v' svoji oregrěhi mertvi, inu nad katěrimi Marta, tó je, Zěrku mi-

la jóka, al svoje sdihòvanje, zhe se ti, o Bóg, zhes një posëbnu ne smiltsh, sa sgublenu shiteje; is take *globozhine upijem k' tebi, Gospód!*

Moje serzë ni vezh moje; moja dušha bres vse mozhí, inu s' grëhmí svéšana leshí; moje v' pregrëshnim vefelji räsvejenu mešú se punta zhes vse pravizhne shele mojiga duha: duh se shelí ponoviti, v' hudobii saštaranu mešú pak se bojí štaro hùdobio od sebe urëzhi. Meni švitlobe smankúje, ozhi mojiga lerzá šo otámnele: v' tami moje hudohie ne snam vezh tebe jiskati. Šamu ušta imam, s' katerimi samórem na pómozh klizati: al tudi te vshe škoraj nišo v' moji oblásti, inu nozhejo meni flushiti; ker se zelú po reťkim, inu s' veliko filo kómaj odperajo: ravnu sdaj zhutim, de se odperajo, inu sa tó ravnu sdaj is *globozhine upijem k' tebi, Gospód!*

Do sdaj ne samú nišim sa moje preobernenje s' velikim upitjam prošil, ampak zelú shelel nišim toistu:

sakaj kakú bi shele imenòval teiste
naklòne k' dobrimu, kateri so, ka-
kùr bi s' ozhmí trenil, v' meni uftali,
inu minuli? kakú bi shele imenòval
teiste nagibke mojiga ferzá, kateri,
predèn so samogli kaj sdihuvánja
obuditi, so bilí vshe skusi naspròtne
shele oversheni? kakú bi samogel
imenòvati shele toisto volo, katera
me je gnala sa odlog profiti, sa tó,
de bi zhas imel dalej greshiti? V'
zhasih sim hotel: al, Gospód! ne smem
rezhi de sim hotel, ker sa res, inu s'
zelo volo nisim hotel: jest bi bil more-
biti hotel, aku bi taku mlad ne bil,
aku bi se ne bil v' taki sloshnosti, inu
sladkosti telesniga shivlenja snashal:
morebiti bi jest bil hotel, aku bi bil
svejtu majn perjeten, kakur sim bil,
inu aku bi nad posvetnimi nezhi-
mernostmi, inu norostmi ne bil toli-
kaj sladkosti nashal. Jest bi bil hotel,
aku bi bil veruval, kra so meni
Bozhji namestniki od sladkosti prave
bogabojezhnosti, inu od frezlnosti
bogabojezhnih perpoveduvali. Jest bi
bil hotel, aku bi bil veruval, de si ti,
Gospod, perpravlen usakige, kateri

se k' tebi resnizhnu vèrne, gori use-
ti, de je tvoj jarm sladak, inu tvoja
butara lohka, inu de bódo usi kateri
k' tebi pridejo, poshivleni. Kóliku-
krat je mene strah savolo tvojih
sodbá, Gospód, k' pokóri gnal! al
sdajzi so mene postave od prave po-
kóre mojimu mēlu preojstre ostráshi-
le. Tá nesrežhèn strah je lubesen dó-
briga prevagal, inu vóla hudú delati
je volo dobru sturiti premagala. Ka-
dar sim je tudi pobólshti hotel, sim
hotel, ne sa tó, kēr je meni grēh so-
peru bil, temuzh, kēr je meni nadle-
shèn bil stan, v' kateriga je mene
grēh postavil. Kolikúkrat kadar je
mene svejt reshalil, sim fizer soper-
nost nad njim imel, inu sim tebe, Gos-
pód, sa preoberneje profil; al na ti-
him sim se bál uslišhan biti: inu zhe
sim tudi shelèl uslišhan biti, so moje
shelē takú flabe bile, de ti mene nisi
uslišhal:

Sdaj pak, Gospód, verujem, sdaj
terdnu úpam, sdaj sa rešs hózhani,

inu is ferza shelim: sa tó s' ufo mozh-
jó upijem. Ah Gospód! aku bi smel
tebe sa mojiga ozheta imenúvati:
aku bi si vúpál tvoje nekďajne umi-
lenja, tvojo prejšbno ľubesnivoŝt
pruti tvojim otrokam tebi pred ozhi
postaviti. Al jeŝt niŝim uređen tvoj
ľín imenòvan biti, ker ŝim greŝhil v'
nebú, inu prižho tebe. Sa tó ne bóm
tebe imenòval mojiga Bogá, ne moji-
ga ozheta: ŝadoŝti je meni, zhe ŝmem
tebe mojiga Goŝpòda imenúvati:
Gospód! uŝliŝhi mój glaŝs. Al de ga uŝli-
ŝhiŝh, ŝturi, de bó tvoj duh v' meni s'
nedopovedlivim ŝdihúvanjam ŝdihú-
val. Daj mojimu glaŝu táko mózh,
katerá bó njega v' tvoje ŝmilene vu-
ŝheŝa perguala. Daj mojimu glaŝu to-
iŝto mózh, katero tvojimu glaŝu dáŝh,
kadar hozheŝh terďouratne greŝhnike
ŝboŝti, omezhiti, inu preoberniti.

2. Naj poŝlúŝhajo tvoje uŝheŝa glaŝs
moje proŝhne.

Upitje mojih prejšhnih grehov je
do tebe gori ŝtopilu: tó ŝim ŝďajzi zhu-
til, ker je bil en nepokoj v' mojim

sèrzi, en strah, inu sbádanje v' vèsti,
 inu vunajne nadlóge so mene okóli,
 inu okóli obfúle. Gospód! ne bósh már
 glás mojiga notrajniga kasánja uš-
 lišhal? Tvoje uhú, Gospód, šlišhi tu-
 di nar škrivnišhi sdihúvanje serzá;
 zelù perpravnoš serzá k' sdihúvánju
 šlišhi tvoje zhujejózhe uhú: ne bósh
 már ušlišhal glás mojih obilnih sóls?
 Usaj si ušlišhal sdihúvanje ozhitniga
 grešhnika, kateri si ni úpal proti ne-
 bešam gori pogledati. Usaj si gori
 usel ozhitno grešhnizo, kadar je per
 tvojih nogah štala, inu s' svojimi sol-
 sami tebi noge umivala. Morebiti,
 kadar mene vidish na semli leshati,
 mišliš de tó k' videsu delam, inu de
 s' tim motiti hózhem, kakúr tim prej
 na greh navešan delal, kadar sim te-
 be sa pobolshanje prošil, v' sèrzi pak
 se bál to štu dobiti? kratku nikar ta-
 kú, Gospód; sakaj sdaj zhutim, de ne
 prošim ješt, ampak de prósi v' meni
 tvój duh, kateri je švete snele v' mo-
 jim sèrzi obudil.

Moj glás sizer šhe ní glás ene po-

pólnim mozhne luběsni, katěra imá pravizo use od tebe úpati, inu tudi use od tebe sadobí. Morebiti mój glás samu is strahú savolo vezhniga pogublenja pride: tudi she nimam ušó toišto sópernost nad grěham, kakuršhno ufaki grěh saflushi, kěr hudobo mojih grehov, inu tvojo neškonzhno švetóš she sadošti shivú ne šposnam. Venděr ne saversi moje upitje, kěr ravnu zhes tó shalújem, de še vezh švojiga pogublenja kú tvojiga reshalenja bojim.

3. Gospód! aku bóšh savolo pregrěh rajtingo těrjal: Gospód! kdó bó obštal?

Aku bi ješt take prestopke na sebi imel katěri šó zhlověshki šlabóšti lastni katěri zhlověku bres premišlika, inu zhes njegovo volo, takú rezhi, ujídejo: aku bi take pomanklivošti v' sebi našhál, katěre še tudi med narbólshi děla měthajo, inu zelú zhednosti óprashe, katěre kómaj oku prav tanke vestí ugleda, bi ješt venděr tvoji pravizi veliku dolshan bil, inu bi ne imel drugiga šturiti, kakúr še k'

tvojim nogam urezhi, inu s' sòlsami tebe profiti, de nimash s' menój tvojim hlapzam v' s' dbojiti, ampak de se imash spomniti, kaj sim od nature, inu káj sim skusi grěh. Al kër sim kriv takih grěhov, katere meni svet Evanğeli, moja shiroka vest, zelú hudobèn svejt ozbita: kriv tolikaj grěhov, kólikur je kristianskih dolshnost, inu kólikur dobriga v' djanju sturiti sim perloshnost imel: kakú je meni mogózhe pred tebój obstati? sakaj po besedah S. Petra: *) *Zhe bó pravizhèn komaj isve'izhan, kjé je bó hudobnik, inu grěshnik pokasal?*

Gospod! kakú se bó meni godilu, zhe ti na ufo mojo hudobio gledash, zhe ufe teiste grěhe shitejesh, kateri so is moje hudobie pershli? kakú bó s' menój aku na tó mislish, de sim sebe, enó nar imenitnihih stvarí tvojih rôk savergèl, inu tvojo v' mojo dúsho utisneno podóbo omadeshal, de sim sebe en vud kristusovi kudzhu isdál, inu sebe en tempèl svetiga Duhá k' nezhashti sturil? kakú bóm ob

*) 1. Pet. 4. 18.

stál, zhe poglédal, de sim moje karst-
ne oblube takú dersnu prelomil, inu
svēte Evangeliške sapovedi sanizhu-
val? Ah! kóliku mojih blisnih sim v'
svojim shivlenji pohujšhal! kakur ka-
zha sim nje salasūval: kolikūkrat sim
se bogabojzhnosti poslushti, de bi
nje v' hudizhove saderge sapelal!
Zhe ti, Gospód, glás od mene sape-
lanih, kateri sa moshtūvānje upijejo,
flisbiš kakú veliku bólsi bi bilú sa
mene, de bi s' kamnam na urata ura-
ti v' glob zhino morjá utoplen bil:
sakaj, *) *Gorje timu, skusi katēriga pohuj-
šhanje pride!* Kaku bóm obstal zhe po-
mislim, de po tim, kadar sim greshil,
nisim hotel svojo hudobio sposnati,
tudi ne teiste se kriviga dati, ampak
kólikur sim samogel, sim toisto pred
tvojim namestnikam sakrival, ali
ufaj isgovarjal! Vèrh tiga sim se na
tihim, o de bi tó tudi odkritu prizho
mojih tovaršhov ne bil nikdár sturil,
polmehūval, de sim eniga tvojih na-
mestnikov prešlepil de sim svojo du-
sho she hujshi ranil, inu an sebe šlepil.

*) Matt. 18. 7.

Ni bilú moji hudobii sadoſti, deſim tebe reſhalil, ampak ſim tndi veſel bil, ker ſim vezh zhaſa v' nevarnoſti vezhniga pogublanja tižhal. Goſpód! ſam ſebe ne morem ſavolo tiga preneſiti, kakú bóm pred tebój obſtal?

4. Al per tebi je odpuſhanje grēhov, inu ſavolo tvoje poſtave žakam na tebe, Goſpód!

Ti, Goſpod, poſnaſh, kaj ſim jeſt, poſnaſh mojo ſlabóſt, moje nagueſja, moje na hudobio obernenu ſerže. Káj je žhlovēk drugiga, kú ſlabu meſú, inu ſama ſlabóſt? ſlabóſt v' mladih lejtih, ſlabóſt v' ſrēdni ſtaróſti, ſlabóſt v' ſivih lēbtih. Nizh od tiga, kar je v' njemu, inu nizh, kar je ſvunaj njega, ne ſamore njegovo ſamopaſhnoſt uſtaviti. Veliku vezh uſe, kar je ſvunaj ujeta, ulezhe njega ſapelivu na ſe, inu uſe, kar je v' njemu, njega ſhene, de bi ſe v' vunnajne tāsveſelenja iſlil, katere tvoja ſveta, inu pravizhna poſtava prepovedúje. Ti, Goſpód, oſtaneſh uſelāj Goſpód tvojiga ſmilenja: ti ſe ſmilíš, zheſ katēriga ſe ſmiliti ho-

zhesf, inu zhes kateriga se smilif, timu po tvojim smilenjam fturif.

Tó mene v' strahu derfhi, inu ponifhúje: sakej kdó samóre tvoje fodbef isvediti:*) *Kdó je mifli Gofpodofe fposnal? ali kdó je njegovi fvetuvavez bil?* Kdó bi fe ne trefil kadar vé, de tvoje jefo saflufhi, tvojiga smilenja pak ni urédén. Nizh ni v' meni, kar bi samoglu tebe k' smilenju obuditi: ampak ufe moje fadershánje samóre tvoje pravizhno, inu ojftró jefo ràsdrashiti. Ufe, kar dobriga imam, je od tebe: moje dobre dèla v' meni tvoj duh dèla; moja pokóra je tvoj dár, inu moja véra is tebe pride. Ufe pak, kar je hudobniga, inu fpazheniga, je od rodovinfkiga grèha moja lastina. Kje bi bil sdaj, aku bi tebe pogublenje eniga grèfhnika veselilu? Al per tebi je nagnenje k' smilenju, inu fanáfhanju, katerimu nizh drugiga super ne ftoji kakúr nesaúpljivoft na tebe. Kmalu pak, kadar grèfhnik na tebe vúpati sazhne, sazhnefh tudi ti pruti njemu smilen biti. Tvoja fvestoba

*) Rim. II. 34.

v' oblubah moje vúpanje obudí, kateru so moji grehi oslabeledi, inu poderli. Ti, Gospód, si sam sebi eno postavo sturil, inu si se terdnu savešal, grešniku persanésti, kadar se bó rešnizhnu k' tebi obernil. Na tó se po pólnim sanélem; tó je podpóra mojiga úpanja: tó je terdi šteber, na kateriga se našlanjam: tó je moje samu obvešelenje.

5. Moja dušha zhaka na njegovo besedo: moja dušha na Gospóda úpa.

Moja dušha! sa káj si takú tilnu shaloštna? sa káj se pravizhnošči Bosh-je tolikáj bojišh? sa kaj se tolikaj trešesh per spominu na tvoje grehe? Mejnišh már, de je tvoja molitu savershena, de je tvoje preobernenje prasne, de je tvoje pogublenje gotovu? Nikár takú ne mišli, ampak vúpaj na Gospóda. Aku bi samú tišti, kateri tebi pokóro ošnanújejo, inu tebe k' pobólsanju ravnajo, tebi smilenje obětali, bi se ti sa rešime-la bati; sakaj grešnik rad grešniku úpanje dela: zhlovèk, kateri je nagnen k' láganju, inu je vùfs berlav,

kadar od Gospódovih pótov fódí, se zelú lohikú v' svoji fodbí sapele. Al be-
 feda, ne katéro se móre tvoje úpanje
 operati, je beseda tvojiga Gospóda,
 tvojiga Bogá, beseda, katéra ja s' per-
 fego poterjena: *) *Kakur resnizhnu jest
 shivim, povz Gospod Bog: nozhem smert
 hudobniga, temuzh de se hudobèn od svojiga
 djania preoberne, inu shivi. Samóre Bóg
 umreti? Na nobeno visho, kér je sa-
 mu shivljenje. Zhe pak Bóg umreti
 ne more, so tudi njegove oblube ne-
 premaknene: sakaj on saterdi, de ta-
 kú ress, kakúr ress shiví, nozhe po-
 gublenje gréshnika; temuzh, de bi se
 preopernil, inu shivél. On oblubi, de
 bó dusho gréshnika, katéri se res-
 nizhnu preoberne, ozhistil, inu use ra-
 ne sazélil, katére je gréh njej sturil.
 **) *Jenjajte hudobnu delati, vuzhite se
 dobru sluriti: — Po tim pridite, inu per-
 toshite se zhes - me, rezhe Gospod: zhe bi
 bily vashi gréhi kakúr shkàrlát, bodo ka-
 kúr sneg beli postali: inu aku bi bili kakúr bar-
 sun rudezhi, bodo kakúr volna beli. On ze-
 lú oblubi, de bó takimu spokorniko**

*) Ezech. 33. 11. **) Isa. 1. 16.

ne samú ufe grêhe odpustil, temuzh, de bó tudi na teiste posabil. *) *Aku krivizhén zhes ufe svoje sturjene grêhe pokoro sturi, inu ufe moje sapovèdi dopolni, ter prav, inu po pravizhnosti dela: bo gotovu shivèl, inu ne umerl. Na nobeno njegovih sturjenih hudobij sene bóm spomnil. Glej, moja dufha! tó govori Gospód tó je njegova besèda, katèra ne bó preshla: sakaj nebú, inu semla bód preshlé, njegove besède pak ne bódó nikdár preshlé. Gospód ni dolshan tebi besèdo rèsnize dati. Al ti si grosnu nehvaleshna, aku na toisto, kadar njó tebi dá, vúpati nozhefh. Samú tiisti, katèri hozhejo v' svoji hudobii oftati, nozhejo na Gospódovo besèdo úpati: katèri pak na Gospóda svoje zèlu saúpanje postavio, ne bódó nikdár oframoteni.*

6. Od jutrajniga zhuvanja do nozhí imá Israel na Gospóda úpati.

Gospód! ti si vèzhni Bog, inu tvoja milost je neskonzhna. Ti bi mogel jénjati Bóg biti, aku bi tvoja milost

*) Ezech. 18. 21,

kàdaj prejenjala. Jesti sim tvoj flushabnik. Ti si meni sapovedal, de morem na tebe úpati: jest bi jenjal tvoj flushabnik biti, aku bi kàdaj od úpanja jenjal. Od jutrajniga zhuvanja do nozhí, tó je, uselej tvoj flushabnik oftanem, tedaj hozhem tudi usejaj na tebe úpati.

Šrezhen je bil nekàdaj Jakob, kateri se je s' angelam metal; inu ni jenjal, dokler ni angila premagal, inu permoral, de ga je poshegnal. Šrezhen jest, aku moje úpanje vednu oftane, inu serdico pravizhnost Boshje premaga, de takú oblubljen shégèn dobim. Ti, Gospód, si mene udaril, kadar si mene v' grêhe pasti pustil; tiisti meni tesho delajo, inu meni serze poderajo, de bi skoraj omagal. Štrahna je tá tvoje previzhnost! Bóm pak már skusi njó ostrafhen od úpanja jenjal? kratku nikár ne. Jakob ni od boja jenjal, kadar se je angel kite njegoviga stegna dotaknil, inu se je taista sdajzi ufushila: tudi jest se nozhem pastiti od tvoje ojstre pravizhnost takú ostraf-

shiti, de bi od úpanja jenjal. Nikdár ne bóm na beséde tvojiga lúbiga Sí-
na posabil, kateri oblubi, de *) *sled-*
ni, kateri prosi, prejme: inu kateri jišhe
tá najde, inu kateri terka, timu se od-
pré. Aku bi tudi ti, Gospód, v' hrami
tvojiga vezhniga pozhitka kakúr ne-
kadaj Evangelski perjatèl meni od-
govóril, rekózh: **) *Ne dèlaj meni ne-*
pokaj - - ne morem uštati, inu tebi (kar
profísh) dati, vendèr ne bóm od vu-
penja jenjal. Vém fizer, de kakúr
gréšhnik nisim tvoj pèrjatel, inu de
sa pèrjatelstva volo ne bósh uštal,
inu meni pomágal: vendèr úpam, de
sa moje nadleshnosti volo bósh uštal,
inu meni dodejlil, kar potrebujem.

Ti bi samogel meni rezhi, kar je
tvoj Šin nekàdaj Kananejski sheni,
katerà je sa isgnanje nezhistiga du-
há is njene hzhère profila, rëkal:
***) *Nisim poslan, svunaj k' sgublenim ov-*
zam Israelove hišhe. - Ni dobru usęti
krùh otorkam, inu psam urezhi. Jast
šposnam, de sa volo moje premajhne

*) Luk. 11. 10. **) Luk. 11. 7.

***) Matt. 15. 24.

vere nišim uređen med Israelovi sá-
rod fhtet biti: sposnam, de fim savo-
lo moje hudobie kakur savershen
pafs katerimu se ne sme dati, kar je
ivetiga. Jest se ne framujem s' to
shenó rézhi: *) *Kaj pak de, Gospód,*
sakaj tudi pfizhi jedo od drobtin, katere
pádajo od mise njih gospodov. Kakur se
ta shena na nobeno visho ni odgnati
pustila, taku se tudi jest odgnati ne
pustim. Jakob se ni udal, kadar je
angel njega profil, rekózh: **) *Jest te*
ne ispušlim, zhe meni shengen ne dásh. Sa
tó je onna mésti svojiga imena Jakob
ime ISRAEL, tó je, *Mozhan zhes Bogá*
sadobil. Tudi jest, o Gospód, ne bóm
na tvojo milost vúpati jénjal, dokler
mene ne poshégnašh, dokler mene
refnizhnú ne preobernešh, inu sa pra-
viga Israelza, v' katerim ni golúfie,
ne šturish. Preobernen pak, inu s' te-
bój spravlen ne bóm jénjal na tvojo
milost úpati; ampak do smerti imá
moje úpanje na tebe terdnu oftati.

*) Matt 15. 27. **) 1. Moj. 32. 26.

7. Sakaj per Gospódu je smilenje; inu per njemu je obilnu odreshenje

Ni már Bóg Pravizhen? Ne govori on v' svetim písmu vezhkrat od svoje serdite pravizhnosti? Se már ne imenuje on takú rézhi, s' dopadajenjam, Bóg moshtrvanja? Sa ress, Bóg je ufe tó, kar od sebe terdi: inu ti moja dušha, morešh njega sebi sa takiga pred ozhi staviti, de jénjash greshtiti. Al kakú, moje dušha? tá Bóg pólu pravizhnosti, kateri se imenúje Bóg moshstúvanja, se ne imenúje már tudi ozhe smilenja? Ne pove li, de njegova milost je neskonzhna, inu njegove dobróte bogástvu nejsmerjenu? Sa káj tedaj vúpanje od strahú lózhish? Ne vešh már, de, kadar sa smilenje próshh, nimash s' zhlovekam temuzh s' Bógam opraviti? Per ludeh bi morebiti tudi sa majhne prestópíke odpushtanje ne dobil. Aku bi bil s' nar majshim delam od tigá, kar sim soper tebe o Gospód, sturil, ludí reshalil, bi ufe moje próshnje bile sapstójn, ufe persadevanje bi sgublenu bilú. Jest bi bil pogublén

aku bi moje shivljenje v' njih rokah
 stalu: sakaj tudi nar bôl smileni
 med ludmí so zelú kratkiga smilenja.
 Tebe pak moj Bóg! sim bres use me-
 re, bres stráhú pruti tvojim strah-
 nim sodbam tólikokrat reshalil; ved-
 nu sim se sopar tebe s' mojimi grêhi
 vojskuval, inu ti si tvojo serdito ro-
 hó nasaj perdershúval, inu do sdaj
 na mojo pokóro poterpeshlivu zha-
 kal. Bóm már sdaj úpanje sgubil?
 veliku vezh porezhem: *Per Gospódu*
je usmilenje.

Tvoje smilenje, glás kriví tvoji-
 ga Šina upije bôl možnú kù usa mo-
 ja pregrêha, kakúr use pohujshanje
 tolíkáj dufh, katere sim sapelal. Svu-
 naj Jesufa Kristusa ne najdem dru-
 giga kù pogubljenje. Nizh nimam v'
 sebi, kar bi tvojo serdito pravizh-
 nost o Bóg, tolashiti samoglu; temuzh
 use se takú, de samóre tvojo milost
 reshaliti. K' tvojimu Šinu pak, aku
 lih sim revén, inu hudoben, perte-
 zhem bres use skerbi ravnu kakúr de
 bi ne bil ubóg, ne hudobén: sakaj on
 je vezhni frédnik, inu besédnik pred
 sedesham tvojiga usmilenja: inu sku

sí njega je per tebi obilnu odreshenje. Káj bóm she vezh rekal, ku tó kar sim rekal? She bóm eno resnizo, al samú prizho tebe, o Bóg, rekal: sakaj svet ne posna tebe, inu ni v' stani tó resnizo sastopiti. Aku na Jësusa Kristusa mojiga Odreshenika pogledam, porezhem, de savolo mojih grëhov se Kristusovu smilenje kashe, inu Kristus je smilen odreshenik tam, kjer se snajde enubóg grëthnik. Ravnu sa tó pak, ker smilenje Odrëshenika is moje pregrëhe perlóshnost usáme se pokasati, úpam odpulhanje, inu obilnu reshenje de se svejtu iskashe, kar govory Š. Paul: *) *Ker je grëh obilni bil, je gnada Jhe obilnishi postala.*

Moja dušha! tebe ni drugiga kù spazhenje: ti usiga potrebujesh: sa use tedaj profi. Samú tigá se varuj, de ne bóh s' kako nesauplivoštjo Boshji milosti mejnike stávila. Profi, inu per usim tvojim velikim spazhenji možnú vúpej. Ti qróšish tígá, kateriga je lkusi svojiga Šina vezh

X

*) Rim. 5. 20.

perdobil, kù si ti njemu dólshna; ti profish tiga, per katerimu je smilenje, inu obilnu odrèshenje. O! de bi ti, Gospód, hotel donashni dan tvoji Zerkvi veselje sturiti, inu en zhu-desh tvojiga smilenja pokasati! al de bi tó sturil, bi si mogel eniga prav hudobniga grèshnika k' timu isbra-ti. Inu glej, ravnu jest sim nar hudob-nishhi, nar neurèdnishhi, po pólnim sgublen grèshnik. Sturi tedaj, Gos-pod, inu iskashi nad menój, kakú obilnu je per tebi odrèshenje. Mój Bóg! zhe lih sim prah, inu pepel, inu sa volo mojih grèhov she mājn kakúr prah, inu pepel, vendèr se preders-nem rézhi: Aku moja pregrèha meni k' dobrimu ne tèkne; aku bóm mājn fvet, ku sim bil hubobèn, inu pregrè-fhen, se ne bó tvoje odreshenje, usaj nad menój, obilnu pokasalu, kër vendèr hózhesih, de tudi jest imam rézhi: *Per Gospódu je smilenje, inu per njemu je obilnu odrèshenje.*

8. Inu on bó Israel rešhil od uših njegovih hudobij.

Moja dušha! ti fizer ne vešh sa terdnu, zhe si med shtèvilam isvolenih: sakaj *) *so pravizhni, inu mōdri, inu nyh dēla so v' Boshji roki: inu vender ne vč zhlovčēk, zhe je lubēsni, ali serda urēdēn.* Vender nizm ni, sa kogār volo bi se imēla od shtèvila isvólenih lozhiti: ampak vúpaj, kēr upati tebi tvoj Bóg sapovē, inu úpaj terdnu; sakaj on je tvoj Bóg, on sam je Odrēshenik. Jēsus Kvistus je spraua sa tvoje grēhe, inu tvoje obilnu odrēshenje. Ne koslovška krí nekadajnih ófrov, ne zhlovēshka roka, ne en angel ne bó tebe is pregrēh rešhil, ampak sam edinurojen Šin nebēshkiga ozheta. On je ušetvoje grēhe sebi nalóshil: on je tešte na lēs krisha nesil: on je ulo tvojo pregrēho na tvojim nedolshnim mešu umoril: s' svojo lástno krivjó je tebe opral, inu vūs dólǵ obilnu plazhal. Samú glej, de is lubēsni pruti tvojimu Odrēsheniku svo-

X 2

*) Pridig. 9. 1.

jo pregreho urednu obshalújesh, de
tejistí sa rešs flavu dásh, de se teiste
pred Bógam, inu njegovim namešt-
nikam odkritoferzhnu obtóshish, de
se vednu, inu bres samahanja v' po-
kornih delih trudish; tvoj Bóg bó te-
bi ufo pregreho smilenu odpustil: sa-
kaj *on sam bó Israela rešhil od usih nje-
goveh hudobij.*

Ne bój se, de bó Gospód rekal:
'Aku bi bil tá grešnik samú enu maj-
hnu shtevílu grehov sturil, bi jest nje-
mu teiste odpustil: aku bi njegovi gre-
hi samú ene forte bilí, bi na teiste
rad posabil: aku bi bil na grehe svoje
mladoſti druge perkladati jenjal, bi
njegovim mladim lejtam persanešil:
al njegova hudobia je preobilna: nje-
gove nehvalešnosti so prevelike;
on je vezhkrat she sapuſhene pre-
grehe ponóvil; on zelú ni jenjal svo-
je ſive lejta s' grehmi madeshati: tó
je, kar mene prevezh shali, puſtil
bóm tiga hudobnika v' hudobii shi-
veti, inu bres pokóre umreti. Ne miš-
li takú, moja duſha, od Bogá, inu ne
bój se: ne velikost tvojih pregreh, ne

veliku shtèvilu tihistih nima tvoje
 úpanje podrèti: verùj, inu úpaj na
 usigampgózhiga, inu smileniga Bogá;
 na Bogá, kateri je tebi svojiga edi-
 nurojeniga Sina sa Odrèshenika, inu
 Svelizharja dál. Na prestópíke, ka-
 teri so is nevédnosti pèršli, na pre-
 grèhe is hudobie sturjene, na grèhe,
 nad katerimi je tebe grosa, na use
 pohujshanja, na tvoje nehvalešhno-
 sti, inu nesvestobe, na potretenje usih
 sadoblenih daróv, na grèhe opulhan-
 ja tvojih dolshnóft, na prelomljenja
 Evangelskih postav, inu resniz, na
 use tó pó tvoj Bóg posabil, use tó bó
 tebi savolo svojiga lubiga Sina odpu-
 stil. Sakaj *) Gospod je smilen, inu miost-
 liv: dolgu - sana shajozh, inu poln smilenja:
 on je ne jesy brés konza: inu tudi ne proty
 na vèkoma; ne ravna s' nami po nashih pre-
 grèhah: inu nam tudi ne pourazhiye po
 nashih hudobiah. Sakaj kakur visoku je od
 semle do nebes: taku veliku je njegovu
 usmilenje zhes te, kateri je njega hoje. Ka-
 kur dalbzh je jutru od vèzhera: taku dalezh
 je nashe pregrèhe od nas postavil. Kakur

*) Psalm. 102. 8.

se ozhe zhes otroke smili, taku se Gospod
 zhes teiste smili, kateri se njega boje: sakaj
 on vz, kaku slabe stvary smo my. On se
 spomni, de smo prah: de je zhlovek v' svo-
 jim shivlenji kakur trava, de on kahur polj-
 ka rosha zvede. Sakaj aku vejter zhes njo
 potegne njeni vezh: inu se ne vz, kje je stala.
 Smilenje Gospodovu pak je od vzkoma do
 vzkoma zhes te, kateri se njega boje.

Njegova smilena skerb sa tebe, o
 dusha, gre taku delez, de ni nobeni-
 mu drugimu svunaj svojimu lastni-
 mu Sinu delu tvojiga odrshenja isro-
 zhil Ne Mojsefa, ne eniga krajla, ne
 eniga vojvoda ni tebi, kakur neka-
 daj Israelzam sa odrshenika isvolil:
 ampak sam njegovi Sin je flushbo
 eniga Odrshenika, eniga Srednika,
 eniga Svelizharja na-se usel. O ka-
 ku veliku bogatstvu njegoviga neis-
 merjeniga smilenja je to! Ta hozhe
 tebi sanefiti, kateri tebi ne potrebu-
 je; ta hozhe tebe reshiti, kateriga si
 reshalila. Ne samu sanefiti hozhe,
 ampak on sam, kir be imel tvoj ojster
 fodnik biti, postane tvoj smilen Od-
 rshenik: on postane slab, de di ti mo-

zhna bilá: on se puští raniti, de bi tvoje rane sazeleue bile: zhe lih senze grěha nima, hózhe sa grěšnika shtet biti, de bi ti pravizhna postala: on hózhe tvoj Odrěshenik biti, de bi ti jenjala slushna grěha, inu hudizha biti. Ne samú hudobío pretezhenih lejtje perpravlen tebi odpustiti, temuzh ihe naprej bó tebe pred grěhi obvaruval: sakaj on ni samú na en zhas tvoj Odrěshenik, ampak je sa uselaj. Gospód! od tiga dneva se med isvolenu Israelsku ludstvu peritejem inu s' Mojsesam tvojim světim slushabnikom porezhem: *) *Po tvojim usmilenji si ti ludstvu vodil, kateru, si odteł: mu si toistu s' tvojo mozhjo, k' ttvojimu světimu prebivalishu nešil. Naródił so se usdignili, inu setdili: — Od mogozhnosti tvoje roke ima strah, inu terpetanje zhes nje (sovrašnike) pasli, inajekamne, dokler tvoje ludstvu skusi pride, Gospód, dokler toistu tvoje ludstvu, kateru si v'last usel, skusi pride. Glej, Gospód! kóliku nevarnih nastav tvoj slushábnik na póti svelizhanja najde: koliku skritih sovraš-*

*) 2. Moj. 15. 13.

nikov njega salasùle: kóliku sapeli-
vih saderg njemu nastávlajo. Ràssvit-
li moje ozhi; uterdi v' dobrim moja
vólo: spremlaj mene na nevarni póti:
dershinasaj moje sovrašnike, de
meni ne škodùjejo, dokler stópm v'
tvoje svetu meštu, v' katerim bó do-
polnjenu naše odrèshenje. Srezhèn
taisti dan, na kateriga bóm od usih ne-
varnost po pólnim rešhen!

Al kadáj bó tá takú sashelén dan
pèrshal, tá dan, na kateriga ti, Gos-
pód, ne bósh v' meni nizh tvojim
ozhem soperniga našhal? *) Gorje
*meni, ker moje popotùvanje taku dolgu
terpy. Jest she teshkú na tá dan zha-
kam, inu sdihújem vèdnu po tim dne-
vi: al vidim, de she nisim urèden po
pólnim rešhen biti; temuzh de se
morem she natim svejti, v' pokóri
truditi, inu svoja serze zhistiti. Al,
Gospód, ozhisti mene skoraj od usih
grèhov, de mene ne bó nizh perder-
shalu moje dovershenu odrèshenje
sadobiti. Daj meni tako lubèsèn, de*

*) Psalm. 119. 5.

bósh samogel meni rezhi, kar je
 tvoj lubi sin od ozhitne grelnize
 rekal: *) *Veliku gréhov je njej odpushtenih,*
ker je veliko lubila. Komur je pak májn
odpushteniga, májn lubi. Pusti mene te
obveselenja pórne beséde slishati,
katere so bile Zahéusu rezhene:
 **) *Danass je tje hishi svelizhanje došlo:*
sató ker je tudi on en sin Abrahama. Inu
kadar ura mojiga lozhénja is tiga
svejta pride, rezhi meni, kakúr je
bilú na desni strani visezhimu rás-
*bójniku rezhenu: *** Danass bosh s*
menoj v' Paradishi.

*) Luk. 7. 47. **) Luk. 19. 9.

***) Luk. 23. 43.

VII. Pſalm od Pokóre.

S a p o p a d e k.

Tá Pſálm je David takrat slóshil, kadar je pred Abſalomam tvojim puntarſkim ſinam bejšhal. On ſe je okóli klatil, inu po luknjah v' puſhavi ſkrival, inu pouſód je bilá velika nevarnoſt ſa njega. On ſe tedaj k' Bógu oberne, inu Bogá v' tim Plálmi próſi, de bi njega hitru is te velike nadlóge reſhil: on próſi, de bi Bóg ne ſhal s' njim k' ſodbi, per kateri tudi nar dravizniſhi ne bó nedolſhen ſnajden; temuzh de di Bóg njemu grehe odpuſtil, tər njemu pravo pót ne ſamú pokáſal, ampak de bi tudi Boſhji dúh njega po teiſti vodil. Póln ſaúpanja na Boſhje ſmilenje v' dúhu naprej póve, de bó Bóg njega is nadlóge reſhil, njegove ſovráſhnike pak

ráskrópil, inu zhefe ne pobóls'hajo,
zelú pogúbil.

Zerku je tá Psálm med shtèvilu
sedem Psálmov od Pokóre postavila,
inu hózhe, de imá spokórníkam sa
molitu flushiti. En grěšnik, kadar
v' tim Psálmi bere: *'Sovrashnik -- je
moje shivlenje do semle poterel, on je mene
v' tamoto postavil, fastópi, de je savolo
pervolenja v' grehe grosnu slep po-
stal inu svoje veselje v' posemelshih
nizhimernostih imá, inu sa tó ne sa-
flushi drugiga kú tamoto pekleníki-
ga bresna. Táku sposnanje svoje fle-
pote, svojih grěhov, inu svojiga ne-
srezhniga stanú je perva stopna k'
preobernenju. Grěšnik dalej v' tim
Psálmi bere: *Moj dúh v' meni od teshav
omagije, inu moje serze je v' meni prestra-
shenu. V' tih besedah pokashe, de
njega Boshje sodbę strashio: inu tó je
druga stopna k' preobernenju. Ker bi
pak on savolo prevelikiga strahu sa-
mogel omagati, jishe on, kar je tre-
tja stopna k' pobóls'hanju, v' sebi veli-
ku vúpanje ua Bopá obuditi. On se
spomni na resnizhnost Boshjih oblub**

s' katerimi je Bóg oblubil usim resni-
 zhnim spokórníkam grêhe odpustiti,
 inu nję v' svoje perjateljstvu useti: on
 poględa na Boshjo pravizhnost, Kate-
 ra ne bó kriviznni serd preusętnih
 sovrašnikov podperala, temuzh bó
 rajshi njemu pomagala, ker je po-
 nishni spokornik. Dalej jishę gręsh-
 nik v' sebi úpanje na Boga s' tim obu-
 diti, ker savólo svoje zhloveshke
 slabósti nizh sam na se ne úpa, ampak
 use od Boshjiga smilenja zhaka, ka-
 teru je Bóg use zhasę gręshnikom
 sturil, kadar so se pred njim ponisha-
 li, inu se niso nizh na svojo mózh
 sanashali.

Sadnizh opera svoje vúpanje na
 tó, ker Bogú pred ozhi postavi, de bó
 njegova zhasę skusi tó povishana,
 aku njega preoberne, inu preoberne-
 niga v' dóbrim ohráni. Sakaj is tiga
 se bó iskasalu, de opravizhenje
 ne pride is zhlovękoviga saflushen-
 ja, temuzh is milosti Boshje. Póln sa-
 úpanja tedaj prósi s' gorezhimi she-
 lami ne samú, de bi Bóg njemu grę-
 he odpustil, inu njega is flushnosti hu-

dizhove rešhil; temuzh tudi, de bi njega na dobrih delih bogátiga sturil, periskušnjavah pred grēham obvaruval, v' njegovih dolshnostih podúzhil, njegovi vishar na póti pravizhnosti bil, njega is usih dúshnih nevarnost rešhil, inu od njega use, kar bi samóglu njegovimu svelizhanju na spruti biti, odvèrnil.

1. Gospód! uslišhi mojo molitu: pošlufhaj, moje prošnje sa volo tvoje svestobe: uslišhi me po tvoji pravizhnosti.

Glej Gospód en grēšnik póln nadlóg, v' ner vékshih stilkah, od usih sapushén, od usih savershén prizho tebe ponishanklezhi, inu tebe na pómozh klizhe. Uslišhi mojo molitu, híti meni pomagati. Ne satišni tvoje ushesa prošnjam v' pritkostih sako-paniga, inu od svoje neurednosti previshaniga grēšnika, kateri zelú nizh na - se ne savupa temuzh use svo-je úpanje na tebe postavi. Jest vezhkrat moje prošnje proti tebi pošhila, de bi ses' tēmi prave inu bòl gorēzhe shele v' mojim ferzi obúdile,

inu de bi sa tó ból resnizhnu uslišhan bil, ker bi ból gorezhe shelel: sakaj pogostna molitu velike shele v' ferzi obudí, inu velike shele sture molitu prav gorezho.

Vendèr, Gospód, ne uslišhi me po moji, ampak po tvoji vóli. Sakaj moja spazhena vóla me shene sheleti, de bi is dritkóst, katere so mojimu mefu nadležne, rešhen dil: inu vendèr je morebiti per tebi sklenjenu, de more s'britkóstmimoje serze odprehov zhištenu biti: inu zhe je tó, se ne branim tvoji shibi se podurezhhi: al sturi, de bóm resnizhnu osdravlen, inu obvarúj me, de me nadlóge od tebe ne odvèrnejo. Sa tó tebe prósim, uslišhi me po tvoji svestobi; sakaj ti si svest, de nobenimu prevezh ne nakladash, kakúr prizhuje § Paul, kadar takú govori: *) *Skushnjáva naj na vass ne pride druga kúzhloveshka; (tó je, táka, de ni prevelika, inu zhloveka premageti preteshka;) Bog pak je svest, kateri vass ne bó pustil skushati vezh, kakúr pre-*

*) 1. Kor. 10. 13.

mòrete, temuzh bó fluril, de se bó skusanja-
va dobru ishlá, de mo samorete prenesiti.
Uflishti mene tudi ne po moji, am-
pak po tvoji pravizhnosti: sakaj v'
sebi ne najdem drugiga kù grêh, inu
krivizhnost, inu tedaj, aku bi savolo
moje pravizhnosti hotel uflishti bi-
ti, bi bil od tebe gotovu sapušhen.
Preusêtni Farisej je v' templi svojo
pravizhnost hvalil, inu sa tó je kri-
vizhen is templa fhal. Ponishen grê-
shnik pak, kêr ní v' sebi pravizhnosti
náshál, je opravizhen is templa fhal.
Namrezh: *) *K dôr je hvali, naj se v'
Gospódu hvali: sakaj ny tá, kateri sebe
hvali, poterjen, ampak tá, atêriga Bóg
hvali.*

2. Ne hodi k' sodbi s' tvojim hlap-
zam: sakaj pred teboj ne bo no-
ben shiv zhlovek pravizhen ob-
stal.

Bóm már godernjal zhes tó, kêr
mene tepesh? Bóm már nevolen zhes
tó, kêr mene sdajzi ne uflishtish, inu
meni britkósti ne odusamesh? Aku

*) 2. Kor. 10. 17.

bi tó sturil, bi se s' tebój v' sodbo po-
 dál: inu gorje meni, aku bi ti s' me-
 nój v' sodbo stópil: sakaj v' meni ni
 drugiga ku krivizhnost; ti pak, Gos-
 pód, si fama pravizhnost. Zelu nizh
 v' sebi nimam, kar di tebi dopasti sa-
 móglu: use pak, kar tebe reshaliti
 samóre, v' sebi najdem. Zhutim v' se-
 bi vednu vojskó, ker mesú dúhu use-
 laj super stóji: dúh sposna tvoje svete
 postave sapravizhne; al mesú se zhes
 teisto punta, inu dostikrat duha na
 pele, de v' pregrešine shele dovoli.
 Aku ti, o Bóg, pogledash v' moje ser-
 ze, kóliku gnulob najdesi v' timistim,
 sa katere jest nizh ne vem: she to,
 kar moje serze svunaj kashe, mene
 previsha, kóliku gnulob more v' mo-
 jim serzi tizhati. Gospód! kakú bi se
 meni godilu, aku di ti takú s' menój
 delal, kakur sim se jest pruti tebi sa-
 dershal: aku bi tebe takú veselilu me-
 ne pogubiti, kakur je mene veselilu
 tebe reshaliti: aku di ti moje grehe
 takú na tanku rasgledúval, kakur
 skerbnu sim jest jishal svojimu hu-
 dobnimu poshalenju ustrezi. Sa volo-
 tiga se ne smem s' tebój pravdati,

temuzh veliku vezh imam tebe ponishnu profiti, de bi ti s' menój tvojim hlapzam v' sodbo ne shal: *sakaj pred teboj ne bó uoben shiv zhlovèk pravizhen ostal.*

Zhe bósh ti, o Bóg, po tvoji ojstri pravizhnosti sodbo pelal, ne bó zelú noben zhlovèk pravizhen snajden, zhe bi she takú bogabojezh v' ozheh svejta bil: sakaj ti bósh na dan tvoje sodbe túdi dobre dèla per nar svetlejshi luzhi tvoje resnize pergledùval, ino bósh v' rihistih nàshal, kar bó tvojiga svarjenja urèdnu. Aku ljudje, katerim njih vest nizh velikiga naprej ne mēzhe, kateri svoje mešú krishajo, inu v' flúshnost správlajo, kateri se grēha vezh kù smèrti boje, kateri s' straham inu trepētam svoje svelizhanje jishejo, vendér ne vedó, zhe so tvoje lubēsni, ali tvojiga serda urèdni: kakú bó s' menój, ker sim se nekàdaj v' posvètnim rāsveselenji vùs utópil, inu sdaj, takú rézhi, samú ostanke mojiga shivlenja tebi ofrú-

jem? Ti ne potrebuješh veliku toshnikov, de moje pogubljenje zhes-me fklenesh: moja lastna vest bó pred tvojim sodnim stolom toshnik, inu sraven nar hújshi sodnik: sakaj njó vednu s' seboj nósim, inu ona use moje milli, shele, besede, inu djanja preshteje. Gospód! glej, te ponishnu prósim, sámó na tvojo milost, de se zhes-me usmilish, inu meni persanesh.

3. Sakaj sovráshnik pregánja mojo dusho: on je moje shivljenje od semle poterel.

Gospód! uslishi me, inu híti meni pomagati: sakaj moj sovráshnik mene svunaj, inu snotraj preganja. Kdó je tá sovráshnik? ne drugi kù hudizh: tó nam prizhúje sveti Evangeli, kadar v' perglihi od lulke takú govori: *) *Sovráshnik pak, kateri je toisto sejal, je hudizh.* Ta sovráshnik mene svunaj preganja, kadar, se hudobnih zhlovekov poslushi, de meni na telesnih rezbeh shkódujejo. Njegova hudobz

*) Matt. 13. 39.

je tolkáj vëkfhi, ker s' tem njemu ni pomaganu, temuzh s' takim poshkóduvanjam samú jishe mojo dushe v' grëh sapelati, inn umoriti. On mene od svunaj pregánja, kadar me jishe nekerniga salesiti, inu na póti shivlenja meni fkrivne saderge stavi, kakür je pisanu: *) *Nastava je sa njega v' semli skrita inu pást na negóvi stesi.* Ne-pervoshliv mojimu svelizhanju meni vunajne stvarí, od katerih vë, de meni dopádejo, káshe, de bi mene, kadar bi të stvarí nespametnu poshélël, snotraj s' grëham ránil. Sa mene je tedaj nastava v' semli skrita, kadar je grëh v' zhasnih dobizhkih skrit: inu pást je na moji stesi, kadar sovráshnik s' sapelivo sladkóstjo posvejt-nih stvarí meni sadergo grëha postavi. Takú se sgodí, de ker mene sovráshnik napelúje nebes'hke rezhí sanizhuvati, inu posemellke lubiti, moje shivljenje do semle potáre. Kakú hudú pregánjanje moje dushe je tó! sakaj jest se tóliku bòl dus'hni smerti blishan, kólikür bòl se od tebe, o Bóg

ti sámú shivlenje dálsham: inu sa-me je nar vékshi nevarnost takú delezh pridti, de bi se meni samoglu sgoditi, kar pove š. Paul, rekozh: *) *Kateri hozhejo obogatiti, pádejo v' skušnjiavo, inu sadergo hudizhovo, inu v' veliku nepridnih, inu škodlivih shelá, kateré zhloveke potopé v' pogublénje, inu v' konzhánje. Sakaj lakomnost je korenina usiga hudiga.*

Al tovráshnik mene tudi snotraj pregánja, kir me napelúje, de bi popolnim omagal. On meni gnusobo mojiga do sdaj pelaniga shivlenja prav shivú pred ozhíštavi: me opomni na tolikaj opushánja dobrih del, sa kateru mene prejš vést nizh ni bodla: on mene opomni na teiste perlóshnostii, v' kateri bi jest bil imel resnjz grizhòvánje dajati, is strahú pak se ludém sameriti sim resnizo samólzhal: me opomni na zhasé moje sverjenja urédne nevednosti, v' katerih sim se tovjiga rassvitlenja ogibal; bál sim se namrezh svojo hudobio spofnati, de bi ne bil persilen

*) 1. Tim. 6. 9.

toisto sapustiti. On meni tebe, o Bóg, kakûr ojstriga lodnika pred ozhí stavi, kateriga ni mogózhe utolashiti: tudi mene s' tem strahî, de ni vezh zhafa na pobolshanje misliti, inu de bi bil imel prej dobru sazheti, aku bi hotel sdaj dobru dokonzhati. On meni terdi, de dar stanovitnosti je sad shivlenja vednu v' nedolshnosti pelaniga, de pak nestanovitne dushe kate-
tere so od grêha v' greh padale, tó nimajo vupati Taku grosnu je tó pregánjanje, de je meni shę serzę po pólnim upadlu, inu si ne vúpam vezh ozhí proti nebesam usdigniti. Gos-
pód! poglej smilenu na moj nesrę-
zhen stan, inu pomagaj meni.

4. On je mene v' tamoto postavil, kakûr so tí, kateri so vshe sdalneje umerli: moj duh v' meni od teshav omagúje, inu moje serzę je v' meni prestrashenu.

Ah mene nesręzhniga! shivel sim nekádaj sa Bogá, po tem ker sim svejtu odmerel: sdaj pak sim Bogú odmerel ker sa svejt shivím. Škusi grêh sim mertu, inu kakûr v' tãmnim bresni

sakopán: sakaj grěh ni drugiga kù
smèrt dufhe, ker dufho od tebe vèzh-
enshivlenje lózhi; ker dufho k' ušimu
dobrimu neukrětno šturí, njejušo ne-
bešhko svitlobo usáme, inu v' fěrzi
supernost nad ušim dobrim napravi.
K' tvojim poveljam, Gospód, zhlo-
vèk postane šlep, gluh, inu neukrě-
tèn. Tudi je grěh sa grěshnika en pe-
kèl: sakaj kakùr v' pekli nobeniga
rěda ní, temuzh je vèzhnu, inu stra-
shnu prekùzùvánje, takú v' greshnim
fěrzi nđ drugiga kù nepokój, inu pre-
kùzùvánje, ker v' takim fěrzi šo use
hudobne nagnenja sbudene, use je
tam rásvusdānu, use nepokójnu, inu
puntaršku.

Savolo tiga mojiga nesfrězhniga
štanú je moje fěrze grosnu otóshnu:
moj duh v' meni od teshav omagúje,
inu meni se škoraj ne lubi shiveti.
Ravnu tó je sa mene nar nevanishí
saderga, katero je meni moj šovrash-
nik našťavil, inu v' kateri mene pre-
magati hozhe: sakaj kakùr se on nar-
vezh bojí veselje is švėtiga Duha v'
fěrzi eniga zhlovėka viditi, ker tó

veselje zhlověka zhes ufe salásuvanje
 mozhniga, inu terdniga sturí; takú
 njega nar vezh veselí shaloft, inu
 otóshnost zhlověkoviga serzá. Tako
 otoshnost jíshe on vezhkrat zelú na
 bogaboježhe serza is - luti, de bi tei-
 ste prav oslabil, inu po tem v' skus-
 njávi lohku premagal. Nar bólsi po-
 mózh zhes tako shaloft, inu otósh-
 nost je shaloft, katero resnizhna po-
 kóra obudí; ker takashaloft nesrezh-
 no shaloft, preslene, inu ker shaloft,
 katero s'veti Dúh dodejlí, je sazhetik
 mirú, inu pokója v' serzi: sakaj po
 besedah S. Paula *) *Shaloft, katera je po
 Bogu, pernese s' seboj pokóro k' slanovitni-
 mu svelizhanju: shaloft svejtá pak smert s'
 seboj pernese. Dáj tegaj, Gospód, de
 moj duh v' meni od shalóvánja zhes
 moje grěhe omagúje: dáj, de bo ser-
 ze v' meni svetim straham napolnje-
 nu: de na póti svelizhanja ne oma-
 gam, temazh skusi resnizhno pokó-
 ro svelizhanje doseshem; de bó moj
 fovrashnik, kateri mene hózhe s' mo-
 jo shaloftjo premagati, ravnu s' mo-
 jo shaloftjo premagam.*

*) 2. Kor. 7. 10.

5. Smislim na stare zhafe, premislu-
jem use tvoje dela, dobru preu-
darjam dela tvojih rok.

Kar mene v' moji shalofti podpera,
de ne omagam, inu kar moje serze
nar bøl posdvigúje, je tó, kir smil-
lim na stare zhafe, v' katerih si ti, o
Bóg, ludem smilenje sturil, kadar so
k' tebi pólni saúpanja pertekli. Ti si
na njih zhlovešhko siabóft poględal,
inu njim smilenu persanešil. Ti si
Nóetu terdnu oblubil, de nózhesh
vùs svezjt pogubiti, sa tó, ker zhlo-
vek je siabu mesú, inu od mladosti k'
hudimu nagnen. Ti si s' Nóetam spra-
vo sturil, inu sa snaminje te sprave
simáverzo v' oblakih postavil: kóli-
kurkrat toisto ugľędam, se na tvoje
stare smilenja spomnim. Kóliku-
krat so Israelzi savolo svojih veli-
kih pregręh, savolo hudobniga pun-
tanja zhes-te, Gospód, v' strashne
stiske pęrsfli; inu ti si nję is njih nad-
lóg řęshil, na nebi, inu na semli si
grosne zhudeshe savolo njih sturil!
Inu vùs svezjt, zęlu svezjtu Pismu od
nizh drugiga tolikáj ne prizhúje kù od

tvojiga smilenja, od lubesni, katero ti proti zhlověku imash: inu de se tvojserd nar bōl zhes ludí sa tó una. me, ker se nōzhejo tvoji lubesni pod. urezhi, inu se k' tvojimu smilenju sa. tēzhi. Kadar premis hlújem tvoje dē. la, inu dobru preudarjam dēla tvojih rōk, nad usimi vidim tvojo neškonzh. no previdnost, s' katero use vishash, inu use v' pravim redi obranish. Ka. dar pak na zhlověka pogledam, se na timistim susebnu tvoja nešmerjena milost rāsodeva; sakaj zhlověk ni drugiga kù grěšnik, kateri tebe, o Bóg, tólikùkrat shali, kateri je uiga neuređen, inu samú uređen od tebe sapushén inu savershen biti. *) *Al ti kakur Mōder mósh govoti, se zhes use smilish, ker use samorešb, inu ludēm grěbe pregledašb, de ti pokoro sturili. -- ti usim sanéšesh: sakaj use rezby so tvoje o Gospod, kateri dushe lubish.*

6. K' tebi istegujem moje rokē: moja dusha je kakur suha semla pred tebój:

Blagur grěšniku, kateri po bešē-

*) B. Mod. 11. 24.

dah Devide *) imá svojo vólo v' postavi
 Gospoda, inu njegovo postavo nozh inu dan
 premisluje. Sakaj s' takim premislu-
 vánjam najde resnize katere samóre-
 jo njega sover use skušnjave poter-
 diti, inu v' njemu možnu úpanje obu-
 diti. Skusi premisluvanje tvoje ne-
 ismerjene milosti je sazelo moje pre-
 strahenu serze ustajati, inu na tebe
 úpati. Pólu úpanje pak, inu shelén
 tvoje pomózhi, o Bóg, smislim sdaj
 na opominjanje Jeremia rekózhiga :
 **) *Usdianimo nashe serza, inu roké h' Go-*
spódu v' nebesih: inu sazhnem proti tebi
 moje serze v' molitvi sdvigúvati, tēr
 moje roké na ípokorne dēla, inu k'
 obdarúvánju ubógih istegúvati. Prej
 sim roké na pregréhe istegúval, inu
 takú sim tvojo osdraviozho rokó od-
 bijal; isteguval sim roké proti ludēm,
 ker sim se na zhloveshko pomózhi
 sanáshal: istegúval sim roké proti
 svejtu, ker sim savolo dobrih dēl hva-
 lo per ludēm jiskal, inu sa tó sim tudi
 nezhimernu plazhílu od golufniga
 svejtá sadóbil. Sdaj pak, ker si ti me-

*) Pfal. 1. 2. **) Shal. Pejś. 3. 4.

ne s' nadlógami rásvúmil, sdaj, ker
 fim s' premishlúvánjam tvojih dejl
 previshan, *) de usaku nar bôlshi dorova-
 je inu usaki po polnim doher dar je od
 sgoraj, inu pride od Ozheta svetlobe, per
 katerimu ni premenenja, tudi ne senze ka-
 kiga preobrazhanja: kakúr je nekàdaj
 David sturil, **) Obzh si nadloge jishem
 Gospoda, po nozhi (istegújem) proti
 njemu moje roke: inu je ne golufám. Proti
 tebi, Stvarnik mojiga ierzá, kateri
 dásh dobro vólo, inu djanje, istegú-
 jem moje roke, tebe kakúr mojiga
 samiga svelizharja na pómozh kli-
 zhem, sa vólo tebe samiga kateri si
 sadni konéz mojih misel, ufe delam
 ker vem, de ***) nasha hvala je tà, prizo-
 vanje nashe vesly, de prav, inu dobru
 delamo.

Moja dusha je kakúr suha semla pred te-
 boj: Šposnam, de nizh dobriga ni v'
 meni: sató ****) kakúr hrepeny jêlen po
 mrâslih vodah, takú hrepeny moja dusha po
 tebi, ti neismerjen studenéz ufil dob-

*) Jak. 1. 17. **) Psal. 76. 3. ***)

Kor. 1. 12. ****) Psal. 41. 1.

rót! Moja dušha savolo velike suho-
te, inu prasnosti ušiga dobriga tebi
odperta stoji, inu sheli s' voló tvojih
dobróť poshivlena biti: ona je kakúr
prav súha semla use ráspókana, inu
zhe njej hitru na pómozh ne pridešh,
je v' nevarnosti, de bi se popólnim v'
prah ne rásfúla. Sakaj kakúr semla,
kateri dāshja mánke, ne shelení, ne
rodí lepiga zvetja, ne perneje bogá-
te shetve, ampak se v' prasen, inu
pušť prah rásfúje, kateriga vĕtér ušiga
rásnese: taku dušha, kateri vode tvo-
je gnade permánka, nima lepik zheď-
nost, ne pernese obilniga sadú dob-
rih dĕľ, ni drugiga kù nerodovitnu
drĕvú, kateru imá pošĕkanu, inu v'
ogin versenu biti. Gospód! mojo du-
šho sheja veliku potebi, inu savolo
tiga úpam, de bóšh njo s' tvojo gna-
do poshivel, ker je pisanu *) *Kdor je
shejn, naj pride, inu kdor hózhe, naj usame
sapstojn voda shivlenje.*

7. Ušlišhi me hitru, Gospód, moj
duh slabí.

Gospód! ti si mene od sdaj tvojo

*) Skriv. rāsod. 22. 17.

gnado dati sa tó odláfhaj, kër savó-
lo premajhne sheje nifim bil perprav-
len toisto po urėdnim gori usėti: ne
odlashaj tedaj sdaj meni toisto dodej-
liti, kër mene po tebi, inu tvoji pra-
vizhnosti mozhnu sheja. Ne odla-
fhaj, ampak híti meni pomagati: sa-
kaj *moj duh slabí*. Do sdaj nifim mogel
prebivalishe tvojiga duhá biti, kër je
v' meni duh preusėtnosti gospodúval:
sakaj tvoj duh ne oftane drugej kù v'
ponishnim sėrzi, v' sėrzi, katėru sa-
vólo tvojo bešede trepezhe. Sdaj pak
mój preusėtni duh slabí, kër si ga ti
s' tvojo gnado poderel, inu sa tó úpam,
de bófh ti mojiga duhá supet oshi-
vėl, inu mene soper use fkušhnjave
mojiga sovrášnika mozhniga šturil:
sakaj nar bólfhi pomózh fkušhnja-
vam super štati je, kadar zhlovek spo-
sná, inu zhuti, de je sam is sebe nepre-
móshen timišt看 super štati; inu zhlo-
vėk je nar terdnifhi takrat, kadar sebí
nar bół flabiga zhuti. Use shive sivarí,
govorí David, *) *aku njim sapo usamešh,*
poginejo, inu se v' svoj prah vėrnejo. Ti

*) Psal. 103. 29.

bósh tvojiga duhá vùn poslal, inu bôdo (supet) stvarjene: inu ti bósh zeli svejt ponóvil. Usami tudi meni, kólikár mojiga, tó je preusętniga duhá v' meni najdesih, usami prúzh, de stári preusętni zhlovek v' meni koněz usame, de se v' svoj prah vèrnem, inu sposnam, denim drugiga kù prasan prah, inu pepel. Dáj pak tudi tvojiga duhá, de bóm sopet ponovlen, inu de v' Jesufu Kristusu nova stvar postanem.

8. Ne skrivaj tvoje oblizhje pred menój: lizer bóm timistim enák, kateri v' jamo doli gredó.

Gospód! ti meme skusi praróka Zaharia opominjash, rekozh: *) *Preoberniti se k' meni, rezhe Gospód vojsknih trúm: inu jest se bóm h' vam preobernil*. Al k' tebi resnizhnu preoberniti bres tebe ne samórem: se tó klizhem ki tebi: Ne skrivaj tvoje oblizhje pred menój. Ti si od mene preusętniga tvoje oblizhje prozh obèrnil, kadar sim v' moji nekadajni odilni pravizhnosti preusętnu rekal: **) *Ne bom nikoli premaknen*:

*) Zah. 1. 3. **) Psal. 29. 7.

de bi ti pak mene previshal, de ufo pravizhnost, kolikùr teiste imam, samu od tebe imám, *si ti tvoje oblizhje od mene obernil, inu meni je use upádu.* Takú si mene v mojih mislih visokiga pomajnsihal, inu mene k' mojimu pridu ponisihal. Te skrivaj tedaj meno ponishanimu tvoje oblizhja, de ne bóm timistim enak, kateri v' jamo doli gredó, hozhem rézhi, kateri úpanje na tvoje smilenje sgube, tedaj ne posnajo tvoje smilenje, svoje serze v' nebésa ne posdvigújejo, shelám svojiga mesá streshjejo, tebe o Bóg, sanizhújejo, inu taku sa rešs v' globozhini odnemanganja leshe, kakùr je pisanu: *) *Hudobèn, kadar v' globozhino grehov' pride, sanizkúje.* Od takih se po prizhovanju Š. Grogorja imajo sastopiti besede, s' katerimi si ti Gospód, nekadàj Israelzam prótil, rekkozh: **) *Aku bi se pred mojimi ozhmy v' globozhini morja poskrili, bóm tam sapovedal kazhi, de nje prizhi.* Kakor govory Š. Gregor „zhes tate, kateri so se v' globozhini obnemaganja skrili, oblast dobí hu-

*) Prip. 18. 3. **) Amos. 9.3.

„dizh, de nję grive, inu nję v' tre-
 „buh svoje hudobie perpele. Sakaj
 „on je taista kazha, kateri je bilú
 „rezhenu: *Pàršť bôsh jédlo use dny tvo-*
 „*jiga sheulenja*„ Golpód! ne pusti me-
 ne v' tako jamo, inu globózhino
 pridti.

9. Pusti me hitru tvoje smilenje safli-
 fhati: sakaj na tebe saúпам.

Moja dúsha od shaloſti konez jem-
 le, ne oblašhaj tedaj meni tvojiga
 uſmilenja, inu hiti meni, pomagati:
 danàſs rezhi meni, kakúr si nekada
 Abrahamu rekal: *) *Nikár se ne doj - -*
jeſt ſim tvój pomožnik inu tvoje ſilnu veli-
ku plazhilu. Nimam fizer nizh v' ſebi,
 s' komúr bi tvoje smilenje ſeſluſhil.
 Nimam drugiga tebe ſa ófer deti kù
 ene oſtanke mojiga ſerza, kateri ſi ti
 perhranil, de teiſte ni hudobni ſvejc
 poſherèl. Al ravnu tó ſposnanje, de
 nimam nizh ſaſluſhenja v' ſadi, me-
 ne narbòl tvojimu uſmilenju bliſha:
 sakaj ti o Bóg, ſi po prizhòvánju

*) 1. B. Moj. 15. 1.

Š. Paula rekal: *) Smilil se bóm zhes ti-
gá, zhes katériga se smilim, inu timu bóm mi-
lošt sluril, zhes katériga se bóm smilil. S' te-
mi besédami ti meni sastopiti dásh,
de se v' zhloveku zelú nizh ne najde,
sa kogár vólo bi se ti zhel njega smi-
lil; ampak fama tvoja milost je stu-
denèz usiga smilenja, inu svelizhan-
ja. Milost je v' poklizanju, inu oprá-
vizhanje grěšnikov; milost per sta-
novisnosti pravizhnih; milost per
kronanju isvelizhaniah **) Gospód! v'
tebe saúpam, na vėkoma ne bóm sajramován.
Aku meni she kaj úpanja manka, do-
pólni toistu, de bóm hitru tvojo mi-
lošt zhutil, inu samogèl rézhi: ***)
Gospód je mene slishal, inu se je zhes - me us-
milil: Gospód ie moj pomozhnik poslal. Ti si
moje shalúvámie v' veselje prevėrnil: ti si moje
shalostnu oblazhílu ràstergal, inu mene s'
veseljám obdál: de moja zhašt tebi hvalo po-
je, inu ne omolkne: o Gospód moj Bóg!
vėzhnu bóm tebe hvalil.

2

*) Rim. 9. 15. **) Pfal. 30. 1.
***) Pfal. 29. 11.

10. Sturi meni snano pót, po kateri
hoditi imam: sakaj moja duša
tebe shelí.

Popótnik, kateri je nesrežno imel
sajiti, imá skerb, pravo pót dobru
isvediti, de toistovezh ne sgresí. Kó-
lik u ból more spokórník, kateri je
odipóti svelizhanja safhal, skerbem
biti pravo pót sposnati, de vezh ne
saj de! Gospód! sam sim se visha, inn
sató sim kakúr flépiz safhá; sdaj,
kérfi ti meni ozhí odperél, inu spos-
nati dál, de do sdaj niim bil na pra-
vi pó ti, snano sturi meni pót po kate-
ri hoditi imam: sakaj mene stráshio
beséde tvojiga lúbiga Sína, kateri,
kadar je njega edén práshal, rekózh:
*) *Je malu tég, kateri so svelizhani?* je od-
govoril, rekózh: *Persadenite si skusi vos-*
ke urata notér jiti: sakaj vam povém, njih
veliku bó isxalu notér jiti, inu ne hodo mog-
li. **) *Sakaj urata so shíroke, inu pót pro-*
stórna, katera péle k' pogublenju, inu veliku
jih je, kateri po njé noter hódio! Kaku vos-
ke so urata, inu tesna je pót, katera pela k'
shíulenju: inu malu jih je, kateri njó najdejo

*) Luk. 13. 23. **) Matt. 7. 13.

Aku je pak taka nevarnost, kar pót svelizhanje sadene, de je zelú malutih, kateri njó najdejo, kdó drugi samore toistospasati, svunaj taisti, katerimu ti njó usmilenu pokashel.

Nevarnost pravo pót sgreshtiti je satóliku vékshi, ker je she ena tretja pót, katero slepi s'vejt sredno imenuje, od katere pak S. Duh takó govori: *) *Ena pót je, katera se zkhoveku prava sdy, nig poslednu pak k' smerti pele.* Tá pót je sa tó sapeliva, ker imá nekaj od shiroke, nekaj pak od voske póti. Tiisti, kateri po taki dóti hódio, sture nekaj tiga, kar delajo tí katari po voski póti hódio: oní se s' njimi póstio, s' njimi mólio, s' njimi ubógim pomágajo, ne gredó med derhal hudobniga s'vejtá, ne sahájajo v' pregreshtnu veselúvanje: al oní so tudi s' timi, kateri so na shiroki póti, v' ferzipreusetni, v' se salubleni zhashti, inu blagá lákomni, nevoshlivi, zhemerni: oní sloshnost, inu poseb-

ne strěshbe jifhejo: si ne persadevajo
 svojimu hudobnimu nagnenju soper
 stati: nad spokórnim shivlenjam so-
 pernost imajo; se boje sebi inu svej-
 tu odmrěti. Ta pót je tudi sa tó ne-
 varnisthi, ker je teshkú sposnati, de
 niprava pót, inu se veliku tesbej sa-
 puští kakúr shíroka pót. Sakaj boklěr
 zhlovek na tej póti hodi, nima tesh-
 ke veští, inu je od svejtá sa dobriga
 shtět. Aku se tedaj ti, Gospód, zhes-
 me ne smilish, inu meni pravo pót
 snano ne sturish, kakú lohku se smo-
 tim, inu sajidem!

Ti, Gospód, si fizer dufhne vishar-
 je meni dál, skusi katere hozhesht
 mene vishati, inu meni pravo pót
 kasati. Sa rešs, tó je posebni dar tvo-
 je dobróte, de nam od rodú od rodú
 visharje poshilash, tó je en do nafs
 nesaslushten dár, sa kateriga profiti
 nafs je tvojlúbi Šin uzhil, kadar je
 svojim Jogram rekal: *) *Shětu je si-
 zer velika, al delavzov ie malu. Profite te-
 daj Gospóda shětve, de pojhle delavze v.*

*) Luk. 10. 2.

*svojo shëtú. Al mene fkarbí ravnu sapóvèd, katero je nam tvoj lúbi Šin dál, rekózh: *) Várújte se pred lashnivimi preróki, katéri k' vam pridejo v' ovzhjih oblazhih, snótraj pak so sgrablivi volkovi: ta sapóvèd meni veliko fkerb dèla; sufèbnu, kër Š. Šalesi Škof opominja, de med delèt taushent visharjov si imamo eniga pojískati. Tvoj lúbi Šin je fizer meni snaminje dál, na kateru se imam per isberanju visharjov der-shati, kadar je rekal: Na njih jadji bó-te nję sposnali. — sakaj usaku dobru drèví dobru jadje pernese, malopridnu drèví pak malopridnu jadje pernese. Al ravnu v' ti-mu, aku me ti ne vishash, se samorem savólo mojiga spazhenja smoti-ti.*

Ti si meni sdaj tvojo refnizo usmi-lenu pokasal; ti si moje ferzë pruti tebi unël, inu kolikùr zhutim, moja dusha tebe sheli, inu sa tó vúpam, de posh mene vishal, inu meni dobre visharje dál kër si sam oblubil, rekózh; **) Preobernite se otrozi, inu vernite se -.

*) Mat. 7. 15. **) Jer. 3. 14.

inu vam bom dāl pastirje po mojim serzi inu
 vafš bōdo pasili s' modrošlio inu s' ukam.
 Al, Góspód kdó vę, kaj v' njegovim
 serzi tizhi? inu kdó vę, zhe ni savolo
 hudobniga serzá urēdēn smoten biti?
 Sakaj mene stráshio besēde, katere
 si ti nekada j Ezehielu govōril, re-
 kōzh: *) „Sin zhlovēka! ti moshjē imajo
 gnusobe v' svojih serzih, inu so postavili po-
 huišhanje svoje hudobia pred svoje ōzhy: bom
 mār prašhan takim odgovoril? sa volo tiga
 govori njim, inn rezi: Ta govory Góspód
 Bog: U sakimu zhlovēku hijhe Israel naj bō
 kdor hozhe, katēri bo gnusobe v' svojim serzi
 imel, inu si pohuišhanja svoje hudobie pred
 ōzhy postavil inu pershel menu skusi preroka
 prašhas, timu bom jest Góspód po obilnosti
 njegovih gnusob odgovoril: de bō hišha Israel
 sapledena v' svojim serzi, s' katerim so se
 ōd mene lozhili, inu k' svojim molkam nagni-
 li. - Inu kadar bō prerok v' smoti, inu kaj go-
 voril: sim Góspód tigeiřliga sapelal - Inu bo-
 do svojo hudobio nosili: kakūr bo hudobia pra-
 řhāvzova, takū bo hudobia prerōkova. Smi-
 li se zhes mene, Góspód, inu odverni
 od mene tako nesřęzho: pokonzhaj

*) Ezech. 14. 3.

ušo hudobio v' mojim serzi, de ne bó
nizh tvoje oblizhje od mene odver-
nilu; snano šturi meni pót, po kareri
imam hoditi, sakaj moja duša tebe
shelí.

11. Gospód! refhi me od mojih sov-
rašnikov, k' tebi perbejšim: uzhi
me tvojo vólo šturiti, sakaj ti si
moj Bóg.

Popótnik se bojí sales, katere njemu
sovrášniki nastávlajo; on se bojí ró-
pavzov, de bi na njega ne pederli,
inu de bi ga ne obrópali. Kóliku ből
se imam jest na poti svelizhanja bati
peklenškiga sovrášnika, katéri po
besedah Š. Petra *) hodi okoli kakúr ri-
ovezhi lev, inu jíshe, kogá bi posherél. Ta
moj sovrášnik je sa tolikaj nevar-
níshi, ker se dostikrat perkrie, kakúr
govorí Š. Paul, rekozh: **) *Tudi sam*
,Satan se v' Angela svitlobe remen: ka-
dar namrezh zhloveku k' videsu do-
bre rezhi pred ozhí štavi, sraven pak
samú škodúvati jíshe. Šovráshne

* .Pet. 5. 8. (**) Kor. 11. 14.

zhloveke dostikrat kaka posvejtna
 skerb, ali opravik od škodùvanja
 smóti, inu udershí. Al po prizhovan-
 ju S. Paula *) *Nam se ni vojskuvati su-*
per mesú inu kry (ró je super zhloveke,
 kateri so is mesá, inu kriví) temuzh
super poglavárje, inu oblasí' super gospodù-
vávze tiga tamniga svestá, super hudobne
duhove v' podnebjú: katere ne teshí fla-
 bu mesú, katere nobene zhasne sker-
 bí ne mótió, inu kateri vednu na sko-
 dùvanje mislio, inu perpravleni zha-
 kajo. Kdó samóre takú prekanjene
 foveráshnike premagati, svunaj sam ti
 Gospód, ker is tebe úfa mózh isve-
 ra? K' tebi samimu perbejshim, tvoj
 hózhem vùfs biti: ne perpušti de bi
 foveráshnik nad menój kaj náshál,
 kar bi njega veselilu, inu s' komúr
 bi mene loshej sapelal.

Al de tebi Gospód, dopádem. vu-
 zhi me tvojo vólo sturiti. Kaj bi me-
 ni pomagelu, aku bi jest tvojo vólo
 samú sposnal? jest bi savolo tiga ból
 nesrezen bil, ker bi se meni sgódilu,

*) Efez. 6. 12.

kar S. Paul od Judou pove, rekozhé
 *) *Poslave ie v' mejjs pèrshla, inu takú j-*
gréh obilnjsi poslat. Tvoj lúbi Sin je lá
mú tiganstiga, kateri tvojo vólo ispól-
ni-sa módriga hvalil, inu frèzhniga
*imenùval, kir je on rekal: **) „Sled-*
ni, kateri sliši tē moje besēde, inu njē stury
bo enak shtet modrinu móshu. kateri je si-
dal svojo hišho na skalo: inu ploha (zhasnih
britkost) je padla, inu so pèrshle derezhe
vode (hudobnih shela) inu vetrovi
(hudizhovih skušnjav) so, pihali inu
so se v' toisto hišho uperli, inu ni padla: sa-
kaj ona je bila ustanovljena na skalo. Kdó bó
pak mene tvojo vólo ispolniti takú
uzhil, de njó tudi sa rešs sturim, svu-
naj ti sam? sakaj v' bukvah Isaia
*Preróka je pisanu: ***) Uši tvoji dtro-*
zi bodo uzheni od Gospóda. Inu kaj poma-
ga vuk, kateriga Gospód dá? to, kar
*nam Jēsus Kristus pove, rekozh: ****)*
„Sledni, kateri je od Ozheta slišnal, inu se
nauzhil, pride k' meni. S' tēmi besēdami
našs vuzhi, de, kateriga ti uzhišh, tē-
mu ne samú dásh sastopnost, de vē,

*) Rim. 5. 20. **) Matt. 7. 24.

) Isa. 54. 13. *) Joan 6- 45.

kaj imá sturiti, ampak ujemu tudi vólo dodejlish, de sturí, kar imeti hó-zhešh. Někadaj so Israelzi Mojsesu rekli: *) Govori ti s' nami: inu my to bomo poslušali: naj nikár Gospod s' nami ne govory' de ki ne umerjemo. Nikár takú Gospód; jest takú prósim, temuzh veliku vezhs' Samuelam rezhem: **) Govori, Gospod ker tvoji hlapcz pasu-sha. Naj ne govori meni Mojses, ne eden Prerokov, remuzh ti sam, o Bóg, govori meni. Uni fizer samóre-jo besedam glašs dati, al duhá ne morejo dati: oní rešs lepi inu dobru go-vore; al zhe ti molzhish, ne mórejo ferze ushgati. Oní nam sbrivnostíi na-prej nesó, ti pak nam rásodevalsh sa-stópnoft v' tihistih skrito: oní nam sa-póvèdi osnanújejo, ti pak dásh njih dopolnenje: oní nam pótkashejo, ti pak nam dodejlish mózh po teisti ho-diti: oní delajo samú od svunaj, ti pak poduzhish, inu rásaitlish sërza od snotraj: oní krope, inu mózhio od svunaj, ti pak dásh rest inu rodovit-noft. Satiga vójó naj ne govori meni

*) 2 B. Moj. 20. 19. **) Kralj. 3. 10.

Mojšes, ne kdó drugi, temuzh ti mój Bóg, inu Gospód, ti vèzhna rešniza; de ki ne umerjem, ali mràsel ne ostanem, zhe bi bil samú od svunaj opominjan, inu bi snotraj ne bil ushgán; de se ne bó meni enkrat ozhitalu, de sim tvojo vólo slifhal, pak ne sturil, de sim njo sposnal, pak ne lubil, de sim verúval, pak ne ispolnil. Govori Gospód! ker imašh beséde vèzhniga shivlenja: *sakaj ti si moj Bóg, moj štvárnik, moj Posvezhùvavèz. Ti si shivljenje moje dušhe. luzh mojiga vúmá-gibanje, inu lubèšèn mojiga lerzá: vuzhi mene tvojo volo sturiti*, de bóšh moje veliku plazhílu v' nebesih.

12. Tvoj dóber duh naj vódi mene po ravni póti: Gospód! ohrani me per shivlenju sa tvojiga iména volo.

Moj preusètni, inu slepi duh je mene po sapelivi zèsti vodil: v' tàmi posvejtnih nezhimernost sim tolikaj zhaša okóli tápal; inu zhe sim ból tvojiga duhá poslušhal, dalej sim sašhal. Naj meni sdaj tvoj dóber duh ne samúravno pót kàsye, temuzh naj me-

ne tudi po tejišti vódi. Daj meni takú pod uzhlívu serze, de ne bóm zelú nizh po svoji vóli, po svojim dopadajenji dēlal, de ne bóm glēdal velike dēla sturiti, kamúr bi me nagenjemojige preusētnig duhá pela-lu, ampak de se bóm pustil tvojimu dúhu, kamúr bó hotel, gnati. Sakaj tvoj duh je dóbēr vodník, inu visharker je po besēdah Isaia *) *duh modrošti, inu jestopnošti* duh *svēta*, enu *mozhy*, duh *snanja inu brumnosti*, inu duh *Gospodoviga strahú*. On je duh *modrošti*, kateri nam kashe, v' komu je prava frēzhnost, inu sturí de nar perpravnišhi pomó-zhi isvolimo toisto dosežhi. On je duh *Sastopnosti*, kateri nafs s' svojo luzhjo rasvetli, de smo v' stani prav sastopiti rešnize inu lkrivnosti prave vere. On je duh *svēta*, de per use forte perloshnostih spósnamo, kar nam ti, o Bóg, sapověšh inu kar sturiti imamo, de tvojo vólo ispólnimo. On je duh *mozhy*, s' katero se tebe, inu nafhíh dolshností takú terdnu dershimo, de nafs nobena rēzh ne samóre od-

*) Isa. 11. 2.

verniti, tudi ne oflabeti. On je dúh *snanja*, kateri nam dá potrebno *sastópno*st tebe, inu sebe prav sposnati. On je duh *brumnosti*, kateri stury, de use, kar je sa flushbo Boshjo, sturimo radovolnu, inu s' veseljam, kateru is gorezhe lubesni pride. On je duh *Gospódoviga strahu*, kateri nafs pergánja, usiga se skerbnu ogániti, kar samóre njega shaliti, inu to ne savolo tiga, kakúr bi báli od tebe tepeni biti temuzh sa tó, ker per tebi v' samero pridti sa nar vékshi nesfrezho shitejemo.

Daj, Gospód, meni od tiga tvojiga duhá, de mene po ravni póti vódi, inu meni dushnu shivljenje ohrani, de ne bóm po mesi shivél, inu takú na dufhi umerél: sakaj po besedah Š, Paula: *) *Kateri so po nesi, se sastopio, na tó, kar je po mesu. Kateri so pak po duhu, zhútio, kar je po duhu. Al rasvúmnost mesa je smért: rasvúmnost duhá pak je shivljenje, inu mir. Sakaj modróst mesa je Bogu sovráshna, ker Boshji postavi ni pod-*

*) Rim. 8. 5.

oshna, inu tudi ne more biti: Kateri pak po
 meši shivē, ne morejo Bógu dopásti - Zhe
 kdo Kristusoviga duhá nima táni njegovi.
 Aku je pak Kristus v' vas, je telo sizer
 mertvu (tó je, smèrti, inu strohlivosti
 podvershenu) sa volo grēha; duh pak
 shivy savolo praviznosti (tó je, savolo
 lúbēsni, v' kateri je pravizhnost) zhe
 pak duh tigaistiga, kateri je Jēsus od mert-
 vih obudil, v' vas prebiva: bo tà, kateri je
 Jēsus Kristus od mertvih obudil, tudi
 vashe umeriozke teleša oshivēl savolo nje-
 goviga duhá, kateri v' vas pretiva. Jest
 dobru sastópim, kaj S. Paul tukaj go-
 vorí: on hózhe namrezh mene dodu-
 zhiti, de nimam shelē svojiga mešá
 ispolniti, inu po vóli meša shivēti; de
 tebí, o Bóg, zhe po sheláh mešá shi-
 vím, dopásti ne morem, inu Kristuso-
 viga duhá v' sebi nimam, inu takú tim
 na dufhi pred tvojimi ozhmí mertu;
 zhe pak po meši ne shivím, prebiva v'
 meni Kristus, inu zhe lih je moje telú
 bolesnam, smèrti, strohlivosti pod-
 vershenu, vendēr shiví moja dusha,
 inu je pravizhna; vèrh tiga pak bó-
 de tudi enkrat moje umèrjózhe telú
 k' vezhnimu shivlenju oshivēlu.

Ti, Gospód, si meni fizer tuga tvo-
jiga bobriga duhá vshe dodejlil, ka-
dar si mole ferze od hudobie odver-
nil, inu pobólschal; sakaj takú si mo-
jiga duhá oshivel; sturi she, de sadob-
lenu shivlenje v' meni raste, inu de,
toistu v' mani vednu ostane. Sturi
de, ker je nózh hudobie preshla, inu
se je dan pravizhnosti meni sasvetil,
dela hudobie po pólnim od sebe ver-
shem, inu Kristusa oblezhem, de bóm
s' S. Paulam samogel rezhi: *) *Jest*
shivim, ne vezh jest: ampak kristus shivy v'
meni. Kakú frezhen bi jest bil' aku bi
Kristusa kateri je dusnu shivlenje,
v' sebi vednu ohraniti samogel! Tl
de to sadobim, hozem sturiti, kar
mene S. Paul vuzhi, rekózh: **) *Aku*
bote po mesi shiveli, bote umerli: aku bo-
te pak dela mesa s' duham morili, bote shi-
veli. Jest hózhem vednu moje mesú
tréti, inu krishati, de samorem s' S.
Paulam rezhi: ***) *S' Kristusam sim na*
krish nabit. Sakaj ****) *aku smo s' Kri-*
stusam umérli, verujemo, de bómo tudi s'

*) Gal. 2. 20. **) Rim. 8. 13.

(***) Gal. 2. 19. ****) Rim. 6. 8.

Kristusam ured shiveli. Gospód! daj meni mózh, de bóm uselaj moje mesú v' flushnosti dershal, sebi inu svejtu krishal, inu tebi vednu shivel. Šturi tó nesavolo mene, ampak sa tvojiga imena vólo, de bó tvoje ime zheshe-nu, inu se iskashe, kakú resnizhen si v' tvojih oblubah.

13. Ispéli po tvoji pravizhnosti mojo dušho is nadlóge, pokonzhaj po tvojim smilenju moje sovrašnike,

Ispeli mojo dušho, Gospód, is te nadlóge, katera mene na svejti stiska; isreli njó ne pomoji pravizhnosti, ne po mojimu saflushenju, ker nizh tigaištiga ni, ampak po tvoji pravizhnosti, to je po tvoji svestobi v' oblubah; ker se pravizhniga iskašesh, kadar svoje oblube ispólnish. Med tolikáj britkostmi na svejti ni nobene hujšhi, kakúr v' vednim vojskúvanju biti: sakaj po besedah Š. Paula *) *Mesú poshely super duhá: duk pak super mesú: ker ta dva sta eden drugimu*

*) Gal. 5. 17.

super. Moje mesú vednu s' seboj nó-
sim, inu toistu mene bres preneha,
nadleguje, ker je polnu napazhnih
shelá, inu sili, de bi se timistim úse-
láj ustreglu. Švejt imá veliku stvarí,
katere use imajo grosnu sapelivo
sladkóst v' sebi. Hudizh vednu preshi,
kakúbi meni skodúval, inu kakúbi
mene v' svoje saderge ujel. Kdo se
samóre usim tim sovráshnikam ubra-
niti, de bi njega od póti svelizhanja
ne odvèrnili? Inn so sebnu kdó bó hu-
dizhu soper stal, aku ti, Gospód, ne
pomagash? sakaj on je sa tolikáj huj-
shi sovráshnik, ker je polusvijázh,
inu ker se nashiga mesá, inu lvejtá
poslushi, de bi nals sapelal, inu pre-
magal. Sdvigni se tedaj ti, Gospód, inu
pokonzháj te moje sovreshnike, su-
sebnu pak njih vojvoda, inu poglavar-
ja, tó je hudizha. Al pokonzhaj ne po
tvojim smilenju. Smilenje tvoje si is-
kasal, kadar si v' Paradishu nashim
pervim starisham, inu zelimu zhlo-
vesthkimurodu Odrëshenika oblubil,
sravèn pak hudizha saframotil, ker

fi njemu njegovo sodbo osnanil, de
 bo njemu oblubljen Odrèshenik gla-
 vó starèl. Gospód! stúri mene dejlesh-
 niga tiga smilenja, inu dáj, de bóm
 fkusi mózh mojiga Odrèshenika hu-
 dizhu, kadar me bó salasíval, glavo
 sterèl. Ti si nekádaj, kadar so gorèzhe
 kazhe med Israelze pèrhle, inu një
 morile, Mojsefu ukasal eno kazho is
 brona narediti, inu njó sa snaminje
 gori postaviti. *) *Kadar Jo pizheni na
 njó poglédali, so osdrailvi.* Kogá so pomej-
 nile ognène kazhe, katère so Israel-
 ze morile? inu koga je pomejnila ka-
 zha is brona od Mojsefa sa snamin-
 je postavlena? Gospód! tvoj lubi Sín
 sam se je urèdniga stúril nam tó per-
 gliho isloshiti, kadar je s' Nikodeme-
 mam govorezh takú rëkal: **) *Kakur
 je Moyses povíshal kazho v' pushavi, taku
 more, Sin zhlavekovi povíshan biti: de sled-
 ni, katier v' njega verúje, ne bo pogublén,
 ampak vezhnu shívlénje imà.* V' tó na kri-
 shi vísezho kazho, tó je, v' Jësufa
 Kristusa krishaniga, hózhem póln
 saúpanja poglédati, kolikúkrat bó

*) 4. B; Moj. 21. 9. **) Joan. 3. 14.

mene ognena peklenška kazha pizhila, inu jest bóm osdravlen.

14. Jnu pogúbi use, kateri moji dufhi teshave delajo: sakaj jest sim tvoj hlapèz.

Velik Bóg! ti si ufigam gózh tebi se nizh ne more superstaviti: ti si neškonzhnu usmilen, tvoje smilenje je od rodú do rodú, je vezhnu. Ti si moje puntaršku serze prenarèdil, inu pobólschal. Jest morem tebe sa tó ušelaj visoku hvaliti, inu vednu mózh tvoje gnade, tvojo smileno lubèsèn osnanòvati. Al natá mój sedajni stan se zelú nizh ne sanesem. Sakaj vem, de tvoj dúh diha, kjer hózhe, inu kadar hózhe: de stanovitnosti v' dobrim nimám ne is sebe, ne od drugiga zhloveka, ampak de je taista dar tvojiga poslebniga smilenja. Vem, de mój dúh od tvojiga duhá oshilen je sizer volán; mešú pak je slabu. Vem, de v' meni je grenka korenina hudobniga poshelenja, katèra vednu vùn fili, inu seleniti hózhe, inu aku njej, enukoliku perjenjam, sdajzi vùn poshè-

ne od raſlike, kateri ſad duſhne ſmer-
ti perneſó: zhe tudi enu hudobnu na-
gnenje ſatarem, ſe ſdajzi drugu, inu
doſtikrat ſhe veliko hujſhi kakúrprej-
ſhnu ſdvigne: inu ſa tó, ker hudobnu
poſhelenje v' prizhejozhim ſhivlen-
june móre nikdár po pólnim ſamor-
jenu biti, je vednu nevarnoſt, de bi ſe
ne unęlu. Poſnám tudi mojo veliko
ſlabóſt, inu vem, de, aku lih ſim s'
tvojo pomozhjó nar hujſhi ſovrásh-
nike premagal, vender ſamórem ſam
ſebi puſhen od nar ſlabiſhiga prema-
gan biti. Uſe tó moji duſhi velike te-
ſhave dęla; inu ſa tó próſim tebe Gó-
ſpód, poniſhnu: pogúbi uſe, kar moji
duſhi teſhave dęla: ſateri uſe ſovrá-
shnike moje duſhe takú, de ne bodo
ſamógli njeſh kodúvati. Reſs je, de
prizhejozhe ſhivlenje je zhaſs poſku-
ſhnje: ne bránim ſe, de me ſkuſiſh: ſa-
mú próſim, de me v' ſkuſhnjah podpe-
raſh, de teiſte ne bódo k' mojimu po-
gublenju, temuzh k' ſaſluſhenju: *sakaſ
jeſt ſim tvoj hlapęz.*

Savoló mojiga hudobniga ſhivlen-
ja ſi ti mene, o nebeſhki Ozhe, iſ tvo-
je hiſhe iſgnal, al bół reſnizhnu go-

voriti, sim jest, kakur nekàdaj sgn-
 len sin, tebe peršilil, mene istvoje
 hiše ispuštili. Sdaj, ker si mene
 preobernil, sim supet tvoj hlapèz po-
 stal, inu došegèl, kar sim škusi pokó-
 ro jiskal, de smem supet v' tvojo hi-
 sho se vèrniti. Inu ravnu tó je, kar
 meni narbòl úpanje dèla, de bóšh me-
 ne pred sovrašniki inu pred ušó škó-
 do mojiga svelizhanja obvarùval:
 sakaj dobri gospodárji ušelaj sa svo-
 je hlapze škerbè, inu njè pred ušó
 škódo varùjejo. Gospód! pomisli
 nestanovitnost mojiga zhlověškiga
 ferzá: šè dvakrat sim tebé' inu tvo-
 jo šlushbo sapuštil, tèt sim šlushen
 grèha, inu hudizha postal: pervizh,
 ker sim rodovinski grèh s' šebój na
 švèt pernešil: ti si mene is perve šlú-
 shnosti škusi švèt káršt rešhil. Is ne-
 úmnosti sim tebe sopet sapuštil, ker
 sim se radovolnu škusi moje grèhe od
 tebe lózhil: inu ti si bil takú smilen
 pruti meni, de si mene, aku ravnu si
 takú veliko nesvestobo nad menój
 vidil; sopet sa svojiga hlapza gori u-
 šel

sej. Varuj me Gospód! de se nikdár
 vezh od tebe ne lózhim; temuzh de
 uselej tvoj svest, hlapèz oftanem. Daj,
 de vùszhals, dokler tvoj lubi Sin is
 nebelhkiga shenitòvânje, kateru s'
 svojimi isvolenimi obhája, ne pride
 mene klizati, njegovu povelje ispól-
 nim, kateru je s' timi pesèdami dal,
 rekozh: *) *Vasae ledje imà opasanu biti,*
inu gorezhe svitila v' vaških rokah. Daj,
 de bóm kakúr svest, inu zhujezbi
 hlapèz uselej perpravlen tvojo vólo
 ispolniti; de se bóm kakúr serzhen
 vojshák zhes foveráshnike mojiga is-
 velizhanja vojskúval; de kakúr ptujz
 na svetú nikdár ne posabim, de mo-
 rem tukaj popotúvati kakúr v' ptu-
 ji desheli. Daj, de bóm vèdnu v' ro-
 kah derfhal svitilu prave vére, kate-
 ru bó skusi poslušhánje, inu premi-
 shlúvânje tvoje besède uselej persh-
 ganu; skusi lubèsèn proti Bógu, inu
 blishnimu uselej gorezhe; s' óljam
 dobrih del uselej napólnjenu: de na
 tó visho urèdèn postanem per moji
 smèr-

*) Luk. 12. 35.

Imèrti flishati; *) *Prav je, ti dober, inu svešt hlapez, ker si bil zhes malù svešt, te bom zhes veliku postavil, pojdi nôter v' veselje tvojiga Gospoda. Tam bô sa res dovershenu veselje: sakaj tam je svitloba bres permánkanja, veselje bres jezhanja, shele bres truda, lubesen bres shaloſti, ſitoſt bres navelizhanja, shivljenje bres smèrti, svelizhanje bres konzha. Tam ſo ſvèti, inu iſſerza ponishni, tam ſo duſhe pravizhni, tam prebivavzi nebeshke deshele; inu svelizhani duhovi glèdajo ſvojiga krajla v' njegovi lepoti, inu ſe velele nad njegovo zhaſticlivo mozhjó. Tam je v' uſih dovershena lubesen, uſih ukùp enu veselje, enu ràsveselenje.*

***), „O dobrotlivi Jeſus! Ozhetova „Beſèda, ſvitloba Ozhetove zhaſti, v' „katèro glèdati Angeli shele, úzhi „mene ſturiti tvojo volo, de od tvoji- „ga dobriga duhá pelan v' toſtu lre- „zhnu meſtu pridem, kjer je vezhni*

**) Matt. 25. 21. **) S. Greg. v' raslag 7. Pfalma. od pokore.*

„dan, inu uſih vkùp en duh. Tam je
„gotóva varnoſt; inu varna vèzhnoſt
„inu vèzhni pokoj, inu pokójna ſrè-
„zhnoſt; inu ſrèzhna ſladkóſt; inu ſlad-
„ka veſèloſt: tam ti Bóg s' Ozhetam,
„inu ſ. Duham ſhiviſh, inu krajlju-
„jeſh na uſe vèzhne zhaſe - Amen.

